

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»
Кафедра морського та митного права

Олексій Федотов

Артем Назарко

Серія «Навчально-методичні посібники»

**ДЕКЛАРУВАННЯ ТА МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ
ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ,
ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ
ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ**

Навчально-методичний посібник

Освітня програма підготовки здобувачів вищої освіти
ступеня «Бакалавр» на факультеті цивільної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»,
галузь знань – 08 «Право», спеціальність – 081 «Право»

Одеса
Фенікс
2023

УДК 351.713: 339.543(477) (073) Ф342
Ф 34

*Рекомендовано до друку рішенням навчально-методичної ради
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 3 від 16 лютого 2023 року).*

*Розглянуто на засіданні кафедри морського та митного права
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 14 від 14 лютого 2023 року).*

Автори-укладачі:

Федотов Олексій Павлович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри морського та митного права Національного університету «Одеська юридична академія» (теми 1, 2, 5–9, 11–14; загальна редакція посібника).

ORCID ID: 0000-0001-7659-3023;

Назарко Артем Аркадійович – аспірант кафедри морського та митного права Національного університету «Одеська юридична академія» (теми 3–4, 10; технічна редакція посібника).

ORCID ID: 0000-0002-4190-7288.

Рецензенти:

Аверочкіна Тетяна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри морського та митного права Національного університету «Одеська юридична академія»;

Баранов Сергій Олексійович – доцент, кандидат юридичних наук, доцент кафедри державно-правових дисциплін Міжнародного гуманітарного університету.

За редакцією доктора юридичних наук, професора **О. П. Федотова**

Федотов О., Назарко А.

Ф 34 Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України : навч.-метод. посіб. [Електронне видання] / О. Федотов, А. Назарко ; Нац. ун-т «Одеська юрид. акад.». – Одеса : Фенікс, 2023. – 228 с. – (Сер. «Навчально-методичні посібники»). – Режим доступу: <https://doi.org/10.32837/11300.24795>

ISBN 978-966-928-927-8

У навчально-методичному посібнику розглядаються загальні норми, які регулюють дії, що підлягають виконанню відповідними особами та митними органами від початку переміщення через митний кордон України товарів і транспортних засобів комерційного призначення та до їх випуску згідно з обраним митним режимом.

УДК 351.713:339.543(477) (073) Ф342

ISBN 978-966-928-927-8

© О. П. Федотов, А. А. Назарко, 2023

ЗМІСТ

Зміст.....	3
Перелік умовних позначень і скорочень.....	4
Загальні положення.....	5
1. Вступ до навчальної дисципліни.....	5
1.1. Анотація (опис) навчальної дисципліни.....	5
1.2. Мета і завдання навчальної дисципліни	7
1.3. Форми і методи викладання навчальної дисципліни.....	8
1.4. Форми контролю знань.....	8
1.5. Співвідношення із іншими навчальними дисциплінами.....	9
1.6. Структура навчальної дисципліни.....	10
2. Тематичний план і розрахунковий обсяг навчального часу на викладання навчальної дисципліни.....	11
3. Лекційний тематичний зміст навчальної дисципліни.....	12
4. Методичні рекомендації та завдання для підготовки до семінарських (практичних) занять.....	97
5. Банк тестів для самоконтролю здобувачів вищої освіти.....	135
6. Завдання для самостійної роботи здобувачів вищої освіти.....	211
7. Джерела інформації Європейського Союзу, а також посилання на офіційний веб-сайт Державної митної служби України та сторінки Державної митної служби України в соціальних мережах.....	216
8. Перелік питань для підсумкового контролю знань та вмінь здобувачів вищої освіти.....	217

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ І СКОРОЧЕНЬ

АРК – Автономна Республіка Крим

БКУ – Бюджетний кодекс України

ВР – Верховна Рада

ГКУ – Господарський кодекс України

ДМСУ – Державна митна служби України

ЄС – Європейський Союз

ЗЕД – Зовнішньоекономічна діяльність

ЗУ – Закон України

КАСУ – Кодекс адміністративного судочинства України

ККУ – Кримінальний кодекс України

КМУ – Кабінет міністрів України

Конвенція МДП – Митна конвенція про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року

КУ – Конституція України

КУпАП – Кодекс України про адміністративні правопорушення

Мінтранс – Міністерство транспорту України

Мінфін – Міністерство фінансів України

МКУ – Митний кодекс України

МТП – Міжнародна торгова палата Світової організації бізнесу

МТУ – Митна територія України

НБУ – Національний банк України

ООН – Організація Об'єднаних Націй

ПДВ – Податок на додану вартість

ПКУ – Податковий кодекс України

Свідоцтво про допущення – Свідоцтво про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками та пломбами

ст. – стаття

ч. – частина (статті)

УКТ ЗЕД – Український класифікатор товарів зовнішньоекономічної діяльності

ЦКУ – Цивільний кодекс України

1. ВСТУП ДО НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Анотація (опис) навчальної дисципліни

Переміщення товарів через митний кордон держави розпочинається з процедури декларування, головним різновидом якого є електронне декларування, що полягає у поданні митному органу митної декларації за формою єдиного адміністративного документу в електронному вигляді.

Ще починаючи з 2007 року, Державною митною службою України відповідно до положень статті 76 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським союзом (ЄС) велась робота по запровадженню в Україні нових форм митної декларації, що відповідають формам єдиного адміністративного документа, встановленого Конвенцією про спрощення формальностей у торгівлі товарами. Ця робота, передусім була спрямована на створення умов для розширення співробітництва в рамках європейської політики сусідства і, безумовно, сприяла реалізації стратегічного курсу України на вступ до ЄС. Крім цього, реалізація цього проекту дозволила Україні наблизитись до міжнародних стандартів митних формальностей за напрямком митного оформлення та митного контролю, що зблизила в цій складовій українську митну систему з митною системою ЄС. У тому ж 2007 році, Державна митна служба України запровадила оновлену редакцію Інструкції про порядок заповнення (вантажної) митної декларації, розробленої на підставі Митного кодексу ЄС та Конвенції про спрощення формальностей в торгівлі товарами. Тоді, українська, європейська та світова спільнота гідно оцінили внесок України в забезпеченні економічної безпеки країни та імплементацію норм світового законодавства з питань митної справи в національне.

Конвенція про спрощення формальностей в торгівлі товарами, що регулює питання порядку заповнення граф єдиного адміністративного документу у ЄС і Європейській асоціації вільної торгівлі набрала для України чинності у 2022 році, та як результат цього, були впроваджені нові зміни до законодавства України з питань митної справи. Враховуючи, що Україна є європейською державою і згідно з установчими документами ЄС отримала у 2022 році статус країни-кандидата на вступ до ЄС, та приймаючи до уваги, що за останні 65 років ЄС є найбільш успішним політичним і економічним об'єднанням, надаючи, у той же час, можливість прогнозувати, що подальше вдосконалення правил заповнення митної декларації буде здійснюватися лише тільки в рамках приведення митного та податкового законодавства до відповідних стандартів ЄС.

Дисципліна присвячена вивченню особливостей правового регулювання відносин у сфері декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, зокрема: розкриттю специфіки декларування товарів, транспортних засобів у митному

відношенні; вивченню юридичних особливостей здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України; аналізу процесів визначення числового значення митної вартості товарів та рішень про коригування митної вартості товарів; актуалізації класифікаційної роботи щодо визначення товарного артикулу відповідно до Української класифікації товарів ЗЕД; аналізу правового забезпечення визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України; розкриттю юридичного забезпечення сфери обслуговування підприємницької діяльності в галузі митної справи; дослідженню процесу захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України тощо.

Зміст дисципліни має яскраво виражене практичне спрямування, адже будується на матеріалах Міністерства фінансів України, Державної митної служби України, Державної податкової служби України, судової практики, включає вітчизняний, іноземний та міжнародний досвід митної брокерської діяльності. Викладання навчальної дисципліни відображає концептуальні положення подальшого розвитку законодавства України з питань митної справи із урахуванням сучасних наукових досліджень в сфері декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

У навчальному курсі багато уваги приділяється науково-теоретичним питанням правового супроводу легалізації товарів у митному відношенні шляхом митного очищення товарів, що переміщуються через митний кордон України, наданню роз'яснення щодо розуміння змісту тих чи інших понять і категорій, формуванню цінностей професійного юриста, посадової особи митних органів, кваліфікованих агентів з митного оформлення, експедиторів та менеджерів ЗЕД, що забезпечують впровадження принципів сталого розвитку, забезпечення прав платників податків та подальшої розбудови правової держави. Значна кількість практичних завдань, передбачена під час проходження навчального курсу, дозволяє сформувати, тренувати та закріпити знання щодо особливостей правового забезпечення декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України. Опанування навчальним курсом формує стійкі практичні навички та якісно готує до діяльності у сфері правового супроводу декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Складання та написання цього навчально-методичного посібника викликано, як суттєвими змінами в законодавстві України з питань митної справи, так і потребою доступного й глибокого викладення пояснень у загальної методики заповнення граф митної декларації за формою єдиного адміністративного документу форм МД-2, МД-3, МД-4, МД-6 та МД-8.

Удосконалення форм і методів здійснення митного контролю й оформлення товарів є пріоритетним завданням митних органів України. Митна декларація відповідає зразкам, що використовується у міжнародній

практиці. Даний факт свідчить про додержання Україною загальновизнаної форми митної декларації.

1.2. Мета і завдання навчальної дисципліни

Мета вивчення дисципліни «Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України» полягає у формуванні у слухачів системи знань про сучасні тенденції розвитку митних формальностей, що пов'язані виключно з митним оформленням товарів переміщуваних через митний кордон України, визначити основні особливості декларування товарів з використанням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документу, а також окреслити проблеми та шляхи їх подальшого можливого вирішення, що виникають при реалізації окремих контролюючих, фіскальних функцій митних органів за напрямком організації та здійснення митного оформлення товарів. Отже, *метою* навчальної дисципліни є набуття здобувачами вищої світи здатності розв'язувати складні задачі та проблеми з питань правотворчості і правозастосування у сфері правового забезпечення декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Завданням вивчення дисципліни «Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України» є набуття слухачами:

За результатами вивчення навчальної дисципліни здобувач має знати: теоретичні та прикладні засади якісного та комплексного аналізу практичних ситуацій, основ та технологій ефективного вирішування юридичних ситуацій у сфері декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

За результатами вивчення навчальної дисципліни здобувач має вміти: здійснювати ефективне правове забезпечення використання інновацій, ресурсів, мінімізації ризиків, застосовувати сучасні підходи та технології до декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України; вміти розробляти систему взаємно обумовлених адміністративно-правових заходів, що здійснюються агентами з митного оформлення в порядку і на умовах, встановлених для них МКУ, з метою розміщення товарів під певний митний режим або завершення його, або надання агентами з митного оформлення такого специфічного виду послуг, як виконання в інтересах платників податків митних формальностей і пов'язаних із ними послуг з термінального опрацювання вантажів платників податків; розробляти та складати скарги, заяви, пропозиції (зауваження), акти, повідомлення щодо правового забезпечення діяльності з декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи; представляти інтереси платників податків перед посадовими особами митних органів.

1.3. Форми і методи викладання навчальної дисципліни

Формами і методами викладання навчальної дисципліни є: читання лекційного курсу, проведення семінарських (практичних) занять викладачами, виконання здобувачами самостійної роботи за відповідними темами та обсягами, визначеними викладачами навчальної дисципліни, а також проведення індивідуальних та групових консультацій з академічними та окремими групами здобувачів.

Лекційний курс охоплює науково актуальні проблеми і практично значущі питання. У зв'язку з цим звертаємо Вашу увагу на те, що лекційний матеріал викладається за всіма темами і з усіх питань тематики програми навчальної дисципліни, що дозволяє найбільш ефективно використати лекційний інформаційний ресурс. У програму курсу також входять запрошення практичних працівників зі сфери управління у сфері митної справи (посадових осіб митних органів України) та практикуючих агентів з митного оформлення та експедиторів для ознайомлення із власним практичним досвідом.

Семінарські та практичні заняття – одна з основних форм навчання при викладанні курсу «Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України». Їх мета полягає у засвоєнні теоретичних положень і відпрацюванні практичних навичок шляхом розв'язання завдань (кейсів), тестових завдань для вирішення конкретних питань, що виникають на практиці при декларуванні та митному оформленні товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.

Самостійна робота здобувачів є засобом оволодіння навчальним матеріалом, яка охоплює підготовку до семінарських (практичних) занять шляхом виконання індивідуальних завдань (розв'язання конкретних задач) поза аудиторними заняттями. В організації самостійної роботи дійову допомогу здобувачам можуть надати індивідуальні та групові консультації. Окрім цього, самостійна робота здобувачів з вивчення окремих тем і питань програми є формою заповнення дефіциту часу на аудиторні заняття. Найбільш ефективними і результативними видами самостійної роботи є написання творчих робіт (наукових доповідей, есе), вирішення практичних завдань (кейсів), тестових завдань, Workshop'ів (лабораторних занять), виконання командних та індивідуальних творчих завдань, з яких здобувачі мають звітувати у встановленому порядку для отримання відповідної суми балів.

1.4. Форми контролю знань

Передбачені такі форми контролю знань здобувачів: проведення усного опитування, виконання Workshop'ів (лабораторних занять), тестових завдань. Контроль за успішністю оволодіння знаннями з навчальної дисципліни здійснюється у формі поточного та підсумкового контролю.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувачів до виконання конкретної роботи. При поточному контролі оцінці підлягають: рівень теоретичних знань та вміння працювати з навчально-науковою літературою;

знання правової термінології; здатність до виконання індивідуальних та командних завдань; обґрунтування висновків, а також ступінь самостійності та повнота вирішення практичних завдань, тестових завдань і аналіз наданих матеріалів; активність та систематичність роботи під час проведення аудиторних занять; результати виконання домашніх завдань, експрес-опитувань тощо. Формами проведення поточного контролю є: усне опитування здобувачів, вирішення ними практичних завдань, заповнення тестових форм завдань тощо. З метою підтримки зацікавленості здобувачів у навчанні та розвитку здібностей може бути передбачено виконання індивідуальних завдань для кожного студента, – Workshop'ів (лабораторних занять).

Проміжний контроль проводиться після вивчення окремих тем або блоку відповідної тематики з метою з'ясування ступеня засвоєння здобувачами відповідного об'єму опрацьованого та вивченого матеріалу і подальшої оцінки рівня отриманих знань. Форми проведення проміжного контролю є: виконання Workshop'ів (лабораторних занять), проведення колоквіумів з окремих тем навчальної дисципліни і тестування знань. Тестування знань здобувачів проводиться за завданнями, що видаються викладачем кафедри. Передбачається виконання різних видів тестів – із ранжуванням за складністю та типами формулювань.

Формою підсумкового контролю знань здобувачів є: проведення заліку. Здобувачі, які успішно отримали залік, вважаються такими, що виконали навчальний план із зазначеної навчальної дисципліни.

1.5. Співвідношення із іншими навчальними дисциплінами

Міжпредметні зв'язки сприяють успішному оволодінню навчальною дисципліною. Дисципліна «Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України» тісно пов'язана з такими навчальними дисциплінами як «Митне право», «Публічне управління у сфері митної справи», «Транспортне право» та іншими навчальними дисциплінами. Отже, викладання курсу «Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України» має відбуватися з урахуванням засадничих положень і сучасних досягнень зазначених галузей юридичних наук.

Кваліфікаційна характеристика навчальної дисципліни: напрям підготовки та спеціальність – «Право»; рівень вищої освіти (освітньо-кваліфікаційний рівень) – бакалавр; період викладання – 7/9 семестр для студентів денної та заочної форми навчання.

Джерельна база навчальної дисциплін є досить різноманітною. Правове супроводження декларування та митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України невід'ємно пов'язана із ретельним вивченням та використанням законодавства України з питань митної справи. У цьому навчально-методичному виданні вказані усі, практично усі законодавчі, нормативні-правові, організаційно-розпоряджувальні акти, які необхідні для якісної підготовки здобувачів. Окрім

цього особливістю курсу є активне використання міжнародно-правових документів (наприклад, Угоди про асоціацію з ЄС, Угоди, рамкові стандарти, рекомендації в рамках СОТ (WTO), МТП (ICC), ВМО (WCO) та інші), адже вони містять важливі орієнтири та принципові засади правового регулювання у сфері декларування товарів у митному відношенні та митного оформлення товарів, транспортних засобів. Окрім початкових матеріалів юридичного спрямування джерельна база навчальної дисципліни включає також й інші джерела, що якісно доповнюють підготовку. Саме тому здобувачам не слід обмежуватися лише ознайомленням із навчально-науковою літературою з права, а й варто звертатися до наукових досліджень зовнішньоекономічного, митного, податкового спрямування за рекомендаціями викладачів, які ведуть заняття з навчальної дисципліни.

Вивчення дисципліни «Декларування та митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України» рекомендовано студентам, які мають знання, отримані у результаті вивчення навчального курсу Митне право.

1.6. Структура навчальної дисципліни

Форма навчання	Курс	Семестр	Лекційні заняття	Практичні заняття	Всього ауд. год.	Курсові роботи	Контрольні роботи	Самостійна робота	Всього годин	Кількість кредитів ECTS	Екзамен	Залік
Очна	3	6	28	30	58	-	-	60	120	4	+	-

**ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН І РОЗРАХУНКОВИЙ ОБСЯГ
НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ НА ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

№ п/п	Тема	Лекційні заняття (год.)	Практичні заняття (год.)	Самостійна робота (год.)
1	Основи ЗЕД.	2	2	4
2	Документи ЗЕД, що використовуються при декларуванні та митному оформленні товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.	2	4	5
3	Державне регулювання ЗЕД.	2	2	6
4	Основи митної справи в Україні.	2	2	6
5	Митне-тарифне регулювання ЗЕД.	2	4	3
6	Переміщення товарів через митний кордон України.	2	2	4
7	Митна вартість товарів та методи її визначення.	2	2	4
8	Митні платежі.	2	4	5
9	Організація митного контролю.	2	2	4
10	Митні режими.	2	2	5
11	Особливості митного оформлення окремих видів товарів.	2	2	5
12	Переміщення товарів громадянами через митний кордон України.	2	4	6
13	Види діяльності підприємств, контроль за здійсненням яких проводиться з боку митних органів.	2	2	3
14	Порушення митних правил та відповідальність за них.	2	2	3
Всього		28	36	63

ТЕМА 1
ОСНОВИ ЗЕД

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Загальна характеристика державного регулювання ЗЕД: поняття, види, суб'єкти ЗЕД.
 - 1.1. Захист прав та законних інтересів суб'єктів ЗЕД.
 2. Правила Інкотермс-2010/2020. Особливості застосування базисів поставки.
 3. Загальні аспекти митно-тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
 4. Валютне законодавство та валютний контроль: розрахунки за зовнішньоекономічними операціями.
 5. Зовнішньоекономічні договори (угоди): поняття, види, форма та порядок їх укладання.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Зовнішньоекономічна діяльність — діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, а також діяльність державних замовників з оборонного замовлення у випадках, визначених законами України, побудована на взаємовідносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами. Зовнішньоекономічною діяльністю суб'єктів господарювання є господарська діяльність, яка в процесі її здійснення потребує перетинання митного кордону України майном, зазначеним у ч. 1 ст. 139 ГКУ, та/або робочою силою.

За своїм складом види ЗЕД значно різняться між собою. Виділяють такі види ЗЕД: (i) експорт та імпорт товарів, капіталів та робочої сили; (ii) надання послуг, зокрема виробничих, транспортно-експедиційних, страхових, консультаційних, маркетингових, експортних, посередницьких, брокерських, агентських, консигнаційних, управлінських, облікових, аудиторських, юридичних, туристських тощо; (iii) наукова, науково-технічна, науково-виробнича, виробнича, навчальна та інша кооперація з іноземними суб'єктами господарської діяльності; навчання та підготовка спеціалістів на комерційній основі; (iv) міжнародні фінансові операції та операції з цінними паперами у випадках, передбачених законами України; (v) кредитні та розрахункові операції, створення суб'єктами ЗЕД банківських, кредитних та страхових установ за межами України; створення іноземними суб'єктами господарської діяльності зазначених установ на території України; (vi) спільна підприємницька діяльність між суб'єктами ЗЕД та іноземними суб'єктами господарської діяльності, що включає створення спільних підприємств різних видів і форм, проведення спільних господарських операцій та спільне володіння майном як на території України, так і за її межами; (vii)

підприємницька діяльність на території України, пов'язана з наданням ліцензій, патентів, ноу-хау, торговельних марок та інших нематеріальних об'єктів власності; організація та здійснення діяльності в галузі проведення виставок, аукціонів, торгів, конференцій, симпозіумів, семінарів та інших подібних заходів; товарообмінні (бартерні) операції та інша діяльність, побудована на формах зустрічної торгівлі між суб'єктами ЗЕД та іноземними суб'єктами господарської діяльності; орендні, в тому числі лізингові, операції; операції по придбанню, продажу та обміну валюти на валютних аукціонах, регульованих грошових ринках та на міжбанківському валютному ринку; інші види ЗЕД, не заборонені прямо і у виключній формі законами України.

Суб'єкти ЗЕД в Україні — фізичні особи - громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства; юридичні особи, зареєстровані в Україні; об'єднання фізичних, юридичних, фізичних і юридичних осіб; структурні одиниці іноземних суб'єктів господарської діяльності; спільні підприємства; державні замовники у сфері оборони; інші суб'єкти господарської діяльності, передбачені законами України. Україна зобов'язана здійснювати захист прав та законних інтересів суб'єктів ЗЕД України за межами України згідно з нормами міжнародного права. Такий захист здійснюється за зверненням зазначених суб'єктів ЗЕД через дипломатичні та консульські установи, державні торговельні представництва, які представляють інтереси України.

Правила Інкотермс-2010/2020, які кодифікувала Міжнародна торгова палата Світової організації бізнесу пояснюють ряд торговельних термінів, що складаються з трьох літер, які відображають практику відносин «бізнес-бізнес» у контрактах (договорах) міжнародної купівлі-продажу (виробленої продукції). Для спрощення укладення міжнародних договорів купівлі-продажу товарів Міжнародна торгова палата Світової організації бізнесу видає Правила Інкотермс — збірники «Міжнародних правил тлумачення торгових термінів» (редакції 1953, 1967, 1976, 1980, 1990, 2000, 2010, 2020 років), які містять базисні умови поставки. Правила Інкотермс-2010/2020 здебільшого описують завдання, витрати та ризики, пов'язані з поставкою товару від продавців до покупців. Застосування Правил Інкоермс-2010/2020 (Міжнародні правила інтерпретації комерційних термінів 2010/2020) в Україні передбачено пунктом 4 статті 265 Господарського кодексу України, пунктом 2.19 статті 2 ЗУ «Про державну підтримку сільського господарства України», статтею 8 ЗУ «Про транспортно-експедиторську діяльність», статтею 9 ЗУ «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» та статтею 14 Закон України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну». У зв'язку з цим суб'єкти господарської діяльності, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність мають можливість укладати контракти, використовуючи при цьому Інкотермс будь якої редакції (2010 або 2020), узгодженої сторонами договору (контракту), в тому числі і Правил Міжнародної торгової палати Світової організації бізнесу по використанню термінів для внутрішньої та міжнародної торгівлі в редакції 2010 року або

2020 року, які почали застосовуватися в світі з 01.01.2011 року, та 01.01.2020 року, відповідно.

Зовнішньоекономічний договір (контракт) — домовленість двох або більше суб'єктів ЗЕД та їх іноземних контрагентів, спрямована на встановлення, зміну або припинення їх взаємних прав та обов'язків у зовнішньоекономічній діяльності.

Зовнішньоекономічний договір (контракт) укладається суб'єктом ЗЕД або його представником у простій письмовій або в електронній формі, якщо інше не передбачено міжнародним договором України чи законом. У разі експорту послуг (крім транспортних) зовнішньоекономічний договір (контракт) може укладатися шляхом прийняття публічної пропозиції про угоду або шляхом обміну електронними повідомленнями, або в інший спосіб, зокрема шляхом виставлення рахунка (інвойсу), у тому числі в електронному вигляді, за надані послуги. Для підписання зовнішньоекономічного договору (контракту) суб'єкту ЗЕД не потрібен дозвіл будь-якого органу державної влади, управління або вищестоящої організації, за винятком випадків, передбачених законами України. Суб'єкти ЗЕД мають право укладати будь-які види зовнішньоекономічних договорів (контрактів), крім тих, які прямо та у виключній формі заборонені законами України.

Щодо форми зовнішньоекономічного договору (контракт), то слід зазначити, що наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 06.09.2001 року № 201, було затверджено Положення Про форму зовнішньоекономічних договорів (контрактів). Це Положення застосовувалась під час укладання договорів купівлі/продажу товарів (надання послуг, виконання робіт) та товарообмінних договорів між українськими суб'єктами підприємницької діяльності та іноземними суб'єктами підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності. Однак, вищезазначений наказ носив суто рекомендований характер та був скасований, як такий, що не відповідає типовим вимогам оформлення договірних зобов'язань!

Міжнародна ділова угода вимагає точного та детального викладу в зовнішньоекономічному договорі (контракті). Однак самостійна підготовка такого контракту може бути досить дорогою та трудомісткою. Міжнародна торгова палата Світової організації бізнесу (далі — МТП), з огляду на потребу ринку в надійній і збалансованій формі договору, запропонувала в якості рішення використовувати Типовий контракт МТП міжнародної купівлі-продажу для виробленої продукції (ICC Publication No. 811UK), який спеціально адаптований для угод, що регламентуються Конвенцією ООН про договори міжнародної купівлі-продажу товарів (Віденська конвенція 1980 р., CISG, яку ратифікували на цей час понад 90 країн світу, у тому числі й Україна), яка все ширше застосовується в міжнародній торгівлі. Типовий контракт МТП міжнародної купівлі-продажу для виробленої продукції — це форма зовнішньоекономічного договору (контракту) на поставку виробленої продукції, який включає в собі уніфіковані правила укладання та виконання

зовнішньоекономічних договорів (контрактів), у тому числі із застосування редакції правил Інкотермс 2020 на наступні 10 років.

В процесі оформлення митних декларацій, митні органи дотримуються наступної класифікації видів зовнішньоекономічних договорів (контрактів), які використовується при митному оформленні товарів: (i) некласифікований зовнішньоекономічний договір (контракт); (ii) зовнішньоекономічний договір (контракт) купівлі-продажу товарів (крім зазначеного у п. (vi)), подання якого для митного оформлення не супроводжується поданням пов'язаних з ним посередницьких (зовнішньоекономічних та/або внутрішніх) договорів; (iii) зовнішньоекономічний договір (контракт) на відплатних умовах (крім зазначеного у пунктах (ii) та (vi)); (iv) посередницький зовнішньоекономічний договір (контракт); (v) доповнення до зовнішньо-економічного договору (контракту); (vi) зовнішньоекономічний договір (контракт) купівлі-продажу, стороною якого є виробник товарів, що декларуються, та подання якого для митного оформлення не супроводжується поданням пов'язаних з ним посередницьких (зовнішньо-економічних та/або внутрішніх) договорів; (vii) некласифікований внутрішній договір (контракт); (viii) внутрішній договір (контракт) комісії; внутрішній договір (контракт) доручення; (ix) доповнення до зовнішньоекономічного договору (контракту); (x) внутрішній договір складського зберігання; (xi) авторський договір використання об'єкта права інтелектуальної власності; (xii) договір (угода, контракт) з третіми особами, пов'язаний із договором (угодою, контрактом) про постачання товарів, митна вартість яких визначається; (xiii) договір про надання митно-брокерських послуг; (xiv) договір про надання транспортно-експедиційних послуг; (xv) ліцензійний договір на використання об'єкта права інтелектуальної власності; (xvi) договір (контракт) про перевезення; (xvii) договір дарування; (xviii) інший документ, який використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту); (xix) договір судового постачання; (xx) агентський договір; (xxi) договір найму (оренди, лізингу, фрахтування, чартеру) повітряних, морських, річкових суден та інших транспортних засобів без екіпажу; (xxii) пропозиція про укладання договору (оферта); (xxiii) прийняття пропозиції щодо укладання договору (акцепт); (xxiv) договір консигнації; (xxv) договір оренди (оперативного лізингу); (xxvi) договір фінансового лізингу; (xxvii) зовнішньоекономічний договір складського зберігання; (xxviii) угода про розподіл продукції.

Наведена класифікація видів договорів (контрактів) носить спеціальний характер та складена для цілей митного контролю та митного оформлення товарів, а також отримання статистичної інформації щодо зовнішньоекономічних операцій.

ТЕМА 2

ДОКУМЕНТИ ЗЕД, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ПРИ ДЕКЛАРУВАННІ ТА МИТНОМУ ОФОРМЛЕННІ ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Документи, які можуть супроводжувати переміщення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.
2. Документи, які надаються митним органам для митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.
3. Зовнішньоекономічний договір (угода).
4. Митна декларація.
5. Загальна декларація прибуття.
6. Транзитний супровідний документ: митна декларація окремого типу.
7. Рахунок (Invoice) або інший документ, який визначає вартість товару.
8. Декларація митної вартості.
9. Документи контролю доставки вантажів.
10. Документи про надання фінансових гарантій.
11. Вантажний маніфест для морського та повітряного транспорту.
12. Книжка МДП, книжка А.Т.А, книжка CPD.
13. Свідоцтво про допущення транспортних засобів до перевезення товарів під митними печатками та пломбами.
14. Акти приймання-передачі (електроенергії, нафти, газу, аміаку тощо)
15. Договір про надання митно-брокерських послуг.
16. Договір транспортно-експедиторського обслуговування.
17. Документ, що надає право на здійснення митної брокерської діяльності.
18. Документи, що використовуються для визначення числового значення митної вартості товару.
19. Документи, що визначають країну походження товару.
20. Документи, що містять відомості необхідні для визначення кваліфікаційного коду товару за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Переміщення товарів через митний кордон України може здійснюватися за товаросупровідними документами та товаротранспортними документами. *Товарно-супровідні*, — це документи, що прямують разом з товарами (продукцією) й містять дані про товари (продукцію), що переміщуються через митний кордон України, а *товарно-транспортні*, — це різновид товарно-

супровідних документів, за якими здійснюється переміщення товарів (продукції) і які містять відомості про ці товари (продукцію). До основних таких документах належать: (i) комерційний рахунок; (ii) транспортний документ, який покриває перевезення не менше ніж двома різними видами транспорту; (iii) коносамент; (iv) необоротна морська накладна; (v) чартерний коносамент; (vi) авіаційний транспортний документ; (vii) автомобільні, залізничні або внутрішні водні транспортні документи (viii) кур'єрська квитанція, поштова квитанція або поштовий сертифікат; (ix) страховий документ тощо. Також усі вище перераховані документи, можуть виступати в якості документарних акредитивах (ICC Publication No. 600UK). При цьому перевезення вантажів супроводжується товаротранспортними документами, складеними мовою міжнародного спілкування залежно від обраного виду транспорту або державною мовою, якщо вантажі перевозяться в Україні. Такими документами можуть бути: (i) авіаційна вантажна накладна (Air Waybill); (ii) міжнародна автомобільна накладна (CMR); (iii) накладна СМГС (накладна УМВС); (iv) коносамент (Bill of Lading); (v) накладна ЦІМ (CIM); (vi) вантажна відомість (Cargo Manifest); (vii) інші документи, визначені законами України.

Згідно із ч.2 ст. 264 та ч. 3 ст. 335 МКУ, при здійсненні митного оформлення товарів разом з митною декларацією подаються лише рахунок або інший документ, який визначає вартість товару, та у випадках, встановлених МКУ, декларація митної вартості. Відомості про документи, визначені ст.ст. 257 (ч. 8) та 335 (ч. 3) МКУ, зазначаються у встановленому порядку в митній декларації. Таким чином, законодавством України з питань митної справи, у т.ч. главами 6-11 МКУ, врегульовано питання щодо необхідності надання під час декларування товарів тільки тих документів, що містять відомості, необхідні для митного оформлення. Наприклад, при експорті товарів автомобільним транспортом, необхідними документами для митного оформлення товарів будуть виступати: оригінал інвойсу, сертифікат походження (за формами, які необхідні в країні-імпорту товару); копія зовнішньоекономічного договору (контракту) купівлі-продажу товарів; витяг з реєстру про реєстрацію суб'єкта ЗЕД; сертифіката якості, відповідності, фітосанітарні та ветеринарні сертифікати на товар (в залежності від ідентифікаційного коду товару відповідно до УКТЗЕД); домени, які необхідні для визначення коду товару відповідно до УКТЗЕД (каталоги виробника, специфікації щодо природного складу та мети застосування товару тощо); книжка МДП (за необхідністю); міжнародна автомобільна накладна (CMR); копія договору про надання транспортно-експедиторських послуг; копія договору про надання здійснення митної брокерської діяльності; свідоцтво на право міжнародних перевезень; паспорт водія; технічний паспорт транспортного засобу.

Митна декларація — заява встановленої форми, в якій особою зазначено митну процедуру, що підлягає застосуванню до товарів, та передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та щодо нарахування митних платежів, необхідних

для застосування цієї процедури. Для заповнення митної декларації за формою єдиного адміністративного документа використовується комплект із чотирьох послідовних аркушів, наведений у доповненні 2 до додатка І до Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами 1987 року, доповнений у разі потреби відповідними комплектами додаткових аркушів, наведеними в доповненні 4 до додатка І до Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами 1987 року. При цьому замість напису «Європейське Співтовариство» в лівому верхньому куті аркушів комплекту зазначається «Україна».

Загальна декларація прибуття — повідомлення про товари, призначені для ввезення на митну територію України, у тому числі з метою транзиту, що містить відомості, необхідні для проведення аналізу ризиків з метою оцінки безпеки та надійності, надане митному органу у встановлені порядок і строки.

Комерційні документи — документи, що застосовуються у звичайній торговельній практиці, у яких достатньо детально описаний(о) товар(и) (наприклад, рахунки-фактури (інвойси), специфікації тощо). Рахунок (Invoice) або інший документ, який визначає вартість товару, наприклад, комерційний рахунок, є таким комерційним документом.

Декларація митної вартості — документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюється митний режим.

Вантажний маніфест для морського та повітряного транспорту — це документ, в якому перелічується вантаж на борту транспортного засобу. Цей документ може використовуватись для митних цілей за умови попереднього дозволу, якщо він містить необхідні відомості, зокрема щодо митного статусу товарів та їх ідентифікаційні дані.

Книжка (карнет) А.Т.А. — уніфікований міжнародний митний документ, що використовується для тимчасового експорту, транзиту та тимчасового ввезення товарів для конкретних цілей, наприклад, для показів, виставок і ярмарків в якості професійного обладнання та в якості комерційних зразків, та деяких інших категорій товарів. Книжка (карнет) CPD — міжнародний митний документ, який включає діючу по всьому світу гарантію і може бути використаний замість національних митних документів, а також як забезпечення імпортних мит, інших податків для тимчасового вивезення транспортних засобів, та може бути використана, де це необхідно, для транзиту транспортних засобів. Книжка (карнет) CPD може бути прийнята під час контролю тимчасового ввезення та реімпорту транспортних засобів, але в цьому випадку міжнародні гарантії не застосовуються. Порядок використання книжки (карнета) А.Т.А. та книжки (карнета) CPD регулюються Конвенцією про тимчасове ввезення та Додатків А, В.1-В.9, С, D та Е до неї, 26 червня 1990 р. (м. Стамбул), яку Україна ратифікувала у повному обсягу зі всіма доповненнями (Про приєднання України до Конвенції про тимчасове ввезення: ЗУ 24.03.2004 р. № 1661-IV). Книжки (карнети) А.Т.А. видаються Торгово-промисловою палатою України, які виступають гарантом перед

ДМСУ. Відповідно до цього, можливо було припустити за аналогією права, що й книжки (карнети) CPD мають видаватися Торгово-промисловою палатою України. Однак, незважаючи на те, що Україна й ратифікувала Конвенцією про тимчасове ввезення та Додатків А, В.1-В.9, С, D та Е до неї, 26 червня 1990 р. (м. Стамбул), уряд України своїм розпорядженням (Про надання Торгово-промисловій палаті України повноважень виступати гарантуючою організацією, що видає в Україні книжки (карнети) А.Т.А.: розпорядження КМУ від 31.12.2004 р. № 988-р) передав повноваження Торгово-промисловій палаті України виступати гарантованою організацією лише щодо книжок (карнетів) А.Т.А. Тому механізму використання книжок (карнетів) CPD в Україні поки що немає (при цьому у п.8 ч.1 ст.308 МКУ книжка (карнет) CPD вказана, як спосіб забезпечення сплати митних платежів особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів), а процес видачі книжок (карнетів) CPD. не врегульований. Виходячи з цього, держава не уповноважує будь-яку організацію в Україні бути гарантом видачі книжок (карнетів) CPD.

Свідоцтво про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками та пломбами (далі – Свідоцтво про допущення) – це транспортний (перевізний) документ, що підтверджує допущення (в індивідуальному порядку або за типом конструкції) механічного дорожнього транспортного засобу, причепа, напівпричепа, призначеного для його буксирування таким транспортним засобом (далі – т/з), власник якого здійснює автомобільні перевезення на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року.

Відповідно до статті 2 додатку 3 до Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року, на транспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення вантажів під митними печатками і пломбами на умовах Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року, видається Свідоцтво про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками та пломбами, зразок якого наведений у додатку 4 до Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року, який засвідчує відповідність вантажного відділення автомобільного транспортного засобу міжнародним технічним вимогам, установленим Митною конвенцією про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року. Свідоцтво про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками та пломбами видається тільки на транспортні засоби, вантажні відділення яких відповідають міжнародним технічним вимогам, які визначені у додатку 2 до Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП 1975 року.

Договор з надання митно-брокерських послуг – це цивільно-правовий договір з надання послуг, де одна сторона (замовник) доручає та оплачує, а друга сторона (виконавець) зобов'язується за рахунок власних та/або залучених сил надавати комплекс митно-брокерських послуг, що включає в себе брокерські послуги з митного оформлення і декларування в митних

органах Держмитслужби товарів замовника (товарно-матеріальні цінності, транспортні засоби тощо), що переміщуються через митний кордон України, облік та переоблік в митних органах ДМСУ та консалтингові послуги з супроводу операцій ЗЕД (консультації із законодавства України з питань митної справи, представництво інтересів замовника в ході процедури сертифікації або отримання дозвільних документів, попередні розрахунки доцільності та ризиків, податкового та митного навантаження операцій ЗЕД тощо). Тобто, за договором надання митно-брокерських послуг, виконавцем надається такий специфічний вид послуг, як виконання в інтересах замовника митних формальностей та пов'язаних із ними послуг (наприклад: з термінального опрацювання вантажів замовника тощо). Істотними умовами договору про надання митно-брокерських послуг є: (i) відомості про сторони договору; (ii) предмет договору за яким виконавець оформлює від імені, за дорученням і за рахунок замовника митні документи на експортно-імпортні та транзитні вантажі (товари, продукцію, сировину, автотранспортні засоби), що переміщуються через митний кордон України, якими замовник володіє або які експедидує; (iii) розмір і порядок оплати; (iv) термін і порядок надання митно-брокерських послуг; (v) права та обов'язки сторін; (vi) особливі умови; (vii) відповідальність; (viii) форс-мажорні обставини; (ix) термін дії, внесення змін та дострокове припинення договору; (x) заключні положення; (xi) додатки договору, що є невід'ємною частиною договору; (xii) юридичні адреси і банківські реквізити.

Дозвіл на провадження митної брокерської діяльності – це дозвільний документ, який надає суб'єкту господарювання право на провадження митної брокерської діяльності. З метою набуття, переоформлення, зупинення дії чи анулювання дозволу на провадження митної брокерської діяльності суб'єкт господарювання подає Держмитслужбі відповідну заяву за формою, затвердженою наказом Мінфіну від 27.09.2021 року № 517 «Про деякі питання провадження митної брокерської діяльності». Заяви про надання дозволу на провадження митної брокерської діяльності подаються в електронній формі через єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі», що входить до складу інформаційно-телекомунікаційної системи митних органів. Подана через єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» заява про надання дозволу на провадження митної брокерської діяльності перевіряється та реєструється Держмитслужбою програмними засобами в автоматичному режимі. Дія дозволу на провадження митної брокерської діяльності поширюється на всі відокремлені підрозділи суб'єкту господарювання. Право використання дозволу на провадження митної брокерської діяльності не може передаватись іншій особі. Діяльність митного брокера розпочинається з дня, наступного за днем включення його до реєстру митних брокерів, і припиняється з дня, наступного за днем виключення з реєстру митних брокерів. Пошкодження паперового примірника витягу з реєстру митних брокерів або його відсутність у митного брокера не є підставою для

анулювання або зупинення дії дозволу на провадження митної брокерської діяльності.

Договор транспортно-експедиторського обслуговування – це цивільно-правовий договір з надання послуг, де одна сторона (експедитор) зобов’язується за плату і за рахунок другої сторони (клієнта) виконати або організувати виконання визначених договором послуг, пов’язаних з перевезенням вантажу. Договір транспортно-експедиторського обслуговування укладається у письмовій формі. Істотними умовами договору транспортно-експедиторського обслуговування є: (i) відомості про сторони договору; (ii) вид послуги експедитора; (iii) вид та найменування вантажу; (iv) права, обов’язки сторін; (v) відповідальність сторін, у тому числі в разі завдання шкоди внаслідок дії непереборної сили; (vi) розмір плати експедитору; (vii) порядок розрахунків; (viii) пункти відправлення та призначення вантажу; (ix) порядок погодження змін маршруту, виду транспорту, вказівок клієнта; (x) строк (термін) виконання договору; (xi) а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

ТЕМА 3

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕД

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Заходи нетарифного регулювання ЗЕД. Ліцензування та квотування зовнішньоекономічних операцій. Застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україні. Процедура надання ліцензій на право імпорту, експорту - спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів.
 2. Дозвільна система служби експортного контролю. Сертифікація товарів, що ввозяться в Україну. Дозвільна система органів державної виконавчої влади, що здійснюють санітарно-епідеміологічний, ветеринарний, фіто-санітарний, екологічний та інші види контролю.
 3. Реєстрація лікарських засобів, виробів медичного призначення, імунологічних препаратів, харчових добавок.
 4. Умови та підстави щодо надання адміністративних послуг у сфері ЗЕД. Спеціальні санкції за порушення законодавства, що регулює зовнішньоекономічну діяльність (режим індивідуального ліцензування, тимчасове призупинення ЗЕД).
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Заходами нетарифного регулювання ЗЕД є не пов'язані із застосуванням мита до товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлені заборони та/або обмеження, спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону навколишнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини. Інакше кажучи, під нетарифними методами регулювання експортно-імпортних операцій прийнято розуміти комплекс заходів заборono-обмежувального характеру, з метою захисту національних виробників, споживачів та ринків, а також задля здійснення ефективної національної економічної політики.

Нетарифні методи регулювання вперше запропонував Секретаріат Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) наприкінці 60-х років. Згідно з цією Угодою нетарифні методи регулювання визначено як «будь-які дії, крім тарифів, що перешкоджають вільному потоку міжнародної торгівлі».

До переліку заходів нетарифного регулювання, насамперед, відносять *квотування та ліцензування ЗЕД*.

Під квотуванням у загальному випадку розуміють установлення державними органами, відповідно до національного законодавства та міжнародних договорів, обмежень щодо виробництва товарів, експортно-імпортних поставок тощо. Зазначимо, що ст. 1 ЗУ «Про зовнішньоекономічну діяльність» передбачає застосування певних видів квот.

Квота - це кількісний нетарифний засіб обмеження експорту або імпорту товару певною кількістю або сумою на визначений проміжок часу. Квоти можуть встановлюватись як на експорт, так і на імпорт товарів. Стосовно кожного виду товару може встановлюватися лише один вид квоти. В Україні діють шість видів експортних (імпортних) квот (контингентів):

1. квоти (контингенти) глобальні - квоти, які встановлюються щодо товару (товарів) без визначення конкретних країн (груп країн), куди товар (товари) експортується або з яких він (вони) імпортується;

2. квоти (контингенти) групові - квоти, які встановлюються щодо товару (товарів) з визначенням групи країн, куди товар (товари) експортується або з яких він (вони) імпортується;

3. квоти (контингенти) індивідуальні - квоти, які встановлюються щодо товару (товарів) з визначенням конкретної країни, куди товар (товари) може експортуватися або з якої він (вони) може імпортуватися;

4. квоти антидемпінгові - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом антидемпінгового розслідування та/або антидемпінгових заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в натуральних та/ або вартісних одиницях виміру;

5. квоти компенсаційні - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом антисубсидійного розслідування та/ або компенсаційних заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в і натуральних та/або вартісних одиницях виміру;

6. квоти спеціальні - граничний обсяг імпорту в Україну певного товару (товарів), що є об'єктом спеціального розслідування та/або спеціальних заходів, який дозволено імпортувати в Україну протягом установленого строку та який визначається в натуральних та/або вартісних одиницях виміру.

Відповідно статті 16 ЗУ «Про зовнішньоекономічну діяльність» ліцензування зовнішньоекономічних операцій визначається як комплекс адміністративних дій органу виконавчої влади з питань економічної політики з надання дозволу на здійснення суб'єктом ЗЕД експорту (імпорту) товарів. Ліцензування експорту (імпорту) товарів здійснюється у формі *автоматичного* або *неавтоматичного* ліцензування.

Автоматичне ліцензування визначається як комплекс адміністративних дій органу виконавчої влади з питань економічної політики з надання суб'єкту ЗЕД дозволу на здійснення протягом визначеного періоду експорту (імпорту) товарів, щодо яких не встановлюються квоти (кількісні або інші обмеження). Автоматичне ліцензування експорту (імпорту) як адміністративна процедура з оформлення та видачі ліцензії не справляє обмежувального впливу на товари, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню. Автоматичне ліцензування імпорту має бути скасовано в разі припинення обставин, що були підставою для його запровадження, а також у разі існування інших процедур, за допомогою яких можна розв'язати завдання, для вирішення яких запроваджується автоматичне ліцензування.

Неавтоматичне ліцензування визначається як комплекс адміністративних дій органу виконавчої влади з питань економічної політики з надання суб'єкту ЗЕД дозволу на здійснення протягом визначеного періоду експорту (імпорту) товарів, щодо яких встановлюються певні квоти (кількісні або інші обмеження). Неавтоматичне ліцензування експорту (імпорту) як адміністративна процедура з оформлення та видачі ліцензії використовується в разі встановлення квот (кількісних або інших обмежень) на експорт (імпорт) товарів. Ліцензування експорту (імпорту) товарів здійснюється автоматично (щодо товарів, для яких не встановлено квоти) або не автоматично (щодо товарів, для яких встановлено квоти). Кількісні обмеження застосовуються виключно на недискримінаційній основі, тобто ніякі заборони чи обмеження не застосовуються Україною щодо імпорту будь-якого товару на територію України чи щодо експорту будь-якого товару, призначеного для території будь-якої держави, якщо тільки імпорт аналогічного товару з усіх третіх держав в Україну або експорт до всіх третіх держав є аналогічним чином забороненим чи обмеженим, якщо інше не передбачено міжнародними договорами та законодавством України.

Ліцензування експорту товарів запроваджується в Україні в разі: значного порушення рівноваги щодо певних товарів на внутрішньому ринку, що мають вагомe значення для життєдіяльності в Україні, особливо сільськогосподарської продукції, продуктів рибальства, продукції харчової промисловості та промислових товарів широкого вжитку першої необхідності або інших товарів. Таке ліцензування має тимчасовий характер і застосовується до моменту відновлення рівноваги щодо певних товарів на внутрішньому ринку; необхідності забезпечення захисту життя, здоров'я людини, тварин або рослин, навколишнього природного середовища, громадської моралі, національного багатства художнього, історичного чи археологічного значення або захисту прав інтелектуальної власності, а також відповідно до вимог державної безпеки; експорту золота та срібла, крім банківських металів; необхідності застосування заходів щодо захисту вітчизняного товаровиробника в разі обмеження експорту вітчизняних матеріалів, необхідних для забезпечення достатньою кількістю таких матеріалів вітчизняної переробної промисловості протягом періодів, коли внутрішня ціна на такі матеріали тримається на рівні, нижчому за світову ціну, за умови впровадження КМУ плану стабілізації та за умови, що такі обмеження не повинні призводити до зростання експорту товарів такої галузі вітчизняної промисловості. Такі заходи застосовуються виключно на недискримінаційній основі; необхідності забезпечення захисту патентів, торгових марок та авторських прав; необхідності забезпечення виконання міжнародних договорів України.

У свою чергу, *ліцензування імпорту* товарів запроваджується в Україні в разі: різкого погіршення стану платіжного балансу та зовнішніх платежів (якщо інші заходи є неефективними); різкого скорочення або мінімального розміру золотовалютних резервів; необхідності забезпечення захисту життя, здоров'я людини, тварин або рослин, навколишнього природного середовища,

громадської моралі, національного багатства художнього, історичного чи археологічного значення або захисту прав інтелектуальної власності, а також відповідно до вимог державної безпеки; імпорту золота та срібла, крім банківських металів; необхідності застосування заходів щодо захисту вітчизняного товаровиробника у випадках зростання імпорту в Україну, що завдає значної шкоди або загрожує завданням значної шкоди національному товаровиробнику подібного або безпосередньо конкуруючого товару. Таке ліцензування має тимчасовий характер і застосовується на строк, який дає змогу не допустити завдання значної шкоди або компенсувати завдану значну шкоду національному товаровиробнику і дає йому можливість відновити його прибутковість; необхідності забезпечення захисту патентів, торгових марок та авторських прав; необхідності забезпечення виконання міжнародних договорів України; необхідності застосування заходів у відповідь на дискримінаційні та/або недружні дії інших держав, митних союзів або економічних угруповань.

Рішення про застосування режиму ліцензування експорту (імпорту) товарів, у тому числі встановлення квот (кількісних або інших обмежень), приймається КМУ за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, з визначенням переліку конкретних товарів, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню, періоду дії ліцензування та кількісних або інших обмежень щодо кожного товару. У разі застосування захисних заходів щодо захисту вітчизняного товаровиробника рішення про запровадження режиму ліцензування приймається Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі згідно із законодавством. Стосовно кожного виду товару може встановлюватися лише один вид ліцензії.

Ліцензії видаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, а також у межах наданих ним повноважень - відповідним республіканським органом АРК, структурним підрозділом обласної, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій.

Ліцензії видаються на підставі заявок суб'єктів ЗЕД, що подаються за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку. Для одержання ліцензії заявники звертаються, як правило, до одного органу виконавчої влади. У разі необхідності в одержанні погодження можливе звернення до кількох органів виконавчої влади, але не більше ніж до трьох. Розгляд заявок на одержання ліцензій може здійснюватися в порядку їх надходження, який визначається за датами реєстрації заявок, або одночасно після закінчення оголошеного строку їх приймання. У заявці на одержання ліцензії зазначаються такі дані: повне найменування суб'єкта ЗЕД, прізвище та ім'я його керівника, найменування та код товару (товарів) згідно з Українською класифікацією товарів ЗЕД (УКТ ЗЕД), найменування виробника, споживача товару (товарів), код та назва держави (держав) походження і призначення - у разі експорту, код та назва держави (держав)

походження і відправлення - у разі імпорту, строк дії ліцензії, кількість та вартість товару (товарів), код і назва митниці, повні найменування та адреси продавця і покупця, вид угоди, валюта платежу, основна та додаткова одиниці виміру товару (товарів), погодження з органами виконавчої влади (у разі необхідності), підстава для запиту ліцензії, особливі умови ліцензії.

При поданні заявки можуть вимагатися документи та інформація, які вважаються необхідними для підтвердження даних, зазначених у заявці та зовнішньоекономічному договорі (контракті). Заявка не може бути відхилена в разі допущення незначних помилок у документах, які подаються для одержання ліцензії, якщо вони не змінюють основних даних, що містяться в заявці. Основними вважаються дані, передбачені умовами зовнішньоекономічного договору (контракту). У разі запровадження режиму автоматичного ліцензування строк видачі ліцензії не повинен перевищувати 10 робочих днів від дати одержання заявки та інших необхідних документів, що відповідають установленим вимогам. Не може бути відмовлено у видачі ліцензії, якщо всі необхідні документи подані і відповідають встановленим вимогам.

У разі запровадження режиму неавтоматичного ліцензування: строк розгляду заявок не повинен перевищувати 30 днів від дати їх одержання, якщо заявки розглядаються в порядку їх надходження, та більше 60 днів від дати закінчення оголошеного строку приймання заявок, якщо всі вони розглядаються одночасно; ліцензія видається на підставі заявки в межах квоти із зазначенням строку дії ліцензії; якщо на момент подання заявки (у разі застосування процедури розгляду в порядку надходження) встановлені квоти (кількісні або інші обмеження) вичерпано, така заявка не розглядається. Про факт, що квоти (кількісні або інші обмеження) вичерпані, суб'єкт ЗЕД, який подав відповідну заявку, повідомляється письмово протягом семи робочих днів від дати її одержання; рішення про видачу ліцензії приймається з урахуванням даних щодо використання раніше одержаних ліцензій за умови додержання суб'єктами ЗЕД вимог законодавства про захист економічної конкуренції.

При розгляді поданих заявок одночасно, у разі запровадження неавтоматичного ліцензування вперше, розподіл квот здійснюється пропорційно обсягам, зазначеним у заявках суб'єктів ЗЕД. Неавтоматичне ліцензування не повинно справляти обмежувального або такого, що порушує торгівлю, впливу на товари на доповнення до того впливу, що виникає внаслідок запровадження режиму неавтоматичного ліцензування. Забороняється обмеження імпорту товарів, щодо яких встановлюються певні квоти, до повного використання таких квот. Ліцензія видається, якщо заявку та інші подані документи оформлено з додержанням вимог, установлених законодавством. Термін дії ліцензії має передбачати виконання зобов'язань отримувача ліцензії за зовнішньоекономічним договором (контрактом), але не перевищувати термін дії кількісних обмежень. Рішення про відмову у видачі ліцензії повинно бути вмотивованим, прийнятим у строки, встановлені для розгляду заявок, і надсилається (видається) заявникові у письмовій формі. У

разі відмови у видачі ліцензії заявник має право на оскарження рішення згідно із законодавством.

За видачу ліцензії справляється збір, розмір якого встановлюється КМУ з урахуванням фактичних витрат, пов'язаних із застосуванням процедури ліцензування. Випуск у відповідний митний режим товарів, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню, здійснюється митними органами на підставі відповідної ліцензії, отриманої від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, з використанням механізму "єдиного вікна" відповідно до МКУ.

У митному оформленні товарів, що ліцензуються та навантажуються навалом, не може бути відмовлено у разі, коли вартість, кількість або вага таких товарів незначною мірою відрізняються від тих, що зазначені у ліцензії. Гранична різниця таких значень встановлюється КМУ за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, вносить до єдиного державного інформаційного веб-порталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» у формі електронного документа, засвідченого електронним цифровим підписом, видані ліцензії на експорт (імпорт) товарів, що підлягають ліцензуванню, в день видачі таких ліцензій. Центральний орган виконавчої влади в галузі митної справи щомісяця подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, інформацію про обсяги експорту (імпорту) товарів за виданими ліцензіями. Ліцензування товарообмінних (бартерних) операцій здійснюється в тому разі, якщо предметом цих операцій є товари, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню. Ліцензування не поширюється на експорт та реалізацію компенсаційної і прибуткової продукції, одержаної інвестором у власність на умовах угоди про розподіл продукції, укладеної відповідно до вимог ЗУ «Про угоди про розподіл продукції». Запровадження будь-яких обмежень щодо експорту та реалізації такої продукції, в тому числі кількісних, не допускається, якщо інше не передбачено угодою про розподіл продукції. Встановлені статтею 16 процедури ліцензування не поширюються на експорт (імпорт) товарів, зазначених у статті 20 вищезгаданого Закону.

Перелік товарів, експорт (імпорт) яких підлягає ліцензуванню, інформація про строк дії ліцензій та внесення будь-яких змін до них, порядок подання та розгляду заявок опубліковуються в офіційних друкованих виданнях України з повідомленням відповідного комітету СОТ протягом 60 днів з дня опублікування та наданням копій цих публікацій. Публікація повинна включати таку інформацію: перелік товарів, що підлягають процедурам ліцензування; контактний пункт для надання інформації про право на одержання ліцензії; адміністративний орган (органи) для подання заявок на ліцензію; дату і назву публікації, в якій викладено процедури ліцензування; зазначення того, чи є ліцензування автоматичним або неавтоматичним; адміністративні цілі - у випадку процедур автоматичного

ліцензування імпорту; зазначення заходів, що застосовуються через процедури ліцензування, - у випадку процедур неавтоматичного ліцензування імпорту; очікуваний термін тривалості процедури ліцензування, якщо його може бути встановлено з певною мірою ймовірності, а якщо ні - то причину, чому цю інформацію не може бути надано. У разі якщо квота розподіляється серед держав-постачальників, інформація про розподіл квоти підлягає опублікуванню з повідомленням про це інших держав, заінтересованих у постачанні в Україну певних товарів. Офіційне опублікування здійснюється за 21 день до дати запровадження режиму ліцензування, але не пізніше зазначеної дати. На запит заінтересованої держави - члена СОТ повинна надаватися відповідна інформація щодо: порядку застосування обмежень; кількості виданих за певний період ліцензій із зазначенням у разі необхідності обсягу та/або вартості товарів; розподілу ліцензій серед держав-постачальників; статистичних даних про обсяги та/або вартість товарів.

Дія статті 16 не поширюється на операції НБУ, які здійснюються ним відповідно до ЗУ «Про Національний банк України». Здійснення суб'єктами ЗЕД зовнішньоекономічних операцій без відповідних ліцензій тягне за собою накладення штрафу у сумі 10 відсотків вартості проведеної операції, перерахованої у валюту України за офіційним курсом гривні до іноземних валют, установленим Національним банком України на день здійснення такої операції. Штрафи стягуються податковими органами на підставі відповідних рішень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку, у порядку, визначеному ПКУ.

Виділяють *п'ять видів ліцензій*, що застосовуються в ЗЕД: 1) ліцензія спеціальна - Належним чином оформлене право на імпорт в Україну протягом установленого строку певного товару, який є об'єктом спеціального розслідування або спеціальних заходів; 2) ліцензія відкрита (індивідуальна) - Дозвіл на експорт (імпорт) товару протягом певного періоду часу (але не менш як один місяць) із визначенням його загального обсягу; 3) ліцензія генеральна - Відкритий дозвіл на експортні (імпортні) операції щодо певного товару та (або) з певною країною (групою країн) протягом періоду дії режиму ліцензування щодо цього товару; 4) Ліцензія експортна (імпортна) - Належним чином оформлене право на експорт (імпорт) протягом установленого строку певних товарів або валютних коштів із метою інвестицій і кредитування; 5) Ліцензія разова (індивідуальна) - Разовий дозвіл, що має іменний характер і видається для здійснення кожної окремої операції конкретним суб'єктом ЗЕД на період не менший, ніж той, що є необхідним для здійснення експортної (імпортної) операції

Відповідно до статті 17 ЗУ «Про зовнішньоекономічну діяльність» в Україні діє заборона окремих видів експорту та імпорту. Впровадження заборони експорту або імпорту з інших підстав можливо лише, якщо це дозволено міжнародними договорами, учасником яких є Україна. Перелік товарів, експорт (імпорт) яких через територію України забороняється, визначається виключно законами України. Контроль за виконанням таких

вимог, покладається на митні органи та центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку.

Зокрема, в Україні забороняється: експорт з території України предметів, які становлять національне, історичне, археологічне або культурне надбання українського народу, що визначається згідно із законами України; імпорт або транзит будь-яких товарів, про які заздалегідь відомо, що вони можуть завдати шкоди суспільній моралі, здоров'ю чи становити загрозу життю населення, тваринному світу та рослинам, або призвести до заподіяння шкоди навколишньому природному середовищу, якщо стосовно транзитних товарів не вжито необхідних заходів для запобігання такої шкоди; імпорт продукції та послуг, що містять пропаганду ідей війни, расизму та расової дискримінації, геноциду тощо, які суперечать відповідним нормам КУ; експорт природних ресурсів, які вичерпуються, якщо обмеження також застосовуються до внутрішнього споживання або виробництва; експорт та імпорт товарів, які здійснюються з порушенням прав інтелектуальної власності; експорт з території України товарів у межах виконання рішень Ради Безпеки ООН про застосування обмежень або ембарго на поставки товарів у відповідну державу.

Процедура видачі ліцензій на право імпорту, експорту - спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів. Основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібної торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України визначено ЗУ «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР, зі змінами та доповненнями.

Дозвільна система служби експортного контролю. Відповідно до Положення про Державну службу експортного контролю України, Державна служба експортного контролю України (Держекспортконтроль України) є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, діяльність якого спрямовується і координується КМУ через Міністра економічного розвитку і торгівлі України. Держекспортконтроль України узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення цього законодавства та в установленому порядку вносить їх на розгляд Президентові України і КМУ.

Дозвільна система органів державної влади, що здійснюють санітарно-епідеміологічний, ветеринарний, фітосанітарний, екологічний та інші види контролю. Стаття 39 ЗУ «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» зазначає, що державний санітарно-епідеміологічний нагляд - це діяльність органів державної санітарно-епідеміологічної служби по

контролю за дотриманням юридичними та фізичними особами санітарного законодавства з метою попередження, виявлення, зменшення або усунення шкідливого впливу небезпечних факторів на здоров'я людей та по застосуванню заходів правового характеру щодо порушників.

Основними завданнями цієї діяльності є: 1) нагляд за організацією і проведенням органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами санітарних і протиепідемічних заходів; 2) нагляд за реалізацією державної політики з питань профілактики захворювань населення, участь у розробці та контроль за виконанням програм, що стосуються запобігання шкідливому впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення; 3) нагляд за дотриманням санітарного законодавства; 4) проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи, гігієнічної регламентації небезпечних факторів і видача дозволів на їх використання.

Державний санітарно-епідеміологічний нагляд здійснюється відповідно до Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні що затверджується КМУ вибірковими перевітками дотримання санітарного законодавства за планами органів державної санітарно-епідеміологічної служби, а також позапланово залежно від санітарної, епідемічної ситуації та за заявами громадян. Результати перевірки оформлюються актом, форма і порядок складання якого визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Реєстрація лікарських засобів, виробів медичного призначення, імунобіологічних препаратів, харчових добавок. Стаття 9 ЗУ «Про лікарські засоби» зазначає, що лікарські засоби допускаються до застосування в Україні після їх державної реєстрації, крім випадків, передбачених цим Законом.

Державна реєстрація лікарських засобів проводиться на підставі заяви, поданої до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. У заяві про державну реєстрацію лікарського засобу зазначаються: назва та адреса виробника; адреса його місцезнаходження та виробничих потужностей; назва лікарського засобу і його торговельна назва; назва діючої речовини (латинською мовою); синоніми; форма випуску; повний склад лікарського засобу; показання та протипоказання; дозування; умови відпуску; способи застосування; термін та умови зберігання; інформація про упаковку; дані щодо реєстрації лікарського засобу в інших країнах, у тому числі назва країни, номер і дата реєстрації. До заяви додаються: матеріали реєстраційного дос'є, вимоги до змісту та обсягу якого встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; матеріали щодо методів контролю якості лікарського засобу; текст маркування упаковки; документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору. До заяви про державну реєстрацію лікарського засобу, який зареєстрований компетентним органом США, Швейцарської Конфедерації, Японії, Австралії, Канади, лікарського засобу, що за централізованою процедурою

zareestrovaniy kompetentnim organom ES ta zastosovuyetsya na teritorii цих kraïn чи держав - членів ЄС (далі - Визначені країни), додаються матеріали реєстраційного дос'є; матеріали щодо методів контролю якості лікарського засобу; графічне зображення макета упаковки лікарського засобу та текст маркування первинної та вторинної (за наявності) упаковок, викладений мовою для маркування лікарських засобів; інструкція про застосування лікарського засобу, викладена мовою відповідно до вимог Закону; документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору. Інформація про подані заяви про державну реєстрацію, стан розгляду документів та прийняті за його результатами рішення безоплатно оприлюднюється на веб-сайті установи, що здійснює експертизу реєстраційних матеріалів.

За результатами розгляду зазначених матеріалів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у строк, що не перевищує десяти робочих днів, приймає рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу. Рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу, який zareestrovaniy kompetentnim organom Визначених країн приймається у строк, що не перевищує семи робочих днів. Рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, приймається за результатами проведеної перевірки реєстраційних матеріалів на такий лікарський засіб щодо їх автентичності, визначених ч. 5 цієї статті, у строк, що не перевищує семи робочих днів. Строк розгляду зазначених матеріалів на лікарський засіб, який zareestrovaniy kompetentnim organom Визначених країн, не повинен перевищувати десяти робочих днів. Строк перевірки реєстраційних матеріалів на їх автентичність щодо лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, не повинен перевищувати семи робочих днів. Під час розгляду реєстраційних матеріалів на лікарський засіб, який zareestrovaniy kompetentnim organom Визначених країн, та перевірки реєстраційних матеріалів на їх автентичність щодо лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, експертиза матеріалів реєстраційного дос'є, поданого

регуляторному органу, який зареєстрував цей лікарський засіб, не проводиться.

Рішення про відмову в державній реєстрації лікарського засобу приймається, якщо не підтверджуються висновки щодо його ефективності та безпечності. У державній реєстрації може бути відмовлено у разі, коли внаслідок такої реєстрації будуть порушені захищені патентом чинні майнові права інтелектуальної власності, в тому числі при виробництві, використанні, продажу лікарських засобів. Про відмову в реєстрації лікарського засобу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у десятиденний строк надсилає заявнику письмову мотивовану відповідь. Для лікарського засобу, який підлягає закупівлі за результатами закупівельної процедури, проведеної спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, на виконання угоди щодо закупівлі між центральним органом виконавчої влади України, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та відповідною спеціалізованою організацією, яка здійснює закупівлі, строк для надсилання відповіді про відмову не повинен перевищувати трьох робочих днів. Рішення про відмову може бути оскаржено у встановленому законом порядку.

Рішенням про державну реєстрацію затверджуються методи контролю якості лікарського засобу, а також лікарському засобу присвоюється реєстраційний номер, який вноситься до Державного реєстру лікарських засобів України. На зареєстрований лікарський засіб заявнику видається посвідчення, в якому зазначається строк дії, протягом якого лікарський засіб дозволяється до застосування в Україні. Лікарський засіб може застосовуватись в Україні протягом п'яти років з дня його державної реєстрації. За бажанням особи, яка подала заяву про державну реєстрацію лікарського засобу, термін, протягом якого він дозволяється до застосування на території України, за рішенням реєструючого органу може бути скорочено. У разі виявлення невідомих раніше небезпечних властивостей лікарського засобу центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я може прийняти рішення про повну або тимчасову заборону на його застосування. Після закінчення строку, протягом якого було дозволено застосування лікарського засобу в Україні, його подальше застосування можливе за умови перереєстрації. Після перереєстрації строк застосування в Україні лікарського засобу не обмежується. Лікарські засоби, випущені в обіг під час строку, протягом якого лікарський засіб було дозволено до застосування в Україні, можуть застосовуватися в Україні до закінчення їх терміну придатності, визначеного виробником та зазначеного на упаковці.

Індивідуальний режим ліцензування. Підставою застосування санкції є порушення суб'єктами ЗУ «Про ЗЕД» та/або пов'язаних з ним законів України, що встановлюють певні заборони, обмеження або порядок здійснення зовнішньоекономічних операцій. Строк застосування: протягом трьох років з дня виявлення порушення законодавства. Орган, що застосовує

санкцію: Міністерство економічного розвитку і торгівлі України за поданням органів та контрольно-ревізійної служб, правоохоронних органів, органів АМКУ, національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та НБУ або за рішенням суду. Строк дії: до моменту усунення порушень законодавства України або застосування практичних заходів, що гарантують виконання законодавства у сфері ЗЕД. Фактично може діяти безстроково. Наслідки: суб'єкт господарської діяльності повинен отримати індивідуальну ліцензію на кожен окрему зовнішньоекономічну операцію. Скасування: за клопотанням суб'єкта ЗЕД у разі усунення допущеного порушення або застосування практичних заходів щодо усунення. Оскарження: застосування санкцій може бути оскаржено у суді. На час розгляду дія санкцій не призупиняється.

Тимчасове зупинення ЗЕД. Застосовується у випадках порушення ЗУ «Про ЗЕД» або пов'язаних з ним законів України, проведення дій, які можуть зашкодити інтересам національної економічної безпеки. Строк застосування: протягом трьох років з дня виявлення порушення законодавства. Орган, що застосовує санкцію: Міністерство економічного розвитку і торгівлі України за поданням органів та контрольно-ревізійної служб, правоохоронних органів, органів АМКУ, національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та НБУ або за рішенням суду. Строк дії: до моменту усунення порушень законодавства України або застосування практичних заходів, що гарантують виконання законодавства у сфері ЗЕД, але не більше трьох місяців з дати винесення відповідного рішення Мінекономрозвитку. Строк може бути продовжено за рішенням суду. Після закінчення строку суб'єкт ЗЕД переводиться в індивідуальний режим ліцензування. Наслідки: позбавлення права займатися всіма видами ЗЕД, за винятком деяких виключень. Скасування: за клопотанням суб'єкта ЗЕД у разі усунення допущеного порушення або застосування практичних заходів щодо усунення. Оскарження: застосування санкцій може бути оскаржено у суді. На час розгляду дія санкцій не призупиняється.

ТЕМА 4

ОСНОВИ МИТНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Особливості митної справи.
 2. Понятійний апарат, що використовується в Митному кодексі України.
 3. Особливості набрання чинності законами України та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи.
 4. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, їх посадових осіб та інших працівників і порядок розгляду звернень митними органами
 5. Інформаційні технології та інформаційні ресурси у митній справі, що використовуються митними органами та суб'єктами ЗЕД.
 6. Авторизований економічний оператор: авторизація АЕО-В та АЕО-С.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Згідно зі статтею 67 КУ, кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом. Відносини, пов'язані з адмініструванням (справлянням, нарахуванням, контролем, наглядом, стягненням тощо) податків, зборів, платежів, внесків (податкових зобов'язань та бюджетних зобов'язань) передбаченні ПКУ, МКУ, БКУ. При цьому як зазначено у статті 4 ПКУ, — установлення і скасування податків та зборів, а також пільг їх платникам здійснюються відповідно до ПКУ, а також ВР АРК, сільськими, селищними, міськими радами та радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад у межах їх повноважень, визначених КУ та законами України.

Відповідно до ПКУ, *митні органи*, — це контролюючі органи (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, митниці та митні пости) — щодо дотримання законодавства з питань митної справи та оподаткування митом, акцизним податком, податком на додану вартість, іншими податками та зборами, які відповідно до податкового, митного та іншого законодавства справляються у зв'язку із ввезенням (пересиланням) товарів на МТУ або територію вільної митної зони або вивезенням (пересиланням) товарів з МТУ або території вільної митної зони.

Митні платежі — це податки, що відповідно до ПКУ або митного законодавства справляються під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України та контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи. Враховуючи положення МКУ, до митних платежів відносяться: мито; акцизний податок із ввезених на МТУ підакцизних товарів (продукції); ПДВ із ввезених на митну територію України товарів (продукції).

Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються МКУ, ПКУ та іншими законами України з питань оподаткування). До інших законів України з питань оподаткування в контексті справлянням митних платежів, можливо віднести: ЗУ «Про Митний тариф України», ЗУ «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України», ЗУ «Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину», ЗУ «Про ставки вивізного (експортного) мита на насіння деяких видів олійних культур», ЗУ «Про вивізне (експортне) мито на відходи та брухт чорних металів», ЗУ «Про ставки вивізного (експортного) мита на брухт легованих чорних металів, брухт кольорових металів та напівфабрикати з їх використанням» тощо. Відповідно до статті 29 БКУ, митні платежі відносяться до доходів загального фонду та є джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України.

Згідно з вищенаведеним, *митна справа* — це сфера діяльності митних органів, передбачена МКУ, ПКУ та іншими актами законодавства України, спрямована на формування і реалізацію державної митної політики в частині адміністрування митних платежів.

До основного понятійного апарату МКУ за напрямком митного оформлення та митного контролю є: «товар»; українські товари; митний статус товарів; іноземні товари; «контейнер»; «транспортні засоби»; «транспортні засоби комерційного призначення»; «транспортні засоби особистого користування»; «моторні транспортні засоби»; «платник податків»; підприємство; «посадові особи підприємств»; «громадяни»; «резиденти»; «нерезиденти»; «авторизований економічний оператор»; «декларант»; «гарант»; «перевізник»; «уповноважена особа (представник)»; «повірений»; «експрес-перевізник»; «міжнародні поштові відправлення»; «міжнародні експрес-відправлення»; «вантаж експрес-перевізника»; «ручна поклажа»; «несупроводжуваний багаж»; «супроводжуваний багаж»; «вантажне відправлення»; «ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України»; «митні органи»; «рішення митного органу»; «дозвіл митного органу»; «пропуск товарів через митний кордон України»; «випуск товарів»; «митний контроль»; «зона митного контролю»; «попередній документальний контроль»; «візуальне інспектування»; «заходи офіційного контролю»; «заходи нетарифного регулювання ЗЕД»; «митні правила»; «механізм «єдиного вікна»; «митна декларація»; «митний режим»; «митна процедура»; «митні формальності»; «митне оформлення»; «митне забезпечення»; «митні платежі»; «тарифна квота»; «особисті речі»; «постійне місце проживання»; «об'єкти права інтелектуальної власності»; «правовласник»; «піратські товари»; «товари, що підозрюються у порушенні прав інтелектуальної власності»; «попереднє повідомлення»; «загальна декларація прибуття»; «декларація митної вартості»; «уніфікована митна квитанція»; «міжнародний транспортний документ»; «припаси»; «судно закордонного плавання»; «ремонт».

Одним із способів захисту прав та законних інтересів платників податків (декларантів) є процедура адміністративного оскарження, зміст якої полягає в оскарженні рішень митних органів інстанційно, — до митного органу вищого рівня. Система адміністративного оскарження є дворівневою. Органами вищого рівня є: i) щодо митних постів — митниці, структурними підрозділами яких є ці митні пости; ii) щодо митниць, спеціалізованих митних органів, митних організацій — центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну митну політику. Слід зазначити, що адміністративний порядок оскарження рішень митних органів за своїм змістом є альтернативною судовому порядку захисту прав та інтересів платників податків (декларантів): платники податків мають право звернутися з відповідними заявами щодо скасування рішень митних органів безпосередньо до суду або митного органу найвищого рівня.

Процедура досудового врегулювання спорів не заміщує правосуддя та не позбавляє права на судовий захист, але, забезпечуючи на рівні судового права захист прав та законних інтересів платників податків (декларантів), має ряд переваг перед останнім: i) адміністративне оскарження є більш простою та менш формалізованою порівняно із судовим захистом (передбачені КАСУ вимоги до позовних заяв, апеляційних та касаційних скарг, участь у судовому засіданні та подання доказів є складнішими за адміністративну процедуру оскарження); ii) стислі терміни розгляду скарг платників податків (максимальні строки процедури адміністративного оскарження не перевищують 30-45 днів (у податковому законодавстві — 60 днів), при цьому процедура судового розгляду з огляду на можливість оскарження рішень в апеляційному та касаційному порядках може тривати роками); iii) відсутність необхідності сплачувати судові витрати за подання скарг (процедура адміністративного оскарження є безкоштовною, натомість за подання позову до суду необхідним є сплата судового збору, розмір якого становить 1,5 % від суми позовних вимог).

Відповідно до пункту 53¹ ч. 1 ст. 4 МКУ, «рішення митного органу» — це акт митного органу (посадової особи або осіб митного органу), що стосується застосування законодавства України з питань митної справи у конкретному випадку та що має юридичні наслідки для заінтересованої особи чи заінтересованих осіб. Усі питання щодо організації форм, видів, розгляду, строків розгляду рішень в митній справі, регулюються Главою 3 ст.ст. 19–19¹⁸ МКУ. Для з'ясування змісту цього терміну більш детально, доцільним є звернення до положень КАСУ, що визначає судові процедури оскарження рішень, дій та бездіяльності суб'єктів владних повноважень. З урахуванням положень п. 19 ч. 1 ст. 4 КАСУ рішення суб'єктів владних повноважень включають у себе індивідуальні акти та нормативно-правові акти. Цілком зрозуміло, що оскарження нормативно-правових актів не може бути предметом процедури адміністративного оскарження з огляду на той факт, що такі акти ухвалюються виключно Державною митною службою України, рішення якої не підлягають адміністративному оскарженню. Від «рішень митних органів», які оформлюються у вигляді певних офіційних документів,

слід відрізняти такі категорії, як «дії» та «бездіяльність». Дії – це активна поведінка митного органу, яка має вплив на права, свободи та інтереси платників податків (декларантів). Наприклад, діями митних органів, зокрема, вважатимуться запити про надання первинних документів, проведення перевірки тощо. Бездіяльність навпаки є пасивною поведінкою митного органу, яка має вплив на права, свободи та інтереси платників податків (декларантів). Ч. 4 ст. 3 МКУ вказує, що у разі якщо норми законів України чи інших нормативно-правових актів з питань митної справи допускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків підприємств і громадян, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України або здійснюють операції з товарами, що перебувають під митним контролем, чи прав та обов'язків посадових осіб митних органів, внаслідок чого є можливість прийняття рішення як на користь таких підприємств та громадян, так і на користь митного органу, то таке рішення повинно прийматися на користь зазначених підприємств і громадян. А ч. 1 ст. 30 МКУ зазначає, що посадові особи та інші працівники митних органів, які прийняли неправомірні рішення, вчинили неправомірні дії або допустили бездіяльність при виконанні ними своїх службових (трудових) обов'язків, у тому числі в особистих корисливих цілях або на користь третіх осіб, несуть кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та іншу відповідальність. Природно, що будь-яке рішення, прийняте на користь підприємства чи громадянина, а не на користь митних органів, стає автоматично неправомірним.

Авторизація в митній справі — це надання визначеній особі чи групі осіб, яким є підприємства-резиденти (підприємство-імпортер; підприємство-експортер; підприємство-виробник; утримувачі складів; експедитори; перевізники; гаранті; підприємства митні брокери тощо) певних прав та обов'язків на здійснення певних дій, а також процес з перевірки наданих прав та обов'язків при намаганні такою особою чи групою осіб здійснювати ці певні дії, що регулюються законодавством України з питань митної справи. Авторизація в митній справі передбачена в таких інститутах та системах державно-приватного партнерства як АЕО та NCTS. АЕО — компанія-учасниця міжнародного ланцюга постачань, відповідає встановленим митними органами критеріям, має право використовувати переваги та спеціальні спрощення. АЕО — це концепція, заснована на партнерських відносинах між бізнесом та митними органами, яка запроваджена Всесвітньою митною організацією. Будь-яка компанія, що бере участь у міжнародному русі товарів, може отримати статус АЕО: імпортер; експортер; виробник; утримувач складу; експедитор; перевізник; митний брокер. Компанія самостійно обирає тип авторизації та може отримати авторизації обох типів. Авторизація АЕО-Б підтверджує безпеку та надійність руху товарів. Авторизація АЕО-С надає доступ до спеціальних спрощень.

ТЕМА 5

МИТНЕ-ТАРИФНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕД

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Гармонізована система опису та кодування товарів. Українська класифікація товарів ЗЕД. Основні правила класифікації та кодування товарів. Визначення кодів товарів за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.
 2. Визначення країни походження. Порядок підтвердження країни походження. Верифікація сертифікатів і декларацій про походження товару з України.
 3. Сертифікати з перевезення (походження) товару форми EUR.1, EUR-MED, СТ-1, А.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Одним із найважливіших інструментів уніфікації міждержавних торговельних відносин є Гармонізована система опису та кодування товарів, яка з 1 січня 1988 року набрала чинності як Міжнародна конвенція з Гармонізованої системи опису та кодування товарів (179 країн та митних або економічних союзів доєдналися до цієї Конвенції; понад 98% товарів міжнародної торгівлі зосереджено у Гармонізованій системі опису та кодування товарів; близько 5000 товарних груп; 7-е видання, версія 2022 року).

Гармонізована система опису та кодування товарів — це міжнародна стандартизована система найменувань (опису) та номерів (кодів) для класифікації товарів в міжнародній торгівлі. Гармонізована система опису та кодування товарів — це номенклатура продукції, де кожному продукту присвоюється відповідний 6-значний код. Гармонізована система опису та кодування товарів була розроблена і в даний час підтримується Всесвітньою митною організацією зі штаб-квартирою в Брюсселі, Бельгія. Номенклатура Гармонізованої системи опису та кодування товарів додається до Міжнародної конвенції з Гармонізованої системи опису та кодування товарів. УКТ ЗЕД розроблено на виконання нашою державою своїх міжнародних зобов'язань, а саме положень ст. 3(а) Міжнародної конвенції з Гармонізованої системи опису та кодування товарів, договірною стороною якої згідно з Указом № 466 Україна стала з 26 серпня 2002 року з набуттям усіх прав та зобов'язань, передбачених статтями цієї Конвенції. УКТ ЗЕД як єдина митно-статистична номенклатура відповідає вимогам Гармонізованій системі опису та кодуванню товарів Всесвітньої митної організації та Комбінованій номенклатурі ЄС, які є її міжнародними основами. Основа УКТ ЗЕД наступна: і. Гармонізована система опису та кодування товарів Всесвітньої митної організації (шестизначні коди); ii. Комбінована номенклатура Європейського Союзу (восьмизначні коди); iii. Національна деталізація (десятизначні коди). Товари в УКТ ЗЕД систематизовано за розділами, групами, товарними позиціями, товарними підпозиціями, найменування цифрові коди яких уніфіковано з

Гармонізованою системою опису та кодування товарів. Для докладнішої товарної класифікації використовується сьомий та восьмий знаки цифрового коду, які відповідають Комбінованій номенклатурі Європейського Союзу. Структура десятизначного коду УКТ ЗЕД включає: код групи (першими двома цифрами товарного коду позначається номер групи УКТ ЗЕД); товарної позиції (чотири перші цифри відповідають номер товарної позиції УКТ ЗЕД); товарної підпозиції (перші шість цифр товарного коду мають назву «товарна підпозиція» та повністю відповідають вимогам Гармонізованій системі опису та кодування товарів Всесвітньої митної організації); товарної категорії (вісім перших цифр товарного коду мають назву в УКТ ЗЕД «категорія» та повністю відповідають Комбінованій номенклатурі ЄС); товарної підкатегорії («Товарною підкатегорією» в УКТ ЗЕД називаються десятизначні товарні коди). На рівні 9 — 10 кодів проводиться деталізація кодів на національному рівні.

Положеннями Міжнародної конвенції з Гармонізованої системи опису та кодування товарів надано право кожній Договірній стороні проводити деталізацію товарів на національному рівні (дев'ятий та десятий знаки товарного коду). Будь-яка сучасна номенклатура складається з двох частин — коду і текстового опису певного товару. Наприклад, у Гармонізованій системі опису та кодування товарів цифровий код, що складається з чотирьох знаків, і текстовий опис товару називаються «товарною позицією». На цей час номенклатура Гармонізованої системи опису та кодування товарів застосовується як базис для справляння мита і формування міжнародної торговельної статистики майже всіма країнами. Застосування Гармонізованої системи опису та кодування товарів забезпечує формування статистичних даних у точній відповідності з міжнародними класифікаційними стандартами. На сьогодні 179 країн та митних або економічних союзів, що становлять близько 98% світової торгівлі, користуються Гармонізованою системою опису та кодування товарів. Безумовно, правильне застосування Гармонізованої системи опису та кодування товарів спрощує процес міжнародної торгівлі та інвестицій, а також сприяє дотриманню правил та законодавства у сфері митної політики і торгівлі. Слід зазначити, що класифікація повинна бути об'єктивною, прогнозованою і прозорою, тим самим забезпечуючи добровільне дотримання вимог торговельним співтовариством і мінімізацію втрат доходів, спричинених некоректною класифікацією, спорами щодо класифікації, затримками в процесі митного оформлення тощо. Використовується УКТ ЗЕД, виключно для митного оформлення товарів. Про те, як ведеться та застосовується національна товарна номенклатура ЗЕД ми зазначимо наступне. Щодо внутрішнього законодавства митними органами для цілей митного оформлення товарів використовують УКТ ЗЕД, яка є товарною номенклатурою Митного тарифу України і затверджена ЗУ від 19 жовтня 2022 року № 2697-IX. Міжнародною основою УКТ ЗЕД є Гармонізована система опису та кодування товарів Всесвітньої митної організації.

Митний тариф України — це систематизований згідно з УКТ ЗЕД перелік ставок ввізного мита, яке справляється з товарів, що ввозяться на митну територію України. Пояснення до УКТ ЗЕД розробляються та затверджуються наказом ДМСУ. З метою забезпечення виконання ЗУ № 2697-ІХ, а також єдиного тлумачення термінів, використовуваних в УКТ ЗЕД, наказом ДМСУ від 14.12.2022 року № 543 затверджено Пояснення до УКТ ЗЕД.

Пояснення до УКТ ЗЕД побудовані на основі Пояснень до Гармонізованої системи опису та кодування товарів 2022 року (Explanatory Notes to the Harmonized commodity description and coding system, Sixth Edition (2022) World Customs Organization) і Пояснень до Комбінованої номенклатури ЄС (Explanatory Notes to the Combined Nomenclature of the European Union, Official Journal of the European Union, C 119, Volume 62, 29 March 2019), в яких коди товарів актуалізовані відповідно ЄС, які надруковані до 01.12.2022 року. Важливе значення Пояснення до УКТЗЕД є одним допоміжних робочих матеріалів, що запроваджуються в Україні з метою забезпечення однакової інтерпретації і застосування УКТЗЕД. Пояснення до УКТЗЕД містять тлумачення змісту позицій УКТЗЕД, терміни, короткі описи товарів і галузі можливого застосування цих товарів, класифікаційні ознаки та конкретні переліки товарів, що включені або виключені з тих чи інших товарних позицій, методи визначення різних характеристик товарів та іншу інформацію, як є необхідною для однозначного віднесення конкретного товару до певної товарної позиції УКТЗЕД.

Незважаючи на те, що тексти Пояснень до Комбінованої номенклатури ЄС можуть посилатися на відповідні норми Пояснень до Гармонізованої системи опису та кодування товарів, вони не замінюють Пояснення до Гармонізованої системи опису та кодування товарів, а тому вони повинні розглядатися як додаткові пояснення і мають використовуватися разом з Поясненнями до Гармонізованої системи опису та кодування товарів та не суперечити останнім. Це ж саме стосується й Пояснень до УКТЗЕД, якщо вони мають посилання на Пояснення до Гармонізованої системи опису та кодування товарів або на Пояснення до Комбінованої номенклатури ЄС. Пояснення до УКТЗЕД розроблені відповідно до 68 статті Митного кодексу України та на виконання постанови КМУ від 21.05.2012 року № 428 «Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов КМУ». З метою забезпечення єдиного тлумачення і застосування УКТЗЕД. Згідно з частиною першою статті 68 МКУ ведення Пояснень до УКТЗЕД здійснюється Державною митною службою України. Особливість застосування УКТ ЗЕД зводяться до того, якщо в УКТ ЗЕД, складений на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів і Комбінованої номенклатури Європейського Союзу, виявлено неточності перекладу з офіційної мови оригіналу українською мовою назв позицій, підпозицій, а також текстів приміток до розділів, груп, позицій, підпозицій та додаткових приміток, за основу приймаються тексти офіційних видань

Гармонізованої системи опису та кодування товарів і комбінованої номенклатури Європейського Союзу.

Ведення УКТ ЗЕД здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, встановленому КМУ. Так, процедуру ведення УКТ ЗЕД визначено Порядком № 428 від 21 травня 2012 р., яким передбачено використання УКТ ЗЕД для цілей тарифного та інших видів регулювання ЗЕД, ведення статистики зовнішньої торгівлі, здійснення митного оформлення товарів. Згідно зі статтею 68 Митного кодексу України ведення УКТ ЗЕД передбачає, зокрема, прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів УКТ ЗЕД. Як наведено у статті 69 МКУ, товари при їх декларуванні підлягають класифікації, тобто щодо товарів визначаються коди відповідно до класифікаційних групувань, зазначених в УКТ ЗЕД. Функцію контролю за правильністю класифікації згідно з УКТ ЗЕД товарів, поданих до митного оформлення, покладено на митниці Держмитслужби. Порядок контролю правильності класифікації товарів, затверджено наказом Мініфіну від 30.05.2012 р. № 650. На вимогу посадової особи митного органу декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати усі наявні відомості, необхідні для підтвердження заявлених ними кодів товарів, поданих до митного оформлення, а також зразки таких товарів та/або техніко-технологічну документацію на них. У разі виявлення під час митного оформлення товарів або після нього порушення правил класифікації товарів митний орган має право самостійно класифікувати такі товари. Попередні рішення про класифікацію товару згідно з УКТ ЗЕД виносяться митними органами щодо товарів, які є об'єктом зовнішньоекономічного договору (контракту) або іншого документа, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту). З метою одержання попереднього рішення декларант або уповноважена ним особа подає до митного органу письмове звернення про прийняття попереднього рішення про класифікацію та кодування товару за формою, наведеною в додатку 1 до Порядку контролю правильності класифікації товарів, затвердженого наказом Мініфіну від 30.05.2012 р. № 650. Строк прийняття попереднього рішення становить 30 календарних днів з дня отримання митним органом відповідного звернення. Цей строк може бути продовжений керівником митного органу або особою, яка виконує його обов'язки, але не більше ніж на 15 календарних днів, про що повідомляється особі, яка подала звернення письмово або в електронному вигляді, до закінчення 30-денного строку із зазначенням причин. Рішення про визначення коду товару приймається за результатами класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД у разі необхідності зміни задекларованого коду товару згідно з УКТ ЗЕД, у тому числі за результатами спрацювання автоматизованої системи аналізу та управління ризиками у складних випадках митних формальностей. Строк прийняття рішення про визначення коду товару не повинен перевищувати 10 календарних днів. За умови необхідності залучення спеціалізованого митного органу з питань експертного забезпечення або іншої експертної установи (організації) загальний строк прийняття рішення не повинен перевищувати 30 календарних днів. Відповідно до частини сьомої статті 69 МКУ рішення

митних органів щодо класифікації товарів для митних цілей є обов'язковими. У разі незгоди з рішенням митного органу щодо класифікації товару декларант або уповноважена ним особа має право оскаржити це рішення у порядку, встановленому главою 4 МКУ. Висновки інших органів, установ та організацій щодо визначення кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД при митному оформленні мають інформаційний або довідковий характер.

Класифікація товарів в УКТ ЗЕД повинна здійснюватися за основними Правилами інтерпретації УКТ ЗЕД: правило 1. Назви розділів, груп і підгруп наводяться лише для зручності користування УКТ ЗЕД; для юридичних цілей класифікація товарів в УКТ ЗЕД здійснюється виходячи з назв товарних позицій і відповідних приміток до розділів чи груп; правило 2a. Будь-яке посилання в назві товарної позиції на будь-який виріб стосується також некомплектного чи незавершеного виробу за умови, що він має основну властивість комплектного чи завершеного виробу. Це правило стосується також комплектного чи завершеного виробу (або такого, що класифікується як комплектний чи завершений згідно з цим правилом), незібраного чи розібраного (наприклад: велосипед без сідла класифікується як велосипед; автомобіль без двигуна класифікується як автомобіль); правило 2b. будь-яке посилання в назві товарної позиції на будь-який матеріал чи речовину стосується також сумішей або сполук цього матеріалу чи речовини з іншими матеріалами чи речовинами. Будь-яке посилання на товар з певного матеріалу чи речовини розглядається як посилання на товар, що повністю або частково складається з цього матеріалу чи речовини. Класифікація товару, що складається більше ніж з одного матеріалу чи речовини, здійснюється відповідно до вимог правила 3; правило 3. У разі якщо згідно з правилом 2 (b) або з будь-яких інших причин товар на перший погляд (*prima facie*) можна віднести до двох чи більше товарних позицій, його класифікація здійснюється таким чином: (a) перевага надається тій товарній позиції, в якій товар описується конкретніше порівняно з товарними позиціями, де дається більш загальний його опис. Проте в разі коли кожна з двох або більше товарних позицій стосується лише частини матеріалів чи речовин, що входять до складу суміші чи багатокомпонентного товару, або лише частини товарів, що надходять у продаж у наборі для роздрібної торгівлі, такі товарні позиції вважаються рівнозначними щодо цього товару, навіть якщо в одній з них подається повніший або точніший опис цього товару; (b) суміші, багатокомпонентні товари, які складаються з різних матеріалів або вироблені з різних компонентів, товари, що надходять у продаж у наборах для роздрібної торгівлі, класифікація яких не може здійснюватися згідно з правилом 3 (a), повинні класифікуватися за тим матеріалом чи компонентом, який визначає основні властивості цих товарів, за умови, що цей критерій можна застосувати; (c) товар, класифікацію якого не можна здійснити відповідно до правила 3 (a) чи 3 (b), повинен класифікуватися в товарній позиції з найбільшим порядковим номером серед номерів товарних позицій, що розглядаються (наприклад: переважання за об'ємом чи масою не є визначальним при класифікації, наприклад: рубанок, в якому переважає дерев'яний корпус,

класифікується в товарній позиції 8205 (інструменти ручні з недорогоцінних металів), оскільки його робоча частина – це металевий ніж; класифікацію хімічних речовин та ліків визначає діюча речовина, концентрація якої може складати 1-2% від маси чи об'єму, тоді як наповнювачі та барвники складають понад 90%); правило 4. Товар, який не може бути класифікований згідно з вищезазначеними правилами, класифікується в товарній позиції, яка відповідає товарам, що найбільше подібні до тих, що розглядаються; правило 5. На додаток до наведеного до зазначених нижче товарів застосовуються такі правила: (a) футляри для фотоапаратів, музичних інструментів, зброї, креслярського приладдя, прикрас та подібні вироби, які мають спеціальну форму і призначені для зберігання відповідних виробів або набору виробів, придатні для тривалого використання разом з виробами, для яких вони призначені, класифікуються разом з упакованими в них виробами. Це правило не поширюється на тару (упаковку), що становить разом з виробом одне ціле і надає останньому істотно іншої властивості; (b) відповідно до правила 5 (a) тару (упаковку) разом з товарами, які в ній містяться, слід класифікувати разом з цими товарами, якщо вона належить до такого типу тари (упаковки), яка зазвичай використовується для упакування цих товарів. Це положення є необов'язковим, якщо ця тара (упаковка) придатна для повторного використання; правило 6. Для юридичних цілей класифікація товарів у товарних підпозиціях, товарних категоріях і товарних підкатегоріях здійснюється відповідно до назви останніх, а також приміток, які їх стосуються, з урахуванням певних застережень (*mutatis mutandis*), положень вищезазначених правил за умови, що порівнювати можна лише назви одного рівня деталізації. Для цілей цього правила також можуть застосовуватися відповідні примітки до розділів і груп, якщо в контексті не зазначено інше. Порядок застосування правил інтерпретації УКТ ЗЕД: правило 1. Найменування товарних позицій; правило 2a. Класифікація незавершених і некомплектних товарів; правило 2б. Класифікація неоднорідних товарів за основним матеріалом; правило 3a; правило 3б; правило 3в (Послідовне застосування (суміші і сполучення)); правило 4. Класифікація по аналогам; правило 5. Класифікація упаковки; правило 6. Класифікація за назвою в підпозиціях, категоріях, підкатегоріях і примках.

Країною походження товару вважається країна, в якій товар був повністю вироблений або підданий достатній переробці відповідно до критеріїв, встановлених МКУ. Країна походження визначається з метою: і. оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України; ii. застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України; iii. забезпечення обліку цих товарів у статистиці зовнішньої торгівлі. Під країною походження товару можуть розумітися група країн, митні союзи країн, регіон чи частина країни, якщо є необхідність їх виділення з метою визначення походження товару.

Документами, що підтверджують країну походження товару, є: і. сертифікат про походження товару; ii. засвідчена декларація про походження

товару; iii. декларація про походження товару; iv. сертифікат про регіональне найменування товару. Країна походження товару заявляється (декларується) митному органу шляхом зазначення назви країни походження товару та відомостей про документи, що підтверджують походження товару, у митній декларації.

Основними документами, що підтверджують та визначають країну походження товару, є *сертифікат про походження товару* (преференційний, не преференційний) — це документ, який однозначно свідчить про країну походження товару і виданий компетентним органом даної країни або країни вивезення, якщо у країні вивезення сертифікат видається на підставі сертифіката, виданого компетентним органом у країні походження товару. Сертифіката Загальної форми – А (Сертифікат походження загальної форми (англійською мовою)) — звичайна форма сертифіката: i. видається на всі товари, які мають українське походження, при експорті в країни, з якими не обумовлені правила визначення країни походження товарів; ii. видається у разі, коли товар не має преференційного доступу на ринок країни імпорту та у випадках відсутності або тимчасового припинення пільг на українські товари. Сертифікат про походження товарів форми СТ-1. Сертифікат походження форми «EUR.1» — це документ, що видається на товари, яким надаються преференції в ЄС та в країнах ЄАВТ: сертифікат з перевезення (походження) товару EUR.1 — оригінал паперового документа, що підтверджує статус преференційного походження товару(ів), форму та бланк якого наведено у додатках до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження, до якої Україна приєдналася згідно із ЗУ «Про приєднання України до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження» та міжнародних угод про вільну торгівлю, укладених у встановленому законодавством порядку, якими передбачено процедуру заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1 або EUR-MED; сертифікат з перевезення (походження) товару EUR-MED — оригінал паперового документа, що підтверджує статус преференційного походження товару(ів) із застосуванням кумуляції, форму та бланк якого наведено у додатках до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження, до якої Україна приєдналася згідно із ЗУ «Про приєднання України до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження» та міжнародних угод про вільну торгівлю, укладених у встановленому законодавством порядку, якими передбачено процедуру заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1 або EUR-MED.

ТЕМА 6

ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Організація переміщення товарів під митним контролем між митницями на митній території України. Місця прибуття (товару). Контроль за доставкою товарів, що ввозяться в Україну, вивозяться з України, переміщуються транзитом територією Україною між митницями або в межах однієї митниці.
2. Перевезення вантажів за системою NCTS (нова комп'ютеризована транзитна система).
 - 2.1. Основні положення Конвенції про процедуру спільного транзиту.
 - 2.2. Застосування процедури забезпечення безперервної роботи спільного транзиту.
 - 2.3. Спрощення, які використовуються для процедури спільного транзиту.
 - 2.4. Порядок заповнення митних декларацій окремих типів.
 - 2.5. Застосування гарантій при процедурі спільного транзиту.
 - 2.6. Порядок виконання митних формальностей при застосуванні режиму спільного транзиту з використанням електронної транзитної системи.
3. Міжнародні перевезення із застосуванням Книжки МДП. Види дозволів.
4. Конвенція КДПВ, міжнародні правила перевезення вантажів. Відповідальність перевізника.
5. Порядок оформлення СМР та ТТН.
6. Стандартні та спрощені правила видачі дозволів на міжнародні перевезення.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України — визначено у розумінні пункт 4 ч. 1 ст. 4 МКУ, — є діяння пов'язані із переміщенням товарів через митний кордон України у напрямку ввезення. Перевезенням вантажів у ГКУ, визнається як господарська діяльність, пов'язана з переміщенням продукції виробничо-технічного призначення та виробів народного споживання залізницями, автомобільними дорогами, водними та повітряними шляхами, а також транспортування продукції трубопроводами (ч. 1 ст. 306 ГКУ). Собівартість перевезень (робіт, послуг) — це виражені в грошовій формі поточні витрати транспортних підприємств, безпосередньо пов'язані з підготовкою та здійсненням процесу перевезень вантажів і пасажирів, а також виконанням робіт і послуг, що забезпечують перевезення. Калькулювання собівартості — це визначення розміру витрат у грошовій формі на виробництво одиниці певного виду робіт (послуг) по

окремих видах витрат (ч. 3, 6 наказу Мінтрансу від 05.02.2001 р. № 65 Про затвердження Методичних рекомендацій з формування собівартості перевезень (робіт, послуг) на транспорті). Ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України — сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів, транспортних засобів через митний кордон України у будь-який спосіб у відповідному напрямку (пункт 4 ч. 1 ст. 4 МКУ). Операція з подачі порожнього транспортного засобу з одного місця в інше для забезпечення завантаження товарів є невід'ємною частиною технологічного процесу перевезення, а тому, витрати понесенні перевізником або імпортером у разі здійснення перевезення вантажів з використанням власного автотранспортного засобу під час переміщення такого засобу між пунктами на митній території України або за її межами, безпосередньо пов'язані з виконанням транспортних послуг та є не від'єдную складовою частиною загальної собівартості такого перевезення.

Місцем доставки товарів транспортними засобами може бути визначена митницею призначення територія (або її частина) пункту пропуску (пункту контролю) через державний кордон України, морського чи річкового порту, аеропорту, залізничної станції, вільної митної зони, підрозділу митниці призначення, у якому безпосередньо проводиться митне оформлення, підприємства з безперервним циклом виробництва, вантажного митного комплексу, територія, що прилягає до центральної сортувальної станції, регіональної сортувальної станції, місця міжнародного поштового обміну, складу тимчасового зберігання або митного складу. Ведення Переліку місць доставки та внесення до нього змін в єдину автоматизовану інформаційну систему митних органів України здійснюються Державною митною службою України за поданням митниці призначення за формою згідно із додатком до цього наказу.

Правовою основою для процедури спільного транзиту є Конвенція про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року. ЄС та три країни-члена ЄАВТ (Швейцарія, Норвегія та Ісландія), Туреччина, Республіка Північна Македонія та Сербія є сторонами-учасницями Конвенції. Конвенція також застосовується до Князівства Ліхтенштейн, оскільки воно має митний союз із Швейцарією. Правовою основою для спрощення формальностей торгівлі товарами між Союзом та країнами спільного транзиту, а також між самими країнами спільного транзиту, є Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами від травня 1987 року. Роз'яснення правил та процедур, що регулюють ухвалення законодавства для спільного транзиту, наводиться у Додатку I.8.2 до Конвенції про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року. Процедура спільного транзиту передбачає тимчасове незастосування митних зборів та акцизів, податків на додану вартість та інших зборів з вартості товарів під час їх переміщення з митниці відправлення до митниці призначення. Вона може використовуватись суб'єктами господарювання для сприяння переміщенню товарів з території однієї Договірної сторони до іншої. Однак, зобов'язання щодо її використання немає.

Процедурою спільного транзиту керують митні адміністрації різних Договірних сторін за допомогою мережі митних органів, що називаються митницями відправлення, митницями транзиту, митницями призначення та митницями гарантії. Процедура спільного транзиту розпочинається на митниці відправлення та завершується, коли товари та транзитні супровідні документи пред'являються на митниці призначення у відповідності до положень про транзит. Відбувається обмін електронними повідомленнями в NCTS між митницею призначення та митницею відправлення. У випадку процедури забезпечення безперервної роботи митниця призначення повертає один примірник транзитної декларації у паперовій формі (єдиний адміністративний документ або транзитний супровідний документ) митниці відправлення (або центральному органу в країні відправлення). Після отримання електронного повідомлення або копії транзитної декларації митниця відправлення закриває транзитну процедуру та припиняє відповідальність суб'єкта процедури, якщо не було виявлено істотних розбіжностей.

Контроль за переміщенням товарів та/або транспортних засобів комерційного призначення, що знаходяться під митним контролем між двома митницями Державної митної служби України або в межах зони діяльності однієї митниці юридичними та фізичними особами незалежно від виду транспорту здійснюється з використанням митних декларацій чи документів, передбачених статтею 94 МКУ. Це, зокрема: i) у разі транзиту в межах одного пункту пропуску або для декларування товарів, що не є підакцизними, залежно від виду транспорту замість митної декларації може використовуватися авіаційна вантажна накладна (Air Waybill) або коносамент (Bill of Lading); ii) для декларування товарів, що не є підакцизними, замість митної декларації залежно від виду транспорту може використовуватися накладна УМВС (СМГС), накладна ЦІМ (СІМ), накладна ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, СІМ/СМГС), книжка МДП (Carnet TIR); iii) незалежно від виду транспорту для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення може використовуватися книжка А.Т.А. або книжка СРД; iv) у випадках, передбачених міжнародними договорами України, для декларування у митний режим транзиту товарів, транспортних засобів комерційного призначення використовуються документи, передбачені такими договорами.

Основним законодавством, що регулює процедуру МДП, є Митна конвенція про міжнародні перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенція МДП 1975 року), підготовлена під егідою Європейської економічної комісії ООН (ЄЕК ООН). Конвенція МДП була затверджена від імені ЄС Регламентом Ради (ЄЕС) № 2112/78 від 25 липня 1978 року і набрала чинності в ЄС 20 червня 1983 року. Зведена версія Конвенції МДП була опублікована як Додаток до Рішення Ради 2009/477/ЄС від 28 травня 2009 року. Конвенція регулярно доповнюється змінами, і Комісія публікує зміни до Конвенції в Офіційному віснику ЄС із зазначенням дати набуття ними чинності. Внутрішні правила ЄС щодо переміщення товарів у межах ЄС

відповідно до процедури МДП описані в МК ЄС та його імплементаційному акті (статті 163-164, 167-168, 274-282) та делегованому акті (статті 184, 186-187). Станом на 17 липня 2020 року Конвенція МДП налічує 76 Договірних сторін, включаючи ЄС та 27 Держав-членів. Однак операція МДП можлива лише в країнах, які авторизували гарантуючу асоціацію (63 країни станом на 23 січня 2020 року). Відповідно до законодавства ЄС, процедура МДП може застосовуватися в ЄС лише для транзитного переміщення, яке починається або закінчується за межами митної території ЄС, або здійснюється між двома пунктами на митній території ЄС через територію третьої країни. Принципи системи МДП ґрунтуються на п'яти головних компонентах: товари переміщуються у затверджених транспортних засобах з відображеними номерами МДП або у контейнерах з митною пломбою; під час перевезення відповідно до МДП стягнення мит та зборів на товари призупиняється та забезпечується за допомогою низки гарантій, що дійсні на міжнародному рівні. Національна гарантуюча асоціація кожної Договірної країни гарантує сплату забезпеченої суми митного боргу та інших зборів, що можуть підлягати стягненню у випадку виникнення порушень у відповідній країні у ході операції МДП. Кожна Договірна сторона встановлює свій гарантійний ліміт, проте рекомендованою максимальною сумою, що може вимагатись від кожної національної асоціації у випадку порушення, є 100 000 євро (для ЄС: 100 000 євро або еквівалентна сума у національній валюті); книжка МДП – це митна декларація для транспортування товарів. Вона забезпечує доказ існування гарантії. Книжки МДП розповсюджуються Міжнародною Організацією (наразі це Міжнародний союз автомобільного транспорту (МСАТ (IRU)) серед національних гарантуючих асоціацій. Митна декларація у вигляді книжки МДП є дійсною тільки для одного перевезення МДП. Її використання починається у країні відправлення; вона забезпечує митний контроль у Договірних сторонах відправлення, транзиту та призначення; заходи митного контролю, що вживаються у країні відправлення, приймаються країнами транзиту та призначення. Внаслідок цього товари, що перевозяться в рамках процедури МДП у опломбованих транспортних засобах або контейнерах, як правило, не будуть піддаватись огляду митних органів транзиту; у якості засобу контролю доступу до процедури МДП, національні асоціації, що бажають видавати книжки МДП, та особи, що бажають використовувати такі книжки, повинні відповідати мінімальним умовам та вимогам, а також повинні бути авторизовані компетентними органами (зазвичай, це митниці) країни, в якій їх зареєстровано.

ТЕМА 7

МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ ТА МЕТОДИ ЇЇ ВИЗНАЧЕННЯ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Поняття митної вартості. Методи визначення митної вартості товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України у відповідності до заявленого митного режиму, та порядок їх застосування.
 2. Порядок заявлення митної вартості товарів: документи, які надаються декларантом митному органу для підтвердження числового визначення митної вартості.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Митна вартість є однією з найважливіших категорій, яка використовується під час здійснення митного контролю та митного оформлення товарів та транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України. Митній вартості товарів та методам її визначення присвячений Розділ III МКУ, а саме статті 49-66. Відповідно до ст. 49 МКУ, митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари. Визначення митної вартості товарів базується на положеннях Угоди про застосування ст. VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року. Відомості про митну вартість товарів використовуються для: i) нарахування митних платежів – мита, ПДВ та, у визначених законодавством випадках, акцизного податку; ii) застосування інших заходів державного регулювання ЗЕД України – наприклад, квотування, ліцензування окремих видів товарів, визначених КМУ тощо; iii) ведення митної статистики; iv) розрахунку податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки. Відповідно до ст. 55 МКУ, у випадку підтвердження сумнівів у митного органу щодо достовірності поданих до митного оформлення відомостей шляхом проведення документальної перевірки дотримання вимог законодавства України з питань митної справи відповідно до статей 345-354 МКУ, відомості про митну вартість є базою для розрахунку податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки. Методологія визначення митної вартості в Україні базується на загальних принципах митної оцінки, прийнятих у міжнародній практиці. Митна вартість товарів, що ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, визначається відповідно до глави 9 МКУ. Відповідно до ст. 57 МКУ визначення митної вартості товарів, які ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту, здійснюється за такими методами: i) основний — за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції); ii) другорядні: ii.i) за ціною договору щодо ідентичних товарів; ii.ii) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів; ii.iii) на основі

віднімання вартості; ii.iv) на основі додавання вартості (обчислена вартість); ii.v) резервний.

Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод – за ціною договору (вартість операції). Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу. Застосуванню другорядних методів передують процедура консультацій між митним органом та декларантом з метою визначення основи вартості згідно методу визначення митної вартості за ціною договору щодо ідентичних товарів (ст. 59 МКУ) або методу визначення митної вартості за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів (ст. 60 МКУ). Під час таких консультацій митний орган та декларант можуть здійснити обмін наявною у кожного з них інформацією за умови додержання вимог щодо її конфіденційності. Методи на основі віднімання та додавання вартості (обчислена вартість) можуть застосовуватися у будь-якій послідовності на прохання декларанта або уповноваженої ним особи. Митною вартістю товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за товари, якщо вони продаються на експорт в Україну, скоригована в разі потреби з урахуванням положень ч. десятої ст. 58 МКУ. Ціна, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, — це загальна сума всіх платежів, які були здійснені або повинні бути здійснені покупцем оцінюваних товарів продавцю або на користь продавця через третіх осіб та/або на пов'язаних із продавцем осіб для виконання зобов'язань продавця. Платежі є прямі (передача грошових коштів) та опосередковані (переказ грошей, акредитив, інкасування, вексель тощо). Опосередкований платіж — це платіж покупця на адресу третьої особи на користь продавця, врегулювання покупцем повністю чи частково боргу продавця тощо. Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, застосовується у разі, якщо: i) немає жодних обмежень щодо прав покупця (імпортера) на використання оцінюваних товарів, за винятком тих, що: i.i) встановлюються законом чи запроваджуються органами державної влади в Україні – наприклад, вимога ліцензії щодо певних товарів (лікарські засоби); i.ii) обмежують географічний регіон, у якому товари можуть бути перепродані (відчужені повторно) – наприклад, оптове розподілення, яке передбачає обмеження продажу лише до трьох країн Європи або трьох областей однієї країни; i.iii) не впливають значною мірою на вартість товару – наприклад, коли продавець автомобілів вимагає від покупця не продавати чи виставляти їх до зафіксованої дати, яка становить початок модельного року; ii) щодо продажу оцінюваних товарів або їх ціни в відсутні будь-які умови або застереження, що унеможливають визначення вартості цих товарів – наприклад, продавець встановлює ціну на імпортований товар за умови, що покупець придбає інші товари у визначеній кількості; iii) жодна частина виручки від будь-якого подальшого перепродажу, розпорядження або

використання товарів покупцем не надійде прямо чи опосередковано продавцеві, якщо тільки не буде зроблено відповідне коригування з урахуванням положень ч. 10 ст. 58 МКУ; iv) покупець і продавець не пов'язані між собою особи або хоч і пов'язані між собою особи, однак ці відносини не вплинули на ціну товарів.

Митна вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначається декларантом. У встановлених випадках для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту, митному органу, який проводить митне оформлення цих товарів, разом з митною декларацією та іншими необхідними для митного оформлення зазначених товарів документами в установленому порядку подається декларація митної вартості.

Декларація митної вартості — документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюється митний режим. Декларація митної вартості використовується: i) декларантом або уповноваженою ним особою — при визначенні та заявленні митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту; ii) митним органом — при здійсненні контролю за правильністю визначення декларантом або уповноваженою ним особою митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму імпорту. В інших випадках декларація митної вартості подається за власним бажанням декларанта або уповноваженої ним особи. Декларація митної вартості не подається у разі декларування партій товарів, митна вартість яких не перевищує 5000 Євро.

Згідно ст. 65 МКУ митною вартістю товарів, що ввозяться в Україну відповідно до митних режимів, відмінних від режиму імпорту, є ціна товару, зазначена у рахунку-фактурі чи рахунку-проформі. Визначення митної вартості товарів, що ввозяться на митну територію України та поміщуються в митні режими, відмінні від режиму імпорту (крім митного режиму транзиту) зі справлянням митних платежів, здійснюється відповідно до глави 9 МКУ.

З метою вдосконалення автоматизованого ведення інформації в Єдиній автоматизованій інформаційній системі ДМСУ, наказом ДМСУ від 15.06.2010 № 634 з 10.06.2010 р. введено в постійну експлуатацію програмно-інформаційний комплекс «Інформаційно-пошукова система обробки та аналізу цінової інформації при визначенні митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України». Цей програмно-інформаційний комплекс формує інформаційний масив, який складається із відповідних граф електронних копій митної декларації, що стосуються митної вартості товарів. Доступ до вищевказаного програмно-інформаційного комплексу мають лише посадові особи митних органів, які здійснюють контроль за правильністю визначення митної вартості товарів. Питання використання посадовими особами митних органів України цінової інформації передбачена МКУ та Методичними рекомендаціями.

ТЕМА 8

МИТНІ ПЛАТЕЖІ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Види митних платежів. Порядок обчислення митних платежів.
 2. Мито та його види. Особливі види мит. Тарифні преференції. Звільнення та особливості звільнення від оподаткування митом (податкові пільги).
 3. Особливості визначення бази оподаткування податком на додану вартість для товарів, які ввозяться на митну територію України. Визначення об'єкту оподаткування. Бюджетне відшкодування податку на додану вартість, яке було заявлене при декларуванні товарів та строки проведення розрахунків.
 4. Особливості обчислення акцизного податку з товарів, які ввозяться на митну територію України. Визначення об'єкту оподаткування.
 5. Інші бюджетні надходження та надходження, щодо яких митні органи України є контролюючими: порядок їх обчислення.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Митні платежі (мито, акцизний податок, ПДВ, бюджетні надходження, інші надходження) — установлені законодавством податки й збори (обов'язкові платежі), що справляються митним органом під час митного оформлення переміщуваних через митний кордон України товарів. Справляння платежів — нарахування й прийняття митним органом сум платежів згідно із законодавством. Митні платежі — податки, що відповідно до ПКУ або митного законодавства справляються під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України та контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи. Митні платежі: і) мито; ii) акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції); iii) ПДВ із ввезених на митну територію України товарів (продукції). Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються МКУ, ПКУ та іншими законами України з питань оподаткування. Адміністрування податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та інших платежів відповідно до законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи — це сукупність рішень та процедур контролюючих органів і дій їх посадових осіб, що визначають інституційну структуру податкових та митних відносин, організовують ідентифікацію, облік платників податків і платників єдиного внеску та об'єктів оподаткування, забезпечують сервісне обслуговування платників податків, організацію та контроль за сплатою податків, зборів, платежів відповідно до порядку, встановленого законом. Єдиний казначейський рахунок Державної митної служби України, — рахунок для сплати авансованих платежів

юридичними особами та фізичними особами- підприємцями: IBAN UA988999980355789000001101079 незалежно від митниці оформлення. Згідно з пунктом 15.1 ст. 15 ПКУ платниками податків визнаються: фізичні особи (резиденти і нерезиденти України), юридичні особи (резиденти і нерезиденти України) та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують (передають) об'єкти оподаткування або провадять діяльність (операції), що є об'єктом оподаткування згідно з ПКУ або податковими законами, і на яких покладено обов'язок із сплати податків та зборів згідно з ПКУ. Згідно з пунктом 36.1 ст. 36 ПКУ податковим обов'язком визнається обов'язок платника податку обчислити, задекларувати та/або сплатити суму податку та збору в порядку і строки, визначені ПКУ, законами з питань митної справи. Відповідно до ст. 38 ПКУ виконанням податкового обов'язку визначається сплата в повному обсязі платником відповідних суму податкових зобов'язань у встановлений податковим законодавством строк. Сплата податку та збору здійснюється платником податку безпосередньо, а у випадках, передбачених податковим законодавством, — податковим агентом, або представником платника податку. Спосіб, порядок та строки виконання податкового обов'язку встановлюються ПКУ та законами з питань митної справи При декларуванні товарів у митний режим імпорту платником митних платежів є резидент, що уклав зовнішньоекономічний договір (контракт) або інший документ, що використовується в міжнародній практиці замість договору (контракту). У разі переміщення товарів за зовнішньоекономічним договором (контрактом) та пов'язаним з ним договором комісії, укладеним між резидентами, таким платником є комісіонер, що уклав зовнішньоекономічний договір (контракт); у разі переміщення товарів за зовнішньоекономічним договором (контрактом) та пов'язаним з ним договором доручення, укладеним між резидентами, — довіритель. З урахуванням положень ч. 1 ст. 293 МКУ, у разі якщо декларування товарів здійснюється митним брокером, сплата митних платежів може здійснюватися таким митним брокером.

Мито — це загальнодержавний податок, встановлений ПКУ та МКУ, який нараховується та сплачується відповідно до МКУ, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана ВР України. В Україні застосовуються такі види мита: і) ввізне мито; ii) вивізне мито; iii) сезонне мито; iv) особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне (ст. 271 МКУ). Спеціальне мито встановлюється на об'єми імпорту товару, який несе загрозу вітчизняному товаровиробнику (пункт 3 ст. 275 МКУ). Антидемпінгове мито встановлюється якщо на митну територію України ввозиться товар — об'єкт демпінгу (пункт 4 ст. 275 МКУ). Компенсаційне мито встановлюється якщо на митну територію України ввозиться — об'єкт субсидованого імпорту (пункт 5 ст. 275 МКУ). Згідно зі статтею 272 МКУ ввізне мито встановлюється на товари, що ввозяться на митну територію України. На сьогодні ставки ввізного мита затверджено ЗУ від 19 жовтня 2022 р. № 2697. Митний тариф України є невід'ємною частиною Закону та містить перелік ставок загальнодержавного податку — ввізного мита на товари, що ввозяться на митну територію України і систематизовані

згідно з Українською класифікацією товарів ЗЕД (УКТ ЗЕД), складеною на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів. Відповідно до міжнародних зобов'язань щодо вступу України до Світової організації торгівлі у Митному тарифі України пільгові комбідові ставки вилучено, частка специфічних ставок зменшилася і відповідно зросла частка адвалерних ставок, які становлять більшість у загальній кількості ставок. Відповідно до ст. 280 МКУ, — в Україні застосовуються такі види ставок мита: і) адвалорна (база оподаткування: митна вартість товару (ст. 279 МКУ)); ii) специфічна (база оподаткування: кількість товару в установлених законом одиницях виміру (шт., л.), — ст. 279 МКУ); iii) комбінована (база оподаткування: митна вартість товару (ст. 279 МКУ)).

Акцизний податок — непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції), визначених ПКУ як підакцизні, що включається до ціни таких товарів (продукції). До ставок акцизного податку, відносяться: адвалорні; специфічні; адвалорні та специфічні одночасно. В чому різниця між ними? За специфічними, — ставка акцизного податку визначається фіксовано з прив'язкою до певній одиниці виміру, що і становить базу оподаткування (стільки гривень чи євро за літр, кілограм, певну кількість штук, кубічних сантиметрів тощо). До платників акцизного податку, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи, відносяться: і) особа — суб'єкт господарювання, постійне представництво, які ввозять підакцизні товари (продукцію) на митну територію України (пункт 212.1.2. ст. 212 ПКУ); ii) фізична особа — резидент або нерезидент, яка ввозить підакцизні товари (продукцію) на митну територію України в обсягах, що підлягають оподаткуванню, відповідно до митного законодавства (пункт 212.1.3. ст. 212 ПКУ); iii) особа, яка реалізує конфісковані підакцизні товари (продукцію), підакцизні товари (продукцію), визнані безхазяйними, підакцизні товари (продукцію), за якими не звернувся власник до кінця строку зберігання, та підакцизні товари (продукцію), що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходять у власність держави, якщо ці товари (продукція) підлягають реалізації (продажу) в установленому законодавством порядку (пункт 212.1.4. ст. 212 ПКУ); iv) особа, на яку покладається дотримання вимог митних режимів, що передбачають звільнення від оподаткування, у разі порушення таких вимог (пункт 212.1.6. ст. 212 ПКУ). Об'єктами оподаткування акцизним податком, під час провадження діяльності пов'язаної з відносинами, що регулюються законодавством України з питань митної справи є операції з: і) ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну територію України (пункт 213.1.3. ст. 213 ПКУ); ii) реалізації конфіскованих підакцизних товарів (продукції), підакцизних товарів (продукції), визнаних безхазяйними, підакцизних товарів (продукції), за якими не звернувся власник до кінця строку зберігання, та підакцизних товарів (продукції), що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходять у власність держави (пункт 213.1.4. ст. 213 ПКУ); iii) реалізації або передачі у володіння, користування чи розпорядження підакцизних товарів

(продукції), що були ввезені на митну територію України із звільненням від оподаткування до закінчення строку, визначеного законодавством, відповідно до пункту 213.3 ст. 213 ПКУ (пункт 213.1.5. ст. 213 ПКУ). Товари, які оподатковуються акцизним податком, зазначені у пункті 215.1. ст. 215 ПКУ.

Податок на додану вартість (ПДВ) — непрямий податок, який нараховується та сплачується відповідно до норм розділу V ПКУ (пункт 14.1.178. ст. 14 ПКУ). Базою оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, є договірна (контрактна) вартість, але не нижче митної вартості цих товарів, визначеної відповідно до розділу III МКУ, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті і включаються до ціни товарів. При визначенні бази оподаткування для товарів, що ввозяться на митну територію України, перерахунок іноземної валюти у валюту України здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до ст. 39¹ ПКУ. Ставки податку встановлюються від бази оподаткування в таких розмірах: і) 20 відсотків; ii) 0 відсотків; iii) 7 відсотків по операціях з: iii.i) постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, дозволених для виробництва і застосування в Україні та внесених до Державного реєстру лікарських засобів, а також медичних виробів, які внесені до Державного реєстру медичної техніки та виробів медичного призначення; iii.ii) постачання на митній території України та ввезення на митну територію України лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання, дозволених для застосування у межах клінічних випробувань, дозвіл на проведення яких надано центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я (пункт 193.1. ст. 193 ПКУ). До платників ПДВ, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи, відносяться: і) будь-яка особа, яка ввозить товари на митну територію України в обсягах, які підлягають оподаткуванню, та на яку покладається відповідальність за сплату податків у разі переміщення товарів через митний кордон України відповідно до МКУ, а також: особа, на яку покладається дотримання вимог митних режимів, які передбачають повне або часткове умовне звільнення від оподаткування, у разі порушення таких митних режимів, встановлених митним законодавством; особа, яка використовує, у тому числі при ввезенні товарів на митну територію України, податкову пільгу не за цільовим призначенням та/або всупереч умовам чи цілям її надання згідно із ПКУ, а також будь-які інші особи, що використовують податкову пільгу, яку для них не призначено (пункт 180.1. ст. 180 ПКУ). Датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення (пункт 187.8. ст. 187 ПКУ).

ТЕМА 9

ОРГАНІЗАЦІЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Пункти пропуску, що розташовані на державному кордоні України та через які переміщаються товари і транспортні засоби.
 2. Заборони та обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України.
 3. Зони митного контролю. Облік осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи.
 4. Попередній документальний контроль (фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що проводяться згідно із законодавством України): перелік підстав, при наявності яких можливо здійснювати огляд товарів представниками інших державних органів, установ та організацій, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Митний контроль – сукупність заходів, що здійснюють митні органи в межах своїх повноважень з метою забезпечення додержання норм митного законодавства та міжнародних договорів, укладених у встановленому законом порядку. При ввезенні митний контроль починається з моменту перетинання товаром і транспортним засобом митного кордону України, а при вивезенні – з моменту пред'явлення товарів і транспортних засобів для митного оформлення та їх декларування в установленому порядку. Товари, транспортні засоби комерційного призначення перебувають під митним контролем з моменту його початку і до закінчення згідно із заявленим митним режимом. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем не може перевищувати 180 календарних днів, крім митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму. Товари, транспортні засоби комерційного призначення, які перебувають під митним контролем і за якими власник або уповноважена ним особа не звернулися до закінчення граничного строку набувають статусу таких, що зберігаються на складі митного органу. Митний контроль закінчується: і) у разі ввезення на митну територію України – після закінчення митного оформлення товарів і транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму;

ii) у разі вивезення за межі митної території України – після здійснення митного оформлення товарів та транспортних засобів комерційного призначення та перетинання ними митного кордону України, за винятком митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму.

Відповідно до постанови КМУ від 18.08.2010 р. № 751 «Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю», пункт пропуску через державний кордон – це спеціально виділена територія на залізничних і автомобільних станціях, у морських і річкових портах, в аеропортах (на аеродромах) з комплексом будівель, споруд і технічних засобів, де здійснюються прикордонний, митний та інші види контролю і пропуск через державний кордон осіб, транспортних засобів, вантажів та іншого майна. Загальні вимоги щодо інженерно-конструкторського, будівничого, технічного облаштування пунктів пропуску через державний кордон України, затвердженні Урядом. Слід також зазначити, що у разі виникнення потреби у створенні умов для здійснення прикордонного, митного та інших видів контролю осіб, транспортних засобів, вантажів і товарів, зберігання транспортних засобів, використання розвантажувально-навантажувальної та іншої спеціалізованої техніки, застосування технічних і спеціальних засобів митного контролю, використання яких у пунктах пропуску обмежене або неможливе, на території залізничних станцій, аеропортів (аеродромів), морських і річкових портів та на території, що суміщається з їх акваторіями, за рішенням Уряду можуть створюватися пункти контролю. Пункти контролю, можуть функціонувати самостійно або для забезпечення діяльності у відповідних пунктах пропуску. Система відеоконтролю митних органів – це сукупність організаційних, технічних та програмних засобів, що забезпечують обробку інформації за заданими алгоритмами (уведення, аналіз, запис, зчитування, зберігання, знищення, прийом/передача) щодо здійснення процедур митного контролю та митного оформлення в пунктах пропуску через державний кордон України, а також в інших місцях (територіях) визначених Державною митною службою України. Система відеоконтролю митних органів – створюється з урахуванням потреби в отриманні, обробці та накопиченні інформації від усіх об'єктів інфраструктури митних органів, де здійснюється митний контроль та митне оформлення, та прилеглої до них території, необхідної для забезпечення належного митного контролю.

Митний контроль здійснюється у місцях розташування митних органів, а також в інших місцях, визначених законодавством. З метою забезпечення здійснення митними органами митний контроль товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, проведення заходів, пов'язаних з виявленням, попередженням та припиненням контрабанди і порушень митних правил, створюються зони митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, вільних митних зон, митних складів, складів тимчасового зберігання, а також в інших місцях, визначених законодавством.

Зони митного контролю за режимом функціонування можуть бути постійними та тимчасовими. Зони митного контролю створюються митним органом, в зоні діяльності якого вони розташовуються, за погодженням з контролюючими органами до функціональних обов'язків яких, відноситься управління кордонами України, а також підприємствами державної форми власності та іншими господарюючими суб'єктами на виробничих потужностях яких створюються зони митного контролю тощо. Зважаючи на те, що останнім часом у суспільстві значно зріс інтерес до діяльності митних органів, що спричиняє збільшення кількості контактів посадових осіб митних органів із представниками засобів масової інформації, а також з метою вдосконалення взаємовідносин митних органів та їх посадових осіб з іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами й громадянами в галузі інформаційних відносин на території та адмінбудівлях митних органів проводяться фотозйомки та аудіо-, відеозаписи роботи посадових осіб митних органів. Така фотозйомка та аудіо-, відеозапис розмежовується на внутрішню та службову. Внутрішня фотозйомка та аудіо-, відеозапис – це увімкнення користувачем розташованого на території митних органів обладнання для отримання інформації. Службова – це увімкнення обладнання посадовими особами митних органів для отримання інформації. Внутрішня фотозйомка та аудіо-, відеозапис на території митних органів проводиться з письмового дозволу начальника митного органу. Службова – з дозволу начальника митного органу.

Часові терміни з дотриманням яких здійснюються митні процедури та митні формальності стосовно осіб або відносно зовнішньоторговельних вантажів, котрі чи які переміщуються через митний кордон України — є важливішою структурною складовою митного контролю. З метою спрощення процедур державного контролю осіб, товарів і транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон України, контролюючими органами до функціональних обов'язків яких, відноситься управління кордонами України були встановлені часові ліміти щодо виконання кожним з них своїх обов'язків (Про затвердження Часових нормативів виконання контрольних операцій посадовими особами, які здійснюють контроль осіб, товарів і транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон України: наказ від 28.11.2005 р. № 1167, 886, 824, 643, 655, 424, 858, 900). Законодавством України з питань митної справи встановлені часові нормативи на здійснення митних формальностей, у тому числі пов'язаних з митним контролем товарів і транспортних засобів комерційного призначення: ст. 322 «Строки пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України», ст. 199 «Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України», ст. 200 «Доставка товарів та документів у місце, визначене митним органом», ст. 95 «Строки транзитних перевезень», ст. 204 «Строк тимчасового зберігання товарів», ст. 240 «Строки зберігання товарів, транспортних засобів

комерційного призначення митними органами», ст. 263 «Строки декларування», ст. 255 «Завершення митного оформлення» МКУ.

Попередній документальний контроль – форма здійснення заходів офіційного контролю, яка полягає у проведенні в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України посадовими особами митних органів перевірки відповідних документів і відомостей, а в разі потреби, за результатами застосування автоматизованої системи управління ризиками – візуального інспектування товарів, транспортних засобів, які ввозяться на митну територію України або поміщуються в митний режим транзиту. Заходи офіційного контролю – фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що проводяться згідно із законодавством України. Контроль товарів, що *ввозяться* на митну територію України або переміщуються транзитом митною територією України, та згідно із законодавством підлягають здійсненню у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України фітосанітарному контролю, ветеринарно-санітарному контролю, державному контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин (заходи офіційного контролю) у формі *попереднього документального контролю* (Про затвердження Порядку ведення переліку пунктів пропуску (пунктів контролю) через державний кордон України, місць доставки, місць митного оформлення товарів на митній території України для проведення уповноваженими органами заходів офіційного контролю та форми переліку пунктів пропуску (пунктів контролю) через державний кордон України, місць доставки, місць митного оформлення товарів на митній території України: наказ Мінфіну від 24.01.2023 р. № 38). Під дію попереднього документального контролю підпадають тільки ті товари, що імпортуються на митну територію України та переміщуються транзитом митною територією України. Порядок здійснення попереднього документального контролю, визначено постановою КМУ від 21.10.2020 р. № 971 (Про затвердження Порядку взаємодії між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму «єдиного вікна» та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов КМУ). Попередній документальний контроль здійснюється посадовими особами митних органів за механізмом «єдиного вікна» шляхом перевірки та аналізу інформації, яка міститься в електронних товаросупровідних документах та товаротransпортних документах, переліку товарів, що підлягають державному контролю у формі попереднього документального контролю, у разі їхнього переміщення через митний кордон України.

Перелік товарів, що підлягають державному контролю у формі попереднього документального контролю, що ввозяться на митну територію України, у тому числі з метою транзиту, наведено у відповідних реєстрах єдиного державного інформаційного веб-порталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі» (Про створення єдиного державного інформаційного веб-порталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі»: наказ Державної митної служби України від 08.02.2021 р. № 88. Про введення в дослідну експлуатацію програмного продукту «Єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі»»: наказ Державної митної служби України від 16.02.2021 р. № 100). Взаємодія митних органів з іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України при здійсненні попереднього документального контролю здійснюється на підставі ст. 319 «Взаємодія митних органів з іншими уповноваженими органами під час переміщення товарів через митний кордон України».

Відповідно до частин другої - п'ятої ст. 338 МКУ, огляд товарів, транспортних засобів, пред'явлених митному органу, може бути ініційований:

- i) за результатами застосування системи управління ризиками; ii) за рішенням посадових осіб митного органу; iii) за наявністю достатніх підстав вважати, що переміщення цих товарів, транспортних засобів через митний кордон України здійснюється поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю:
- iii.i) відсутність або непідтвердження відомостей про здійснення в повному обсязі митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення; iii.ii) переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України та/або межі зони митного контролю поза робочим часом, установленим для митного органу; iii.iii) переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення в межах контрольованого прикордонного району, прикордонної смуги поза місцем розташування митного органу або поза зонами митного контролю; iii.iv) переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення маршрутом або у спосіб, що є нехарактерним для переміщення такого виду товару, транспортного засобу; iii.v) переміщення товарів за маршрутом або у спосіб, що є типовим для переміщення предметів контрабанди або товарів, які є безпосередніми предметами порушення митних правил; iii.vi) переміщення громадянами товарів в обсязі, що не є обґрунтованим у разі переміщення особистих речей; iii.vii) наявність ознак облаштування товарів, транспортних засобів комерційного призначення спеціально виготовленими сховищами (тайниками) або використання інших засобів чи способів, що утруднюють виявлення товарів; iii.viii) наявність ознак надання одним товарам вигляду інших; iii.ix) припущення за результатами використання технічних засобів митного контролю про те, що переміщувані через митний кордон України товари заборонені або обмежені до такого переміщення згідно із

законодавством; iii.x) виявлення в результаті використання технічних засобів митного контролю місць у товарах, транспортних засобах комерційного призначення, які можуть використовуватися для приховування товарів від митного контролю; iii.xi) невідповідність даних, отриманих під час використання технічних засобів митного контролю, даним, що містяться у товаросупровідних та інших документах (відомостях), які подаються для митного контролю; iii.xii) подання митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або виявлення у поданих документах недостовірних даних; iii.xiii) переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення з незаконним звільненням від митного контролю внаслідок використання службового становища посадовими особами митного органу; iii.xiv) одержання в установленому порядку від правоохоронних органів інформації про переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення з порушенням вимог законодавства з питань державної митної справи.

ТЕМА 10

МИТНІ РЕЖИМИ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Поняття митного режиму.
 2. Види митних режимів. Вибір та зміна митного режиму. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим.
 3. Особливості та умови розміщення товарів у митні режими. Особливості виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Відповідно до положень МКУ, *митний режим* – комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення

Митна процедура - зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання. У свою чергу, *митні формальності* - сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами з метою дотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

Існують такі види митних режимів:

- 1) імпорт (випуск для вільного обігу);
- 2) реімпорт;
- 3) експорт (остаточне вивезення);
- 4) реекспорт;
- 5) транзит;
- 6) тимчасове ввезення;
- 7) тимчасове вивезення;
- 8) митний склад;
- 9) вільна митна зона;
- 10) безмитна торгівля;
- 11) переробка на митній території;
- 12) переробка за межами митної тер.;
- 13) знищення або руйнування;
- 14) відмова на користь держави.

Вибір та зміна митного режиму, митний статус товарів. Декларант має право обрати митний режим, у який він бажає помістити товари, з дотриманням умов такого режиму та у порядку, що визначені МКУ. Поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом їх декларування та виконання митних формальностей. Митний режим, у який поміщено товари, може бути змінено на інший, за умови дотримання заходів тарифного та

нетарифного регулювання щодо нового митного режиму. За митним статусом товари поділяються на українські та іноземні.

Імпорт (випуск для вільного обігу) (ІМ 40) – митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорту цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України (МТУ). Митний режим імпорту може бути застосований до: 1) товарів, що надходять на МТУ; 2) товарів, що зберігаються під митним контролем; 3) товарів, що поміщені в інший митний режим; 4) до продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території. Особливі умови поміщення товарів у митний режим імпорту. При пошкодженні або втраті іноземних товарів внаслідок аварії чи дії обставин непереборної сили, що підтверджується документально, такі товари можуть бути заявлені митному органу у митний режим імпорту в пошкодженному стані чи у фактичній кількості; у разі втрати товарів внаслідок протиправних дій третіх осіб митні платежі, встановлені на імпорту таких товарів, підлягають сплаті в повному обсязі; у разі встановлення заборон чи обмежень щодо ввезення на МТУ відповідних товарів такі товари, випущені за ПД, ТД або ПМД, підлягають поміщенню у митний режим імпорту відповідно до умов, які діяли на момент їх випуску у вільний обіг. Товари, поміщені у митний режим імпорту, набувають статусу українських товарів.

Реімпорту (ІМ 41) – митний режим, відповідно до якого товари, що були вивезені або оформлені для вивезення за межі МТУ, випускаються у вільний обіг на МТУ зі звільненням від сплати митних платежів, встановлених законами України на імпорту цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД. У митний режим реімпорту можуть бути поміщені товари, які були вивезені за межі МТУ згідно митного режиму: 1) тимчасового вивезення та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені; 2) переробки за межами митної території та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені; 3) експорту і повертаються особі, яка їх експортувала, за умови що ці товари: (а) повертаються на МТУ у строк, що не перевищує 6 місяців з дати їх експорту; (б) перебувають у такому самому стані, в якому вони оформлені у митний режим експорту. Товари можуть також бути поміщені у митний режим реімпорту у разі якщо: 1) їх стан змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили; 2) вони піддавалися операціям, необхідним для їх збереження, а також технічному обслуговуванню чи ремонту, необхідність яких виникла під час їх перебування за межами МТУ; 3) у митний режим реімпорту поміщуються лише частина товарів, раніше випущених для вивезення за межі МТУ. Для поміщення товарів у митний режим реімпорту особа повинна: 1) ввезти товари на МТУ не пізніше встановленого законодавством строку після їх вивезення за межі МТУ; 2) подати митному органу документи на такі товари; 3) надати митному органу

документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що реімпортуються.

Експорт (остаточне вивезення) (ЕК 10) – митний режим, відповідно до якого українські товари випускаються для вільного обігу за межами МТУ без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення. Для поміщення товарів в режим експорту необхідно: 1) подати митному органу документи на такі товари; 2) сплатити митні платежі, якими обкладаються товари під час вивезення за межі МТУ у митному режимі експорту; 3) виконати вимоги щодо застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД; 4) у випадках, встановлених законодавством, подати митному органу дозвіл на проведення зовнішньоекономічної операції з вивезення товарів у третю країну (реекспорт). Митні органи не вимагають обов'язкового підтвердження прибуття товарів, що експортуються, у пункт призначення за межами МТУ. Товари, поміщені у митний режим експорту, втрачають статус українських товарів з моменту їх фактичного вивезення за межі МТУ. Товари, що знаходяться за межами МТУ, втрачають статус українських товарів з моменту поміщення їх у митний режим експорту.

Реекспорт (ЕК 11) – митний режим, відповідно до якого товари, що були раніше ввезені на МТУ або на територію вільної митної зони, вивозяться за межі МТУ без сплати вивізного мита та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД. Митний режим реекспорту може бути застосований до товарів, які при ввезенні на МТУ мали статус іноземних та: 1) після ввезення на МТУ перебували під митним контролем та не були поміщені у митний режим; 2) були поміщені у митні режими тимчасового ввезення або митного складу та вивозяться за межі МТУ у тому самому стані, в якому вони були ввезені на МТУ; 3) були поміщені у митний режим переробки на митній території та вивозяться за межі МТУ у тому самому стані, в якому вони були ввезені на МТУ, або у вигляді продуктів їх переробки; 4) були поміщені у митний режим імпорту і повертаються нерезиденту - стороні зовнішньоекономічного договору, якщо ці товари: (а) вивозяться протягом 6 місяців з дати поміщення їх у митний режим імпорту; (б) перебувають у тому самому стані, в якому вони були ввезені на МТУ; 5) визнані помилково ввезеними на МТУ. Товари можуть також бути поміщені у митний режим реекспорту у разі якщо: 1) їх стан змінився внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту аварії або дії обставин непереборної сили; 2) вони піддавалися на МТУ операціям, необхідним для їх збереження, а також технічному обслуговуванню чи ремонту, необхідність яких виникла під час їх перебування на МТУ; 3) у митний режим реекспорту поміщуються лише частина товарів, раніше ввезених на МТУ. Для поміщення товарів у митний режим реекспорту особа повинна, у випадках, встановлених законодавством: 1) подати митному органу дозвіл на проведення реекспорту цих товарів; 2) подати митному органу документи на такі товари; 3) надати митному органу документи та відомості, необхідні для ідентифікації товарів, що реекспортуються.

Транзит (ТР 80/81) – митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома або в межах зони діяльності одного митного органу без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД. Умови поміщення товарів, транспортних засобів у митний режим транзиту: 1) переміщення товарів у митному режимі транзиту здійснюється як прохідний або внутрішній транзит, або каботаж; 2) митний режим транзиту може бути застосований як до товарів, транспортних засобів, що безпосередньо ввозяться на МТУ, так і до таких, що перебувають на МТУ; 3) у митний режим транзиту можуть бути поміщені товари, транспортні засоби незалежно від їх митного статусу. Для поміщення товарів у митний режим транзиту особа повинна: 1) подати митному органу митну декларацію (документ, що використовується замість митної декларації), товарно-транспортний документ на перевезення та рахунок-фактуру (інвойс) або інший документ, який визначає вартість товару; 2) у передбачених випадках надати митному органу дозвільний документ на транзит через МТУ, який видається відповідними уповноваженими органами; 3) у випадках, встановлених МКУ, забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до розділу Х МКУ. Товари, що переміщуються у митному режимі транзиту, повинні: 1) перебувати у незмінному стані, крім природних змін їх якісних та/або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування і зберігання; 2) не використовуватися з жодною іншою метою, крім транзиту; 3) бути доставленими у митний орган призначення до закінчення строку, визначеного МКУ; 4) мати неушкоджені засоби ідентифікації у разі їх застосування. Для декларування у митний режим транзиту товарів, що переміщуються будь-яким видом транспорту, крім випадків зазначених нижче, використовується митна декларація (у тому числі ПД): у разі транзиту в межах одного п/п або для декларування товарів, що не є підакцизними, замість митної декларації може використовуватися авіаційна вантажна накладна (Air Waybill) або коносамент (Bill of Lading), накладна УМВС (СМГС), накладна ЦІМ (СІМ), накладна ЦІМ/УМВС (ЦІМ/СМГС, СІМ/СМГС), книжка МДП (Carnet TIR). Незалежно від виду транспорту для декларування у митний режим транзиту товарів може використовуватися книжка А.Т.А. або книжка СРД. Встановлюються такі строки транзитних перевезень залежно від виду транспорту: для автомобільного транспорту - 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності одного митного органу - 5 діб); для залізничного транспорту - 28 діб; для авіаційного транспорту - 5 діб; для морського та річкового транспорту - 20 діб; для трубопровідного транспорту - 31 доба; для трубопровідного транспорту (з перевантаженням на інші види транспорту) 90 діб. Іноземні товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус іноземних товарів. Українські товари, поміщені у митний режим транзиту, зберігають статус українських товарів.

Тимчасове ввезення (ІМ 31) – митний режим, відповідно до якого іноземні товари, транспортні засоби комерційного призначення ввозяться для

конкретних цілей на МТУ з умовним повним або частковим звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання і підлягають реекспорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів у митному режимі тимчасового ввезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх реекспорті. Для поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення особа повинна:

- 1) подати митному органу документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету тимчасового ввезення;
- 2) надати митному органу зобов'язання про реекспорт товарів, транспортних засобів, які тимчасово ввозяться, у строки, встановлені митним органом;
- 3) подати митному органу дозвіл відповідного компетентного органу на тимчасове ввезення товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законодавством;
- 4) сплатити митні платежі відповідно до ст.106 МКУ або забезпечити виконання зобов'язання із сплати митних платежів відповідно до розділу Х МКУ.

У митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами поміщуються: транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів та/або пасажирів через МКУ; товари зазначені в Додатках В.1-В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік); повітряні судна, які ввозяться на МТУ українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу. У митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами відповідно до положень Додатка Е до Стамбульської Конвенції можуть поміщуватися товари (за винятком підакцизних) не зазначені у ст.189 МКУ (транспортні засоби та з/ч до них), а також у Додатках В.1-В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення, або такі, що не відповідають вимогам зазначених Додатків. Строк тимчасового ввезення встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів у митний режим тимчасового ввезення; транспортних засобів встановлюється митним органом з урахуванням того, що ці транспортні засоби повинні бути реекспортовані відразу ж після закінчення транспортних операцій, для яких вони були ввезені; з урахуванням мети ввезення товарів та інших обставин за письмовою заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи може бути продовжений відповідним митним.

Тимчасове вивезення (ЕК 32) – митний режим, відповідно до якого українські товари або транспортні засоби вивозяться за межі МТУ з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД і підлягають реімпорту до завершення встановленого строку без будь-яких змін, за винятком звичайного зносу в результаті їх використання. Митний орган, що здійснює випуск товарів, транспортних засобів у митному режимі тимчасового вивезення, повинен пересвідчитися у можливості ідентифікації цих товарів, транспортних засобів при їх реімпорті. Для поміщення товарів у митний

режим тимчасового вивезення особа повинна: 1) подати митному органу документи на такі товари, транспортні засоби, що підтверджують мету тимчасового вивезення; 2) надати митному органу зобов'язання про реімпорт товарів, транспортних засобів, які тимчасово вивозяться, у строки, встановлені митним органом; 3) подати митному органу дозвіл відповідного компетентного органу на тимчасове вивезення товарів, якщо отримання такого дозволу передбачено законодавством. Строк тимчасового вивезення встановлюється митному органу у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів у митний режим тимчасового вивезення. З урахуванням мети ввезення товарів та інших обставин за письмовою заявою власника цих товарів або уповноваженої ним особи може бути продовжений відповідним митним органом. При поміщенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення та їх реімпорті до закінчення строку, встановленого митним органом, до цих товарів, транспортних засобів застосовується умовне повне звільнення від оподаткування митними платежами. Товари, поміщені в митний режим тимчасового вивезення, зберігають статус українських товарів.

Митний склад (ІМ 74) – митний режим, відповідно до якого іноземні або українські товари зберігаються під митним контролем із умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД. У митний режим митного складу можуть поміщатися будь-які товари, за винятком: 1) товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України; 2) товарів, строк придатності для споживання або використання яких закінчився; 3) товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога; 4) живих тварин; 5) електроенергії що переміщується лініями електропередач. Митний склад - це відповідним чином облаштовані складське приміщення, резервуар, холодильна чи морозильна камера, критий чи відкритий майданчик, призначені для зберігання товарів під митним контролем. Митний склад може бути: відкритого типу (зберігаються товари, що переміщуються за договорами укладеними як утримувачем складу так і будь-якими особами) та закритого типу (зберігаються товари, що переміщуються за договорами укладеними утримувачем складу). Взаємовідносини утримувача митного складу з митним органом визначаються процедурою експлуатації такого складу, яка встановлює: 1) перелік посадових осіб, які мають право доступу на митний склад; 2) особу керуючого митним складом; 3) мінімальну кількість посадових осіб митному органу, які будуть залучені до здійснення митного контролю та митного оформлення; 4) режим роботи складу; 5) терміни подання утримувачем складу звітів про рух товарів на складі особливості функціонування митного складу (за наявності). Розміщення на митному складі товарів, поміщених в інші митні режими (ТР, ІМ31, ІМ51, ЕК, ЕК32, ЕК61) для їх зберігання, перевантаження або дозавантаження ТЗ здійснюється на підставі МД, раніше оформленої відповідно до таких м/р, або документа, що її замінював (за умови їх перебування на м/с не більш як 90 днів). Строк зберігання товарів у митному режимі митного складу не може перевищувати

1095 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим. Строк зберігання в митному режимі митного складу підакцизних товарів, іноземних товарів, які були попередньо поміщені у митні режими ТР, ІМ31 або ІМ51, а також продуктів переробки не може перевищувати 365 днів від дня поміщення їх у митний режим митного складу. Іноземні товари, що зберігаються в митному режимі митного складу, до закінчення строку їх придатності або зберігання, повинні бути задекларовані для ввезення на МТУ в іншому митному режимі або реекспортовані. Строк зберігання у митному режимі митного складу товарів, призначених для експорту, не може перевищувати одного року з дати поміщення їх у цей режим. До закінчення зазначеного строку такі товари повинні бути вивезені за межі митної території України. У разі порушення строків зберігання товарами, поміщених в режим митного складу, утримувач митного складу повинен протягом 30 днів після закінчення строку зберігання цих товарів передати їх на склад митного органу, а в разі закінчення строку придатності товарів - задекларувати їх у митний режим знищення або руйнування.

Вільна митна зона (ВМЗ) (ІМ 25) – митний режим, відповідно до якого іноземні товари ввозяться на територію ВМЗ та вивозяться з цієї території за межі МТУ із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД, а українські товари ввозяться на територію ВМЗ із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання. Вільна митна зона - це відповідним чином облаштована територія або склад, що призначені для зберігання товарів під митним контролем, їх переробки та/або виробництва нових товарів. Вільні митні зони можуть бути комерційного, сервісного та промислового типів. ВМЗ комерційного типу створюються з метою забезпечення вільного зберігання товарів без обмеження строків. ВМЗ сервісного типу створюються з метою забезпечення вільної діяльності підприємств з ремонту, модернізації, будівництва повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів. ВМЗ промислового типу створюються для цілей переробки (виробництва) товарів на територіях відповідних типів спеціальних (вільних) економічних зон. Відкриття вільних митних зон промислового типу здійснюється окремими законами України. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з особами, які розміщують товари у цих зонах, визначаються відповідним договором. На територію ВМЗ можуть ввозитися будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення, вивезення та транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, а також товарів, перелік яких визначається КМУ.

Безмитна торгівля (ІМ 72) – митний режим, відповідно до якого товари, не призначені для вільного обігу на МТУ, знаходяться та реалізуються для вивезення за межі МТУ під митним контролем у п/п (пунктах контролю) через державний кордон України, відкритих для міжнародного сполучення, та на повітряних, водних або залізничних транспортних засобах, що виконують міжнародні рейси, з умовним звільненням від оподаткування митними

платежами, установленними на імпорту та експорт таких товарів, та без застосування до них заходів нетарифного регулювання, у тому числі державних видів контролю. Магазин безмитної торгівлі відкривається на підставі дозволу, що видається ДФС України спільно з Державною прикордонною службою України. Дозвіл діє безстроково. МБТ - це спеціалізований торговельний заклад, розташований у пункті пропуску, відкритому для міжнародного сполучення, а також на повітряному або водному ТЗ, що виконує міжнародні рейси, та призначений для реалізації товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі. МБТ здійснюють продаж товарів громадянам, які виїжджають за межі МТУ, а також пасажиром міжнародних рейсів, які виконуються повітряними та водними ТЗ, що експлуатуються резидентами. Реалізація магазинами безмитної торгівлі товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, підприємствам забороняється. МБТ здійснюють торгівлю всіма видами продовольчих і непродовольчих товарів, крім: 1) товарів заборонених законодавством до ввезення, вивезення та транзиту через територію України; 2) товарів за товарними позиціями 27.01 - 27.16. згідно з УКТЗЕД; 3) товарів що надходять в Україну як гуманітарна допомога; 4) живих тварин. Товари можуть перебувати в митному режимі безмитної торгівлі протягом всього строку їх придатності для споживання та/або використання. Іноземні товари поміщуються у митний режим безмитної торгівлі з умовним звільненням від оподаткування митними платежами. Поміщення українських товарів у митний режим безмитної торгівлі для цілей оподаткування вважається експортом цих товарів. Митний режим безмитної торгівлі завершується шляхом реекспорту товарів, поміщених у цей митний режим, або поміщення їх у інший митний режим, а також у випадках припинення митного режиму безмитної торгівлі. К разі псування товарів, поміщених у митний режим безмитної торгівлі, ці товари підлягають поміщенню у митний режим знищення або руйнування утримувачем магазину безмитної торгівлі. Митний режим безмитної торгівлі припиняється митним органом у разі конфіскації товарів та/або повної втрати товарів унаслідок аварії або дії обставин непереборної сили.

Переробка на митній території (МТУ) (ІМ 51) – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання ЗЕД, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки. Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території здійснюється з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами. Заходи гарантування додержання митного режиму переробки на митній території застосовуються до товарів, визначених КМУ. У процесі переробки іноземних товарів не допускається використання українських товарів (крім палива та енергії), на які законом встановлено вивізне мито. Дозвіл на переробку товарів на МТУ видається митним органом підприємству протягом п'яти робочих днів від дати реєстрації заяви, може видаватися на обсяг товарів, визначений зовнішньоекономічним договором, але не більше ніж на 1 рік. У видачі дозволу на переробку товарів на митній

території України не може бути відмовлено з огляду на: 1) країну походження, країну відправлення або країну призначення цих товарів; наявність на митній території України товарів, ідентичних за описом, якістю та технічними характеристиками товарам, що ввозяться для переробки.

Переробка за межами митної території (ЕК 61) – це митний режим, відповідно до якого українські товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці за межами МТУ без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД, за умови повернення цих товарів або продуктів їх переробки на МТУ у митному режимі імпорту. Поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території в установлених законом випадках здійснюється зі сплатою вивізного мита. Не підлягають поміщенню у митний режим переробки за межами митної території товари (крім тих, що вивозяться з метою ремонту), які при імпорті були звільнені від оподаткування митними платежами. Товари, продукти переробки яких визначені КМУ як обов'язкові до повернення на МТУ, вивозяться у митному режимі переробки за межами митної території із застосуванням заходів гарантування на суму їх вартості. Якщо умовами переробки товарів за межами МТУ передбачено проведення розрахунків частиною товарів, призначених для переробки, така частина товарів при вивезенні за межі МТУ декларується у митному режимі експорту. Дозвіл на переробку товарів за межами МТУ видається митним органом підприємству протягом п'яти робочих днів від дати реєстрації заяви, може видаватися на обсяг товарів, визначений зовнішньоекономічним договором, але не більше ніж на 1 рік. У видачі дозволу на переробку товарів за межами МТУ не може бути відмовлено тільки на тій підставі, що переробка цих товарів здійснюватиметься у певній країні. Дозвіл на переробку товарів за межами МТУ може бути змінено або відкликано митним органом, якщо його видано на підставі недостовірних даних, або якщо підприємство, якому видано такий дозвіл, не дотримується положень МКУ та інших законодавчих актів України.

Знищення або руйнування (ІМ 76) – митний режим, відповідно до якого іноземні товари під митним контролем знищуються або приводяться у стан, який виключає можливість їх використання, з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами, установленими на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом, якщо власником: укладено договір на знищення (руйнування) товарів з підприємством, уповноваженим відповідно до законодавства України на знищення (руйнування) відповідних категорій товарів, отримано дозволу на знищення (руйнування) товарів від державних органів, до повноважень яких належить контроль за переміщенням таких товарів. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом безоплатно протягом трьох робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви. Не вважаються операціями зі знищення або руйнування товарів: 1) використання для споживання тваринами товарів, попередньо призначених для споживання людиною;

2) проведення з товарами операцій з переробки; 3) отримання продуктів переробки, включаючи монтаж, складання, переробку або обробку товарів; 4) ремонт товарів, включаючи їх відновлення; 5) використання товарів як таких, що полегшують процес виготовлення продуктів переробки, якщо самі вони при цьому повністю витрачаються. Якщо товари, які передбачається знищити або зруйнувати, можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави, митний орган письмово пропонує декларантові обрати цей митний режим. За згоди власника товарів з пропозицією митного органу ці товари поміщуються в митний режим відмови на користь держави.

Відмова на користь держави (ІМ 75) – це митний режим, відповідно до якого власник відмовляється від іноземних товарів на користь держави без будь-яких умов на свою користь. У митний режим відмови на користь держави поміщуються іноземні товари. Відмова від товарів на користь держави здійснюється за відповідною письмовою заявою власника цих товарів та з дозволу митних органів. Іноземні товари поміщуються у митний режим відмови на користь держави із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання ЗЕД. Митний режим відмови на користь держави завершується після розміщення товарів на складі митних органів. Відповідальність за неправомірне розпорядження товарами шляхом їх поміщення в митний режим відмови на користь держави несе декларант. Перелік товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави: 1) товари, заборонені до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через її митну територію; 2) товари, що не перебувають на митній території України; 3) товари, строк придатності для споживання або використання яких закінчився; 4) товари, що потребують особливих умов зберігання (у разі, коли митний орган не має можливості забезпечити створення таких умов); 5) товари, щодо яких не здійснено встановлені у ст. 319 МКУ види контролю (у разі, коли вони підлягають таким видам контролю); 6) товари, вилучені митними органами відповідно до МКУ; 7) ядерні матеріали, радіоактивні та небезпечні відходи, особливо небезпечні хімічні речовини, отруйні речовини; 8) товари, витрати на зберігання та реалізацію яких перевищуватимуть суму надходжень від їх продажу.

ТЕМА 11

ОСОБЛИВОСТІ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Загальні положення щодо митного оформлення товарів. Місце, час та строки декларування товарів. Права, обов'язки та відповідальність декларанта. Обов'язкова присутність декларанта при митному оформленні товарів.
 2. Умови та порядок декларування товарів. Форми декларування товарів.
 3. Виконання митних формальностей при митному оформленні товарів з використанням митної декларації за формою єдиного адміністративного документа. Порядок внесення змін до митної декларації та її відкликання. Визнання митної декларації не дійсною. Оскарження карток відмови у митному оформленні товарів, що надаються декларантові посадовою особою митного органу.
 4. Заповнення граф митної декларації при митному оформленні товарів відповідно до заявленого митного режиму (митної процедури): IM40AA, IM40EE, IM40DE, EK10AA.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Як свідчить міжнародна практика, ефективне функціонування транспортної системи будь-якої держави залежить від національного законодавства (зокрема, в галузі митної справи), що відповідає загальноприйнятим міжнародним нормам, від його стабільності, розвинутої транспортної інфраструктури міжнародного значення та обладнаних на високому технічному рівні пунктів пропуску через кордони, використання прогресивних, побудованих на логістичних принципах технологій перевезень і переробки вантажів, сучасних систем організації документообігу, розрахунків, інформаційного забезпечення. Вигідне географічне положення України на шляху основних транспортних потоків, вихід до моря, наявність розвинутої мережі автомобільних і залізничних доріг, підвищена увага, яку за останні роки приділяла Україна розвитку, удосконаленню та приведенню свого законодавства з питань митної справи у відповідність з міжнародними угодами і конвенціями, надає нам всі необхідні передумови для зайняття чільного місця серед основних торговельних та транзитних країн світу.

Статтею 246 МКУ встановлено, що *метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів.* Порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну фінансову політику, як що інше не передбачено МКУ. «Митне оформлення» – виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів; «митні формальності» – сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами з метою дотримання вимог законодавства України з питань митної справи; «товари» – будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщується лініями електропередачі (відповідно до наведених у ч. 1 ст. 4 МКУ визначень).

Метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів. Статтею 247 МКУ, зокрема, передбачено таке. Митне оформлення здійснюється: у місцях розташування відповідних підрозділів митних органів – протягом робочого часу, встановленого для цих органів; у пунктах пропуску через державний кордон України відповідно до міжнародних договорів, – цілодобово. Митне оформлення товарів, транспортних засобів здійснюється в будь-якій митниці Державної митної служби України з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено МКУ. Митне оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через територію України в митному режимі транзиту, здійснюється митницею Державної митної служби України, у зоні діяльності якої починається транзитне переміщення. Місця митного оформлення товарів, що переміщуються трубопроводами та лініями електропередачі, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Місця здійснення митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами, визначаються відповідно до розділу XII МКУ. За письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи митні формальності можуть виконуватися митницями Державної митної служби України поза місцем їх розташування, а також поза робочим часом, установленим для них, на умовах, визначених МКУ. Форму звернення про виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування цих органів або поза робочим часом, установленим для них, наведено у додатку до «Порядку справляння плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування цих органів або поза робочим часом, установленим для них», затвердженого наказом Мінфіну від 23.10.2017 р. № 862. За виконання митних формальностей митницями Державної митної служби України поза місцем їх розташування або поза робочим часом, установленим для них. Із зацікавлених осіб справляється плата у розмірах, установлених постановою КМУ від 18.01.2003 р. № 93 «Про справляння плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів та відповідно до «Порядку справляння плати за виконання митних формальностей митними

органами поза місцем розташування цих органів або поза робочим часом, установленим для них», затвердженого наказом Мінфіну від 23.10.2017 р. № 862. Плата справляється у гривнях за офіційним курсом валюти, визначеним відповідно до ст. 3¹ МКУ, а саме: офіційним курсом валюти України до іноземної валюти, встановленим Національним банком України, що діє на 00.00 год дня подання митної декларації, або дня здійснення митних формальностей, якщо вони здійснюються без подання митної декларації. Плата не справляється у разі здійснення митних формальностей щодо: і) гуманітарної допомоги, яка ввозиться на митну територію України (вивозиться) відповідно до ЗУ «Про гуманітарну допомогу»; ii) вантажів, які переміщуються через митну територію України відповідно до ЗУ «Про транзит вантажів».

За рішенням центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, митне оформлення підакцизних товарів, природного газу, товарів, які відповідно до законодавства підлягають клеймуванню державним пробірним клеймом, а також лікарських засобів може здійснюватися у спеціально визначених для цього митних органах. Так, наказом Мінфіну від 20.04.2015 р. № 448 затверджено перелік товарів, митне оформлення яких здійснюється Енергетичною митницею Державної митної служби України.

Транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів, декларуються одночасно з цими товарами, крім випадків, передбачених частиною третьою ст. 262 МКУ. Товари, що переміщуються через митний кордон України, декларуються митниці Державної митної служби України, яка здійснює митне оформлення цих товарів. Транспортні засоби, що використовуються для переміщення товарів, декларуються одночасно з цими товарами, крім випадків, передбачених частиною третьою ст. 262 МКУ, якою встановлено, що морські, річкові та повітряні судна декларуються митному органу в порту чи аеропорту прибуття на митну територію України або в порту чи аеропорту відправлення з митної території України.

Митне оформлення розпочинається з моменту подання митниці Державної митної служби України декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування – з моменту отримання митницею Державної митної служби України від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію. Положеннями частин третьої та п'ятої ст. 265 МКУ встановлено, що підприємства можуть бути декларантами за умови перебування їх на обліку в митних органах. Документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій, подаються до митниці Державної митної служби України: і) українською мовою; ii) офіційною мовою митних союзів, членом яких є Україна; iii) іншою іноземною мовою міжнародного

спілкування. Здійснення перекладу українською мовою документів, складених іншою мовою, ніж офіційна мова митних союзів, членом яких є Україна, або іншою іноземною мовою міжнародного спілкування, вимагається тільки у разі, якщо дані, які містяться в них, є необхідними для перевірки або підтвердження відомостей, зазначених у митній декларації. В такому разі декларант має забезпечити переклад цих документів українською мовою за власний рахунок. Засвідчення митницею Державної митної служби України прийняття товарів, транспортних засобів та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставляння відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії (ст. 248 МКУ).

Відповідно до пункту 8 ст. 4 МКУ «декларант» – особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування. Згідно з частиною першою ст. 265 МКУ «декларантами» – мають право виступати: і) при переміщенні товарів, транспортних засобів через митний кордон України або при зміні митного режиму щодо товарів на підставі зовнішньоекономічного договору, укладеного резидентом, – резидент, яким або від імені якого укладено цей договір; ii) інших випадках – особа, яка відповідно до законодавства України з питань митної справи має право вчиняти щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення юридично значущі дії від свого імені. Декларантами можуть бути тільки резиденти, крім окремих випадків переміщення через митний кордон України, передбачених частиною другою ст. 265 МКУ. Положеннями частин третьої та п'ятої ст. 265 МКУ встановлено, що підприємства можуть бути декларантами за умови перебування їх на обліку в контролюючих органах. Декларант може здійснювати декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення самостійно або уповноважувати інших осіб на здійснення декларування від свого імені. Обов'язки, права та відповідальність декларанта та уповноваженої ним особи визначено у ст. 266 МКУ, частиною четвертою та п'ятою якої, зокрема, передбачено, що: і) у разі самостійного декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення декларантом передбачену зазначеним МКУ відповідальність за вчинення порушення митних правил у повному обсязі несе декларант; ii) особа, уповноважена на декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення від імені декларанта, має такі самі обов'язки, права і несе таку саму відповідальність, що й декларант. Митний брокер це підприємство, – що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України. Взаємовідносини митного брокера з особою, яку він представляє, визначаються відповідним договором (ст. 417 МКУ). Статтею 418 МКУ передбачено, що «агент з митного оформлення» – це фізична особа резидент, яка перебуває у трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з

пред'явленням митниці Державної митної служби України товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. Агент з митного оформлення має право виконувати свої функції з пред'явлення митниці Державної митної служби України товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для їх митного контролю та митного оформлення, у будь-якій митниці Державної митної служби України. При цьому інформація, отримана митним брокером та його працівниками агентами з митного оформлення від особи, яку представляє митний брокер, у процесі виконання митних формальностей може використовуватися виключно для цілей виконання цих формальностей. За розголошення інформації, що становить комерційну таємницю або є конфіденційною, митний брокер та його працівники – агенти з митного оформлення несуть відповідальність відповідно до (ст. 419 МКУ). Слід зазначити, що частиною першою ст. 293 МКУ передбачено, що особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів, є декларант. Якщо декларування товарів здійснюється особою, уповноваженою на це декларантом, на таку особу покладається обов'язок із сплати митних платежів солідарно з декларантом. Порядок обліку осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справ, затвердженого наказом Міністерства № 552 від 15.06.2015 (у редакції наказу № 242 від 29.04.2021 р.). Згідно зі статтею 249 МКУ декларанти або уповноважені ними особи можуть бути присутніми під час митного оформлення товарів, які пред'являються ними для такого оформлення. У разі застосування заходів, передбачених ст.ст. 338 і 339 МКУ (зокрема, проведення огляду та переогляду товарів, транспортних засобів), а також на вимогу митниці Державної митної служби України, присутність декларантів або уповноважених ними осіб під час митного оформлення є обов'язковою. Реєстр підприємств, яким надано дозвіл на провадження митної брокерської діяльності, розміщено на офіційному веб-порталі Державної митної служби України у рубриці «Реєстри».

Згідно зі статтею 4 МКУ «митний режим» – комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення; «митна процедура» – зумовлена метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання. Статтею 71 МКУ визначено, що декларант має право обрати митний режим, у який він бажає помістити товари, з дотриманням умов такого режиму та у порядку, що визначені МКУ. Поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом їх декларування та виконання митних формальностей, передбачених МКУ. Частиною першою ст. 257 МКУ передбачено, що декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення

їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії. Умови та порядок декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, визначаються МКУ. Положення про митні декларації та форми цих декларацій затверджуються КМУ, а порядок заповнення таких декларацій та інших документів, що застосовуються під час митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, – центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Митна декларація подається митниці державної митної служби України, яка здійснює митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Так, положення про митні декларації затверджено постановою КМУ від 21.05.2012 р. № 450, порядок заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа, затверджено наказом Мінфіну від 30.05.2012 р. № 651, а порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації за формою єдиного адміністративного документа державної митної служби України – наказом Мінфіну від 30.05.2012 р. № 631. Строки декларування встановлено у положеннях ст. 263 МКУ. Цією статтею, зокрема, передбачено, що митна декларація подається митниці Державної митної служби України, яка здійснює митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, протягом 10 робочих днів з дати доставлення цих товарів, транспортних засобів до зазначеного органу. Якщо у прийнятті митної декларації або в митному оформленні товарів відмовлено, у тому числі у зв'язку з прийняттям митницею Державної митної служби України рішення про коригування митної вартості товарів, нова митна декларація подається митниці Державної митної служби України, яка здійснює митне оформлення товарів, не пізніше 10 робочих днів з дати такої відмови, якщо товари протягом зазначеного часу не розміщено на складі тимчасового зберігання чи на складі митниці Державної митної служби України. Товари, які протягом 30 днів з дня доставлення їх до митниці призначення не поміщено у митний режим або не розміщено на складі тимчасового зберігання чи складі митниці Державної митної служби України, набувають статусу таких, що зберігаються на складі митниці Державної митної служби України. Електронний цифровий підпис, це половинка електронного ключа, який є у декларанта, друга половинка цього електронного ключа, це «відкритий сертифікат», який знаходиться та зберігається на сервері «Центра сертифікації електронних ключів». Тобто, декларант підписавши власним електронним підписом електронну митну декларацію, відправляє її за E-mail на сервер митниці Державної митної служби України і далі, посадова особи митниці за допомогою «другої половинки» «електронного ключа «відкритого сертифікату»» декларанта, розархівовує електронну митну декларацію до «рідного» її формату в якому її утворив декларант, та починає відпрацьовувати цю електронну митну декларацію. У відповідь, посадова особа митниці, потім, у завершені митного

оформлення повертає декларантові цю електрону митну декларацію, попередньо підписав її своїм власним електронним цифровим підписом. Отже, таким от чином, досить наглядно можливо представити собі процес оформлення у митному відношенні електронної митної декларації. Декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення може здійснюватися до прибуття їх на митну територію України або до митниці призначення згідно з порядком та умовами, визначеними статтею 259 МКУ. Положеннями цієї ст., зокрема, визначено таке. Попередня митна декларація (інший документ, що може використовуватися замість митної декларації відповідно до ст. 94 МКУ) подається до ввезення в Україну товарів, транспортних засобів комерційного призначення (у тому числі з метою транзиту) або після їх ввезення, якщо ці товари, транспортні засоби перебувають на території пункту пропуску через державний кордон України. Попередня митна декларація подається декларантом або уповноваженою ним особою митниці Державної митної служби України, в зоні діяльності якої товари, транспортні засоби комерційного призначення будуть пред'явлені для митного оформлення, з метою проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей. Попередня митна декларація повинна містити відомості, достатні для: і) ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України та забезпечення доставки їх до митного органу призначення; або ii) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, після пропуску цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України та без пред'явлення їх митниці Державної митної служби України, якою оформлена така попередня митна декларація; або iii) випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, після пред'явлення їх митниці Державної митної служби України, якою оформлена така попередня митна декларація. Рішення про випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх митниці Державної митної служби України за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, приймається митницею Державної митної служби України, якою оформлена така попередня митна декларація, на основі результатів аналізу ризиків у строк не більше чотирьох робочих годин з моменту пропуску цих товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України. При ввезенні на митну територію України підакцизних товарів подання попередньої митної декларації, доставка та пред'явлення цих товарів митниці Державної митної служби України, якою оформлена така попередня митна декларація, є обов'язковими. Попередня митна декларація приймається митницею Державної митної служби України, якщо її перевіркою встановлено, що вона містить необхідні відомості щодо товару і до неї додано необхідні документи або їх копії, у тому числі у вигляді

електронного документа або електронної (сканованої) копії паперового документа, на яку накладено електронний підпис декларанта або уповноваженої ним особи. У разі відсутності на момент подання попередньої митної декларації оригіналів документів дозволяється подання їх копій. Факт прийняття декларації засвідчується посадовою особою митниці Державної митної служби України, яка її прийняла, шляхом проставлення на ній відбитка відповідного митного забезпечення та інших відміток (номера декларації, дати та часу її прийняття тощо), у тому числі з використанням інформаційних технологій. Відмова митниці Державної митної служби України в прийнятті попередньої митної декларації повинна бути мотивованою, а про причини відмови декларанта має бути повідомлено письмово. Ввезення товару на територію України за попередньою митною декларацією дозволяється протягом 30 днів з дати її оформлення митницею Державної митної служби України. Якщо попередня митна декларація містить лише відомості, достатні для ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України та забезпечення їх доставки до митниці призначення, або після оформлення попередньої митної декларації змінюються заходи нетарифного регулювання ЗЕД, для випуску товарів декларантом або уповноваженою ним особою подається додаткова декларація. Попередня митна декларація, за якою митницею Державної митної служби України здійснено випуск товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму без пред'явлення їх цій митниці Державної митної служби України згідно з частиною п'ятою ст. 259 МКУ, або попередня митна декларація разом з додатковою декларацією, поданою відповідно до ч. 13 цієї статті МКУ, становлять митну декларацію, заповнену в звичайному порядку. Оскільки тимчасова декларація як й неповна декларація не є завершальним документом, її подання не є фактом завершення декларування, а передбачає лише спрощений порядок випуску товарів у вільний обіг. Таке спрощення покладає на декларанта обов'язок протягом 30 днів з дня випуску товарів у вільний обіг подання митної декларації, заповненої у звичайному порядку, тим самим забезпечується завершеність процедури декларування. Прийняття митним органом такої декларації і є *завершальним юридичним фактом право відносин митного оформлення*. Таким чином, після подання тимчасової митної декларації можливі зміни щодо зазначених у ній відомостей, зокрема й вартості ввезеного на митну територію товару, що є базою оподаткування податком на додану вартість. Остаточні відомості про такі товари міститимуться у митній декларації, заповненій у звичайному порядку. Тому у разі випуску товарів у вільний обіг у спрощеному порядку з поданням платником тимчасової митної декларації суми ПДВ відносяться до податкового кредиту на підставі поданої платником та прийнятої митним органом митної декларації, яка підтверджує завершення декларування ввезеного на митну територію товару (за умови дотримання інших вимог щодо формування податкового кредиту). Митна декларація – це один із документів, який використовується в обліку податкового кредиту з ПДВ у разі ввезення товарів на митну територію України (пункт 201.12. ст. 201

ПКУ). Як відомо, право на податковий кредит при імпорті виникає на дату сплати податкового зобов'язання з ПДВ (пункт 198.2. ст. 198 ПКУ).

Відповідно до ч. 2 ст. 264 МКУ митна декларація та інші документи подаються митниці Державної митної служби України в електронному вигляді з дотриманням вимог МКУ або на паперових носіях. Митна декларація на паперовому носії супроводжується її електронною копією. Разом з митною декларацією до митниці Державної митної служби України подаються рахунок або інший документ, що визначає вартість товару, та у випадках, встановлених МКУ, – декларація митної вартості. Відомості про документи, визначені частиною третьою ст. 335 МКУ, зазначаються декларантом або уповноваженою ним особою в установленому порядку в митній декларації. На вимогу митниці Державної митної служби України декларант або уповноважена ним особа зобов'язані надати оригінали таких документів або засвідчені в установленому порядку їх копії, якщо законодавством не передбачено подання оригіналів. Документи, які підтверджують країну походження товарів, та документи, що подаються декларантом для підтвердження заявленої митної вартості, зазначено у статтях 43 та 53 МКУ відповідно.

Відповідно до положень ст. 256 МКУ *відмова у митному оформленні* – це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених зазначеним МКУ. У рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження. Рішення про відмову у митному оформленні приймається в межах строку, відведеного статтею 255 МКУ для завершення митного оформлення. Неприйняття такого рішення протягом зазначеного строку є бездіяльністю, яка може бути оскаржена в порядку, встановленому главою 4 МКУ.

Частинами першою – третьою ст. 255 МКУ, зокрема, визначено, що митне оформлення завершується протягом чотирьох робочих годин з моменту пред'явлення митниці Державної митної служби України товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню (якщо згідно з МКУ товари, транспортні засоби комерційного призначення підлягають пред'явленню), подання митної декларації або документ та, який відповідно до законодавства її замінює, та всіх необхідних документів і відомостей, передбачених ст.ст. 257 і 335 МКУ. Зазначений строк може бути перевищений на час виконання відповідних формальностей виключно у разі: і) виконання митних формальностей поза місцем розташування митного органу (відповідно до ст. 247 МКУ); ii) підтвердженого письмово бажання декларанта або уповноваженої ним особи подати додаткові документи чи відомості про зовнішньоекономічну операцію або характеристики товару (відповідно до МКУ); iii) проведення досліджень

(аналізу, експертизи) проб і зразків товарів, якщо товари не випускаються відповідно до проведення досліджень (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів (якщо товари не випускаються відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією згідно з МКУ); iv) виявлення порушень митних правил (якщо товари не випускаються відповідно до ч. 6 ст. 255 МКУ); v) зупинення митного оформлення (відповідно до ЗУ від 02.10.2010 р. № 2735-VI «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції»); vi) подання додаткових документів (відповідно до ч. 3 ст. 53 МКУ в межах передбаченого нею строку, перебіг якого припиняється з моменту отримання митницею (митним постом) таких документів чи письмової відмови декларанта або уповноваженої ним особи у їх наданні); vii) призупинення митного оформлення (відповідно до статей 399 і 400 МКУ). У разі якщо товар декларується з використанням попередньої або періодичної митних декларацій, митне оформлення цими деклараціями завершується у строк, що не перевищує чотирьох робочих годин з моменту їх подання. Митне оформлення вважається завершеним після виконання всіх митних формальностей, визначених МКУ відповідно до заявленого митного режиму, що засвідчується митницею ДМСУ шляхом проставлення відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах, якщо їх подано на паперовому носії.

ТЕМА 12

ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ГРОМАДЯНАМИ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Переміщення (пересилання) особистих речей громадянами через митний кордон України.
 2. Обмеження та заборони щодо ввезення (пересилання) громадянами окремих товарів та особистих речей на митну територію України.
 3. Звільнення від оподаткування окремих товарів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України
 4. Митне оформлення та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України.
 5. Митне оформлення та оподаткування транспортних засобів особистого користування, які ввозяться громадянами на митну територію України.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Громадяни - фізичні особи: громадяни України, іноземці, особи без громадянства. Громадянин під час проходження митного контролю в пунктах пропуску через державний кордон України має право: отримати роз'яснення стосовно правил переміщення товарів через митний кордон України; обрати усну чи письмову форму декларування, а також необхідну смугу для проходження митного контролю; бути присутнім під час здійснення огляду товарів, що йому належать: на повагу особистої гідності, справедливе і шанобливе ставлення до себе з боку посадових осіб митних органів. Громадянин під час проходження митного контролю в пунктах пропуску через державний кордон України зобов'язаний: пред'явити на вимогу посадових осіб митних органів товари для контролю і оформлення та надати всю необхідну інформацію і документи; задекларувати товари, в тому числі на вимогу посадових осіб митних органів заповнити митну декларацію; сплатити податки і збори у випадках, передбачених законодавством.

Проходження митного контролю громадянами, передбачає здійснення ними усного або письмового декларування товарів та предметів, які вони перевозять у ручній поклажі або у супроводжуваному багажі через митний кордон України. Для зручності громадян у пунктах пропуску запроваджені смуги руху: «ЗЕЛЕНИЙ» та «ЧЕРВОНИЙ» коридори. Громадяни мають самостійно обрати коридор в залежності від того, що вони переміщують через митний кордон України. Двоканальна система митного контролю — це спрощена система митного контролю, яка дає громадянам змогу здійснювати декларування, обираючи один з двох каналів проходу (проїзду транспортними засобами особистого користування) через митний кордон України. Канал, позначений символами зеленого кольору («ЗЕЛЕНИЙ КОРИДОР»),

призначений для декларування шляхом вчинення дій громадянами, які переміщують через митний кордон України товари в обсягах, що не підлягають оподаткуванню митними платежами та не підпадають під встановлені законодавством заборони або обмеження щодо ввезення на митну територію України або вивезення за межі цієї території і не підлягають письмовому декларуванню. Канал, позначений символами червоного кольору («ЧЕРВОНІЙ КОРИДОР»), призначений для всіх інших громадян.

Особисті речі - товари, нові і такі, що були у вжитку, призначені для забезпечення звичайних повсякденних потреб фізичної особи, які відповідають меті перебування зазначеної особи відповідно в Україні або за кордоном, переміщуються через митний кордон України у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі і не призначені для підприємницької діяльності, відчуження або передачі іншим особам: і) товари особистої гігієни та індивідуальні косметичні засоби у кількості, що забезпечує потреби однієї особи на період поїздки; ii) одяг, білизна, взуття, що мають суто особистий характер, призначені виключно для власного користування і мають ознаки таких, що були у користуванні; iii) особисті прикраси, у тому числі з дорогоцінних металів та каміння, що мають ознаки таких, що були в користуванні; iv) індивідуальне письмове та канцелярське приладдя; v) один фотоапарат, одна кіно-, відеокамера разом з обґрунтованою кількістю фото-, відео-, кіноплівок та додаткового приладдя; vi) один переносний проектор та аксесуари до нього разом з обґрунтованою кількістю діапозитивів та/або кіноплівок; vii) бінокль; viii) переносні музичні інструменти у кількості не більше двох штук; ix) один переносний звуковідтворювальний пристрій (у тому числі магнітофон, диктофон, програвач компакт-дисків тощо) з обґрунтованою кількістю плівок, платівок, дисків; x) один переносний радіоприймач; xi) стільникові (мобільні) телефони у кількості не більше двох штук, пейджери; xii) один переносний телевізор; xiii) переносні персональні комп'ютери у кількості не більше двох штук і периферійне обладнання та приладдя до них; флеш-карти у кількості не більше трьох штук; xiv) одна переносна друкарська машина; xv) калькулятори, електронні книжки у кількості не більше двох штук; xvi) індивідуальні вироби медичного призначення для забезпечення життєдіяльності людини та контролю за її станом з ознаками таких, що були в користуванні; xvii) звичайні та/або прогулянкові дитячі коляски у кількості, що відповідає кількості дітей, які перетинають кордон разом із громадянином, а у разі відсутності дітей — у кількості не більше однієї штуки; xviii) одна інвалідна коляска на кожного інваліда, який перетинає митний кордон України, а у разі відсутності такої особи — у кількості не більше однієї штуки; xix) лікарські засоби, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в порядку та обсягах, визначених КМУ; xx) годинники у кількості не більше двох штук; xxi) 0,5 літра туалетної води та/або 100 грамів парфумів; xxii) спортивне спорядження — велосипед, вудка рибальська, комплект альпіністського спорядження, комплект спорядження для підводного плавання, комплект лиж, комплект тенісних ракеток, дошка для серфінгу, віндсерфінгу, комплект

спорядження для гольфу, інше аналогічне спорядження, призначене для використання однією особою; xxiii) спеціальне дитяче харчування для дітей, хворих на фенілкетонурию або інше захворювання, що потребує спеціального харчування, яке не виробляється (не реалізується) в Україні, що переміщується (пересилається) через митний кордон України в порядку та обсягах, визначених КМУ; xxiv) інші товари, призначені для забезпечення повсякденних потреб громадянина, перелік і гранична кількість яких визначаються законами України.

Митне оформлення товарів, що переміщуються громадянами в ручній поклажі, супроводжуваному, несупроводжуваному багажі, надходять на адресу громадян у вантажних, міжнародних, експрес- та поштових відправленнях та підлягають оподаткуванню, може бути завершено в повному обсязі лише після сплати митних платежів. До митних платежів відносять: i) мито (10%) відповідно до МКУ; відповідно до ПКУ: ii) акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів (продукції); iii) ПДВ із ввезених на митну територію України товарів (продукції) (20%). Митні платежі нараховуються за ставками, що діють на день подання митної декларації, та сплачуються громадянами у валюті України. Для цілей оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, застосовується фактурна вартість цих товарів, зазначена в касових або товарних чеках, ярликах, інших документах роздрібної торгівлі, які містять відомості щодо вартості таких товарів. Якщо такі документи у громадян відсутні, посадові особи митних органів будуть визначати митну вартість товарів на підставі цін на ідентичні або подібні товари.

Не оподатковуються митними платежами: i) товари (за винятком підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення; ii) товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 500 євро та сумарна маса яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через інші, ніж відкриті для повітряного сполучення, пункти пропуску через державний кордон України; iii) у разі якщо товари в обсягах, що не перевищують обмежень, зазначених вище, ввозяться на митну територію України особою, яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом однієї доби, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10% і ПДВ за ставкою, встановленою ПКУ.

Товари (крім підакцизних), що ввозяться громадянами у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі, вартість яких перевищує еквівалент 1000 євро (для повітряного сполучення) та еквівалент 500 євро або вартість товарів,

обчислену пропорційно до маси, що перевищує 50 кг (інші пункти пропуску), але загальна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10 000 євро, підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10% і ПДВ за ставкою, встановленою ПКУ.

Базою оподаткування таких товарів є частина їх сумарної фактурної вартості, що перевищує еквівалент 1000 євро (для повітряного сполучення) та еквівалент 500 євро або вартість товарів, обчислену пропорційно до маси, що перевищує 50 кг (інші пункти пропуску через державний кордон України). Товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 10 000 євро, що пересилаються (переміщуються) на митну територію України в міжнародних поштових відправленнях, міжнародних експрес-відправленнях, у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі, а також товари (крім підакцизних) незалежно від їх фактурної вартості, що переміщуються на митну територію України у вантажних відправленнях, підлягають декларуванню та митному оформленню з поданням митної декларації, передбаченої законодавством України для підприємств, а також дозволів (ліцензій), сертифікатів відповідності чи свідоцтв про визнання відповідності у випадках, установлених законодавством України для суб'єктів ЗЕД, та оподатковуються ввізним митом за повними ставками Митного тарифу України і ПДВ за ставкою, встановленою ПКУ.

Підакцизні товари (продукція) – товари за кодами згідно з УКТ ЗЕД, на які ПКУ встановлено ставки акцизного податку. До підакцизних товарів належать: спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво; тютюнові вироби, тютюн та промислові замінники тютюну; нафтопродукти, скраплений газ; автомобілі легкові, кузови до них, причепа та напівпричепа, мотоцикли. Громадяни, які в'їжджають в Україну частіше одного разу протягом однієї доби і везуть із собою товар в обсягах, що не перевищують обмежень, такий товар підлягає письмовому декларуванню з обов'язковою сплатою 10% ввізного мита і 20% ПДВ.

ТЕМА 13

ВИДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ, КОНТРОЛЬ ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ ЯКИХ ПРОВОДИТЬСЯ З БОКУ МИТНИХ ОРГАНІВ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Митна брокерська діяльність (митний брокер; агент з митного оформлення).
 2. Відкриття та експлуатація магазинів безмитної торгівлі.
 3. Відкриття та експлуатація митного складу, вільної митної зони комерційного чи сервісного типу, складу тимчасового зберігання, вантажного митного комплексу.
-

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Говорячи про інститут митних брокерів, то необхідність його створення у світовому співтоваристві була зумовлена певними труднощами (пов'язанні з зарегульованістю митного законодавств та його швидким змінами) із якими зустрічалися підприємства-імпортери/експортери, підприємства-виробники при переміщенні товарів та транспортних засобів через митні кордони країн світу. Згідно положень ст. 416 МКУ, митний брокер – це підприємство, що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України та провадить митну брокерську діяльність у будь-якому митному органі. Отримання дозволу на провадження митної брокерської діяльності зводиться до подачі певної заяви. Грошова плата за отримання дозволу не справляється. Основним документом, який регулює питання отримання дозволу на брокерську діяльність є наказ Мінфіну від 27.10.2021 р. № 517 «Про деякі питання провадження митної брокерської діяльності», наказ Державної митної служби України від 29.01.2021 р. № 62 «Про затвердження переліку інформаційних карток адміністративних послуг», а також наказ Державної митної служби України від 29.01.2021 р. № 63 «Про затвердження технологічних карток адміністративних послуг». За вчинення правопорушень, пов'язаних з провадженням митної брокерської діяльності, митний брокер несе відповідальність, встановлену МКУ та іншими законами України (ч. 1 ст. 405, ч. 2 ст. 408 МКУ). Взаємовідносини митного брокера з особою (яка під час провадження своєї діяльності є учасником відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи), яку він представляє, визначаються відповідним договором (ст. 416 МКУ). Порядок діяльності митного брокера з надання послуг із декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України, регламентується виключно МКУ. Для здійснення декларування товарів та транспортних засобів митний брокер повинен: укласти письмовий договір доручення про надання послуг з декларування товарів та транспортних засобів з особою (яка під час провадження своєї діяльності є учасником відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи)

інтереси якої він представляє у взаємовідносинах з митним органом; мати у своєму штаті представника митного брокера або укласти з таким представником відповідний трудовий договір. Відповідно до ст. 417 МКУ взаємовідносини митного брокера з особою, яку він представляє, визначаються відповідним договором. На практиці між митним брокером та особами (які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи) договірні відносини виникають на підставі договору доручення (глава 68 ЦКУ). МКУ України, надає також, таке визначення, як «агент з митного оформлення», це фізична особа – резидент, що перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням фіскальному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. Агент з митного оформлення не здійснює митне оформлення товарів від імені особи (яка під час провадження своєї діяльності є учасником відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи) яку він представляє. До його повноважень належить лише декларування товарів та транспортних засобів, тобто заявлення за встановленою формою точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення (ст. 418 МКУ).

В практиці ЗЕД України, як і у практиці економічно розвинутих країн світу, процесам, які регламентують порядок збереження під митним контролем товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України відводять особливо місце, оскільки дані процеси покликані сприяти розвитку ЗЕД та створювати оптимальні умови для підготовки імпортованих товарів до їх подальшого використання на території держав з урахуванням національних та економічних інтересів країн. Таке зберігання під митним контролем товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України передбачає існування таких послуг у сфері митної справи, як митне складування, що здійснюється на складських об'єктах зі спеціальним митним статусом. Провідне місце серед яких займають митні склади та склади тимчасового зберігання, які належать до навколомитної інфраструктури. Під час переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, законодавством України з питань митної справи передбачено їх розміщення та зберігання у спеціально відведених для цього місцях за участю митних органів та за згодою власника товару. Таким чином власнику товару надається право на його зберігання до встановлення окремих правовідносин, які забезпечують правомірне переміщення товарів через митний кордон України. Згідно з діючим законодавством України з питань митної справи зберігання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України організовується двома основними способами: на митному складі (відкритого

та закритого типу); на складі тимчасового зберігання (відкритого та закритого типу). Мета, яку переслідують особи при розміщенні товарів на зберігання на складські потужності різноманітних об'єктів митного складування може бути різноманітною. Так, розміщення для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України дозволяє звільнити транспортні засоби, якими перевозяться товари, чи забезпечити умови для проведення операцій, пов'язаних з перевантаженням товарів з одного транспортного засобу на інший. У силу різних обставин з моменту прибуття товарів до їх митного оформлення підприємству може знадобитися деякий час на підготовку до декларування цих товарів або на оформлення певних документів тощо. Тимчасове зберігання товарів під митним контролем здійснюється на складах тимчасового зберігання (ч. 1 ст. 201 МКУ). Відповідно до ч. 1 ст. 437 МКУ, склад тимчасового зберігання – це відповідним чином облаштовані приміщення та/або криті чи відкриті майданчики, резервуари, холодильні чи морозильні камери, призначені для тимчасового зберігання товарів під митним контролем до поміщення їх у митний режим. У межах складів тимчасового зберігання та прилеглої до них території утворюються постійні зони митного контролю (ч. 3 ст. 201 МКУ). Ще одним суб'єктом, який здійснює надання послуг зі зберігання під митним контролем є митний склад. В якості митних складів можуть використовуватися відповідним чином обладнані складські приміщення, резервуари, холодильні чи морозильні камери, криті чи відкриті майданчики, призначені для зберігання товарів під митним контролем. Однак, посередницька діяльність у цьому випадку має місце тільки при функціонуванні митних складів відкритого типу, які призначено для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами), укладеними не тільки утримувачем цього складу, а й будь-якими іншими особами (ч. 4 ст. 424 МКУ). В той час як митний склад закритого типу призначається виключно для зберігання під митним контролем товарів, що переміщуються через митний кордон України згідно із зовнішньоекономічними договорами (контрактами), що укладаються утримувачем цього складу або учасниками об'єднання підприємств, учасником якого є утримувач складу (ч. 4 ст. 424 МКУ). На митному складі можуть розміщуватися товари: поміщені у митний режим митного складу (у тому числі консолідовані вантажі); поміщені у митні режими транзиту, тимчасового ввезення, переробки на митній території, експорту, тимчасового вивезення, переробки за межами митної території (без зміни цих митних режимів на митний режим митного складу); призначені для тимчасового зберігання під митним контролем (на умовах, встановлених МКУ для складів тимчасового зберігання). Митні склади відкритого типу належать господарюючим суб'єктам, що мають ліцензію на здійснення митної брокерської діяльності (утримувачем митного складу може бути виключно резидент), які надають послуги по зберіганню товарів, які знаходяться під митним контролем, на підставі договорів про зберігання товарів (ст. 425

МКУ). Мінфін врегулювало порядок відкриття та експлуатації митного складу на підставі відповідного дозволу, який було розроблено на виконання ст. 405 МКУ. Для отримання дозволу, суб'єкт господарювання зобов'язаний подати до митниці заяву та засвідчені у визначеному законодавством порядку копії документів, що підтверджують право власності на складські об'єкти або право користування ними, акти прийняття до експлуатації системи передавання тривожних сповіщень (щодо пожежної сигналізації), наказ підприємства про створення власного підрозділу охорони та положення про такий підрозділ, або копія договору про надання послуг з охорони приміщень, у разі відсутності власного підрозділу охорони, дозвіл на початок роботи новостворених підприємств, введення в експлуатацію нових і реконструйованих виробничих, жилих об'єктів та об'єктів іншого призначення, загальний план території, на якій знаходяться об'єкти складу, висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи щодо діючих об'єктів, технологічну схему із зазначенням засобів контролю та обліку (для митних складів, призначених для зберігання наливних та насипних товарів), технічні паспорти на обладнання системи відеоспостереження, проект процедури експлуатації митного складу.

Вільна митна зона – це відповідним чином облаштовані територія або склад, що призначені для зберігання товарів під митним контролем, їх переробки та/або виробництва нових товарів. Вільні митні зони можуть бути комерційного, сервісного та промислового типів. Вільні митні зони комерційного типу створюються з метою забезпечення вільного зберігання товарів без обмеження строків, Вільні митні зони сервісного типу – з метою забезпечення вільної діяльності підприємств з ремонту, модернізації, будівництва повітряних, морських і річкових суден, інших плавучих засобів, їх складових частин. Вільні митні зони промислового типу, судячи з приписів МКУ, створюються, виключно державою, а правовий статус кожної з них регламентується окремим законом. Суб'єкт господарської діяльності не може відкривати та утримувати таку зону, хоча підприємницька діяльність у ній має певні особливості. Щодо вільних митних зон сервісного та комерційного типу, то вони мають відкриватись та утримуватись підприємствами в порядку, близькому до порядку відкриття та експлуатації митних складів чи складів тимчасового зберігання. Однак досі належним чином в Україні не було відкрито жодної вільної митної зони таких типів. Державною фіскальною службою України навіть не створено реєстру, куди можна було б внести записи про такі зони. Така пасивність підприємців щодо відкриття вільних митних зон зумовлена трьома причинами. По-перше, відсутня політична воля держави. По-друге, цей вид діяльності є не зовсім зрозумілим. По-третє, законодавство стосовно вільних митних зон, запутане і непослідовне. Відповідно до положень МКУ, вільні митні зони можуть створюватися у пунктах пропуску через державний кордон України, на територіях морських і річкових портів, аеропортів, на залізничних станціях та на територіях підприємств, а також в інших місцях, у яких можливо забезпечити режим вільної митної зони відповідно до МКУ. Взаємовідносини утримувача вільної митної зони комерційного або сервісного типу з особами, які розміщують

товари у цих зонах, визначаються відповідним договором (ч. 1 ст. 431 МКУ). На територію вільної митної зони можуть ввозитися будь-які товари, як із-за меж митної території України, так і з митної території України, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України та транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, а також товарів, перелік яких визначається КМУ. Небезпечні товари, товари, що можуть зашкодити іншим товарам, або товари, що вимагають спеціальних умов зберігання, допускаються на територію вільної митної зони тільки за наявності на ній відповідних умов для зберігання таких товарів. Товари можуть бути розміщені у вільних митних зонах комерційного типу без вивантаження їх з транспортних засобів. Реалізація та/або споживання іноземних товарів на території вільної митної зони забороняється (ст. 434 МКУ). Утримувач вільної митної зони або особи, які здійснюють операції з товарами на території цієї зони, ведуть облік всіх іноземних та українських товарів, що перебувають у зазначеній зоні, і щомісячно подають фіскальним органам звіт про рух товарів у вільній митній зоні за попередній місяць. Будь-які зміни, що відбуваються з товарами в межах території вільної митної зони, повинні відображатися в облікових документах. Фіскальні органи мають право вимагати подання позачергового звіту не частіше, ніж один раз на рік. Облік товарів у вільній митній зоні ведеться з використанням звичайних правил складського обліку (ст. 435 МКУ).

Відповідно до ст. 442 МКУ, вантажний митний комплекс – це ділянка території з комплексом будівель, споруд, інженерно-технічних засобів і комунікацій, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України. Світовий досвід переконливо доводить, що вантажні митні комплекси як на кордоні, так й усередині країни, дають можливість спростити, уніфікувати й прискорити процедури оформлення товарів. Вантажні митні комплекси мають необхідну для поглибленого огляду вантажів інфраструктуру, технічні засоби (естакади, ваги, оглядові майданчики тощо), склади для товарів, не пропущених через митний кордон чи затриманих митницею. Функціонування вантажного митного комплексу є підприємницькою діяльністю, яка полягає в створенні сприятливих умов для прискорення товаропотоку через митний кордон України, підґрунтям чого є відповідні технічні та технологічні умови, на підставі яких проектується, будується та оснащується вантажний митний комплекс. Його власник виступає своєрідним посередником між митним органом та учасниками зовнішньоекономічних операцій. Законодавством України з питань митної справи передбачені послуги, які надаються утримувачем вантажного митного комплексу особам, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи (ст. 443 МКУ), зокрема утримувач вантажного митного комплексу повинен обов'язково забезпечувати: і) надання посередницьких послуг з декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України; ii) надання послуг із зберігання товарів, що

переміщуються через митний кордон України, і транспортних засобів комерційного призначення; iii) виконання навантажувально-розвантажувальних робіт. На вантажному митному комплексі також можуть бути обладнані місця для надання додаткових послуг. Відповідно до ст. 444 МКУ, взаємовідносини утримувача вантажного митного комплексу з особами, які користуються послугами комплексу, та митними органами визначаються відповідними договорами. Необхідною умовою для отримання дозволу на відкриття та експлуатацію вантажного митного комплексу є, згідно ст. 408 МКУ, наявність у підприємства дозволу на здійснення митної брокерської діяльності, дозволів на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання відкритого типу та на відкриття та експлуатацію митного складу відкритого типу.

ТЕМА 14

ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ

ЛЕКЦІЙНІ ПИТАННЯ

1. Поняття, види порушень митних правил та відповідальність за таке порушення.
2. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил (статті: 482, 483, 485 МКУ).
3. Порядок оскарження постанов у справах про порушення митних правил в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.
4. Поняття контрабанди та відповідальність за її скоєння.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ

Стаття МКУ	Характер порушення		Стягнення		
			основні		Додаткові
			інші	штраф	
1	2		3	4	5
468	Порушення режиму зони митного контролю		попер.	або 20 нмдг	
469	Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем, або з транспортними засобами особистого користування, тимчасово ввезеними на митну територію України чи поміщеними у митний режим транзиту	ч.1-операції без дозволу МО	попер.	або 20 нмдг	
		ч.2-зміна стану, користуван., розпоряд.		500 нмдг	
		ч.3-видача / втрата		1000 нмдг	
470	Перевищення строку транзитних перевезень (доставки) товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення та документів до митного	ч.1-< 1 доби	попер.	або 10 нмдг	
		ч.2-вдруге / > 1-10		200 нмдг	
		ч.3-> 10 діб / втрата чи видача		500 нмдг	

	органу призначення, видача їх без дозволу митного органу або втрата (строк за статтею 95)	ч.4-> 20 (кр-м т/з ос. кор.) втрата чи видача		1000 нмдг	
		ч.5-> 20-30 діб / втрата чи видача		5000 нмдг	
		ч.6-> 30 діб / втрата чи розкомплек.		10000 нмдг	або конф. т/з
471	Недекларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами	ч.1-валют. цін.		20% суми	
		ч.2-(кр-м тов. у ч.1 та ч.2)		30% варт.	
		ч.3-(кр-м валют. цін.)		300 нмдг	з конф. або без такої
472	Недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення			100% варт.	з конф.
473	Пересилання через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання		конф.		
474	Перешкоджання посадовій особі митного органу в доступі до товарів, транспортних засобів, документів	ч.1-МК, провад-я		100 нмдг	
		ч.2-вдруге / перев-а		500 нмдг	
475	Неподання митному органу звітності щодо товарів, які перебувають під митним контролем			50 нмдг	
476	Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності			1000 нмдг	з конф.
477	Порушення встановленого законодавством порядку ввезення товарів на територію вільної митної зони, вивезення товарів за межі цієї території та/або встановленого законодавством порядку проведення операцій з товарами, поміщеними в режим вільної митної зони			1000 нмдг	
478	Порушення порядку зберігання товарів на митних складах та	ч.1-операції без дозволу МО		20 нмдг	

	здійснення операцій із цими товарами	ч.2-зміна стану, строку розпоряд.		500 нмдг	
		ч.3-видача / втрата		1000 нмдг	
479	Порушення порядку або строків розпорядження товарами, розміщеними у магазині безмитної торгівлі			1000 нмдг	
480	Порушення порядку здійснення операцій з переробки товарів			1000 нмдг	
481	Перевищення строку тимчасового ввезення товарів, у тому числі транспортних засобів особистого користування, транспортних засобів комерційного призначення або строку тимчасового вивезення товарів чи втрата транспортних засобів	ч.1- < 3 діб	попер.	або 50 нмдг	
		ч.2- вдруге / > 3-10		300 нмдг	
		ч.3-> 10 діб		1000 нмдг	
		ч.4-< 20 діб		2000 нмдг	
		ч.5-< 20 діб але > 30 діб		5000 нмдг	
		ч.6-< 30 діб / втрата т/з чи їх розкомплек.		10000 нмдг	або конф.
482	Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України поза митним контролем	ч.1-поза місцем, часом, без вик. МФ, незакон. звіль. від МК		100% варт.	з конф.
		ч.2-вдруге / ст. 483		200% варт.	з конф.
483	Переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю	ч.1-сховища, підр. одерж. незак. документи		100% варт.	з конф.
		ч.2-вдруге / ст. 482		200% варт.	з конф.
484	Зберігання, перевезення чи придбання товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ввезених на митну територію України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю			100% варт.	або конф.

485	Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а також інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів		> 50-150% неспл. МП	
-----	--	--	---------------------	--

Процесуальні дії у справі про порушення митних правил: і) складання протоколу про порушення митних правил (ст. 494 МКУ); ii) опитування осіб, які притягаються до відповідальності, свідків, інших осіб (ii.i. повістка, телефонограма, телеграма, інші засоби зв'язку; ii.ii. протокол опитування); iii) тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів і документів (iii.i. присутність понять; iii.ii. протокол про порушення митних правил або iii. iii. протокол вилучення); iv) витребування документів (лист митного органу з вимогою про подання документів); v) митне обстеження (v.i. обов'язкова присутність посадових осіб підприємств; v.ii. протокол про проведення митного обстеження); vi) пред'явлення товарів, транспортних засобів і документів для впізнання (vi. опитування; vii. пред'явлення товарів, транспортних засобів, документів у групі однорідних товарів, транспортних засобів, документів; viii. присутність понять; vi.iv. протокол); vii) експертиза (vii.i. постанова про призначення експертизи; vii.ii. питання експерта; vii.iii. висновок експерта); viii) взяття проб і зразків для проведення дослідження (аналізу, експертизи) (viii.i. постанова про взяття проб та зразків; viii.ii. протокол). Види постанов та їх винесення в справах про порушення митних правил: і) про проведення додаткової перевірки (у постанові зазначаються конкретні суб'єкти, завдання та строки перевірки. Ці дії повинні порушувати права громадянина, шкодити господарській діяльності юридичної особи); ii) про накладання адміністративного стягнення (попередження — офіційне попередження правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому; штраф — обов'язок сплатити до державного бюджету грошові кошти залежно від виду та характеру вчиненого правопорушення; конфіскація — примусове вилучення товарів, транспортних засобів, і безоплатна передача їх у власність держави). Підстави для закриття провадження в справі про порушення митних правил — постанова про закриття провадження (ст. 247, ст. 22 КУпАП).

Злочином визнається передбачене ККУ суспільно небезпечне, винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину (ст. 11 КК України). Ознаками злочину є: і) суспільна небезпечність; ii) злочином є лише діяння (дія або бездіяльність); iii) наявність суб'єкта злочину; iv) винність; v) протиправність (тобто дане діяння повинно бути передбачене чинним КК України); vi) караність. Підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого ККУ.

Контрабандою, згідно з статтею 201 ККУ є переміщення через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, вибухових

речовин, радіоактивних матеріалів, зброї та боєприпасів (крім гладкоствольної мисливської зброї та бойових припасів до неї), а також спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації. Склад злочину контрабанди: i) об'єкт (встановлений порядок переміщення відповідних предметів через митний кордон України); ii) об'єктивна сторона (незаконне переміщення предметів (зазначенні у ст. 201 КК України) через митний кордон України з приховуванням від митного контролю або поза митним контролем); iii) суб'єкт (фізична осудна особа, яка досягла 16-річного віку); iv) суб'єктивна сторона (прямий умисел). Предмети контрабанди — це предмети, яким притаманні спеціальні ознаки: вибухові речовини, зброя, боєприпаси, культурні цінності, радіоактивні матеріали, отруйні, сильнодіючі речовини. Спеціальні технічні засоби для зняття інформації з каналів зв'язку, інші засоби негласного отримання інформації — технічні, програмні засоби, устаткування, апаратура, прилади, пристрої, препарати та інші вироби, призначені (спеціально розроблені, виготовлені, запрограмовані, пристосовані) для негласного отримання інформації. До них належать, засоби для негласного: отримання та реєстрації аудіоінформації; візуального спостереження та документування; прослуховування телефонних переговорів; перехоплення та реєстрації інформації з технічних каналів зв'язку; контролю поштових повідомлень і відправлень; обстеження предметів і документів; проникнення у приміщення, транспортні засоби, інші об'єкти та їх обстеження. Переміщення предметів контрабанди з приховуванням від митного контролю: i) фізичне приховування (використання тайників; використання інших засобів, способів, що утруднюють виявлення, шляхом надання одним предметом вигляду інших); ii) документальне приховування (використання підроблених документів; використання документів, одержаних незаконним шляхом; використання документів, що містять неправдиві відомості); iii) поза місцем розташування митного органу; iv) поза робочим часом установленим для здійснення митного контролю; v) поза місцем розташування митного органу; vi) використання незаконного звільнення від митного контролю внаслідок зловживання службовим становищем посадовими особами митного органу. Співучасть у злочині: співучасть у злочині є умисна спільна участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні умисного злочину (ст. 26 КК України). Види співучасників: виконавець, організатор, пособник, підбурювач. Відповідальність: за скоєння контрабанди притягуються фізичні особи, які досягли 16 років на момент вчинення злочину. Караються винні особи — позбавленням волі на строк від трьох до семи років з конфіскацією предметів контрабанди). Кваліфікуючими ознаками злочину (ч. 2 ст. 201 КК України) є вчинення його: i) за попередньою змовою групою осіб; ii) особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, або службовою особою з використанням службового становища, — карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією предметів контрабанди та з конфіскацією майна.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО СЕМІНАРСЬКИХ (ПРАКТИЧНИХ) ЗАНЯТЬ

Метою проведення практичних занять є надання уявлення та формування системи знань про сучасні тенденції розвитку митних формальностей, які виключно пов'язані з митним оформленням товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначити основні особливості декларування товарів з використанням митної декларації за формою єдиного адміністративного документу, а також окреслити проблеми та шляхи їх подальшого можливого вирішення, що виникають при реалізації окремих контролюючих, фіскальних функцій митних органів за напрямком організації та здійснення митного оформлення товарів.

ЗАНЯТТЯ 1 ТЕМА 1. ОСНОВИ ЗЕД

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Загальна характеристика державного регулювання ЗЕД: поняття, види, суб'єкти ЗЕД.
 - 1.1. Захист прав та законних інтересів суб'єктів ЗЕД.
 2. Правила Інкотермс-2010/2020. Особливості застосування базисів поставки.
 3. Загальні аспекти митно-тарифного регулювання зовнішньо-економічної діяльності.
 4. Валютне законодавство та валютний контроль: розрахунки за зовнішньоекономічними операціями.
 5. Зовнішньоекономічні договори (угоди): поняття, види, форма та порядок їх укладання.
-

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Основи і правове регулювання ЗЕД.
 2. Облік валютних операцій.
 3. Особливості відкриття рахунків у банках в іноземній валюті й здійснення операцій з іноземною валютою.
-

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України: прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730). С.9-26, № 87 (4731). С.9-25.
3. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI // *Офіційний вісник України*. 2010. № 59. Ст. 2047.
4. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.

5. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18. Ст.144.
6. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1991 р. № 959-XII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1991. № 29. Ст. 377.
7. Про валюту і валютні операції: Закон України від 21.06.2018 р. № 2473-VII. *Офіційний вісник України*. 2018. № 54. Ст. 1883.
8. Про затвердження Положення про порядок здійснення уповноваженими установами аналізу та перевірки документів (інформації) про валютні операції: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 8. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 483.
9. Про затвердження Інструкції про порядок валютного нагляду банків за дотриманням резидентами граничних строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 7. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 482.
10. Про затвердження Положення про порядок надання банками Національному банку України інформації щодо договорів, які передбачають виконання резидентами боргових зобов'язань перед нерезидентами-кредиторами за залученими резидентами кредитами, позиками: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 6. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 481.
11. Про затвердження Положення про заходи захисту та визначення порядку здійснення окремих операцій в іноземній валюті: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 5. *Офіційний вісник України*. 2019. № 14. Ст. 511.
12. Про затвердження Положення про перелік заходів захисту, порядок та критерії їх запровадження, подовження та дострокового припинення: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 4. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 480.
13. Про затвердження Положення про здійснення операцій із валютними : постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 2. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 478.
14. Про затвердження Положення про структуру валютного ринку України, умови та порядок торгівлі іноземною валютою та банківськими металами на валютному ринку України: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 1. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 477.

Спеціальна література:

1. Гордієнко Н.І., Карпушенко М.Ю. Облік ЗЕД: навчальний посібник (для студентів економічних спеціальностей). Харків: Страйд, 2006. — 304 с.
2. Внешнеэкономический договор (контракт) / А.В. Полищук, А.О. Полищук, И.О. Платонов—Одесса: ПЛАСКЕ, 2014.—480 с. — (Зовнішня торгівлі: спрощення процедур).
3. Терещенко С.П. Основи ризик-менеджменту в митній справі та ЗЕД. — Одесса: ПЛАСКЕ, 2012. — 504 с. — (Зовнішня торгівлі: спрощення процедур).
4. Гребельник О.П. Митне регулювання ЗЕД. - Київ: Центр навчальної літератури, 2005. – 696 с.
5. Наумко В.П., Пашк П.В., Руссков В.А. Митне регулювання ЗЕД в Україні.— К.: Знання, 2004. —403 с. — (Митна справа в Україні).

6. Інкотермс 2010. Правила ІСС з використання термінів для внутрішньої та міжнародної торгівлі / [пер. з англійської ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів «ЗЕД»]. — К.: Асоціація «ЗЕД», 2011. — 268 с.

7. Інкотермс 2020. Правила МТП з використання термінів для внутрішньої та міжнародної торгівлі / [пер. з англійської ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів»]. — К.: ТОВ «Консалтингова компанія «АЛЛЄГО», 2019. — 392 с.

ЗАНЯТТЯ 2

ТЕМА 2. ДОКУМЕНТИ ЗЕД, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ПРИ ДЕКЛАРУВАННІ ТА МИТНОМУ ОФОРМЛЕННІ ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Документи, які можуть супроводжувати переміщення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.
2. Документи, які надаються митним органам для митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.
3. Зовнішньоекономічний договір (угода).
4. Митна декларація.
5. Загальна декларація прибуття.
6. Транзитний супровідний документ: митна декларація окремого типу.
7. Рахунок (Invoice) або інший документ, який визначає вартість товару.
8. Декларація митної вартості.
9. Документи контролю доставки вантажів.
10. Документи про надання фінансових гарантій.
11. Вантажний маніфест для морського та повітряного транспорту.
12. Книжка МДП, книжка А.Т.А, книжка CPD.
13. Свідоцтво про допущення транспортних засобів до перевезення товарів під митними печатками та пломбами.
14. Акти приймання-передачі (електроенергії, нафти, газу, аміаку тощо)
15. Договір про надання митно-брокерських послуг.
16. Договір транспортно-експедиторського обслуговування.
17. Документ, що надає право на здійснення митної брокерської діяльності.
18. Документи, що використовуються для визначення числового значення митної вартості товару.
19. Документи, що визначають країну походження товару.
20. Документи, що містять відомості необхідні для визначення кваліфікаційного коду товару за Українською класифікацією товарів ЗЕД.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Документарні акредитиви та їх відношення до зовнішньоекономічних операцій.
2. Коносаменти: види, форма, застосування та призначення.

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730). С.9-26, № 87 (4731). С.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. *Офіційний вісник України*. 2003. № 11. Ст.461.

4. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18. Ст.144.
5. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1991 р. № 959-XII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1991. № 29. Ст. 377.
6. Про транспортно-експедиторську діяльність: Закон України від 01.07.2004 р. № 1955-IV. *Офіційний вісник України*. 2004. № 30, т. 1. Ст. 1996.
7. Про мультимодальні перевезення: Закон України від 17.11.2021 р. № 1887-IX. *Офіційний вісник України*. 2021. № 97. Ст. 6279.
8. Питання пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 451. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 95 (4739). С.20-24.
9. Про затвердження Порядку подання авіаперевізниками або уповноваженими ними особами попередньої інформації про пасажирів, імпорتنі та транзитні вантажі, які перевозяться повітряними суднами, органам охорони державного кордону та митним органам: наказ Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства інфраструктури України від 27.04.2012 р. № 291. № 506, № 228. *Митна газета*. 2012. № 12. С.10-11.
10. Про затвердження відомчих класифікаторів інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій [Класифікатор документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації]: наказ Міністерства фінансів України від 20.09.2012 р. № 10 (11). *Офіційний вісник України*. 2012. № 60. Ст. 2457.
11. Про затвердження Порядку видачі свідоцтва про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками та пломбами: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012 р. № 1064. *Офіційний вісник України*. 2012. № 88. Ст. 3581.
12. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей на повітряному транспорті: наказ Міністерства фінансів України від 03.08.2018 р. № 671. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/372030__372095.
13. Про митні формальності на трубопровідному транспорті та лініях електропередачі: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 629. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/327837__662559.
14. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей на морському та річковому транспорті: наказ Міністерства фінансів України від 10.03.2015 р. № 308. *Офіційний вісник України*. 2015. № 39. Ст. 1175.
15. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо здійснення митних процедур в міжнародних пунктах пропуску через державний кордон України для морського (річкового) і поромного сполучення при переміщенні товарів у контейнерах: наказ Державної фіскальної служби України від 27.01.2015 р. № 34. *Митна газета*. 2015. № 3. С.22.
16. Про затвердження Порядку обліку осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи: наказ Міністерства фінансів України від 15.06.2015 р. № 552. *Офіційний вісник України*. 2015. № 58. Ст. 1903. (у редакції наказу Міністерства фінансів України № 242 від 29.04.2021 р. *Офіційний вісник України*. 2021. № 48. Ст. 3016).

17. Про затвердження Технології прикордонного та митного контролю у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон для залізничного сполучення: наказ Адміністрації Державної прикордонної служби України, Державної митної служби України, Міністерства транспорту та зв'язку України від 06.10.2009 р. № 745, № 926, № 1032. *Офіційний вісник України*. 2009. № 88. Ст. 2982.

18. Про затвердження Положення про митний контроль та митне оформлення міжнародних поштових відправлень: наказ Державної митної служби України, Міністерства транспорту та зв'язку України від 27.10.1999 р. № 680/10. *Офіційний вісник України*. 1999. № 46. Ст. 2288.

19. Про оформлення міжнародних поштових та експрес-відправлень і затвердження Змін до Порядку заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 04.01.2023 р. № 6. *Офіційний вісник України*. 2023 р. № 4. Ст. 389.

20. Про виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012 р. № 1066. *Митна газета*. 2013. № 3. С.5-16.

21. Про затвердження Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року та Інструкції про заповнення книжки МДП: наказ Міністерства фінансів України від 20.11.2017 р. № 953. *Офіційний вісник України*. 2018. № 20. Ст. 2288.

22. Про затвердження Порядку заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR-1 або EUR-MED: наказ Міністерства фінансів України від 02.03.2021 р. № 139. *Офіційний вісник України*. 2021. № 25. Ст. 1220.

Спеціальна література:

1. Внешнеэкономический договор (контракт) / А.В. Полищук, А.О. Полищук, И.О. Платонов — Одесса: ПЛАСКЕ, 2014. — 480 с. — (Зовнішня торгівлі: спрощення процедур).

2. Терещенко С.П. Основи ризик-менеджменту в митній справі та ЗЕД. — Одесса: ПЛАСКЕ, 2012. — 504 с. — (Зовнішня торгівлі: спрощення процедур).

3. Уніфіковані правила та звичаї для документарних акредитивів / ІСС. — Одеса: ПЛАСКЕ, 2009. — 240 с.

4. Типовий контракт МТП міжнародної купівлі-продажу (для виробленої продукції) / [пер. з англійської ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів»]. — К.: ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів», 2020. — 72 с.

5. Застереження МТП 2003 про форс-мажор / [пер. з англійської ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів»]. — К.: ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів», 2020. — 16 с.

6. Стивен Миллз и Ассоциация Клубов Взаимного Страхования Северной Англии. Коносаменты. Руководство к хорошей практике. — : Изд-во ЗАО «ПЛАСКЕ», 2000. — 126 с.

7. Митне оформлення енергоносіїв: навчально-методичний посібник / [Є.І. Бузюк, В.Л. Булава, Р.М. Вознюк та ін.]. — За загальною редакцією П.В. Пашка та О.І. Конєва — Академія митної служби України — Одеса: «ПЛАСКЕ», 2009. — 616 с.

ЗАНЯТТЯ 3

ТЕМА 3. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕД

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Заходи нетарифного регулювання ЗЕД. Ліцензування та квотування зовнішньоекономічних операцій. Застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україні. Процедура надання ліцензій на право імпорту, експорту - спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів.
2. Дозвільна система служби експортного контролю. Сертифікація товарів, що ввозяться в Україну. Дозвільна система органів державної виконавчої влади, що здійснюють санітарно-епідеміологічний, ветеринарний, фіто-санітарний, екологічний та інші види контролю.
3. Реєстрація лікарських засобів, виробів медичного призначення, імунологічних препаратів, харчових добавок.
4. Умови та підстави щодо надання адміністративних послуг у сфері ЗЕД. Спеціальні санкції за порушення законодавства, що регулює зовнішньоекономічну діяльність (режим індивідуального ліцензування, тимчасове призупинення ЗЕД).

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. У чому відмінність заходів офіційного контролю та заходів нетарифного регулювання ЗЕД?
2. Розповісти про таку форму контролю як попередній документальний контроль імпортованих товарів та товарів, що переміщуються транзитом через митний кордон України за механізмом «єдиного вікна».

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730). С.9-26, № 87 (4731).С.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92.Т. 1. Ст. 3248.
3. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1991р. № 959-XII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1991. № 29. Ст. 377.
4. Про ветеринарну медицину: Закон України від 25.06.1992 р. № 2498-XII (втрата чинності відбудеться з 01.01.2024 р.). *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 36. Ст. 531.
5. Про карантин рослин: Закон України від 30.06.1993 р. № 3348-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 34. Ст. 352.
6. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення: Закон України від 24.02.1994 р. № 4004-XII (втрата чинності відбудеться з 01.10.2023 р.). *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 27. Ст. 218.
7. Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку: Закон України від 08.02.1995 р. № 39/95-ВР. *Відомості Верховної Ради*. 1995. № 12. Ст. 81.
8. Про пестициди і агрохімікати: Закон України від 02.03.1995 р. № 86/95-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 14. Ст. 91.
9. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 р. № 85/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 18. Ст. 78.

10. Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів: Закон України від 23.12.1997 р. № 771/97-ВР. *Офіційний вісник України*. 1998. № 3. Ст. 75.
11. Про рослинний світ: Закон України від 09.04.1999 р. № 591- XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 22. Ст. 198.
12. Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії: Закон України від 11.01.2000 р. № 1370-XIV. *Офіційний вісник України*. 2000. № 7. Ст. 242.
13. Про перевезення небезпечних вантажів: Закон України від 06.04.2000 р. № 1644-III. *Офіційний вісник України*. 2000. № 18. Ст. 73.
14. Про тваринний світ: Закон України від 13.12.2001 р. № 2894-III. *Офіційний вісник України*. 2002. № 2. Ст. 47.
15. Про Червону книгу України: Закон України від 07.02.2002 р. № 3055-III. *Офіційний вісник України*. 2002. № 10. Ст. 462.
16. Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів: Закон України від 31.05.2007 р. № 1103-V. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 35. Ст. 484.
17. Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції: Закон України від 02.10.2010 р. № 2735-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 101. Ст. 3602.
18. Про стандартизацію: Закон України від 05.06.2014 р. № 1315-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 31. Ст. 1058.
19. Про метрологію та метрологічну діяльність: Закон України від 05.06.2014 р. № 1314-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 54. Ст. 1439.
20. Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин: Закон України від 18.05.2017 р. № 2042-VIII. *Офіційний вісник України*. 2017. № 55. Ст. 1637.
21. Про безпечність та гігієну кормів: Закон України від 21.12.2017 р. № 2264-VIII. *Офіційний вісник України*. 2018. № 9. Ст. 332.
22. Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів: Закон України від 06.12.2018 р. № 2639-VIII. *Офіційний вісник України*. 2019. № 13. Ст. 464.
23. Про ветеринарну медицину: Закон України від 04.02.2021 р. № 1206-IX (втрата чинності відбудеться з 01.01.2024 р.). *Офіційний вісник України*. 2021. № 23. Ст. 1034.
24. Про систему громадського здоров'я: Закон України від 06.09.2022 р. № 2573-IX. *Офіційний вісник України*. 2022. № 80. Ст. 4809.
25. Про затвердження Положення про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням і Жовтого та Зеленого переліків відходів: постанова Кабінету Міністрів України від 13.07.2000 р. № 1120. *Офіційний вісник України*. 2000. № 29. Ст. 1217.
26. Про заходи щодо забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України у зв'язку з її приєднанням до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення: постанова Кабінету Міністрів України від 13.12.2000 р. № 1822. *Офіційний вісник України*. 2000. № 50. Ст. 2163.
27. Про затвердження Порядку видачі дозволів на імпорт та експорт зразків видів дикої фауни і флори, сертифікатів на пересувні виставки, реекспорт та

інтродукцію з моря значених зразків, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, в частині осетрових риб і виробленої з них продукції: постанова Кабінету Міністрів України від 25.06.2007 р. № 953. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/953-2007-%D0%BF#Text>.

28. Про затвердження переліку платних адміністративних послуг, які надаються Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, органами та установами, що належать до сфери її управління, і розміру плати за їх надання: постанова Кабінету Міністрів України від 09.06.2011 р. № 641. *Офіційний вісник України*. 2011. № 45. Ст. 1857.

29. Про затвердження Порядку здійснення державного контролю нехарчової продукції: постанова Кабінету Міністрів України від 26.12.2011 р. № 1403. *Офіційний вісник України*. 2012. № 9. Ст. 319.

30. Деякі питання надання послуг Державною службою з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, органами та установами, що належать до сфери її управління: постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2011 р. № 1348. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1348-2011-%D0%BF#Text>.

31. Деякі питання збирання, перевезення, зберігання, оброблення (перероблення), утилізації та/або знешкодження відпрацьованих мастил (олив): постанова Кабінету Міністрів України від 17.12.2012 р. № 1221. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/1221-2012-%D0%BF#Text>.

32. Про затвердження переліків товарів, експорт та імпорт яких підлягає ліцензуванню, та квот на 2023 рік: постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2022 р. № 1466. *Офіційний вісник України*. 2023. № 4. Ст. 309.

33. Про затвердження форм дозволу на імпорт та експорт зразків видів дикої фауни і флори, сертифіката на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зазначених зразків, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, та зразка заяви для їх отримання: Міністерство екології та природних ресурсів України від 29.02.2012 р. № 107. *Офіційний вісник України*. 2012. № 49. Ст. 1935.

34. Деякі питання реалізації ЗУ «Про карантин рослин» [Порядок проведення інспектування, огляду, фітосанітарної експертизи (аналізів), повторної фітосанітарної (арбітражної) експертизи (аналізів), нагляду, обстеження, моніторингу, знезараження об'єктів регулювання, оформлення сертифікатів, передбачених ЗУ «Про карантин рослин», контролю за проведенням огляду в частині відбору зразків та вибіркового контролю за проведенням фітосанітарної експертизи (аналізів)]: постанова Кабінету Міністрів України від 15.11.2019 р. № 1177. *Офіційний вісник України*. 2020. № 12. Ст. 472.

35. Про затвердження Розмірів плати за послуги, які надаються територіальними органами та бюджетними установами, що належать до сфери управління Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 13.02.2013 р. № 96. *Офіційний вісник України*. 2013. № 21. Ст. 714.

36. Про затвердження Вимог щодо ввезення (пересилання) на митну територію України живих тварин та їхнього репродуктивного матеріалу, харчових продуктів тваринного походження, кормів, сіна, соломи, а також побічних продуктів тваринного походження та продуктів їх оброблення, переробки: наказ Міністерства

аграрної політики та продовольства України від 16.11.2018 р. № 553. *Офіційний вісник України*. 2019. № 39. Ст. 1385.

37. Про затвердження Вимог до ідентифікаційної позначки та порядку її нанесення: наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 14.09.2022 р. № 684. *Офіційний вісник України*. 2022. № 81. Ст. 4971.

38. Про затвердження Порядку пропуску вантажів, підконтрольних службі державної ветеринарної медицини, через державний кордон України: наказ Головного державного інспектора ветеринарної медицини України від 27.12.1999 р. № 49. *Офіційний вісник України*. 2000. № 2. Ст. 56.

39. Про затвердження переліків даних, необхідних для функціонування інформаційно-телекомунікаційної системи органів доходів і зборів [Перелік документів, які необхідно подати відповідному контролюючому органу для завершення відповідного виду державного контролю]: наказ Міністерства фінансів України від 25.07.2016 р. № 657. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0657201-16/card6#Public>.

Спеціальна література

1. Таможенные аспекты логистики: Практические рекомендации по организации работы грузового таможенного комплекса с использованием механизма «единого окна» / Баязитов Л.Р., Егоров А.Б., Платонов О.И., Шейко А.П. – Киев: АЛЛЕГО. – ПЛАСКЕ, 2009. – 568 с., ил. – (Внешняя торговля: упрощение процедур).

2. Довідник по ідентифікації ядерного та пов'язаного з ядерним обладнання та матеріалів подвійного використання. / Одейчук М.П., Неклюдов І.А., Ажажа В.М. та ін. / Під ред. Одейчука М.П. – Харків: ННЦ ХФТІ, 2007. – 272 с.; іл.

ЗАНЯТТЯ 4

ТЕМА 4. ОСНОВИ МИТНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Особливості митної справи.
2. Понятійний апарат, що використовується в Митному кодексі України.
3. Особливості набрання чинності законами України та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи.
4. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, їх посадових осіб та інших працівників і порядок розгляду звернень митними органами
5. Інформаційні технології та інформаційні ресурси у митній справі, що використовуються митними органами та суб'єктами ЗЕД.
6. Авторизований економічний оператор: авторизація АЕО-В та АЕО-С.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Правовий статус Державної митної служби України та її відокремлених структурних підрозділів— територіальних органів Державної митної служби України (митниць, митних постів).
2. Що виступає об'єктом оскарження при процедурі досудового врегулювання спорів в митній справі?

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 р. № 2747-IV. *Офіційний вісник України*. 2005. № 32. Ст. 1918.
4. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 р. № 393/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 47. Ст.256.
5. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI. *Голос України*. 2011. № 38 (5038). С.12-14.
6. Про електронні довірчі послуги: Закон України від 05.10.2017 р. № 2155-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 45. Ст.400.
7. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 р. № 851-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 36. Ст.275.
8. Про утворення Державної податкової служби України та Державної митної служби України: постанова Кабінету Міністрів України від 18.12.2018 № 1200. *Офіційний вісник України*. 2019. № 7. Ст. 208.
9. Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України: постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 227. *Офіційний вісник України*. 2019. № 26. Ст. 900.
10. Деякі питання територіальних органів Державної митної служби: постанова Кабінету Міністрів України від 30.09.2020 р. № 895. *Офіційний вісник України*. 2020. № 80. Ст. 2592.
11. Про затвердження форми, опису та правил використання національного логотипа авторизованого економічного оператора та форми сертифіката

авторизованого економічного оператора: постанова Кабінету Міністрів України від 03.02.2021 р. № 70. *Офіційний вісник України*. 2021. № 13. Ст. 536.

12. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру авторизованих економічних операторів: постанова Кабінету Міністрів України від 27.01.2021 р. № 50. *Офіційний вісник України*. 2021. № 11. Ст. 455.

13. Деякі питання реалізації положень МКУ щодо надання авторизацій: постанова Кабінету Міністрів України від 27.09.2022 р. № 1092. *Офіційний вісник України*. 2022. № 81. Ст. 4934.

14. Про затвердження Порядку оформлення і подання скарг платниками податків та їх розгляду контролюючими органами: наказ Міністерства фінансів України від 21.10.2015 р. № 916. *Офіційний вісник України*. 2016. № 2. Ст. 129.

15. Про затвердження Класифікатора Державної митної служби України, її територіальних органів та їх структурних підрозділів: наказ Державної митної служби України від 26.11.2019 р. № 495.

16. Про утворення територіальних органів Державної митної служби України як відокремлених підрозділів: наказ Державної митної служби України від 19.10.2020 р. № 460. URL: <https://customs.gov.ua/documents/pro-utvorennia-teritorialnikh-organiv-derzhavnoyi-mitnoyi-sluzhbi-ukrayini-iak-vidokremenikh-pidrozdiliv-149>.

17. Про затвердження положень про територіальні органи Держмитслужби: наказ Державної митної служби України від 29.10.2020 р. № 489. URL : <https://customs.gov.ua/documents/pro-zatverdzhennia-polozen-proteritorialni-organi-derzhmitsluzhbi-237>.

18. Про затвердження Порядку організації роботи Державної митної служби України та її територіальних органів під час підготовки та супроводження справ у судах і ведення претензійної роботи: наказ Державної митної служби України від 02.04.2021 р. № 223.

Спеціальна література:

1. Митне право України : навч. посіб. / Ю.В. Іщенко, В.П. Чабан, В.М. Дорогих [та ін.] ; кер. авт. кол.: Ю.В. Іщенко, В.П. Чабан. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – 296.

2. Митне право України: Навч. посіб / За заг. ред. В. В. Ченцова та Д.В.Приймаченка / Вид. 2-е. – К.: Істина, 2008. – 328 с.

3. Гребельник О.П. Митна справа : підручник / О.П. Гребельник. – 4-е вид., оновл. та допов. – К.: Центр учб. л-ри, 2014. – 472.

4. Основи митної справи в Україні : підручник / за ред. П.В. Пашка. – К. : Знання, 2008. – 651.

5. Пашко П.В. Митна безпека (теорія, методологія та практика) : монографія / П.В. Пашко. – О. : АТ «ПЛАСКЕ», 2009. – 628 с.

6. Митна енциклопедія у двох томах: наукове видання. У двох томах. Редакційна колегія: П.В. Пашко, д-р екон. наук (голова), І.Г. Бережнюк, д-р екон. наук, А.І. Крисоватий, д-р екон. наук, А.А. Мазаракі, д-р екон. наук, В.В.Ченцов, д-р іст. наук, А.Д. Войцешук, канд. екон. наук. – Надруковано: ПП Мельник А.А. м. Хмельницький, 2013. Т. 1 – 472, т. 2 – 536 с. (серія: «Митна справа в Україні»).

7. Адміністративне оскарження / Під заг. ред. Н.М. Василюк. — К.: ДП «СВЦ», 2018. – 48 с.

8. Функціонування Держмитслужби у форматі єдиної юридичної особи. URL: https://mof.gov.ua/uk/functioning_of_the_state_customs_service_in_the_format_of_a_single_legal_entity-476.

ЗАНЯТТЯ 5

ТЕМА 5. МИТНЕ-ТАРИФНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕД

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Гармонізована система опису та кодування товарів. Українська класифікація товарів ЗЕД. Основні правила класифікації та кодування товарів. Визначення кодів товарів за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльністю.
2. Визначення країни походження. Порядок підтвердження країни походження. Верифікація сертифікатів і декларацій про походження товару з України.
3. Сертифікати з перевезення (походження) товару форми EUR.1, EUR-MED, СТ-1, А.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Які документи, підтверджують країну походження товару?
 2. Принцип застосування діагональної кумуляції між Україною та країнами ЄС та ЄАВТ.
-

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Про митний тариф України: Закон України від 19.10.2022 р. № 2697-IX. *Офіційний вісник України*. 2022. № 92. Т. 1. Ст. 5700.
4. Закон України Про приєднання України до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур у зміненій редакції згідно з Додатком І до Протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур: Закон України від 15.02.2011 р. № 3018-VI. *Офіційний вісник України*. 2011. № 18. Ст.727.
5. Спеціальний Додаток К до Міжнародної конвенції про спрощення і гармонізацію митних процедур. *Офіційний вісник України*. 2011. № 71, / № 81 Ст. 2711.
6. Про ратифікацію Угоди про вільну торгівлю між Україною та державами ЄАВТ, Угоди про сільське господарство між Україною та Королівством Норвегія, Угоди про сільське господарство між Україною та Ісландією та Угоди про сільське господарство між Україною та Швейцарською Конфедерацією: Закон України від 07.12.2011 р. № 4091-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 27. Ст. 284.
7. Угода про вільну торгівлю між Україною та державами ЄАВТ (дата укладання 24.06.2010). *Офіційний вісник України*. 2012. № 1, / № 54. Ст. 1.

8. Про ратифікацію Угоди про Правила визначення країни походження товарів у Співдружності Незалежних Держав: Закон України від 06.07.2011 р. № 3592-VI. *Офіційний вісник України*. 2011. № 59. Ст. 2343.

9. Угода про Правила визначення країни походження товарів у Співдружності Незалежних Держав (дата підписання 20.11.2009). *Офіційний вісник України*. 2011. № 77, / № 59. Ст. 2877.

10. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Закон України від 16.09.2014 р. № 1678-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 75. Т. 1. Ст. 2125.

11. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (набрання чинності для України 01.09.2017). *Офіційний вісник України*. 2014. № 75. Т. 1. Ст. 2125.

12. Про приєднання України до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження: Закон України від 08.11.2017 р. № 2187-VIII. *Офіційний вісник України*. 2017. № 97. Ст. 2968.

13. Регіональна конвенція про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (набрання чинності для України 01.02.2018). *Офіційний вісник України*. 2017. № 97, / 18. Ст. 2968.

14. Рішення № 1/2018 Підкомітету Україна – ЄС з питань митного співробітництва від 21/11/2018 року про заміну Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. *Офіційний вісник України*. 2018. № 94. Ст. 3126.

15. Про порядок встановлення та застосування правила адвалерної частки та виконання виробничих і технологічних операцій: постанова Кабінету Міністрів України від 20.12.2006 р. № 1765. *Офіційний вісник України*. 2006. № 51. Ст. 3416.

16. Про затвердження Порядку верифікації сертифікатів і декларацій про походження товару з України: постанова Кабінету Міністрів України від 09.12.2015 р. № 1029. *Офіційний вісник України*. 2015. № 100. Ст. 3448.

17. Про затвердження Порядку ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 428. *Офіційний вісник України*. 2012. № 40. Ст. 1523.

18. Про затвердження Пояснень до Української класифікації товарів ЗЕД: наказ Державної митної служби України від 14.12.2022 р. № 543. URL: <https://customs.gov.ua/documents/pro-zatverdzhennia-poiashnen-do-ukrayinskoyi-klasifikatsiyi-tovariv-zovnishnoekonomichnoyi-diialnosti-321>

19. Про затвердження Перехідних таблиць від УКТЗЕД версії 2017 р. до УКТЗЕД версії 2022р.: наказ Державної митної служби України від 23.11.2022 р. № 513. URL: <https://customs.gov.ua/documents/pro-zatverdzhennia-perekhidnikh-tablits-vid-ukted-versiyi-2017-r-do-ukted-versiyi-2022-r-319>.

20. Про затвердження Порядку роботи відділу митних платежів, підрозділу митного оформлення митного органу та митного поста при вирішенні питань класифікації товарів, що переміщуються через митний кордон України: наказ

Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 650. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64. Ст. 2628.

21. Про затвердження Порядку заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR-1 або EUR-MED: наказ Міністерства фінансів України від 02.03.2021 р. № 139. *Офіційний вісник України*. 2021. № 25. Ст. 1220.

22. Про застосування діагональної кумуляції у межах угод про вільну торгівлю між Україною та країнами ЄАВТ, ЄС: лист Державної митної служби України від 21.09.2020 р. № 08-1/15-03/7/1206.

23. Митниці ДФС: лист Державної фіскальної служби України від 24.12.2015 р. № 47068/7/99-99-25-02-03-17 (Про документи походження товарів). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v4706872-15#Text>.

24. Митниці ДФС: лист Державної фіскальної служби України від 24.12.2015 № 47068/7/99-99-25-02-03-17 (В доповнення до листа ДФС від 24.12.2015 № 47068/7/99-99-25-02-03-17). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2102872-16#n4>.

25. Про перевірку та заповнення граф сертифіката походження товарів загальної форми: лист Державної митної служби України від 01.10.2004 р. №35/35-4354-ЕП. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MK041004>.

26. Про надання інформації: лист ДФС від 24.12.2015 № 46669/7/99-99-25-02-03-17 (Щодо шаблонів авторизаційних номерів, виданих затвердженим експортерам у межах Європейського союзу).

Спеціальна література:

1. Особливості митної класифікації товарів / [Смарчеко І.М., Рамусь І.П., Кравчук В.М., та ін.]. – За загальною редакцією Калетніка І.Г., Пашка П.В., – Одеса: «ПЛАСКЕ», 2011. – 308 с.

2. Класифікація товарів – інструмент регулювання ЗЕД: Навчальний посібник / За заг. ред. Макаренко А.В. – Хмельницький: видавництво «ІНТРАДА», 2009. – 240 с.

3. Єгоров О.Б. Митна економіка (Україна – СОТ – ЄС): Посібник. – Одеса: «ПЛАСКЕ» ЗАТ, 2005. – 226 с.

ЗАНЯТТЯ 6

ТЕМА 6. ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Організація переміщення товарів під митним контролем між митницями на митній території України. Місця прибуття (товару). Контроль за доставкою товарів, що ввозяться в Україну, вивозяться з України, переміщуються транзитом територією Україною між митницями або в межах однієї митниці.
2. Перевезення вантажів за системою NCTS (нова комп'ютеризована транзитна система).
 - 2.1. Основні положення Конвенції про процедуру спільного транзиту.
 - 2.2. Застосування процедури забезпечення безперервної роботи спільного транзиту.
 - 2.3. Спрощення, які використовуються для процедури спільного транзиту.
 - 2.4. Порядок заповнення митних декларацій окремих типів.
 - 2.5. Застосування гарантій при процедурі спільного транзиту.
 - 2.6. Порядок виконання митних формальностей при застосуванні режиму спільного транзиту з використанням електронної транзитної системи.
3. Міжнародні перевезення із застосуванням Книжки МДП. Види дозволів.
4. Конвенція КДПВ, міжнародні правила перевезення вантажів. Відповідальність перевізника.
5. Порядок оформлення CMR та ТТН.
6. Стандартні та спрощені правила видачі дозволів на міжнародні перевезення.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Який порядок оформлення гарантії на умовах Митної конвенції 1975 р. (порядок заповнення та подальшого оформлення книжки iCarnet)?
2. Який порядок оформлення гарантії на умовах Митної конвенції 1975 р. (правила оформлення ваучера TIR+)?

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с. 9-25.
2. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18. Ст.144.
3. Про участь України у Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП 1975 року): Закон України від 15.07.1994 р. № 4495-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 33. Ст.307.
4. Митна конвенція про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенція МДП) 1975 року (набрання чинності для України 11.10.1994). *Офіційний вісник України*. 2007. № 3. Ст. 138.
5. Про приєднання України до Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів 1956 року: Закон України від 01.08.2006 р. № 57-V.

6. Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів 1956 року (приєднання України до Конвенції 01.08.2006). *Офіційний вісник України*. 2006. № 34. Ст. 2415.

7. Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи: закон України від 12.09.2019 р. № 78-IX. *Офіційний вісник України*. 2019. № 76. Ст. 2622.

8. Про приєднання України до Конвенції про процедуру спільного транзиту: Закон України від 30.08.2022 р. № 2555-IX. *Офіційний вісник України*. 2022. № 71. Ст. 4294.

9. Конвенція про процедуру спільного транзиту від 20.05.1987 (набрання чинності для України 01.10.2022). *Офіційний вісник України*. 2022. № 80, / №71. Ст. 4912.

10. Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю: постанова Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 р. № 751. *Митна газета*. 2010р. № 18. С.4-6.

11. Питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 450. *Офіційний вісник України*. 2012. № 40 Ст. 1544.

12. Питання пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними [*Типова технологічна схема пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними*]: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 451. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 95 (4739). С.20-24.

13. Деякі питання реалізації положень МКУ щодо надання авторизацій: постанова Кабінету Міністрів України від 27.09.2022 р. № 1092. *Офіційний вісник України*. 2022. № 81. Ст. 4934.

14. Про затвердження переліку окремих товарів, ввезення яких на митну територію України та/або переміщення територією України транзитом здійснюється без надання митним органам забезпечення сплати митних платежів: постанова Кабінету Міністрів України від 27.09.2022 р. № 1091. *Офіційний вісник України*. 2022. № 80. Ст. 4857.

15. Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 27.09.2022 р. № 1089. *Офіційний вісник України*. 2022. № 80. Ст. 4855.

16. Про затвердження Методичних рекомендацій з формування собівартості перевезень (робіт, послуг) на транспорті: наказ Міністерства транспорту України від 05.02.2001 р. № 65. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/118493___118493.

17. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 450 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 681: постанова Кабінету Міністрів України від 27.09.2022 р. № 1090. *Офіційний вісник України*. 2022. № 80. Ст. 4856.

18. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 631. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64 Ст. 2627.

19. Про місця доставки товарів транспортними засобами: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 646. *Офіційний вісник України*. 2012. № 59. Ст. 2383.

20. Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 651. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64 Ст. 2629.

21. Про введення Списку місць доставки: наказ Державної митної служби України від 27.08.2012 р. № 426. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/53161___538231.

22. Про виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012 р. № 1066. *Митна газета*. 2013. № 3. С.5-16.

23. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей на морському та річковому транспорті: наказ Міністерства фінансів України від 10.03.2015 р. № 308. *Офіційний вісник України*. 2015. № 39. Ст. 1175.

24. Про затвердження Порядку реалізації положень Митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенції МДП) 1975 року та Інструкції про заповнення книжки МДП: наказ Міністерства фінансів України від 20.11.2017 р. № 953. *Офіційний вісник України*. 2018. № 20. Ст. 2288.

25. Про затвердження Порядку реалізації положень Конвенції про процедуру спільного транзиту на території України: наказ Міністерства фінансів України від 07.10.2022 р. № 325. *Офіційний вісник України*. 2022. № 87. Ст. 5431.

26. Про затвердження Переліку відомостей, що вносяться до загальної декларації прибуття: наказ Державної митної служби України від 13.08.2020 р. № 502. *Офіційний вісник України*. 2020. № 86. Ст. 2772.

27. Про затвердження Порядку видачі свідоцтва про допущення дорожнього транспортного засобу до перевезення товарів під митними печатками та пломбами: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012 р. № 1064. *Офіційний вісник України*. 2012. № 88. Ст. 3581.

28. Про виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012р. № 1066 // *Митна газета*. – 2013. – № 3. С.5-16.

29. Про затвердження форм та набору даних електронних повідомлень режиму спільного транзиту: наказ Державної митної служби України від 11.01.2021 р. № 7. URL: <https://customs.gov.ua/documents/pro-zatverdzhennia-form-ta-naboru-danikh-elektronnikh-povidomlen-rezhimu-spilnogo-tranzitu-156>.

Спеціальна література

1.Посібник з транзиту. – Європейська комісія. / Генеральний директор з оподаткування та митного союзу. / Митниця. / Митна політика. – TAXUD/A1/TRA/005/2020-1-EN. – Брюссель, 19-04-2021 р. – 723 с.

2. Терещенко С.С. Міжнародне перевезення товарів автомобільним транспортом: теорія та практика: Практичний посібник. – О.: «ПЛАСКЕ», 2010. – 174 с.

3. Митне оформлення автотранспортних засобів / За ред. П.В. Пашка. – К.: Знання, 2004. – 237 с. – (серія: Митна справа в Україні).

ЗАНЯТТЯ 7

ТЕМА 7. МИТНА ВАРТІСТЬ ТОВАРІВ ТА МЕТОДИ ЇЇ ВИЗНАЧЕННЯ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Поняття митної вартості. Методи визначення митної вартості товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України у відповідності до заявленого митного режиму, та порядок їх застосування.
2. Порядок заявлення митної вартості товарів: документи, які надаються декларантом митному органу для підтвердження числового визначення митної вартості.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Які права та обов'язки декларанта або уповноваженої ним особи, що заявляють числове значення митної вартості декларантом?
2. Які права та обов'язки митних органів при здійсненні контролю за правильністю визначення числового значення митної вартості декларантом?

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1991 р. № 959-XII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1991. № 29. Ст. 377.
4. Про транспортно-експедиторську діяльність: Закон України від 01.07.2004 р. № 1955-IV. *Офіційний вісник України*. 2004. № 30, т. 1. Ст. 1996.
- 5 Генеральна угода з тарифів і торгівлі (ГАТТ 1994) від 15.04.1994. *Офіційний вісник України*. 2010. № 84. Ст. 2989.
6. Угода про застосування статті VII Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU94423>.
7. Національний стандарт № 4 «Оцінка майнових прав інтелектуальної власності»: постанова Кабінету Міністрів України від 03.10.2007 р. № 1185. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/KP071185>.
8. Питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 450. *Офіційний вісник України*. 2012. № 40 Ст. 1544.
9. Про затвердження Порядку включення суми роялті та інших ліцензійних платежів до ціни, що фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, під час визначення їх митної вартості: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 446. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 95 (4739). С.17.
10. Деякі питання здійснення заходів із сприяння захисту прав інтелектуальної власності та реєстрації у митному реєстрі об'єктів права інтелектуальної власності, які охороняються відповідно до закону: постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2022 р. № 1127. *Офіційний вісник України*. 2022. № 82. Ст. 5017.
11. Про введення в постійну експлуатацію програмно-інформаційного комплексу «Інформаційно-пошукова система обробки та аналізу цінової інформації

при визначенні митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України»: наказ Державної митної служби України від 15.06.2010 р. № 634

12. Про затвердження форми рішення про коригування митної вартості товарів, Правил заповнення рішення про коригування митної вартості товарів та Переліку додаткових складових до ціни договору: наказ Міністерства фінансів України від 24.05.2012 р. № 598. *Офіційний вісник України*. 2012. № 56. Ст. 2271.

13. Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення: наказ Міністерства фінансів України від 24.05.2012 р. № 599. *Таможенний брокер*. 2012. № 7. С.52-82.

14. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 631. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64 Ст. 2627.

15. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо роботи посадових осіб митних органів з аналізу, виявлення та оцінки ризиків при здійсненні контролю за правильності визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України: наказ Державної митної служби України від 01.07.2021 р. № 476.

16. Про посилення відповідальності посадових осіб митних органів під час прийняття рішень про коригування митної вартості товарів: лист Державної митної служби України від 14.03.2023 р. № 08-1/1/5-02-301/7/1-692.

Спеціальна література

1. Митна вартість / Під заг. ред. М.М. Данюк. — К.: ДП «СВЦ», 2016. — 48 с.

2. Типовий контракт МТП міжнародної купівлі-продажу (для виробленої продукції) / [пер. з англійської ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів»]. — К.: ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів», 2020. — 72 с.

3. Застереження МТП 2003 про форс-мажор / [пер. з англійської ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів»]. — К.: ТОВ «Асоціація експортерів і імпортерів», 2020. — 16 с.

ЗАНЯТТЯ 8

ТЕМА 8. МИТНІ ПЛАТЕЖІ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Види митних платежів. Порядок обчислення митних платежів.
2. Мито та його види. Особливі види мит. Тарифні преференції. Звільнення та особливості звільнення від оподаткування митом (податкові пільги).
3. Особливості визначення бази оподаткування податком на додану вартість для товарів, які ввозяться на митну територію України. Визначення об'єкту оподаткування. Бюджетне відшкодування податку на додану вартість, яке було заявлене при декларуванні товарів та строки проведення розрахунків.
4. Особливості обчислення акцизного податку з товарів, які ввозяться на митну територію України. Визначення об'єкту оподаткування.
5. Інші бюджетні надходження та надходження, щодо яких митні органи України є контролюючими: порядок їх обчислення.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Порядок сплати платниками податків митних платежів до державного бюджету.
2. Повернення платникам податків коштів, що обліковуються на відповідних рахунках митного органу як передоплата, і митних та інших платежів, помилково та/або надмірно сплачених до бюджету, контроль за справлянням яких здійснюється митними органами.

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Про митний тариф України: Закон України від 19.10.2022 р. № 2697-IX. *Офіційний вісник України*. 2022. № 92. Т. 1. Ст. 5700.
4. Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту: Закон України від 22.12.1998р. № 330-XIV. *Офіційний вісник України*. 1999. № 7. Ст. 229.
5. Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту: Закон України від 22.12.1998р. № 331-XIV. *Офіційний вісник України*. 1999. № 7. Ст. 231
6. Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну: Закон України від 22.12.1998р. № 332-XIV. *Офіційний вісник України*. 1999. № 7. Ст. 228.
7. Про затвердження Порядку перерахування до державного бюджету митних та інших платежів, які вносяться до/або під час митного оформлення: наказ Міністерства фінансів України від 01.11.2017 р. № 898. *Офіційний вісник України*. 2017. № 99. Ст. 3041.
8. Про затвердження Порядку повернення авансових платежів (передоплати) і помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів: наказ Міністерства фінансів України від 18.07.2017 р. № 643. *Офіційний вісник України*. 2017. № 75. Ст. 2310.

9. Про затвердження Порядку заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів: наказ Міністерства фінансів України від 24.07.2015 р. № 666. *Офіційний вісник України*. 2015. № 67. Ст. 2222.

10. Деякі питання надання митним органам забезпечення сплати митних платежів щодо товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом: постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 2022 р. № 1126. *Офіційний вісник України*. 2022. № 82. Ст. 5016.

Спеціальна література

1. Бондаренко В.В. Особливості застосування форм розрахунків при сплаті митних платежів при імпорті товарів. *Таможенная паралель*. 2004. № 38 (313). С.1-2.

2. Аргунов В. Взаємодія митних органів України з банківськими установами з питань надання реєстрів вантажних митних декларацій. *Таможенная паралель*. 2004. № 36 (311). С.1.

ЗАНЯТТЯ 9

ТЕМА 9. ОРГАНІЗАЦІЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Пункти пропуску, що розташовані на державному кордоні України та через які переміщаються товари і транспортні засоби.
2. Заборони та обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України.
3. Зони митного контролю. Облік осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи.
4. Попередній документальний контроль (фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що проводяться згідно із законодавством України): перелік підстав, при наявності яких можливо здійснювати огляд товарів представниками інших державних органів, установ та організацій, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. У встановлених МКУ випадках, митні органи з власної ініціативи або з ініціативи правоохоронних органів мають право вимагати від осіб, які переміщують товари через митний кордон України та здійснюють операції з такими товарами (навантаження, вивантаження, перевантаження, усунення пошкоджень упаковки, розпакування, упакування, перепакування, зважування та визначення інших істотних характеристик товарів, що перебувають під митним контролем, взяття проб та зразків таких товарів тощо); у такому разі, витрати на проведення зазначених операцій, ким та при яких випадках будуть відшкодовуватися?
2. Яка різниця між митним контролем та прикордонним контролем? Які завдання виконують ці два види державного контролю?

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010 р. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Закон України Про приєднання України до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур у зміненій редакції згідно з Додатком І до Протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур: Закон України від 15.02.2011 р. № 3018-VI. *Офіційний вісник України*. 2011. № 18. Ст.727.
4. Про прикордонний контроль: Закон України від 05.11.2009 р. № 1710-VI. *Офіційний вісник України*. 2009. № 93. Ст.3150.

5. Про затвердження Положення про пункти пропуску через державний кордон та пункти контролю: постанова Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 р. № 751. *Митна газета*. 2010р. № 18. С.4-6.

6. Питання пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 451. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 95 (4739). С.20-24.

7. Про затвердження вичерпного переліку підстав, за наявності яких може проводитись огляд (переогляд) товарів, транспортних засобів комерційного призначення митними органами України: постанова Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 р. № 467. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 97 (4741). С.13.

8. Про затвердження Порядку здійснення фото-, відеофіксації митних та інших формальностей, які проводяться контролюючими органами: постанова Кабінету Міністрів України від 08.06.2016 р. № 370. *Офіційний вісник України*. 2016. № 47. Ст. 1706.

9. Про затвердження Порядку взаємодії між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, з використанням механізму «єдиного вікна» та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України : постанова Кабінету Міністрів України від 21.10.2020 р. № 971. *Офіційний вісник України*. 2020. № 87. Ст. 2791.

10. Про визначення переліку виняткових випадків, коли окремі вагони, локомотиви, інші елементи рухомого складу можуть бути виключені зі складу поїзда для проведення митного контролю: наказ Міністерства фінансів України від 25.05.2012 р. № 602. URL: <https://zakon.cc/law/document/read/z0887-12>.

11. Про затвердження Порядку створення зон митного контролю: наказ Міністерства фінансів України від 22.05.2016 р. № 583. *Офіційний вісник України*. 2012 р. № 56. Ст. 2270.

12. Про затвердження Порядку роботи складу митного органу: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2016 р. № 627. *Офіційний вісник України*. 2012. № 59. Ст. 2380. (у редакції наказів Міністерства фінансів України від № 410 від 01.12.2022 р. та № 454 від 22.12.2022 р. *Офіційний вісник України*. 2023. № 2. Ст. 178, Ст. 179).

13. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо застосування фото-, відеоапаратури під час проведення огляду, переогляду товарів та транспортних засобів: наказ Державної фіскальної служби України від 03.11.2014 р. № 237.

14. Про затвердження Специфікації набору гармонізованих відомостей для надання через єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі»: наказ Міністерства фінансів України від 30.07.2019 р. № 327. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0327201-19/card6#Public>.

15. Про затвердження форми акта про невідповідність товарів відомостям, зазначеним у документах, необхідних для здійснення їх митного контролю, про пошкодження товарів, їх упаковки чи маркування або про їх втрату: наказ Міністерства фінансів України від 15.03.2018 р. № 364. *Офіційний вісник України*. 2018. № 33. Ст. 1175.

16. Про затвердження Часових нормативів виконання контрольних операцій

посадовими особами, які здійснюють контроль осіб, товарів і транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон України: наказ Державної митної служби України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства транспорту та зв'язку України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України, Міністерства культури і туризму України, Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 28.11.2005р. № 1167/886/824/643/655/424/858/900. *Офіційний вісник України*. 2005. № 52. Ст. 3373.

17. Про затвердження Порядку взаємодії структурних підрозділів та територіальних органів Державної фіскальної служби України із Спеціалізованою лабораторією з питань експертизи та досліджень ДФС під час проведення досліджень (аналізів, експертиз), Нормативів взяття проб (зразків) товарів для проведення дослідження (експертизи), форм акта про взяття проб (зразків) товарів та висновку: наказ Міністерства фінансів України від 02.12.2016 р. № 1058. *Офіційний вісник України*. 2017. № 4. Ст. 164.

18. Про затвердження форми Акта про проведення огляду територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних складів, магазинів безмитної торгівлі, територій вільних митних зон та інших місць, де знаходяться товари, транспортні засоби комерційного призначення, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено на митні органи: наказ Міністерства фінансів України від 28.05.2012р. № 615. *Офіційний вісник України*. 2012. № 49. Ст. 1940.

19. Про затвердження форм рішення про проведення особистого огляду та протоколу особистого огляду: наказ Міністерства фінансів України від 10.04.2015 р. № 414. *Офіційний вісник України*. 2015. № 39. Ст. 1176.

20. Про затвердження Порядку проведення огляду та переогляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення: наказ Міністерства фінансів України від 12.12.2012р. № 1316. *Офіційний вісник України*. 2013. № 18. Ст. 616.

21. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо застосування фото, відеоапаратури під час проведення огляду, переогляду товарів та транспортних засобів: наказ Державної фіскальної служби України від 03.11.2014 р. № 237.

22. Про затвердження форми Акта про проведення огляду (переогляду) товарів, транспортних засобів, ручної поклажі та багажу: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 636. *Офіційний вісник України*. 2012. № 51 Ст. 2049.

23. Про затвердження Порядку здійснення аналізу та оцінки ризиків, розроблення і реалізації заходів з управління ризиками для визначення форм та обсягів митного контролю: наказ Міністерства фінансів України від 31.07.2015 р. № 684. *Офіційний вісник України*. 2015. № 70. Ст. 2323.

24. Про затвердження Форми журналів, реєстрації, посвідчення на право проведення перевірки / зустрічної звірки та зразків форм наказів та актів, які складаються при проведенні документальних перевірок: наказ Державної митної служби України від 16.01.2020 р. № 10. *Офіційний вісник України*. 2020. № 10. Ст. 573.

25. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо оформлення актів (довідок) документальних перевірок дотримання вимог законодавства України з питань митної справи: наказ Державної митної служби України від 16.01.2020 р. № 11.

26. Про створення єдиного державного інформаційного веб-порталу «Єдине вікно для міжнародної торгівлі»: наказ Державної митної служби України від 08.02.2021 р. № 88.

27. Про введення в дослідну експлуатацію програмного продукту «Єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі»»: наказ Державної митної служби України від 16.02.2021 р. № 100.

28. Про затвердження Порядку ведення переліку пунктів пропуску (пунктів контролю) через державний кордон України, місць доставки, місць митного оформлення товарів на митній території України для проведення уповноваженими органами заходів офіційного контролю та форми переліку пунктів пропуску (пунктів контролю) через державний кордон України, місць доставки, місць митного оформлення товарів на митній території України: наказ Міністерства фінансів України від 24.01.2023 р. № 38.

29. Про затвердження Порядку обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав за запитами про взаємну адміністративну допомогу в митних справах: наказ Державної митної служби України від 22.02.2023 р. № 60.

Спеціальна література

1. Таможенный контроль: на пути к международным стандартам: Монография / А.В. Полищук, П.В. Пашко, Е.Б. Самсонов, С.Н. Семка, В.В. Ченцов. – Одеса: «ПЛАСКЕ» ЗАТ, 2009. – 476 с.

2. Митна енциклопедія у двох томах: наукове видання. У двох томах. Редакційна колегія: П.В. Пашко, д-р екон. наук (голова), І.Г. Бережнюк, д-р екон. наук, А.І. Крисоватий, д-р екон. наук, А.А. Мазаракі, д-р екон. наук, В.В.Ченцов, д-р іст. наук, А.Д. Войцещук, канд. екон. наук. – Надруковано: ПП Мельник А.А. м. Хмельницький, 2013. Т. 1 – 472, т. 2 – 536 с.

3. Ємченко І.В., Закусілов А.П. Методи і технічні засоби митного контролю. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 432 с.

4. Виноград О.В. Основи службової кінології. Навчальний посібник. – Хмельницький: ТОВ «Меркьюрі-Поділля», 2011. – 192 с.

ЗАНЯТТЯ 10

ТЕМА 10. МИТНІ РЕЖИМИ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Види митних режимів. Вибір та зміна митного режиму. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим.
2. Особливості та умови поміщення товарів у митні режими. Особливості виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту.
2. Умови поміщення товарів у митний режим переробки на митній території.

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010 р. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18. Ст.144.
4. Про транзит вантажів: Закон України від 20.10.1999 р. № 1172-XIV. *Офіційний вісник України*.
5. Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи: Закон України від 12.09.2019 р. № 78-IX. *Офіційний вісник України*. 2019. № 76. Ст. 2622.
6. Про приєднання України до Конвенції про тимчасове ввезення: Закон України від 24.03.2004 р. № 1661-IV. *Офіційний вісник України*. 2004. № 14. Ст. 962.
7. Конвенція про тимчасове ввезення та Додатки А, В.1-В.9, С, D та Е. Стамбул, 26 червня 1990 року (набрання чинності для України 22.09.2004). *Офіційний вісник України*. 2004. № 36. Ст. 2445.
8. Поправки до Конвенції про тимчасове ввезення від 26 червня 1990 року (набрання чинності для України 03.11.2014). *Офіційний вісник України*. 2015. № 10. Ст. 276.
9. Про затвердження Порядку проведення контрольного аналізу сировини, матеріалів і продуктів переробки, контрольного запуску у виробництво сировини та матеріалів: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012р. № 429. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 94 (4738).С.11.
10. Про затвердження Правил продажу товарів магазинами безмитної торгівлі: постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2003р. № 1089. *Офіційний вісник України*. 2003. № 30.Ст. 1533.
11. Про затвердження переліку товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим відмови на користь держави: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 427. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 94 (4738). С.10.

12. Про затвердження переліку товарів, які не можуть бути поміщені у митний режим тимчасового ввезення з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами за умови, що строк їх експлуатації закінчився: постанова Кабінету Міністрів України від 12.05.2021 р. № 468. *Офіційний вісник України*. 2021 р. № 40. Ст. 2381.

13. Про виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму: наказ Міністерства фінансів України від 31.05.2012р. 657. *Офіційний вісник України*. 2012 р. № 80. Ст. 3233.

14. Про виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012р. № 1066. *Митна газета*. 2013. № 3. С.5-16.

Спеціальна література

1. Додін Є.В., Кравченко П.А., Міщенко І.В. Митні режими в Україні: Навчальний посібник. – Львів, ТОВ «Ліга-прес», 2012. – 132 с.

2. Наumenко В.П. Применение таможенных режимов в Украине: теория, практика, рекомендации: практическое пособие. – К. : Знання, 2005. – 430 с.

3. Кормич Б.А. Митні режими як інститут митного права // Митна справа. – 2013. – № 6. – С. 86-93.

4. Митна енциклопедія у двох томах: наукове видання. У двох томах. Редакційна колегія: П.В. Пашко, д-р екон. наук (голова), І.Г. Бережнюк, д-р екон. наук, А.І. Крисоватий, д-р екон. наук, А.А. Мазаракі, д-р екон. наук, В.В.Ченцов, д-р іст. наук, А.Д. Войцешук, канд. екон. наук. – Надруковано: ПП Мельник А.А. м. Хмельницький, 2013. Т. 1 – 472, т. 2 – 536 с. (серія: «Митна справа в Україні»).

ЗАНЯТТЯ 11

ТЕМА 11. ОСОБЛИВОСТІ МИТНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Загальні положення щодо митного оформлення товарів. Місце, час та строки декларування товарів. Права, обов'язки та відповідальність декларанта. Обов'язкова присутність декларанта при митному оформленні товарів.
2. Умови та порядок декларування товарів. Форми декларування товарів.
3. Виконання митних формальностей при митному оформленні товарів з використанням митної декларації за формою єдиного адміністративного документа. Порядок внесення змін до митної декларації та її відкликання. Визнання митної декларації не дійсною. Оскарження карток відмови у митному оформленні товарів, що надаються декларантові посадовою особою митного органу.
4. Заповнення граф митної декларації при митному оформленні товарів відповідно до заявленого митного режиму (митної процедури): IM40AA, IM40EE, IM40DE, EK10AA.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Структура митної декларації. Функціональне призначення її граф та полів (розповісти про зразки бланків єдиного адміністративного документа, додаткових аркушів та доповнень до них, а також їх специфікації).
2. Який порядок виконання митних формальностей за напрямком митного оформлення товарів, якщо технічний стан програмно-інформаційних комплексів митного оформлення повною мірою або частково (наприклад: не має енергетичної спроможності) не здійснюється в автоматичному режимі?

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Про заходи щодо протидії контрабанді та корупції під час митного оформлення товарів: Указ Президента України від 09.07.2019 р. № 505/2019. *Офіційний вісник України*. 2019. № 55. Ст. 1906.
4. Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції: Закон України від 02.10.2010 р. № 2735-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 101. Ст. 3602.
5. Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи: Закон України від 12.09.2019р. № 78-IX. *Офіційний вісник України*. 2019. № 76. Ст.2622.
6. Про приєднання України до Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами: Закон України від 30.08.2022 р. № 2554-IX. *Офіційний вісник України*. 2022. № 71. Ст. 4293.

7. Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20.05.1987 (набрання чинності для України 01.10.2022). *Офіційний вісник України*. 2022. № 80, / № 71. Ст. 4913.

8. Про справляння плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для митних органів: постанова Кабінету Міністрів України від 18.01.2003 р. № 93. *Офіційний вісник України*. 2003. № 4. Ст. 139.

9. Питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 450. *Офіційний вісник України*. 2012. № 40 Ст. 1544.

10. Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань митного контролю і митного оформлення: постанова Кабінету Міністрів України від 20.01.2023 р. № 47. URL: <https://document.vobu.ua/doc/17124>.

11. Про затвердження Порядку застосування уніфікованої митної квитанції МД-1: наказ Державної митної служби України від 04.01.2005 р. № 1. *Офіційний вісник України*. 2005. № 4. Ст. 239.

12. Про виконання митних формальностей відповідно до заявленого митного режиму: наказ Міністерства фінансів України від 31.05.2012р. 657. *Офіційний вісник України*. 2012. № 80. Ст. 3233.

13. Про виконання митних формальностей при здійсненні транзитних переміщень: наказ Міністерства фінансів України від 09.10.2012р. № 1066. *Митна газета*. 2013. № 3. С.5-16.

14. Про затвердження зразків бланків єдиного адміністративного документа, додаткових аркушів, доповнень і специфікації та їх Технічного опису: наказ Міністерства фінансів України від 22.02.2012р. № 246. *Таможенный брокер*. 2012. № 4. С.34-41.

15. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012р. № 631. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64 Ст. 2627.

16. Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012р. № 651. *Офіційний вісник України*. 2012. № 64 Ст. 2629.

17. Про затвердження відомчих класифікаторів інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій: наказ Міністерства фінансів України від 20.09.2012 р. № 1011. *Офіційний вісник України*. 2012. № 60. Ст. 2457.

18. Про затвердження Порядку оформлення аркуша коригування та визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів Державної митної служби України: наказ Міністерства фінансів України від 06.11.2012 р. № 1145. *Офіційний вісник України*. 2012. № 95. Ст. 3854.

19. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення комплектних об'єктів: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012р. № 630. *Офіційний вісник України*. 2012. № 51. Ст. 2048.

20. Про затвердження Переліку товарів, митне оформлення яких здійснюється Енергетичною митницею Державної митної служби України: наказ Міністерства фінансів країни від 20.04.2015 р. № 448. *Офіційний вісник України*. 2015. № 38. Ст.1157.

21. Про затвердження Порядку обліку осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи: наказ Міністерства фінансів України від 15.06.2015 р. № 552. *Офіційний вісник України*. 2015. № 58. Ст. 1903. (у редакції наказу Міністерства фінансів України № 242 від 29.04.2021 р. *Офіційний вісник України*. 2021. № 48. Ст. 3016).

22. Про затвердження Порядку справляння плати за виконання митних формальностей митними органами поза місцем розташування цих органів або поза робочим часом, установленим для них: наказ Міністерства фінансів України від 23.10.2017р. № 862. *Офіційний вісник України*. 2017. № 95 Ст. 2906.

23. Про затвердження Порядку виконання митних формальностей у разі виходу з ладу автоматизованої системи митного оформлення або єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів: наказ Міністерства фінансів України від 17.08.2020 р. № 508. *Офіційний вісник України*. 2020. № 84. Ст. 2726.

24. Про оформлення міжнародних поштових та експрес-відправлень і затвердження Змін до Порядку заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 04.01.2023 р. № 6. *Офіційний вісник України*. 2023. № 4. Ст. 389.

Спеціальна література

1. Порядок заповнення вантажної митної декларації / За ред. П.В. Пашка. – К.: Знання, 2005. – 399 с. – (серія: Митна справа в Україні).

2. Як правильно заповнювати графі вантажної митної декларації?: (практичний посібник щодо правил та особливостей заповнення граф вантажних митних декларацій форми МД-2, МД-3, МД-8, узагальнений огляд, паради та застереження) / А.В. Хохлов, О.Л. Андреев. – К.: Видавництво НВО «Поверхность», 2004. – 408 с.

3. Експортувати просто. Експорт step by step: 10 років від виробництва до експорту. Науково-популярне видання. Редакційна колегія: О. Голіздра (гол. ред.), С. Шевченко, С. Шуміхін, О. Куліченко, Т. Добровольська. – Київ: «Самміт-книга», 2016. – 352 с.

4. Митне оформлення енергоносіїв: навчально-методичний посібник / [Є.І. Бузюк, В.Л. Булава, Р.М. Вознюк та ін.]. – За загальною редакцією П.В. Пашка та О.І. Конєва – Академія митної служби України – Одеса: «ПЛАСКЕ», 2009. – 616 с.

ЗАНЯТТЯ 12

ТЕМА 12. ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ГРОМАДЯНАМИ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Переміщення (пересилання) особистих речей громадянами через митний кордон України.
2. Обмеження та заборони щодо ввезення (пересилання) громадянами окремих товарів та особистих речей на митну територію України.
3. Звільнення від оподаткування окремих товарів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України
4. Митне оформлення та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України.
5. Митне оформлення та оподаткування транспортних засобів особистого користування, які ввозяться громадянами на митну територію України.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Порядок переміщення тварин громадянами через митний кордон України.
2. Порядок переміщення рослин громадянами через митний кордон України.

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010р. № 2756-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 92. Т. 1. Ст. 3248.
3. Про поховання та похоронну справу: Закон України від 10.07.2003 р. № 1102-IV. *Офіційний вісник України*. 2003. № 33. Ст. 1777.
4. Про затвердження Правил транспортування тварин: постанова Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 р. № 1402. *Офіційний вісник України*. 2011 р. № 24. Ст. 847.
5. Про затвердження форми митної декларації для письмового декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних з провадженням підприємницької діяльності: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 431. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 94 (4738). С.12.
6. Про обсяги та порядок ввезення громадянами на митну територію України харчових продуктів для власного споживання: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 434. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 94 (4738). С.13.
7. Про порядок вивезення (пересилання) за межі митної території України громадянами дорогоцінних металів (за винятком банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів), дорогоцінного каміння та виробів із них, а також культурних цінностей з метою їх відчуження: постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 448. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 95 (4739). С.18.
8. Про обсяги та порядок ввезення громадянами на митну територію України лікарських засобів та спеціального дитячого харчування: постанова Кабінету Міністрів України від 23.05.2012 р. № 458. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 95 (4739). С.41.

9. Про затвердження переліку товарів, вивезення (пересилання) яких громадянами за межі митної території України не допускається: постанова Кабінету Міністрів України від 28.05.2012 р. № 468. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 97 (4741). С.13.

10. Деякі питання транскордонного переміщення фізичними особами валютних цінностей: постанова Кабінету Міністрів України від 27.02.2019 р. № 203. *Офіційний вісник України*. 2019 р. № 24. Ст. 847.

11. Про затвердження Положення про транскордонне переміщення валютних цінностей: постанова Правління Національного банку України від 02.01.2019 р. № 3. *Офіційний вісник України*. 2019 р. № 13. Ст. 479.

12. Про затвердження Порядку застосування уніфікованої митної квитанції МД-1: наказ Державної митної служби України від 04.01.2005 р. № 1. *Офіційний вісник України*. 2005. № 4. Ст. 239.

13. Про затвердження Порядку заповнення митної декларації для письмового декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних з провадженням підприємницької діяльності: наказ Міністерства фінансів України від 28.05.2012 р. № 614. *Митна газета*. 2012. № 16. С.5-8.

14. Про затвердження Порядку справляння митних платежів при ввезенні на митну територію України товарів громадянами: наказ Міністерства фінансів України від 22.05.2012 р. № 581. *Митна газета*. 2012. № 16. С.2-5.

15. Про оформлення міжнародних поштових та експрес-відправлень і затвердження Змін до Порядку заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа: наказ Міністерства фінансів України від 04.01.2023 р. № 6. *Офіційний вісник України*. 2023 р. № 4. Ст. 389.

16. Про затвердження форми рішення про визначення вартості товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, для цілей нарахування митних платежів: наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2023 р. № 62.

Спеціальна література

1. Щіпанська Г., Іванівна Н. Особливості переміщення через митний кордон України громадянами валютних цінностей. *Вісник податкової служби України* – 2013. – № 36. С. 62-69.

2. Гевак О. Особливості переміщення громадянами товарів через митний кордон України. – *Вісник податкової служби України* – 2013. – № 32. С. 58-67.

3. Горохов В. Ввезення працівниками закордонних дипломатичних установ України транспортних засобів. *Вісник Міністерства доходів і зборів* – 2013. – № 39. С. 50-51.

ЗАНЯТТЯ 13

ТЕМА 13. ВИДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ, КОНТРОЛЬ ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ ЯКИХ ПРОВОДИТЬСЯ З БОКУ МИТНИХ ОРГАНІВ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Митна брокерська діяльність (митний брокер; агент з митного оформлення).
2. Відкриття та експлуатація магазинів безмитної торгівлі.
3. Відкриття та експлуатація митного складу, вільної митної зони комерційного чи сервісного типу, складу тимчасового зберігання, вантажного митного комплексу.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Проаналізувати інформаційні і технологічні картки адміністративних послуг щодо надання переоформлення, зупинення, анулювання Державною митною службою України дозволу на провадження митної брокерської діяльності.
2. Дослідити інформаційні і технологічні картки адміністративних послуг щодо надання, переоформлення, зупинення, анулювання Державною митною службою України дозволу на відкриття та експлуатацію митного складу.

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 86 (4730) с.9-26, № 87 (4731) с.9-25.
2. Про затвердження Правил продажу товарів магазинами безмитної торгівлі: постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 р. № 1089. *Офіційний вісник України*. 2003. № 30. Ст. 1533.
3. Про деякі питання провадження митної брокерської діяльності: наказ Міністерства фінансів України від 27.10.2021 р. № 517. *Офіційний вісник України*. 2021. № 99. Ст.6537.
4. Про затвердження Порядку надання складським об'єктам статусу «митний склад» та позбавлення такого статусу: наказ Міністерства фінансів України від 16.07.2012 р. № 835. *Офіційний вісник України*. 2012. № 61. Ст.2491.
5. Про затвердження Положення про склади тимчасового зберігання: наказ Міністерства фінансів України від 28.05.2012 р. № 613. *Офіційний вісник України*. 2012. № 62. Ст.2552.
6. Про деякі питання відкриття та експлуатації вільної митної зони комерційного або сервісного типу: наказ Міністерства фінансів України від 30.05.2012 р. № 633. *Офіційний вісник України*. 2012. № 59. Ст.2382.
7. Про затвердження Порядку обліку осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи: наказ Міністерства фінансів України від 15.06.2015 р. № 552. *Офіційний вісник України*. 2015. № 58. Ст. 1903. (у редакції наказу Міністерства фінансів України № 242 від 29.04.2021 р. *Офіційний вісник України*. 2021. № 48. Ст. 3016).

8. Про затвердження переліку інформаційних карток адміністративних послуг: наказ Державної митної служби України від 29.01.2021 р. № 62.

9. Про затвердження технологічних карток адміністративних послуг: наказ Державної митної служби України від 29.01.2021 р. № 63.

Спеціальна література

1. Таможенные аспекты логистики: Практические рекомендации по организации работы грузового таможенного комплекса с использованием механизма «единого окна» / Баязитов Л.Р., Егоров А.Б., Платонов О.И., Шейко А.П. – Киев: АЛЛЕГО – ПЛАСКЕ, 2009. – 568 с., ил. – (Внешняя торговля: упрощение процедур).

2. Федотов О.П., Назарко А.А. Новації у сфері митної справи: теоретико-правовий аспект. *Наукові інновації та передові технології*. 2022. № 6(8). 654 с. С. 633-645.

ЗАНЯТТЯ 14

ТЕМА 14. ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НИХ

ПИТАННЯ ЗАНЯТТЯ

1. Поняття, види порушень митних правил та відповідальність за таке порушення.
 2. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил (статті: 482, 483, 485 МКУ).
 3. Порядок оскарження постанов у справах про порушення митних правил в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.
 4. Поняття контрабанди та відповідальність за її скоєння.
-

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ І ВМІНЬ

1. Дослідити в розрізі професійній діяльності агенту з митного оформлення таке порушення митних правил як недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення (ст. 472 МКУ).
 2. Контрабанда лісоматеріалів або пиломатеріалів цінних та рідкісних порід дерев, лісоматеріалів необроблених, а також інших лісоматеріалів, заборонених до вивозу за межі митної території України.
-

ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 32. Ст. 1175.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення: постанова Верховної Ради Української РСР від 07.12.1984 р. № 8073-X. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1984. Дод. до № 51. Ст. 1122.
3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст.131.
4. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 р. № 2747-IV. *Офіційний вісник України*. 2005. № 32. Ст. 1918.
5. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012р. № 4652-VI. *Голос України*. 2012р. № № 90-91 (5340-5341). С.9-49.
6. Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів: Закон України від 15.02.1995 р. №60/95. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 10. Ст. 60.
7. Про внесення змін до Закону України «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів»: Закон України від 22.12.2006 р. №530-V. *Офіційний вісник України*. 2007. № 2. Ст. 65.
8. Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними: Закон України від 15.02.1995 р. №62/95. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 10. Ст. 62.
9. Про лікарські засоби: Закон України від 04.04.1996 р. № 123/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 22. Ст. 86.

10. Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів: Закон України від 08.09.2005 р. № 2860-IV. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/T052860>.

11. Про затвердження переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів: постанова Кабінету Міністрів України від 06.05.2000 р. № 770. *Офіційний вісник України*. 2000. № 19. Ст. 789.

12. Про затвердження Порядку видачі дозволів на ввезення в Україну та вивезення з України наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів: постанова Кабінету Міністрів України від 03.02.1997 р. № 146. *Офіційний вісник України*. 1997. № 6. Ст. 3161.

13. Про затвердження Порядку перевезення хворими, які прямують транзитом через територію України, наркотичних засобів і психотропних речовин: постанова Кабінету Міністрів України від 08.11.2007 р. № 1307. *Офіційний вісник України*. 2007. № 86. Ст. 3161.

14. Про затвердження Порядку зберігання вилучених під час здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення речей і документів: постанова Кабінету Міністрів України від 16.01.2012р. № 27. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 10 (4654). С.16.

15. Про реалізацію експериментального проекту з організації централізованого надсилання правоохоронними органами в електронному вигляді доручень на проведення митного огляду (переогляду) товарів, транспортних засобів комерційного призначення: постанова Кабінету Міністрів України від 02.10.2019 р. № 861. *Офіційний вісник України*. 2019 р. № 80. Ст. 2740.

16. Про судову практику в справах про контрабанду та порушення митних правил: постанова Пленуму Верховного Суду України від 03.06.2005 р. № 8. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-05#Te>.

17. Про затвердження Таблиць невеликих, великих та особливо великих розмірів наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, які знаходяться в незаконному обігу: наказ Міністерства охорони здоров'я України від 01.08.2000 р. № 188. *Офіційний вісник України*. 2000. № 34. Ст. 1468.

18. Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил: наказ Міністерства фінансів України від 31.05.2012 р. № 652. *Офіційний вісник України*. 2012. № 50. Ст. 2009.

19. Про затвердження форм документів адміністративного затримання: наказ Міністерства фінансів України від 28.05.2012р. № 608. *Митна газета*. 2012. № 13. С.4, 16.

20. Про затвердження Типової мирової угоди про припинення провадження в справі про порушення митних правил: наказ Міністерства фінансів України від 28.05.2012 р. № 607. *Офіційний вісник України* 2012 р. № 52. Ст. 2105.

21. Про затвердження Порядку відшкодування витрат за зберігання товарів та транспортних засобів на складах митниць ДФС, Порядку обчислення сум витрат у справах про порушення митних правил та їх відшкодування та Розмірів відшкодування за зберігання на складах митниць ДФС товарів і транспортних засобів: наказ Міністерства фінансів України від 15.06.2012 р. № 731. *Офіційний вісник України*. 2012 р. № 65. Т. 2. Ст. 2686.

22. Про затвердження Порядку взаємодії органів Державної прикордонної служби України та Державної фіскальної служби України під час виявлення ознак

порушень митних правил, а також виявлення майна, яке не має власника або власник якого невідомий: наказ Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства фінансів України від 18.10.2018 № 849/828. *Офіційний вісник України*. 2018 р. № 97. Ст. 3208.

23. Про затвердження Порядку обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав за запитом про взаємну адміністративну допомогу в митних справах: наказ Державної митної служби України від 22.02.2023 р. № 60.

Спеціальна література

1. Галочка Г. Компроміс у справах про порушення митних правил. – *Вісник Міністерства доходів і зборів* 2013. № 47. С. 67-70.

2. Боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил: Підручник / За заг. ред. Войцещука А.Д. – Хмельницький: видавництво «ІНТРАДА», 2008. – 328 с.

БАНК ТЕСТІВ
ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

До Теми 1
«Основи ЗЕД»

1. Підтримка вітчизняних товаровиробників можлива шляхом:

- 1) встановлення та стягнення експортних мит;
- 2) встановлення та стягнення імпорتنих мит;
- 3) надання певних гарантій іноземним інвесторам;
- 4) застосування експортних квот.

2. Відповіддю на акти недобросовісної конкуренції іноземних суб'єктів господарювання можуть бути:

- 1) припинення дипломатичних відносин між державами;
- 2) посилення заходів митного контролю;
- 3) застосування особливих видів мита;
- 4) офіційне звернення до Міжнародної торгової палати Світової організації бізнесу.

3. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності спрямоване на:

- 1) ускладнення порядку переміщення товарів через митний кордон України;
- 2) скорочення імпорту в Україні;
- 3) збільшення імпорту в Україні;
- 4) захист економіки України.

4. Держава Україна:

- 1) не має права здійснювати зовнішньоекономічну діяльність;
- 2) здійснює зовнішньоекономічну діяльність на особливих умовах, встановлених законодавством;
- 3) здійснює зовнішньоекономічну діяльність як юридична особа, тобто здійснює на рівні з іншими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності;
- 4) здійснює лише окремі види зовнішньоекономічної діяльності.

5. Постанова на облік суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності в митних органах України здійснюється:

- 1) протягом 365 днів;
- 2) протягом 730 днів;
- 3) протягом 1095 днів;
- 4) протягом 1460 днів;
- 5) одноразово.

6. Ким визначається вид (форма) зовнішньоекономічного договору (контракту)?

- 1) законодавством України та правилами міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
- 2) сторонами зовнішньоекономічного договору (контракту), — контрагентами;
- 3) митними органами України;
- 4) Національним банком України та/або іншими комерційними або фінансовими установами.

7. Який рівень страхового покриття відповідно до застереження Інституту лондонських страховиків передбачено умовою поставки CIF правил «Incoterms 2020»?

- 1) А; 2) В; 3) С.

8. Скільки є умов поставки відповідно до правил «Incoterms 2020»?

- 1) 13; 2) 11; 3) 15.

9. Скільки умов поставок змінилось у правилах «Incoterms 2020» в порівнянні з правилами «Incoterms 2010»?

- 1) 1; 2) 2; 3) 3.

10. Хто відповідає за митне оформлення товарів при імпорті на умовах поставки DDP?

- 1) покупець; 2) перевізник; 3) продавець.

11. Яке з перерахованих нижче умов поставки «Incoterms 2020» використовується для перевезення товарів виключно морським видом транспорту?

- 1) CPT; 2) FCA; 3) CFR.

12. Який рівень страхового покриття відповідно до застереження Інституту лондонських страховиків передбачено умовою поставки CIP правил «Incoterms 2020»?

- 1) А; 2) В; 3) С.

13. Яка умова поставки використовується у внутрішній торгівлі та передбачає процедури експорту?

- 1) DAP; 2) FCA; 3) EXW.

14. В правилах «Incoterms 2020» обов'язок поставки товару «вздовж борту судна» покладається на умову поставки:

- 1) FOB; 2) CFR; 3) FAS.

15. Правила «Incoterms» відповідають за:

- 1) перехід права власності на товар від продавця до покупця;
2) перехід ризику фізичної втрати та пошкодження товару від продавця до покупця;
3) оплату вартості товару між покупцем та продавцем.

16. Коли переходять ризики від продавця до покупця відповідно до правил «Incoterms 2020» на умовах поставки FOB?

- 1) в момент передачі товару перевізнику;
2) в момент поставлення товару на борт судна;
3) в момент доставки товару покупцю.

17. Коли переходить ризик втрати та пошкодження товару від продавця до покупця згідно з умовою поставки CPT?

- 1) в момент відвантаження товару зі складу продавця;
2) в момент передачі товару першому перевізнику;
3) в момент доставки товару до пункту призначення.

До Теми 2

«Документи зовнішньоекономічної діяльності, що використовуються при декларуванні та митному оформленні товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України»

1. До яких відправлень не застосовується процедура спільного транзиту?

- 1) консолідованих; 2) вантажних;
3) змішаних; 4) поштових.

2. Для цілей процедури спільного транзиту, коли товари транспортуються стаціонарними засобами транспортування, суб'єктом процедури є:

- 1) отримувач товару;
- 2) оператор стаціонарних засобів транспортування;
- 3) гарант країни транзиту;
- 4) відправник товару.

3. Авторизований вантажовідправник повинен внести до електронної транзитної системи таку інформацію:

- 1) кількість та індивідуальні ідентифікатори пломб;
- 2) всі відповіді вірні;
- 3) маршрут;
- 4) термін, до завершення якого товари повинні бути пред'явлені митниці призначення.

4. З урахуванням якої інформації, митниця відправлення встановлює термін, до настання якого товари мають бути пред'явлені митниці призначення?

- 1) виду транспортного засобу;
- 2) маршруту;
- 3) законодавства у сфері транспорту чи іншого законодавства, що може впливати на встановлення терміну;
- 4) всі відповіді вірні.

5. В тексті Конвенції про процедуру спільного транзиту процедура спільного транзиту у відповідних випадках іменується процедурою:

- 1) СТ1 або СТ2;
- 2) СТР1 або СТР2;
- 3) ТР1 або ТР2;
- 4) Т1 або Т2.

6. За що відповідає суб'єкт процедури, при поданні транзитної декларації до митних органів?

- 1) дотримання всіх зобов'язань, пов'язаних із розміщенням товарів, зазначених у транзитній декларації, під процедуру спільного транзиту;
- 2) автентичність, точність і дійсність будь-якого документа, що супроводжує транзитну декларацію;
- 3) точність і повноту інформації, наданої у транзитній декларації;
- 4) всі відповіді вірні.

7. Виправлення транзитної декларації не дозволяється, якщо заява про їх внесення подається після того, як ... :

- 1) митні органи повідомили декларанта про те, що вони мають намір перевірити товари;
- 2) митні органи встановили, що відомості митної декларації є неточними;
- 3) митні органи здійснили випуск товарів;
- 4) всі відповіді вірні.

8. В межах якої суми гарант несе відповідальність по ваучеру?

- 1) 1.000 євро;
- 2) 5.000 євро;
- 3) 10.000 євро;
- 4) 15.000 євро;
- 5) 20.000 євро;
- 6) 30.000 євро.

9. В об'єднаному комітеті, який відповідає за адміністрування Конвенції про процедуру спільного транзиту та забезпечення її належного виконання, є представники:

- 1) Договірних сторін, окрім країн спільного транзиту;
- 2) лише держав-членів Співтовариства;
- 3) Договірних сторін та третіх країн;

4) Договірних сторін.

10. Для забезпечення дієвого та гармонійного застосування положень Конвенції про процедуру спільного транзиту кожна Договірна сторона вживає належних заходів, що спрямованні на:

- 1) скорочення формальностей, встановлених для операторів;
- 2) запобігання правопорушенням;
- 3) підвищення рівня обізнаності суспільства щодо змісту Конвенції про процедуру спільного транзиту;
- 4) збільшення надходжень до бюджету.

11. Відповідно до положень Конвенції про процедуру спільного транзиту, заборони чи обмеження ввозу, вивозу або транзиту товарів, що запровадженні Договірними сторонами:

- 1) не застосовується до Договірних сторін;
- 2) застосовується лише ті, що стосуються національних цінностей, що мають мистецьке, історичне або археологічне значення;
- 3) застосовується лише ті, що стосуються захисту життя і здоров'я людей, тварин чи рослин;
- 4) не виключається.

12. Внаслідок чого виникає борг (Конвенція про процедуру спільного транзиту)?

- 1) Недекларування товарів, що переміщуються через митний кордон України, тобто незаявлення за встановленою формою точних та достовірних відомостей про товари, які підлягають обов'язковому декларуванню в разі їх переміщення через митний кордон України;
- 2) подання митному органу як підстав для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві відомості щодо найменування товарів, їх ваги;
- 3) вилучення товарів з процедури спільного транзиту та невиконання будь-якої умови, яка регулює поміщення товарів під процедуру спільного транзиту або застосування процедури спільного транзиту;
- 4) зберігання, перевезення, придбання товарів, переміщених через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю і без виконання митних формальностей.

13. Авторизація, використання загальної гарантії чи звільнення від гарантії, надається заявникам, що відповідають такій умові:

- 1) заявник заявляє, що він буде регулярно використовувати формальності спільного транзиту;
- 2) заявник має осідок на митній території Договірної сторони;
- 3) заявник є підприємством залізничного транспорту;
- 4) заявник має практичні стандарти компетентності чи професійну кваліфікацію, безпосередньо пов'язані зі здійснюваною діяльністю.

14. Відповідно до чинного законодавства, якої країни, надається індивідуальна гарантія у формі грошової застави?

- 1) призначення;
- 2) відправлення;
- 3) транзитної;
- 4) будь якої.

15. За який період до свого виходу з Конвенції про процедуру спільного транзиту, Договірна сторона має направити письмове повідомлення?

- 1) за 3 місяця;
- 2) за 12 місяців;

3) за 6 місяців;

4) за 24 місяці.

16. Яку інформацію вносить митниця до електронної транзитної системи при встановленні маршруту?

- 1) назви країн, через які відбуватиметься транзит;
- 2) назви транзитних шляхів сполучення;
- 3) коди транспортних коридорів;
- 4) перелік пунктів пропуску.

17. Яку митницю повідомляють митниці транзиту, про перетин кордону товарами на основі відомостей операцій спільного транзиту, отриманих від митниці відправлення?

- 1) митницю гарантії;
- 2) митницю призначення та митницю гарантії;
- 3) митницю відправлення;
- 4) митницю призначення.

18. Яку інформацію повідомляє митниця гарантії суб'єкту процедури по кожному зобов'язанню, наданому гарантом для цілей індивідуальної гарантії?

- 1) гарантійний номер (GRN) та логін доступу;
- 2) локальний довідковий номер (LRN) та код гарантії
- 3) довідковий номер (PRN) та пароль доступу;
- 4) референтний номер гарантії та код доступу.

19. Які санкції можуть накладати Країни при порушеннях або неправомірних діях в рамках процедури спільного транзиту?

- 1) дієві, пропорційні і стримувальні;
- 2) обмежувальні і заборонні;
- 3) експортні, імпортні і обмежувальні;
- 4) ввізні, вивізні і стримувальні.

20. Якщо порушення, яке призвело до виникнення боргу, не мало суттєвого впливу на належне функціонування процедури та не було спробою введення в оману і у подальшому були виконані всі формальності, необхідні для врегулювання ситуації з товарами, то:

- 1) борг зменшується;
- 2) борг скасовується;
- 3) борг не скасовується;
- 4) борг збільшується.

21. Який статус дозволяє власнику авторизації поміщувати товари під процедуру спільного транзиту без їх пред'явлення митниці?

- 1) гаранта;
- 2) авторизованого вантажовідправника;
- 3) незалежного фінансового посередника;
- 4) авторизованого вантажоодержувача.

22. Який строк дії ваучера (індивідуальна гарантія у формі ваучерів)?

- 1) два роки;
- 2) один рік;
- 3) один місяць;
- 4) два місяці;
- 5) три роки;
- 6) безстроково.

23. Якщо декілька осіб несуть відповідальність за сплату суми, що відповідає одному боргу, то ...

- 1) вони несуть індивідуальну відповідальність за сплату такої суми;
- 2) всі відповіді вірні;
- 3) відповідальність за сплату такої суми розподіляється 50/50;
- 4) вони несуть солідарну відповідальність за сплату такої суми.

24. Яку митницю повинен повідомити гарант при скасуванні зобов'язання?

- 1) митницю відправлення;
- 2) митницю транзиту;
- 3) митницю призначення;
- 4) митницю гарантії.

25. Яким маршрутом повинен переміщуватися в митницю призначення товари, поміщені під процедуру спільного транзиту?

- 1) шляхами державного значення;
- 2) безпечним та найкоротшими
- 3) економічно обґрунтованим;
- 4) виключно в рамках транзитних коридорів.

26. Якщо інформація, необхідна для визначення референтної суми загальної гарантії, відсутня в митниці гарантії, таку суму встановлюють на рівні ...

- 1) 5.000 євро для кожного ввезення товарів;
- 2) 10.000 євро для кожної транзитної операції;
- 3) 15.000 євро для кожної гарантії;
- 4) 20.000 євро за один місяць.

27. Який статус дозволяє власнику авторизації отримувати товари, що переміщуються під процедурою спільного транзиту, в авторизованому місці для завершення процедури?

- 1) гаранта;
- 2) авторизованого вантажовідправника;
- 3) незалежного фінансового посередника;
- 4) авторизованого вантажоодержувача.

28. Якщо товари не пред'явлені протягом _____ з дати подання транзитної декларації, зазначена декларація вважається такою, що не була подана.

- 1) 60 днів;
- 2) 30 днів;
- 3) 10 днів;
- 4) 20 днів.

29. Якщо одна або декілька умов, встановлених для надання авторизацій, не були виконані або більше не виконуються, то авторизація повинна бути:

- 1) закрита або оновлена;
- 2) обмежена або анульована;
- 3) анульована або відкликана;
- 4) відкликана або змінена.

30. Якщо власник авторизації має осідок менше трьох років, митний орган проводить ретельний моніторинг такого власника авторизації протягом ...

- 1) першого місяця до надання авторизації;
- 2) першого кварталу після надання авторизації;
- 3) першого року після надання авторизації;
- 4) першої декади до надання авторизації.

До Теми 3

«Державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності»

1. Заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності — це:

1) не пов'язані із застосуванням мита до товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлені відповідно до закону заборони та/або обмеження, спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону навколишнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини;

2) адміністративні заходи, що не пов'язані із застосуванням митних платежів та тарифних пільг до товарів, що переміщуються через митний кордон України: ліцензування і квотування зовнішньоекономічних операцій; застосування спеціальних заходів щодо імпорту товарів в Україну; дозвільна система служби експортного контролю; сертифікація товарів, що ввозяться в Україну; дозвільна система органів державної влади, що здійснюють санітарно-епідеміологічний, ветеринарний, фітосанітарний, екологічний та інші види контролю;

3) система економічних та адміністративних заходів держави з метою регулювання експорту-імпорту товарів, що переміщуються через митний кордон України, але без застосування сплати мита та інших податків: процедура видачі ліцензій на право імпорту, експорту спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів; процедура реєстрації зовнішньоекономічних контрактів; облік суб'єктів господарської діяльності, що здійснюють зовнішньоекономічної діяльності; реєстрація лікарських засобів, виробів медичного призначення, імунобіологічних препаратів, харчових добавок; стандартизація та метрологічна діяльність; державні види контролю, що здійснюються з боку профільних та галузевих міністерств, відомств до функціональних обов'язків яких відноситься управління кордонами України.

2. Відповідно до Митного кодексу України, товар – це:

1) предмети (вантажі, речі, що мають конкретну митну вартість), у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електрична, теплова види енергії, що переміщуються стаціонарними видами транспорту;

2) будь-які об'єкти купівлі-продажу (предмети, продукція, що має конкретну фактурну вартість), у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні та культурні цінності а також різні види енергії, що переміщуються нафто-, газо- проводами та лініями електропередачі.

3) будь-які рухомі речі, у тому числі ті, на які законом поширено режим нерухомої речі (крім транспортних засобів комерційного призначення), валютні цінності, культурні цінності, а також електроенергія, що переміщується лініями електропередачі.

3. Митна процедура – це:

1) зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України сукупність митних формальностей та порядок їх виконання;

2) операції, пов'язані із здійсненням митного контролю за переміщенням товарів і транспортних засобів через митний кордон України, митного оформлення цих товарів і транспортних засобів, а також із справляння передбачених законом митних платежів;

2) обумовленні метою перевезення товарів через митний кордон України сукупність дій, що здійснюються посадовими особами митних органів;

3) здійснення контролю за дотриманням порядку переміщення товарів, їх огляд, оформлення документів, накладання митного забезпечення, перевірка вірності заповнення митної декларації, нарахування сум, що підлягають сплаті, підготовка статистичних даних та інші дії, що виконуються митними органами відповідно до законодавства України в галузі митної справи;

5) правові норми того чи іншого митного режиму та порядок їх застосування, що передбачено метою ввезення, вивезення, транзиту товарів через митний кордон України.

4. Митні формальності – це:

1) сукупність вимог, що обов'язково підлягають виконанню відповідними особами, яких це стосується, і митними органами з метою дотримання умов законодавства України з питань митної справи;

2) сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами, а також автоматизованою системою митного оформлення з метою дотримання вимог законодавства України з питань митної справи;

3) сукупність умов та операцій, які передують представленню митної декларації до митного оформлення товарів, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами, з метою дотримання законодавства України з питань митної справи.

5. Посадовим особам митних органів під час проведення документальної виїзної перевірки для з'ясування питань, пов'язаних з перевіркою, надається право:

1) відбирати проби та/або зразки товарів, якщо є така можливість;

2) проводити зустрічні звірки на підприємствах;

3) проводити огляд виробничих, складських, торговельних та інших приміщень підприємства, що перевіряється, з відображенням результатів такого огляду у відповідному акті;

4) вірні відповіді: 2) та 3);

5) всі відповіді вірні.

6. Авторизований економічний оператор – це:

1) підприємство-резидент (імпортер, експортер, уповноважений учасник договору про спільну діяльність, інвестор (оператор) угоди про розподіл продукції, виконавець (резидент) проектів (програм) міжнародної технічної допомоги, будь-які посередники у митній галузі), створене відповідно до законодавства України, яке відповідає умовам, встановленим статтею 14 МКУ, та має право користуватися спеціальними спрощеннями що надаються авторизованому економічному оператору;

2) підприємство-резидент, що виконує будь-яку роль в міжнародному ланцюзі постачання товарів (виробник, експортер, імпортер, митний представник, перевізник, експедитор, утримувач складу) та отримало авторизацію відповідно до вимог глави 2 Митного кодексу України, набуває статус авторизованого економічного оператора.

7. Авторизація АЕО визнається:

1) тільки в зоні діяльності митниці, де акредитований оператор;

2) на всій території України;

3) на всій території Європейського Союзу;

4) на територіях всіх країн світу.

8. Тип авторизації АЕО обирається:

1) митницею, в зоні діяльності якої перебуває на обліку підприємство, яке планує отримати авторизацію АЕО;

2) підприємством за офіційним погодженням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

4) підприємством самостійно.

9. Авторизація АЕО надається безоплатно та діє:

1) 1 рік; 2) 3 роки; 3) 5 років; 4) безстроково.

10. Митні органи мають право здійснювати митний контроль шляхом проведення наступних перевірок дотримання вимог законодавства з питань митної справи:

1) документальні виїзні (планові або позапланові) та документальні невиїзні;

2) попередні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки;

3) документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та зустрічні перевірки;

4) камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки;

5) попередні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні), комплексні.

11. Можуть лі посадові особи митних органів зупиняти транспортні засоби для проведення їх огляду (переогляду), в межах контрольованого прикордонного району та прикордонної смуги Державного кордону України?

1) так;

2) ні;

3) так, однак, тільки сумісно з посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

12. У який строк посадові особи митного органу проводять огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що були їм пред'явленні декларантом (власником таких товарів, транспортних засобів) або уповноваженою декларантом особою:

1) на протязі не більш ніж 3-х годин;

2) на протязі не більш ніж 5-х годин;

3) не пізніше закінчення робочого дня (робочої зміни);

4) без обмежень у часі;

5) в можливо короткий строк.

13. Ризик – це:

1) ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи;

2) вірогідність порушення законодавства України з питань митної справи;

3) потенційна можливість невиконання положень законодавства України з питань митної справи.

14. Управління ризиками – це:

1) робота митних органів з розробки та практичної реалізації заходів із запобігання та мінімізації ризиків, оцінки ефективності застосування заходів, а також контролю застосування митних процедур та митних формальностей, що передбачає безперервне оновлення, аналіз та перегляд інформації, яка наявна у митних органів;

2) робота митних органів з аналізу ризиків, виявлення та оцінки ризиків, розроблення та практичної реалізації заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків, оцінки ефективності та контролю застосування цих заходів.

15. Аналіз ризику – це:

1) перевірка, яка здійснюється митними органами для підтвердження або спростування інформації про наявність правопорушення, а також для визначення обставин і умов виникнення ризиків, їх співставлення, а також оцінки можливостей невиконання митного законодавства України;

2) діяльність, що провадиться службовими особами митних органів, спрямована на визначення підстав щодо умов виникнення ризиків та їх подальшого профілювання на предмет встановлення ймовірності порушення законодавства у сфері митної справи;

3) систематичне використання митними органами наявної у них інформації для визначення обставин та умов виникнення ризиків, їх ідентифікації і оцінки ймовірних наслідків недотримання вимог законодавства України з питань митної справи.

16. Ким здійснюється забезпечення дотримання режиму, законності та правопорядку у зонах митного контролю?

1) покладаються на відповідні митниці (митні пости);

2) покладаються на митні органи та органи прикордонного контролю;

3) покладаються на спеціалізовані підрозділи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

17. Можуть лі митні органи самостійно проводити документальні планові виїзні перевірки підприємств щодо дотримання ними законодавства України з питань митної справи?

1) так;

2) ні;

3) так, але при координації з боку територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику;

4) ні, тільки контролюючими органами в межах їх повноважень, що встановлені Митним кодексом України та Податковим кодексом України.

18. Взяття проб (зразків) товарів проводиться уповноваженими посадовими особами митного органу на підставі:

1) вмотивованого письмового рішення керівника цього митного або його заступника;

2) вмотивованого письмового рішення та/або вмотивованої постанови, що приймається/виноситься керівником цього митного органу або особою, яка виконує чи тимчасово виконує його обов'язки;

3) вмотивованої постанови керівника цього митного органу або керівника відокремленого підрозділу спеціалізованого органу з питань експертизи та досліджень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику за місцем розташування відокремленого підрозділу зазначеного спеціалізованого органу.

19. За яких умов окрема митна декларація на проби (зразки) товарів не подається декларантом або уповноваженою ним особою до митних органів?

1) відомості про проби (зразки) товарів будуть наведені в додатковій митній декларації, яка подається спільно з митною декларацією щодо всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України;

2) відомості про проби (зразки) товарів будуть наведені в попередній митній декларації, заповненої у звичайному порядку, яка подається щодо всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України;

3) відомості про проби (зразки) товарів будуть наведені в митній декларації, яка подається щодо всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України.

20. Яке рішення приймає посадова особа митного органу за результатами застосування системи управління ризиками, інформація про прийняття якого має бути невідкладно внесена до цієї системи такою посадовою особою?

1) невідкладність здійснення певної митної процедури щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

2) необхідність проведення певної митної формальності щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

3) обґрунтованість застосування певної митної процедури та/або митної формальності щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

21. При взятті проб (зразків) товарів складається:

1) довідка;

4) акт;

2) рішення;

5) запит;

3) висновок;

6) постанова.

22. Вичерпний перелік товарів (з описом та кодом згідно з УКТ ЗЕД), які в разі ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) підлягають заходам офіційного контролю, затверджується:

1) Кабінетом Міністрів України;

2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

4) Міжнародною Конвенцією про узгодження умов проведення контролю вантажів на кордонах;

5) Митним кодексом України.

23. Попередній документальний контроль – це:

1) контрольні заходи, які полягають у візуальній перевірці інформації, необхідної для здійснення державного санітарно-епідеміологічного, ветеринарно-санітарного, фітосанітарного, екологічного контролю або контролю за переміщенням культурних цінностей, що проводяться митними органами в пунктах пропуску (пунктах обліку) через державний кордон України щодо товарів, у тому числі продуктів та сировини тваринного походження, які переміщуються через митний кордон України;

2) форма здійснення заходів офіційного контролю, яка полягає у проведенні в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України посадовими особами митних органів перевірки відповідних документів і відомостей, а в разі потреби, за результатами застосування автоматизованої системи управління ризиками – візуального інспектування товарів, транспортних засобів, які ввозяться на митну територію України або поміщуються в митний режим транзиту;

3) вид державного контролю (нагляду), який здійснюється митними органами в контрольних пунктах в'їзду/виїзду, що розташовані на державному кордоні України, шляхом зовнішнього візуального огляду документів, а в разі необхідності – у формі аналізу співставлення та поділу за ступенями ризику товарів, які ввозяться

на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) і підлягають заходам офіційного контролю.

24. Пост-митний контроль здійснюється за результатами застосування системи управління ризиками та може бути ініційований:

- 1) під час митного оформлення або протягом 30 календарних днів з дня випуску товарів;
- 2) під час митного контролю або протягом 60 календарних днів з дня випуску товарів у вільний обіг на митну територію України;
- 3) під час здійснення митних формальностей з митного контролю та митного оформлення або протягом 90 календарних днів з дня випуску товарів.

25. Для цілей пост-митного контролю митні органи мають право:

- 1) перевіряти точність і повноту інформації, що міститься у митній декларації, загальній декларації прибуття, та наявність, точність і правильність документів, на підставі яких здійснено випуск товарів.
- 2) перевіряти правильність нарахування, повноти та своєчасності сплати митних платежів декларантом, що зазначено у митній декларації, спрощеної митної декларації, а також наявність оригіналів документів, на підставі яких було здійснено випуск товарів у вільний обіг.
- 3) перевіряти достовірність відомостей, що наведені у митній декларації, тимчасовій митній декларації, попередній митній декларації, а також фізичну наявність товаротранспортних, товаросупровідних документів, на підставі яких було здійснено фактичний випуск товарів кінцевим споживачам на митній території України.

26. Систематичними порушеннями для цілей оцінки відповідності підприємства критерію дотримання вимог митного та податкового законодавства України, а також відсутність фактів притягнення до кримінальної відповідальності, вважаються:

- 1) 3 та більше порушень митних правил, вчинені протягом календарного року;
- 2) 2 порушення митних правил, вчинені щорічно протягом попереднього року;
- 3) 3 порушення митних правил, вчинені протягом звітного календарного року;
- 4) 2 та більше порушень митних правил, вчинені протягом календарного року.

До Теми 4

«Основи митної справи в Україні»

1. Митні органи інформують заінтересованих осіб, у встановленому законом порядку, про:

- 1) митні процедури;
- 2) митні формальності;
- 3) митні правила.

2. Який має характер і як може використовуватись консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи?

- 1) індивідуальний, і може використовуватися виключно особою, якій надано таку консультацію;
- 2) знеособлений, і може використовуватися значною кількістю осіб, до яких було доведено таку консультацію шляхом її оприлюднення.

3. Довідки щодо основних положень законодавства України з питань митної справи, у тому числі щодо пільг, які надаються при переміщенні товарів через митний кордон України, розміщуються для загального ознайомлення в місцях:

1) розташування пунктів пропуску (пунктів контролю), що знаходяться на державному кордоні України;

2) розташування митниць на митній території України;

3) розташування митних органів.

4. Єдину митну територію України становлять:

1) територія України, зайнята сушею, територіальним морем, повітряним простором, штучними островами, установами і спорудами, тобто територія в межах правового поля, з врахуванням якого митні органи, спеціалізовані митні установи та організації вирішують питання в сфері митної політики й митної справи;

2) територія України, що охоплюється сушею, повітряним простором, територіальним морем, внутрішніми водами, штучними островами, установами і спорудами у виключній морській економічній зоні України, на які поширюється юрисдикція (право вирішувати правничі питання) її митних органів та митних органів суміжних держав;

3) територія України, зайнята сушею, територіальне море, внутрішні води і повітряний простір, а також території вільних митних зон, штучні острови, установи і споруди, створені у виключній (морській) економічній зоні України, на які поширюється виключна юрисдикція України.

5. Якщо задоволення скарги було винесено не на користь митних органів або їх посадових осіб, та пов'язане з виплатою грошових сум, їх виплата здійснюється за рахунок:

1) органів, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів в межах відповідних бюджетних призначень шляхом списання коштів з рахунків боржника, яким за рішенням суду про стягнення коштів є митний орган, а в разі відсутності у останнього відповідних призначень – за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду;

2) посадової особи митного органу, у разі встановлення в її діях складу злочину за обвинувальним вироком суду щодо неї, який набрав законної сили, митний орган в установленому законом порядку реалізує право зворотної вимоги (регресу) до такої посадової особи щодо відшкодування збитків, завданих державному бюджету, у розмірі виплаченого відшкодування, якщо інше не встановлено законодавством;

3) державного бюджету органами, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, на підставі рішення суду, органу чи посадової особи щодо задоволення скарги повністю або частково в порядку, визначеному законом.

6. Що є предметом оскарження відповідно до вимог Митного кодексу України?

1) рішення, дії або бездіяльність митних органів, їх посадових осіб та інших працівників;

2) розпорядчі та нормативно-правові акти, а також дії або неправомірні дії митних органів, посадових осіб їх структурних підрозділів, а також працівників організацій, що знаходяться в сфері управління митних органів;

3) індивідуальні акти, діяльність (бездіяльність) митних органів та їх посадових осіб, а також уповноважених осіб митних органів (керівників митниць), яким були делеговані окремі повноваження, визначені Митним кодексом України центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

7. Нормативно-правові акти з питань митної справи, видані Кабінетом Міністрів України та центральним органом виконавчої влади, набирають чинності:

1) через 35 днів з дня їх державної реєстрації, якщо інше не передбачено самим нормативно-правовим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування;

2) через 40 днів з дня їх офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим нормативно-правовим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування;

3) через 45 днів з дня їх офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самим нормативно-правовим актом, але не раніше дня їх офіційного опублікування.

8. Скільки рівнів у системі адміністративного оскарження в адміністративному порядку рішень, дій або бездіяльності митних органів, їх посадових осіб та інших працівників?

1) одnorівнева:

а) рішення, дії або бездіяльність митниць, спеціалізованих митних органів, митних організацій оскаржуються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) дворівнева:

а) рішення, дії або бездіяльність митних постів оскаржуються до митниць;

б) рішення, дії або бездіяльність митниць, спеціалізованих митних органів, митних організацій оскаржуються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

3) трьохрівнева:

а) рішення, дії або бездіяльність митних постів оскаржуються до митниць;

б) рішення, дії або бездіяльність митниць, спеціалізованих митних органів, митних організацій оскаржуються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

в) рішення, дії або бездіяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику оскаржуються до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

9. У якому вигляді митним органам надаються підприємствам або громадянам консультації в письмовій формі з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи?

1) довідок;

2) листів;

3) рішень.

10. «Митний кордон України»:

1) повністю збігається з державним кордоном України;

2) збігається з державним кордоном України, за винятком меж території спеціальних митних зон;

3) збігається з її державним кордоном включно в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю;

4) збігається з державним кордоном України, крім меж штучних островів, установок і споруд, створених у виключній (морській) економічній зоні України.

11. Де можливо оскаржити підприємствам та громадянам консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи, які були наданні їм митними органами?

1) виключно у органах суду;

2) у митних органах вищого рівня або у органах суду;

3) тільки у центральному органі виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

12. Відносини, пов'язані із справлянням митних платежів, регулюються:

1) Митним кодексом України, Податковим кодексом України, Бюджетним кодексом України, ЗУ «Про Митний тариф України», ЗУ «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України»;

2) Митним кодексом України, Податковим кодексом України та іншими законами України з питань оподаткування;

3) Митним кодексом України, Податковим кодексом України, Цивільним кодексом України, ЗУ «Про Єдиний митний тариф», ЗУ «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну», ЗУ «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту».

13. У який строк митними органами надаються підприємствам або громадянам консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань її митної справи?

1) 10 календарних днів;

4) 60 календарних днів;

2) 20 календарних днів;

5) 90 календарних днів;

3) 30 календарних днів;

6) 180 календарних днів.

14. Виконання оскаржуваного рішення ... :

1) обов'язково зупиняється посадовою особою або органом, які розглядають скаргу;

2) може бути зупинено повністю посадовою особою або органом, які розглядають скаргу;

3) може бути зупинено в певній частині посадовою особою або органом, які розглядають скаргу;

4) може бути зупинено повністю або в певній частині посадовою особою або органом, які розглядають скаргу.

15. Митну справу України становлять:

1) порядок практичного запровадження в життя на митному кордоні України визнаних у міжнародних відносинах систем тарифних преференцій та кодування експортних та імпортних товарів, митні технології з переміщення (пересилання) через митний кордон України товарів і транспортних засобів, митне регулювання, пов'язане з встановленням, справлянням, подальшим адмініструванням митних податків та зборів, процедури митного контролю або оформлення, контрабандними проявами та порушеннями митного законодавства, інші умови, скоординовані на впровадження державної політики у галузі державної митної справи;

2) форма здійснення митної справи, яка включає у себе, як порядок реалізації митної політики України шляхом митного контролю й оформлення при встановленні та застосуванні дозволів і заборон щодо порядку переміщення через митний кордон України всієї сукупності товарів, транспортних засобів, розміру митного тарифу на ці товари та засоби справляння митних зборів та інших платежів, так, і митне регулювання, митні правила, митні процедури, боротьбу з контрабандною злочинністю та митними правопорушеннями, а також інші дії, що спрямовані на виконання державної політики у сфері державної митної справи;

3) встановлені порядок і умови переміщення товарів через митний кордон України, їх митний контроль та митне оформлення, застосування механізмів тарифного і нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності,

справляння митних платежів, ведення митної статистики, обмін митною інформацією, ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, здійснення відповідно до закону державного контролю нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України, запобігання та протидія контрабанді, боротьба з порушеннями митних правил, організація і забезпечення діяльності митних органів та інші заходи, спрямовані на реалізацію державної політики у сфері державної митної справи.

16. У якій формі митним органам надаються підприємствам або громадянам консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи?

- 1) в усній та письмовій формах;
- 2) в письмовій та електронній формах;
- 3) в усній, письмовій, електронній формі.

17. «Митний кордон України»:

- 1) повністю збігається з державним кордоном України;
- 2) збігається з її державним кордоном включно в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю;
- 3) збігається з державним кордоном України, крім меж штучних островів, установок і споруд, створених у виключній (морській) економічній зоні України;
- 4) збігається з державним кордоном України, за винятком меж території спеціальних митних зон.

18. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені Митним кодексом України та іншими законами України, –

- 1) застосовуються правила міжнародного договору України в частині, що не суперечать положенням законодавства України з питань митної справи;
- 2) застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи;
- 3) застосовуються правила міжнародного договору України;
- 4) застосування положень Митного кодексу України та інших законів України є пріоритетним по відношенню до міжнародних договорів України.

19. На якій мові друкуються довідки щодо основних положень законодавства України з питань митної справи, які розміщуються для загального ознайомлення в місцях розташування митних органів?

- 1) державною мовою, регіональною мовою або мовами меншин (тільки у межах території України де поширенні ці мови), а також іноземними мовами, які є офіційними мовами міжнародного спілкування;
- 2) українською мовою, офіційними мовами відповідних суміжних країн, а також іншими іноземними мовами, які є мовами міжнародного спілкування.

20. Яку мету переслідусь порядок подання в електронному вигляді документів та/або відомостей за механізмом «єдиного вікна»?

- 1) забезпечення умов щодо здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України в порядку передбачуваному Митним кодексом України, іншими законами України, міжнародними договорами України;
- 2) дотримання вимог щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, передбачених Митним кодексом України, іншими законами України, міжнародними договорами України;

3) реалізацію заходів офіційного контролю щодо переміщуваних через митний кордон України товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що передбачено Митним кодексом України, іншими законами України, міжнародними договорами України.

21. Посадові особи та інші працівники митних органів, організацій, які прийняли неправомірні рішення, вчинили неправомірні дії або допустили бездіяльність, у тому числі в особистих корисливих цілях або на користь третіх осіб, несуть:

- 1) кримінальну, дисциплінарну та іншу відповідальність відповідно до закону;
- 2) кримінальну, адміністративну, дисциплінарну, матеріальну та іншу відповідальність відповідно до закону;
- 3) кримінальну, адміністративну та іншу відповідальність відповідно до закону;
- 4) кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та іншу відповідальність відповідно до закону.

22. Вимоги до форми та змісту скарги фізичної особи, строки її подання, порядок і строки її розгляду, а також відповідальність за протиправні дії, вчинені у зв'язку з поданням скарги, визначаються:

- 1) МКУ;
- 2) ЗУ «Про доступ до публічної інформації»;
- 3) ЗУ «Про інформацію»;
- 4) ЗУ «Про звернення громадян»/

23. Взаємодія між декларантами, їх представниками, іншими заінтересованими особами та митними органами, іншими державними органами, установами та організаціями, уповноваженими на здійснення дозвільних або контрольних функцій щодо переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, здійснюється з використанням механізму:

- 1) «єдиного офісу»;
- 2) «однієї зупинки»;
- 3) «єдиного вікна»;
- 4) «вितягнутої руки».

24. Гармонізацію відомостей, що надаються через єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі», здійснює:

1) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, відповідно до роз'яснень, рекомендацій та на основі рамкових стандартів, моделі даних Міжнародної торгівельної палати Всесвітньої організації торгівлі;

2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, відповідно до рекомендацій та на основі моделі даних Всесвітньої митної організації;

3) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, відповідно до роз'яснень та на основі рамкових стандартів Світової організації торгівлі.

25. Митниця здійснює свою діяльність:

- 1) на всій митній території України;
- 2) на території однієї чи декількох адміністративно-територіальних одиниць;
- 3) на території однієї чи декількох адміністративно-територіальних одиниць або на всій митній території України.

26. Правоохоронні органи зобов'язані письмово повідомляти митні органи про наявність оперативної інформації щодо можливих випадків переміщення товарів та транспортних засобів з порушенням норм законодавства України; у разі наявності такої оперативної інформації від правоохоронних органів митний контроль та митне оформлення здійснюються за «_____»,

який отримав цю оперативну інформацію, або особи, яка виконує його обов'язки, в обсягах та у формах, передбачених Митним кодексом України.

- 1) письмовим рішенням керівника структурного підрозділу митного органу;
- 2) письмовим рішенням керівника відокремленого підрозділу митного органу;
- 3) письмовим рішенням керівника митного органу.

27. Митниця:

- 1) митний орган, який у зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митні органи;
- 2) митний орган, який за місцем своєї територіальної дислокації реалізує завдання з митної справи виходячи зі службової компетенції контролюючих органів;
- 3) митний орган, який на території своєї службової відповідальності здійснює вирішення завдань із забезпеченням законодавства України з питань митної справи.

28. У межах пунктів пропуску через державний кордон України для автомобільного сполучення митні органи можуть надавати у тимчасове користування відповідні приміщення та земельні ділянки для службових потреб:

- 1) підприємствам і установам, що здійснюють підприємницьку діяльність у пунктах пропуску (підприємства, що здійснюють митно-брокерську діяльність, банківську діяльність та обмін валют, підприємства громадського харчування);
- 2) підприємствам, діяльність яких пов'язана із забезпеченням функціонування пунктів пропуску, та підприємствам сфери обслуговування;
- 3) підприємствам, що здійснюють господарську діяльність або іншу діяльність, пов'язану із забезпеченням належного режиму роботи пунктів пропуску, і підприємствам (установам) сфери сервісу (підприємства з обслуговування пасажирів закордонного спрямування, підприємства з надання послуг поштового та телефонного зв'язку, складські підприємства тощо).

29. Митні органи – це:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, митниці та митні пости;
- 2) орган виконавчої влади зі спеціальним правовим статусом, що здійснює формування та здійснення державної податкової і митної політики, митниці, митні пости, спеціалізовані митні підрозділи;
- 3) спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади в галузі забезпечення організації та реалізації єдиної державної податкової і митної політики, митниці, митні пости, митні організації.

30. Митний пост є:

- 1) митним органом, який входить до складу митниці як структурний підрозділ і в зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митні органи;
- 2) відокремленим структурним підрозділом митниці, який безпосередньо здійснює такі завдання митних органів, як митний контроль та митне оформлення товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України;
- 3) митним органом, який безпосередньо забезпечує митну безпеку та митну ефективність відповідно до законодавства України з питань митної справи, а також виконує інші завдання, що покладені на митні органи;
- 4) територіальним структурним підрозділом митних органів, який на території закріпленого за ним регіону в межах своєї компетенції здійснює митну справу та забезпечує реалізацію митних інтересів України.

31. Якого характеру офіційні відносини, встановлюють та підтримують митні органи з суб'єктами господарювання?

1) інформативного;	2) консультативного;
3) дорадчого;	4) представницько-громадського.

32. Що включають у себе офіційні відносини, що встановлюються та підтримуються митними органами із суб'єктами господарювання?

1) укладення меморандумів про взаєморозуміння з метою розвитку співробітництва, забезпечення участі зазначених осіб у вдосконаленні митного контролю та оптимізації методів роботи митних органів;

2) підписання меморандумів про співробітництво щодо обміну інформацією про актуальний діапазон цін на деякі види товарів, що ввозяться в Україну, із перевірених джерел, для уникнення маніпуляцій з митною вартістю товарів;

3) засвідчення меморандумів про надання взаємодопомоги в питаннях безпідставної або протиправної затримки або порушення посадовими особами митних органів митних формальностей щодо переміщуваних товарів, надання інформації митним органам про функціонування зовнішнього та внутрішнього ринку товарів, які виробляються в Україні, обсяги реалізації таких товарів на внутрішньому ринку, тенденції виробництва та реалізації цих товарів на світових ринках, калькуляцію їх виробництва.

33. Законні розпорядження та вимоги посадових осіб митних органів, надані під час виконання ними службових обов'язків:

1) повинні виконуватися усіма суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності учасниками зовнішньоекономічних операцій – платниками податків;

2) є обов'язковими для виконання фізичними та юридичними особами;

3) не є обов'язковими для виконання фізичними та юридичними особами, при умові сумнівності вимог посадових осіб митних органів.

До Теми 5

«Митне-тарифне регулювання зовнішньоекономічної діяльності»

1. Мета визначення країни походження:

1) оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а також заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України, забезпечення обліку товарів у статистиці зовнішньої торгівлі;

2) справляння митних платежів з товарів, що переміщуються через митний кордон України, застосування до них заходів тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а також здійснення контролю за квотуванням та/або ліцензуванням переміщених через митний кордон України товарів, забезпечення обліку товарів у митній статистиці.

2. Країною походження товару є:

1) країна, в якій товар був підданий достатній переробці, відповідно до критеріїв встановлених Митним кодексом України;

2) країна, в якій товар був повністю вироблений, відповідно до критеріїв встановлених Митним кодексом України;

3) країна, в якій товар був повністю вироблений або підданий достатній переробці відповідно до критеріїв, встановлених Митним кодексом України.

3. Документами, що підтверджують країну походження товару, є:

1) декларація про походження товару, сертифікат про регіональне найменування товару, сертифікат якості товару, товарна специфікація;

2) сертифікат про походження товару, засвідчена декларація про походження товару, декларація про походження товару, сертифікат про регіональне найменування товару;

3) зовнішньоекономічна угода (контракт), сертифікат про регіональне найменування товару, інвойс (рахунок-фактура), декларація про походження товару;

4) сертифікат відповідності товару, декларація про походження товару, декларація про відповідність, сертифікат про регіональне найменування товару.

4. Декларація про походження товару – це:

1) письмова заява про країну походження товару, зроблена у зв'язку з вивезенням товару виробником, продавцем, експортером (постачальником) або іншою компетентною особою на комерційному рахунку чи будь-якому іншому документі, який стосується товару;

2) заява встановленої форми про походження товару, засвідчена державною організацією або компетентним органом, наділеним відповідними повноваженнями на рахунку-проформі чи рахунку-фактурі щодо товару, який вивозиться.

5. Сертифікат про регіональне найменування товару – це:

1) звичайна форма сертифікату, що застосовується в межах регіону країни у випадках необхідності підтвердження національного походження товарів, що знаходяться у торгівельному обігу в межах регіону цієї країни;

2) документ, який підтверджує, що товари відповідають визначенню, характерному для відповідного регіону країни, та виданий компетентним органом відповідно до законодавства країни вивезення товару.

6. Країна походження упаковки, в якій товар ввозиться на митну територію України, вважається:

1) тією ж, що і країна походження самого товару, крім випадків, коли законодавство України передбачає її окреме декларування для тарифних цілей. У таких випадках країна походження упаковки визначається окремо від країни походження товару;

2) визначається завжди окремо від країни походження товару за умови, що її вартість не перевищує 10% вартості готового продукту, крім випадків, коли законодавство України передбачає її спільне декларування з товаром, що ввозиться на митну територію України. У таких випадках країна походження упаковки визначається спільно з країною походження товару.

7. Органи, які видали сертифікат про походження товару з України, зобов'язані зберігати його копію та інші документи, на підставі яких засвідчено походження цього товару з України, не менше _____ днів від дня його видачі:

1) 365; 2) 730; 3) 1095.

8. Верифікація (перевірка достовірності) сертифікатів про походження товару з України здійснюється:

1) контролюючими органами у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

2) митними органами у порядку, встановленому Кабінетом міністрів України;

3) торгово-промисловими палатами України у порядку, встановленому законом.

9. Митний орган відмовляє у випуску товарів, якщо цей товар:

1) походить з країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно з законодавством України;

2) не має документів, які підтверджують країну походження товару (засвідчена декларація про походження товару, сертифікат про регіональне найменування товару);

3) не має сертифікату про походження товару;

4) походить з країни, яка не є членом світової організації торгівлі.

10. Для підтвердження країни походження товару митний орган у передбачених законом випадках має право вимагати та отримувати:

1) документи про походження такого товару;

2) оригінали документів про походження такого товару;

3) оригінали та/або копії документів про походження такого товару.

11. Товари, походження яких достовірно не встановлене:

1) забороняються до ввезення на митну територію України;

2) перебувають на складі митного органу до з'ясування країни походження;

3) випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України за умови подальшого подання сертифікату про походження товару;

4) випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України.

12. Попереднє рішення про визначення країни походження товару приймається митними органами в строк, що не перевищує:

1) 120 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення за умови, що власником товарів або особою, що розпоряджується товарами заявлені всі необхідні для прийняття такого рішення відомості про якісні та вартісні характеристики товару;

2) 150 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення за умови, що декларантом або уповноваженою ним особою повідомлено всі необхідні для прийняття такого рішення дані про товар;

3) 180 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення за умови, що уповноваженою особою підприємства наданні усі необхідні для прийняття такого рішення документи про товар.

13. Що є умовою застосування правила визначення країни походження товару, якщо товари поставляються у розібраному чи незібраному вигляді, поставляються кількома партіями, у разі якщо за виробничими чи транспортними умовами неможливе їх відвантаження однією партією, а також у випадках, коли партія товару роздібнена на кілька партій в результаті помилки?

1) попереднє повідомлення митного органу про роздібнення партії розібраного чи незібраного товару на кілька партій із зазначенням причин такого роздібнення, наявність докладної специфікації кожної партії із зазначенням кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД, вартості і країни походження товарів, що входять до кожної партії;

2) документальне підтвердження помилковості роздібнення однієї партії товару на кілька партій;

3) поставка всіх партій товарів з однієї країни одним постачальником та митне оформлення всіх партій товарів в одному митному органі;

4) вірні відповіді 1) та 2);

5) вірні відповіді 1) та 3);

6) всі відповіді вірні.

14. При неможливості достовірно встановити країну походження товарів, щодо яких застосовуються особливі види мита (антидемпінгове, компенсаційне або спеціальне), такі товари:

- 1) не підлягають пропуску на митну територію України;
- 2) випускаються у вільний обіг за періодичною декларацією;
- 3) випускаються у вільний обіг на митній території України за умови сплати мита за пільговими ставками ввізного мита;
- 4) випускаються у вільний обіг на митній території України за умови сплати особливих видів мита.

15. Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД):

- 1) складається на основі Уніфікованої системи обліку та кодування товарів та затверджується ЗУ про Єдиний митний тариф;
- 2) складається на основі Гармонізованої системи опису та кодування товарів та затверджується законом про Митний тариф України;
- 3) затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

16. Згідно ст. 68 «Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності» Митного кодексу України ведення УКТ ЗЕД здійснює:

- 1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, в порядку, встановленому законом;
- 2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

17. Згідно ст.69 «Класифікація товарів» Митного кодексу України висновки інших органів, установ та організацій щодо визначення кодів товарів згідно з УКТ ЗЕД при митному оформленні:

- 1) не є обов'язковими до виконання (виконуються за бажанням декларанта);
- 2) мають інформаційний або довідковий характер;
- 3) є обов'язковими до виконання;
- 4) враховуються тільки за умови дотримання вимог УКТ ЗЕД;
- 5) мають рекомендаційний характер;
- 6) мають бути основою для прийняття остаточного рішення посадовою особою митного органу.

18. Структура десятизначного цифрового коду товару відповідно до УКТ ЗЕД включає:

- 1) код групи, товарної позиції, товарної підпозиції, товарної категорії, товарної підкатегорії;
- 2) товарної позиції, товарної підпозиції, товарної категорії;
- 3) код розділу, код групи, код підгрупи товарної позиції;
- 4) код групи, код розділу, код підрозділу, товарної категорії.

19. Під час митного оформлення митні органи:

- 1) здійснюють контроль правильності класифікації товарів, поданих до митного оформлення, згідно з УКТ ЗЕД;
- 2) здійснюють коригування заявленого коду товару згідно з УКТ ЗЕД на підставі поданих до митного оформлення документів;
- 3) приймають попереднє рішення про класифікацію товару згідно з УКТ ЗЕД;

- 4) самостійно класифікують заявлені товари згідно з УКТ ЗЕД;
- 5) усі відповіді вірні.

20. Який строк становить прийняття митним органом попередніх рішень з питань класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД та надання дозволу особам, що подали звернення на поміщення товарів в окремі митні режими?

1) 10 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення, але цей строк може бути продовжений керівником митного органу або уповноваженою ним особою, але не більше, ніж на 5 днів, про що повідомляється особі, яка подала звернення;

2) 15 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення, але цей строк може бути продовжений керівником митного органу або уповноваженою ним особою, але не більше, ніж на 10 днів, про що повідомляється особі, яка подала звернення;

3) 30 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення, але цей строк може бути продовжений керівником митного органу або уповноваженою ним особою, але не більше, ніж на 15 днів, про що повідомляється особі, яка подала звернення;

4) 60 днів з дня отримання митним органом відповідного звернення, але цей строк може бути продовжений керівником митного органу або уповноваженою ним особою, але не більше, ніж на 20 днів, про що повідомляється особі, яка подала звернення.

21. Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності, її структура та класифікація товарів регламентовано наступною главою Митного кодексу України:

- 1) 14;
- 2) 12;
- 3) 11;
- 4) 52.

22. Який встановлено строк дії попереднього рішення з питань класифікації товарів згідно з УКТ ЗЕД?

- 1) один рік з дати його винесення;
- 2) два роки з дати його винесення;
- 3) три роки з дати його винесення;
- 4) п'ять років з дати його винесення.

23. Згідно ст.68 «Ведення Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності» Митного кодексу України одним із напрямків ведення УКТ ЗЕД передбачено:

1) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у складних випадках;

2) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у спірних випадках;

3) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у проблемних випадках;

4) прийняття рішень щодо класифікації та кодування товарів в УКТ ЗЕД у складних, спірних та проблемних випадках.

До Теми 6

«Переміщення товарів через митний кордон України»

1. Митний контроль та митне оформлення суден закордонного плавання здійснюється цілодобово у такій черговості:

1) аварійні судна, пасажирські судна, вантажно-пасажирські судна, лінійні судна, танкерні судна, інші судна в порядку прибуття;

2) військові кораблі, аварійні судна, пасажирські судна, вантажно-пасажирські судна, каботажні судна, танкерні судна, інші судна в порядку прибуття;

3) рятувальні судна, аварійні судна, пасажирські судна, вантажно-пасажирські судна, торгові судна, танкерні судна, судна, що зайняті виловом риби інші судна в порядку прибуття.

2. Відправлення залізничних транспортних засобів з місць стоянки (де проводились митні формальності у міжнародному залізничному сполученні) здійснюється:

1) з дозволу митного органу;

2) з дозволу митного органу та адміністрацією прикордонних залізничних станцій;

3) з дозволу митного органу та органу охорони державного кордону України.

3. Транспортні засоби – це:

1) транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого користування, активні транспортні засоби, стаціонарні види транспорту та лінії електропостачання;

2) транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого користування, трубопроводи та лінії електропостачання;

3) транспортні засоби комерційного призначення, транспортні засоби особистого користування, нафтопроводи, нафтопродуктопроводи та лінії електропостачання.

4. Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних експрес-відправленнях, здійснюються:

1) в центральних приймально-сортувальних станціях, регіональних приймально-сортувальних станціях або за місцем перебування (розташування) одержувача (відправника);

2) в центральних транспортно-сортувальних станціях, регіональних транспортно-сортувальних станціях або за місцем проживання (реєстрації) одержувача (відправника);

3) в центральних (регіональних) сортувальних станціях або за місцем розташування (проживання) одержувача (відправника).

5. Місця розвантаження та завантаження транспортних засобів комерційного призначення, посадки та висадки пасажирів, а також місця стоянки для здійснення митного контролю визначаються:

1) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику за погодженням з центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні;

3) адміністрацією автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місць, у межах яких діють пункти пропуску через державний кордон України, з урахуванням особливостей їх функціональної і технологічної діяльності та за поданням відповідного митного органу, погодженим з відповідним органом охорони державного кордону.

6. Транспортні засоби комерційного призначення, що використовуються для переміщення товарів та/або пасажирів через митний кордон України, можуть тимчасово ввозитися на митну територію України:

- 1) без справляння митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
- 2) із справлянням митних платежів та із застосуванням заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
- 3) із справлянням митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
- 4) без справляння митних платежів із застосуванням заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

7. Транспортні засоби комерційного призначення, якими переміщуються пасажирів та/або товари через митний кордон України:

- 1) не підлягають митному контролю та митному оформленню;
- 2) не підлягають митному оформленню;
- 3) підлягають митному контролю та митному оформленню;
- 4) підлягають тільки митному контролю.

8. Переміщення окремих видів товарів через митний кордон України може здійснюватися:

- 1) у спеціально визначених пунктах пропуску через державний кордон України;
- 2) у спеціально визначених пунктах контролю через державний кордон України;
- 3) у спеціально визначених пунктах обліку через державний кордон України;
- 4) у спеціально визначених контрольних пунктах в'їзду-виїзду через державний кордон України.

9. Зміна місця стоянки (прибуття) транспортного засобу, вивантаження, перевантаження товарів, розпакування, пакування чи перепакування товарів зміна, вилучення чи пошкодження засобів ідентифікації:

- 1) допускаються лише з дозволу митного органу;
- 2) допускаються з дозволу митного органу та адміністрацією автомобільних, морських і річкових портів, міжнародних аеропортів, прикордонних залізничних станцій або інших обладнаних місць, у межах яких діють пункти пропуску через державний кордон України;
- 3) допускаються з дозволу митного органу та органу охорони державного кордону України.

10. Митний контроль і митне оформлення товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України в міжнародних поштових відправленнях, здійснюються в:

- 1) місцях міжнародного поштового обміну;
- 2) центрах оброблення міжнародного поштового зв'язку;
- 3) пунктах міжнародного поштового обліку.

11. Порожні автотранспортні засоби комерційного призначення та автотранспортні засоби, які перевозять пасажирів через митний кордон України, декларуються шляхом подання:

- 1) національних реєстраційних документів;
- 2) документів, що підтверджують право власності підприємства-нерезидента на такі транспортні засоби та їх реєстрацію на території відповідної країни;

3) трудового договору з підприємством-нерезидентом, що підтверджується документами відповідних компетентних органів країни реєстрації підприємства-нерезидента та зареєстрованих у відповідних органах іноземної держави реєстраційних документів.

12. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення у пунктах пропуску через державний кордон України:

1) не повинен перевищувати 40 днів, а для автомобільного транспорту – 15 днів з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України для здійснення митних процедур;

2) не повинен перевищувати 60 днів, а для автомобільного транспорту – 10 днів з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України для здійснення митних процедур;

3) не повинен перевищувати 30 днів, а для автомобільного транспорту – 5 днів з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України для здійснення митних процедур.

13. Порожні транспортні засоби і транспортні засоби в яких перевозяться пасажирів, у разі в'їзду на митну територію України декларуються митному органу не пізніше ніж через «___» з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України, а в разі виїзду за межі митної території – не пізніше ніж за «___» до перетинання митного кордону України:

1) дві години; одну годину;

2) п'ять години; дві години;

3) три години; три години;

4) чотири години; чотири години.

14. У разі втрати або видачі без дозволу митного органу товарів, що перебувають під митним контролем і переміщуються транзитом:

1) перевізник зобов'язаний сплатити митні платежі, встановлені законом на транзит зазначених товарів;

2) за наявності поважних причин перевізник до адміністративної відповідальності не притягується;

3) перевізник зобов'язаний сплатити митні платежі, встановлені законом на імпорту зазначених товарів;

4) перевізник зобов'язаний сплатити митні платежі, встановлені законом на транзит зазначених товарів за пільговими ставками.

15. Перевізники зобов'язані:

1) у разі прибуття до митного органу призначення у неробочий час забезпечувати схоронність товарів і вживати визначених митним органом заходів для недопущення їх несанкціонованого вилучення з-під митного контролю;

2) не розпочинати вивантаження чи перевантаження товарів без дозволу митного органу;

3) під час прийняття товарів до перевезення перевіряти точність відомостей щодо кількості вантажних місць, їх маркування, номери, зовнішній стан товарів та їх пакування

4) всі відповіді вірні.

16. У пунктах пропуску через державний кордон України митні органи здійснюють контроль за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень згідно із:

1) ЗУ «Про автомобільний транспорт». Порядок проведення такого контролю затверджується Кабінетом Міністрів України;

2) ЗУ «Про транспорт» та ЗУ «Про автомобільний транспорт». Порядок проведення такого контролю затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах транспорту;

3) ЗУ «Про транспортно-експедиторську діяльність» та ЗУ «Про автомобільний транспорт». Порядок проведення такого контролю затверджується центральним органом виконавчої влади в сфері транспорту, дорожнього господарства, надання послуг поштового зв'язку та інфраструктури.

17. Загальний строк тимчасового зберігання товарів під митним контролем становить:

1) 60 календарних днів;	2) 180 календарних днів;
3) 120 календарних днів;	4) 90 календарних днів.

18. Загальна декларація прибуття – це:

1) повідомлення митного органу про товари, призначені для ввезення на митну територію України, у тому числі з метою транзиту, що містить відомості, необхідні для проведення аналізу ризиків з метою безпеки та надійності;

2) повідомлення митного органу про товари, транспортні засоби комерційного призначення для перевезення їх на митну територію України, вивезення їх з митної території України та/або перевезення їх транзитом, що містить дані для здійснення керування ризиками з метою надійності ланцюгів поставок;

3) повідомлення митного органу про товари, транспортні засоби особистого призначення і транспортні засоби комерційного призначення, які плануються до переміщення через митний кордон України, що містить необхідну інформацію для спрощення митних процедур і сприяння безпеки ланцюга постачань.

19. Ввезення товарів, транспортних засобів на митну територію України, вивезення товарів, транспортних засобів за межі митної території України – це:

1) сукупність дій, пов'язаних із переміщенням товарів, транспортних засобів через митний кордон України у будь-який спосіб у відповідному напрямку;

2) відповідні конкретні цілі для виконання яких використовується перевезення товарів, транспортних засобів через митний кордон України у напрямках та способах, що встановлені законодавством України;

3) фактичне переміщення через митний кордон України товарів, транспортних засобів особистого призначення і транспортних засобів комерційного призначення.

20. Вантажне відправлення – це:

1) товари, що надходять в Україну на адресу осіб або відправляються ними за межі України, або переміщуються транзитом через митну територію України, крім товарів, що належать громадянам та переміщуються ними у ручній поклажі, супроводжуваному та несупроводжуваному багажі;

2) товари, транспортні засоби та запасні частини до них, що надходять в Україну на адреси громадян, які не перебували за кордоном у момент їх придбання і не відправляли їх в Україну, або предмети, товари, транспортні засоби та запасні частини до них, що відправляються за межі України на адреси фізичних та юридичних осіб і власники яких не виїжджають з України.

21. Командир повітряного судна, який здійснив вимушену посадку за межами міжнародного аеропорту, зобов'язаний вжити необхідних заходів для забезпечення збереження товарів, які підлягають митному контролю, та:

1) протягом двох годин повідомити найближчий аеропорт про місце посадки повітряного судна;

2) протягом доби повідомити найближчий міжнародний аеропорт про місце посадки судна;

3) протягом десяти годин повідомити найближчий міжнародний пункт пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення про місце посадки літака.

22. Помилково ввезені на митну територію України товари, які були пропущені на митну територію України і які зберігають статус іноземних товарів, вивозяться за межі цієї території:

1) у митному режимі реімпорту на підставі товаротransпортних документів, згідно з якими ці товари були ввезені;

2) у митному режимі реекспорту на підставі товаросупровідних документів, згідно з якими ці товари були ввезені;

3) у митному режимі тимчасового вивезення на підставі товаросупровідних та/або товаротransпортних документів, згідно з якими ці товари були ввезені.

23. Автотранспортний засіб комерційного призначення, що використовується для переміщення товарів через митний кордон України, не потребує:

1) окремої митної декларації, якщо під час такого переміщення декларуються товари, які перевозяться цим автотранспортним засобом;

2) попередньої митної декларації, якщо під час такого переміщення провадиться оформлення у митному відношенні товарів, які перевозяться цим автотранспортним засобом;

3) загальної декларації прибуття, якщо під час такого ввезення здійснюється митне оформлення товарів, які перевозяться цим автотранспортним засобом.

24. Припаси, які ввозяться на митну територію України морськими, річковими та повітряними суднами:

1) звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони залишаються на борту цих суден;

2) звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони за зобов'язаннями капітану або командира цих суден будуть використовуватись для потреб особового складу команд або екіпажів цих суден;

3) звільняються від оподаткування митними платежами за умови, що вони будуть застосовуватись для пасажирів, команд або екіпажів цих суден.

25. Операції з міжнародними поштовими та експрес-відправленнями (розпакування, перепкування, пред'явлення для огляду, у тому числі при здійсненні заходів офіційного контролю тощо) та їх зберігання до випуску у вільний обіг чи повернення відправникам здійснюються під митним контролем у:

1) місцях міжнародного поштового обміну та на центральних (регіональних) сортувальних станціях;

2) пунктах міжнародного поштового обліку та на центральних приймально-сортувальних станціях, регіональних приймально-сортувальних станціях;

3) центрах оброблення міжнародного поштового зв'язку та на центральних транспортно-сортувальних станціях, регіональних транспортно-сортувальних станціях.

26. Якщо за умовами перевезення митне оформлення товарів у повному обсязі здійснюється не в місці перетину митного кордону, а перевезення здійснюється із зміною транспортного засобу у пункті пропуску через

державний кордон України, митному органу у пункті пропуску через державний кордон України подаються:

1) транспортні, комерційні та інші супровідні документи, що містять відомості про товари, достатні для їх ідентифікації та необхідні для прийняття рішення про можливість їх пропуску через митний кордон України.

2) товаротransпортні, товаросупровідні, фінансові та інші документи, що містять інформацію про товари, достатні для їх співставлення та необхідні для прийняття рішення щодо можливого їх перепуску на митну територію України;

3) транспортні (перевізні), комерційні, митні, дозвільні тощо, що містять інформаційні відомості про товари, достатні для їх кодифікації згідно з УКТ ЗЕД та необхідні для прийняття рішення про можливе їх переміщення через митний кордон України на митну територію України.

27. Після надання митним органом дозволу на пропуск товарів через митний кордон України власник товарів або уповноважена ним особа зобов'язані:

1) доставити товари та документи на них без будь-якої зміни їх стану у визначене митним органом місце і забезпечити перебування їх у цьому місці до прибуття посадових осіб митного органу, якщо інше не передбачено Митним кодексом України;

2) надавати товари та документи до них у вказане митним органом місце прибуття товарів та документів і забезпечити знаходження їх у цьому місці до прибуття посадових осіб митного органу, якщо інше не передбачено законодавством України з питань митної справи.

До Теми 7

«Митна вартість товарів та методи її визначення»

1. Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України є:

1) вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари;

2) повідомлення декларанта або перевізника стосовно документально підтвердженої вартості товарів на день їх переміщення через митний кордон України, відповідно до Митного кодексу та інших законів України;

3) заявлена декларантом або визначена митним органом вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, яка обчислюється на момент перетинання товарами митного кордону України відповідно до положень Митного кодексу України;

4) оголошена перевізником у митній декларації або визначена у супроводжуючих документах ціна на товари, переміщувані через митний кордон України, згідно з вимогами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

5) ціна, що була фактично сплачена власником (вповноваженою ним особою) за ці товари, обчислена відповідно до положень Митного кодексу України.

2. Декларація митної вартості подається обов'язково у разі:

1) (а) якщо до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються витрати, зазначені у Митному кодексі України, і якщо вони не включалися до ціни; (б) якщо з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті

за оцінювані товари, виділено витрати, зазначені у Митному кодексі України; (в) якщо покупець та продавець пов'язані між собою;

2) (а) коли покупець сплачує прямо чи опосередковано як умову продажу оцінюваних товарів роялті та ліцензійні платежі, що стосуються оцінюваних товарів, якщо такі платежі не включені до ціни, яка фактично сплачена або підлягає сплаті; (б) сплати відповідної частини виручки від будь-якого подальшого перепродажу, передачі чи використання на митній території України оцінюваних товарів, яка прямо чи опосередковано йде на користь продавця; (в) коли покупець та продавець пов'язані між собою.

3. Декларація митної вартості не подається у разі:

- 1) заявлення товарів у митний режим переробки на митній території України;
- 2) переміщення товарів підприємством, яке отримало статус (АЕО-Б) або (АЕО-С);
- 3) декларування партій товарів, митна вартість яких не перевищує 5000 євро;
- 4) заявлення товарів в інший митний режим, відповідно до якого товари не підлягають обкладенню податками, зборами, іншими бюджетними надходженнями (митними платежами);
- 5) ввезення за одним договором (контрактом), від одного відправника (експортера), на адресу одного одержувача (імпортера) ідентичних товарів, щодо яких митним органом приймалося рішення про визначення їх митної вартості у разі, коли така вартість залишається незмінною.

4. Основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є:

- 1) за ціною договору щодо ідентичних товарів;
- 2) за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);
- 3) метод мінімальної митної вартості щодо товарів, які ввозяться (вартість за контрактом);
- 4) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів.

5. Загальні положення щодо митної вартості регламентовано наступною главою Митного кодексу України:

- 1) 7;
- 2) 11;
- 3) 8;
- 4) 9.

6. Згідно ст.50 «Цілі використання відомостей про митну вартість товарів» Митного кодексу України однією з цілей використання відомостей про митну вартість товарів є:

- 1) адміністрування податків, зборів, інших бюджетних надходжень (митних платежів) за результатом чого можливо надсилання платнику податків податкових повідомлень-рішень;
- 2) формування податкового боргу та нарахування на суму податкового боргу пені, визначеного за результатами виїзної камеральної перевірки;
- 3) здійснення обліку сум, податкових боргів (у тому числі штрафних санкцій) платників податків, а також їх погашення або списання;
- 4) розрахунок податкового зобов'язання, визначеного за результатами документальної перевірки.

7. Товари не вважаються ідентичними або подібними (аналогічними) оцінюваним, якщо:

- 1) якщо вони не вироблені в тій же країні, що і товари, які оцінюються;

2) якщо вони не видобуванні та/або не вирощенні в тій же країні, що і товари, які оцінюються;

3) якщо вони не добити, не виготовленні або не зібранні, в тій же країні, що і товари, які оцінюються.

8. Митна вартість товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначається:

1) посадовою особою митного органу за офіційним дозволом керівника цього органу, в зоні діяльності якого декларанта поставлено на облік;

2) декларантом;

3) вантажовласником (представником вантажовласника) чи різноманітними посередниками (агентами, повіреними, комісіонерами) на основі довіреності від вантажовласника;

4) декларантом (власником чи вповноваженою особою) або посадовою особою митного органу, за попереднім узгодженням;

5) підприємством – митним брокером (агентом з питань митного оформлення) на основі трудової угоди з вантажовласником;

6) експедитором на основі господарської угоди з вантажовласником.

9. Згідно ст.51 «Визначення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України» Митного кодексу України під час визначення митної вартості носіїв інформації, термін «програмне забезпечення» не стосується до:

1) ігрових програм;

2) мультимедійних записів;

3) звукових, кіно– та відеозаписів;

4) аудіозаписів.

10. Згідно ст.52 «Заявлення митної вартості товарів» Митного кодексу України всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної вартості або наданням митному органу додаткової інформації зобов'язаний нести:

1) декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару;

2) перевізник чи експедитор транспортно-експедиторської компанії, які заявляють митну вартість товару;

3) комісіонер чи повірений власника вантажу, які заявляють митну вартість товару;

4) декларант, який заявляє митну вартість товару або підприємство, яке отримало статус (АЕО-Б) або (АЕО-С);

5) митний орган за дозволом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

11. Згідно ст.52 «Заявлення митної вартості товарів» Митного кодексу України заявлення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України в режимах, відмінних від режиму імпорту, здійснюється при декларуванні цих товарів шляхом:

1) подання митному органу декларації митної вартості товарів та/або аркушу корегування митної вартості;

2) надання митному органу товаросупровідних документів, які підтверджують митну вартість товару;

3) заявлення в митній декларації відомостей про числове значення їх митної вартості та про документи, що його підтверджують.

12. Коригування митної вартості товару здійснюється у випадку:

1) письмової вимоги контролюючого органу;

2) відсутності декларації митної вартості;

3) якщо митним органом виявлено, що заявлено неповні та/або недостовірні відомості про митну вартість товарів, у тому числі невірно визначено митну вартість товарів;

4) якщо у поданих декларантом документах відсутні необхідні відомості та/або за підсумками здійснення контролю виявлені неточності у відомостях, що містяться у поданих документах та/або виникають сумніви стосовно їх достовірності, а також наявні умови, що унеможливають використання декларантом обраного методу визначення митної вартості.

13. Контроль правильності визначення митної вартості товарів здійснюється митним органом під час проведення митного контролю і митного оформлення шляхом:

1) митного огляду товарів для визначення характеристик, які впливають на рівень їх митної вартості;

2) перевірки числового значення заявленої митної вартості;

3) перевірки документів, поданих для підтвердження заявленої митної вартості товарів, і відомостей, що необхідні для здійснення митного контролю;

4) перевірки розрахунку, здійсненого декларантом;

5) усного опитування посадових осіб підприємств і громадян, а також консультацій з декларантом з метою обміну інформацією, що стосується певної зовнішньоекономічної операції та впливає на митну вартість товарів.

14. Форма рішення про коригування митної вартості товарів встановлюється:

1) Кабінетом Міністрів України;

2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

4) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику спільно з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

15. Митною вартістю товарів, що вивозяться за межі митної території України, є ціна товару, що зазначена у:

1) рахунку фактурі чи рахунку проформі;

2) митній декларації чи декларації митної вартості;

3) зовнішньоекономічному договорі (контракті), додатків до нього чи банківських платіжних документах або дорученнях, векселях тощо, що підтверджують вартість товару.

16. Для цілей визначення митної вартості; при визначені, чи є товар подібним (аналогічним), враховуються такі якісні характеристики товару, як:

а) якість товарів;

б) наявність торгової марки;

в) репутація цих товарів на ринку;

г) фізичні характеристики;

г) країна виробництва;

д) виробник товарів.

1) а; б; в;

2) г; г; д;

3) а; г; г;

4) б; в; д;

5) всі відповіді вірні.

17. У разі виникнення потреби в коригуванні заявленої митної вартості товарів або в разі неможливості надати затребувані митним органом додаткові документи, за зверненням декларанта або уповноваженої ним особи митний орган випускає товари, що декларуються, у вільний обіг під гарантію уповноваженого банку на строк який не може перевищувати:

1) 30 календарних днів;

4) 120 календарних днів;

2) 60 календарних днів;

5) 180 календарних днів;

3) 90 календарних днів;

6) 365 календарних днів.

18. У разі неможливості достовірно встановити країну походження товарів, щодо яких застосовуються особливі види мита (антидемпінгове, компенсаційне або спеціальне), такі товари випускаються у вільний обіг на митній території України за умови сплати:

1) особливих видів мита;

2) антидемпінгового мита;

3) компенсаційного мита;

4) спеціального мита.

19. Згідно ст.57 «Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту» Митного кодексу України методи визначення митної вартості можуть застосовуватись в таких митних режимах:

1) тільки в режимі імпорту;

2) в режимах імпорту та експорту;

3) в будь-якому митному режимі.

20. Які інформаційні відомості наводяться у декларації митної вартості?

1) відомості про спосіб визначення митної вартості товарів та порядок її обчислення, числовий рівень митної вартості товарів, комерційні умови щодо поставки товарів, переходу комерційних ризиків, здійснення оплати, вплив на митну вартість товарів різних чинників, таких як кількість одиниць товару в партії товару, репутація на ринку, партнерство, сезонність тощо;

2) відомості про метод визначення митної вартості товарів, числове значення митної вартості товарів та її складових, умови зовнішньоекономічного договору, що мають відношення до визначення митної вартості товарів, та надані документи, що підтверджують зазначене.

21. Під ідентичними товарами, розуміються товари, однакові за всіма ознаками з оцінюваними товарами, у тому числі за такими, як:

1) (а) фізичні характеристики; (б) якість та репутація товарів на ринку; (в) країна виробництва товарів; (г) виробник товарів;

2) (а) якість, наявність торгової марки та репутація товарів на ринку; (б) країна походження товарів; (в) виробник товарів.

22. Кількість методів визначення митної вартості товарів, що ввозяться в Україну відповідно до митного режиму імпорту складає:

1) п'ять (два основних та три другорядних);

2) шість (два основних та чотири другорядних);

3) п'ять (основний та чотири додаткових);

4) шість (основний та п'ять другорядних).

23. В якій послідовності відповідно до ст.57 «Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до

митного режиму імпорту» Митного кодексу України застосовуються методи визначення митної вартості товарів:

1) у разі, якщо неможливо визначити митну вартість за основним методом – за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операції), то застосовується резервний метод відповідно до норм Митного кодексу України;

2) спочатку застосовується основний метод, потім резервний, а у випадку неможливості визначення митної вартості за цими методами застосовуються другорядні методи визначення митної вартості товару, що передбаченні нормами Митного кодексу України;

3) основним методом визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту, є перший метод – за ціною договору (вартість операції); кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо митна вартість товарів не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу відповідно до норм Митного кодексу України.

24. У випадках, визначених Митним Кодексом України, для заявлення митної вартості товарів, що переміщуються через митний кордон України відповідно до митного режиму «імпорту», митному органу, який проводить митне оформлення цих товарів, разом з митною декларацією та іншими необхідними для митного оформлення зазначених товарів документами в установленому порядку подається:

- 1) декларація митної вартості;
- 2) вантажна митна декларація;
- 3) загальна декларація прибуття;
- 4) комерційний інвойс (рахунок-фактура) або інший документ, який визначає вартість товару;
- 5) платіжні доручення, касові ордери, що підтверджують сплату податків, зборів, інших бюджетних надходжень (обов'язкових платежів);
- 6) декларація про встановлені виробником або імпортером максимальні роздрібні ціни на товари.

25. З метою обґрунтованого вибору методу визначення митної вартості на підставі інформації, яка наявна в митному органі:

- 1) декларант або вантажовласник можуть провести дорадче обговорення з митним органом;
- 2) декларант може провести консультації з митним органом;
- 3) декларант, власник чи вповноважена власником особа можуть провести робочу зустріч з митним органом в рамках укладеного меморандум про співпрацю та/або без укладання такого меморандуму.

26. Декларація митної вартості – це:

1) письмова заява встановленої форми, що подається особою вповноваженою на декларування митному органу і містить відомості щодо числового значення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи відповідно до яких здійснюється корегування числового значення митної вартості;

2) документ встановленої форми, що подається декларантом і містить відомості щодо митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи стосовно яких змінюється митний режим;

3) заява встановленої форми, що подається вантажовласником або уповноваженою ним особою і містить відомості щодо заявленої до декларування

складової митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України чи відносно до яких змінюється митна процедура.

До Теми 8 «Митні платежі»

1. Митні платежі – це:

- 1) мито; акцизний податок, екологічний податок, єдиний збір, який справляється в пунктах пропуску через державний кордон України;
- 2) мито; акцизний податок із ввезених на митну територію України підакцизних товарів: податок на додану вартість із ввезених на митну територію України товарів;
- 3) мито; акцизний податок, що справляється при ввезенні підакцизних товарів на митну територію України; єдиний збір, який справляється в пунктах пропуску через державний кордон України;
- 4) мито; податок на додану вартість; плата за здійснення митного оформлення товарів поза місцем або поза часом, встановленим для такого оформлення.

2. В Україні застосовуються такі види мита:

- 1) ввізне мито; спеціальне мито; антидемпінгове мито; компенсаційне мито; транзитне мито;
- 2) ввізне мито; вивізне мито; особливі види мита (спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне, транзитне);
- 3) ввізне мито; вивізне мито; сезонне мито; особливі види мита (спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне, додатковий імпорتنний збір);
- 4) ввізне мито; вивізне мито; сезонне мито; специфічне мито.

3. Для цілей нарахування митних платежів застосовуються ставки, що діють на день:

- 1) завершення митного оформлення товарів, поданих до митного оформлення;
- 2) здійснення митного контролю щодо товарів, які переміщуються через митний кордон України;
- 3) подання митному органу митної декларації на товари, а в разі якщо митне оформлення здійснюється без подання митної декларації, на день його здійснення;
- 4) ввезення на митну територію України або вивезення товарів з митної території України фізичними особами або суб'єктами господарювання.

4. У разі зміни митного режиму митні платежі мають бути сплачені:

- 1) не раніше дня випуску товарів у наступному митному режимі;
- 2) не пізніше дня випуску товарів у наступному митному режимі;
- 3) в день випуску товарів у наступному митному режимі.

5. У разі направлення гаранту претензій щодо сплати митних платежів відповідно до Податкового кодексу України, пеня нараховується:

- 1) на строк, що не перевищує трьох місяців з дня, наступного за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією;
- 2) на строк, що не перевищує двох місяців з дня, наступного за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією;
- 3) на строк, що не перевищує одного місяця з дня, наступного за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією.
- 4) на строк, що не перевищує одного року з дня, наступного за днем закінчення строку виконання зобов'язань, забезпечених гарантією.

6. Особою, на яку покладається обов'язок із сплати митних платежів згідно ст.293 «Особи, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів» Митного кодексу України, є:

- 1) декларант;
- 2) перевізник;
- 3) експедитор чи комісіонер та/або агент транспортно-експедиторської компанії;
- 4) митний брокер (представник митного брокера чи агент з митного оформлення);
- 5) власник товарів;
- 6) уповноважена особа митного органу за офіційним дозволом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;
- 7) підприємство-резидент, яке отримало статус авторизованого економічного оператора.

7. В межах якого терміну можуть зберігатися авансовані платежі, що перебувають на рахунку митного органу, без їх використання платником податків, що перерахував їх на рахунок митного органу?

- 1) протягом 365 днів з дня їх внесення;
- 2) протягом 730 днів з дня їх внесення;
- 3) протягом 1095 днів з дня їх внесення;
- 4) протягом 1460 днів з дня їх внесення.

8. Стягнення митних платежів не здійснюється, якщо розмір несплачених сум митних платежів з товарів, становить менш як:

1) 5 гривень;	4) 20 гривень;
2) 10 гривень;	5) 25 гривень;
3) 15 гривень;	6) 30 гривень.

9. В межах якого терміну митний орган зобов'язаний надати на вимогу платника податків вичерпну письмову інформацію про використання коштів, унесених платником податків, як авансові платежі на рахунок митного органу?

- 1) не пізніше 10 днів з дня отримання такої вимоги;
- 2) не пізніше 20 днів з дня отримання такої вимоги;
- 3) не пізніше 30 днів з дня отримання такої вимоги;
- 4) не пізніше 60 днів з дня отримання такої вимоги;
- 5) не пізніше 90 днів з дня отримання такої вимоги.

10. Суми митних платежів сплачуються:

- 1) в готівковій формі через касу митного органу чи фінансової установи або у безготівковій формі через фінансову установу;
- 2) у готівковій формі через касу митного органу або відділення уповноваженого банку у безготівковій формі через рахунки, відкриті на ім'я митних органів в територіальних органах, що здійснюють казначейського обслуговування бюджетних коштів.

11. Авансовими платежами (передплатою) є:

- 1) грошові кошти, внесені платником податків за власним бажанням на рахунки, відкриті на ім'я митних органів в територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, як попереднє грошове забезпечення сплати майбутніх митних платежів;

2) грошові кошти, внесені декларантом на рахунки, відкриті територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів на ім'я митних органів, як грошова передоплата за митними платежами щодо забезпечення майбутніх зовнішньоекономічних операцій.

12. Порядок надання розстрочення та відстрочення сплати митних платежів затверджується:

1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів;

2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

13. Повернення помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів здійснюється відповідно до:

1) Митного та Податкового кодексів України;

2) Бюджетного та Податкового кодексів України;

3) Митного, Податкового, Бюджетного кодексів України.

14. Товари, поміщені у митний режим реімпорту, при дотриманні вимог та обмежень встановлених для цього режиму:

1) частково звільняються від оподаткування ввізним митом;

2) оподатковуються ввізним митом, особливими та сезонним митом;

3) оподатковуються ввізним митом;

4) звільняються від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом.

15. До товарів, поміщених у митний режим транзиту, при дотриманні встановлених вимог та обмежень, застосовується:

1) часткове звільнення від оподаткування ввізним митом, в залежності від митного статусу товарів;

2) умовне звільнення від оподаткування вивізним митом для українських товарів, якщо інше не передбачено законом;

3) звільнення від оподаткування ввізним митом та вивізним митом якщо інше не передбачено законом;

4) умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом, якщо інше не передбачено законом.

16. До товарів, поміщених у митний режим митного складу, при дотриманні вимог та обмежень, встановлених для цього режиму:

1) застосовується умовне часткове звільнення від сплати ввізного мита;

2) застосовується умовне повне звільнення від оподаткування ввізним митом;

3) застосовується звільнення від оподаткування вивізним митом, якщо інше не передбачено законом;

4) застосовується звільнення від оподаткування ввізним митом та вивізним митом.

17. Відповідно до Митного кодексу України мито – це:

1) загальнодержавний податок, встановлений Податковим кодексом України та Митним кодексом України, який нараховується та сплачується відповідно до Митного кодексу України, законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2) непрямий податок, який справляється з товарів, що переміщуються через митний кордон України: ввозяться, вивозяться або прямують транзитом, встановлений Податковим кодексом України та Митним кодексом України, який нараховується та сплачується відповідно до Митного кодексу України, Бюджетного кодексу України та законів України.

3) установлений законодавством податок, що відповідно до Податкового кодексу України або законодавства України з питань митної справи, справляється під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України та контроль за справлянням яких покладено на митні органи.

18. Ким нараховуються митні платежі?

1) платником податків або уповноваженим ним іншими особами, на яких покладено обов'язок із сплати митних платежів, крім випадків, якщо обов'язок щодо нарахування й прийняття сум платежів покладається згідно із законів України на митні органи;

2) декларантом або іншими особами, на яких покладено обов'язок із сплати митних платежів, самостійно, крім випадків, якщо обов'язок щодо нарахування митних платежів відповідно до Митного кодексу України, Податкового кодексу України та інших законів України покладається на митні органи;

3) особами, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи або особами, що здійснюють операції з товарами, крім випадків, якщо обов'язок щодо справляння платежів покладається на митні та/або контролюючі органи відповідно до Митного кодексу України та Податкового кодексу України.

До Теми 9

«Організація митного контролю»

1. Митний контроль товарів, транспортних засобів у пунктах пропуску через державний кордон України здійснюється відповідно до типових технологічних схем митного контролю, що затверджуються:

1) Кабінетом Міністрів України;

2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику сумісно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

2. Протягом якого терміну з моменту пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення посадова особа митного органу під час проведення попереднього документального контролю зобов'язана прийняти рішення дозвільного або заборонного характеру?

1) 2 годин;

2) 3 годин;

3) 4 годин.

3. Порядок створення зони митного контролю визначається:

1) Кабінетом Міністрів України;

2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику сумісно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону.

4. Режим зони митного контролю – це:

1) встановлені законодавством України з питань митної справи приписи, заборони та/або обмеження щодо перебування в зоні митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян, розташування в ній споруд та об'єктів, а також проведення у цій зоні господарських робіт;

2) встановлені Кабінетом Міністрів України приписи, заборони та/або обмеження щодо перебування в зоні митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян, розташування в ній певних архітектурних споруд, а також проведення у цій зоні інженерно-технічних робіт;

3) встановлені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику приписи, заборони та/або обмеження щодо перебування в зоні митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення та громадян, розташування в ній об'єктів різноманітної інфраструктури, а також проведення у цій зоні регламентних робіт.

5. У якій термін особа, яка доставила товари, транспортні засоби комерційного призначення у місце, визначене митними органами, зобов'язана пред'явити їх у незмінному стані та подати документи на ці товари, транспортні засоби у місця встановлені митними органами:

1) у мінімально можливий строк, а в разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, – у мінімально можливий строк після початку роботи цього органу, але не пізніше ніж через три години після прибуття вказаних товарів у пункт пропуску через державний кордон України;

2) не пізніше ніж через три години після прибуття зазначених товарів у пункт пропуску через державний кордон України або інше місце визначене митними органами;

3) у мінімально можливий строк, а в разі прибуття поза робочим часом, встановленим для митного органу, – не пізніше ніж через три години після початку роботи цього органу.

6. Забезпечення ідентифікації здійснюється шляхом накладення митних забезпечень:

1) одноразових номерних запірно-пломбових пристроїв, печаток, голографічних міток, нанесення цифрового, літерного чи іншого маркування, ідентифікаційних знаків, проставляння штампів, взяття проб і зразків, складання опису товарів, транспортних засобів комерційного призначення, креслень, масштабних зображень, виготовлення фотографій, ілюстрацій, використання товаросупровідної документації тощо;

2) одноразових або багаторазових номерних індикаторів запірно-пломбових пристроїв, печаток, голографічних етикеток, нанесення цифрового, літерного чи іншого маркування, ідентифікаційних знаків, сейф-пакетів «Сек'юр пак», транспортних засобів комерційного призначення, креслень, виготовлення фотографій, ілюстрацій, використання форм документів на бланках сурової звітності, що супроводжують товар;

3) електронних замків з функцією GPS-GSM навігації, електронних цифрових підписів, печаток, голографічних етикеток, нанесення цифрового маркування або знаків, проставляння відбитків печаток, взяття проб і зразків, складання опису

товарів, транспортних засобів комерційного призначення, креслень, масштабних зображень, виготовлення фотографій, товаротransпортної документації на електронних та паперових носіях інформації.

7. Зони митного контролю можуть бути:

- 1) постійними або тимчасовими;
- 2) тимчасовими, постійними або зонами одноразового здійснення митного контролю;
- 3) зонами спрощеного митного контролю, постійними або тимчасовими зонами митного контролю.

8. Можуть лі інші органи державної влади (на відміну від митних органів) визначати форми та обсяги митного контролю? Можуть лі посадови особи інших органів державної влади (на відміну від митних органів) приймати участь у здійсненні митного контролю?

- 1) так;
- 2) ні;
- 3) так, але за обов'язковою попередньою домовленістю із митними органами й при участі та присутності уповноваженої посадової особи митного органу.

9. У встановлених випадках митні органи з власної ініціативи або з ініціативи правоохоронних органів мають право вимагати від осіб, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України, проведення операцій, передбачених ч.1 ст.320 Митним кодексом України; у такому разі витрати на проведення зазначених операцій (якщо митними органами не обґрунтовано були призначенні ці операції) будуть відшкодовуватися:

- 1) органом, з ініціативи якого вони проводилися;
- 2) власником товарів, транспортних засобів комерційного призначення або уповноваженими ними особами з обов'язковим подальшим повним не умовним поверненням за рахунок державного бюджету;
- 3) митними органами шляхом страхування власної фінансової відповідальності за шкоду, що може бути заподіяна особам та їх майну не правомірними рішеннями, діями або бездіяльністю.

10. Заходи офіційного контролю у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України проводяться митними органами шляхом:

- 1) державного контролю харчової та нехарчової продукції при її ввезенні на митну територію України;
- 2) габаритно-вагового контролю;
- 3) попереднього документального контролю.

11. «Митний контроль» являє собою:

1) виконання митними органами, в межах своєї компетенції, що встановлена Митним кодексом України, – митних формальностей, які пов'язані із закріпленням результатів митного контролю товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кодон України;

2) сукупні норми за якими функціонують митні органи з метою забезпечення законодавства України з питань митної справи, а також встановленого порядку переміщення товарів та транспортних засобів через митний кордон України, які визначаються принципами обумовленими Митним кодексом України;

3) сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм Митного кодексу України, законів та інших нормативно-правових актів з питань

митної справи, міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

12. Граничний строк перебування товарів, транспортних засобів комерційного призначення під митним контролем не може перевищувати «___» календарних днів, крім митних режимів, які передбачають перебування під митним контролем протягом усього часу дії митного режиму;

- 1) 180; 2) 120; 3) 90.

13. Зона митного контролю – це:

1) місце, визначене митними органами в пунктах контролю та пунктах обліку через державний кордон України або в інших місцях митної території України, в межах якого митні органи здійснюють митні процедури;

2) місце, визначене митними органами в пунктах пропуску через державний кордон України або в інших місцях митної території України, в межах якого митні органи здійснюють митні формальності.

14. Проби (зразки) товарів, крім великогабаритних та технічно складних, для проведення досліджень беруться:

- 1) в мінімальній кількості у двох примірниках;
- 2) в мінімальній кількості, в одному примірнику;
- 3) в мінімальній кількості в трьох примірниках;
- 4) відповідні вимоги Митним кодексом України не встановлені.

15. Форми та обсяг митного контролю, достатнього для забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи, обираються посадовими особами митних органів на підставі результатів застосування:

- 1) митного огляду та/або митного спостереження;
- 2) системи управління ризиками та/або пост-митного контролю;
- 3) попереднього документального контролю та/або автоматизованої системи управління ризиками;
- 4) системи управління ризиками та/або автоматизованою системою управління ризиками.

16. Розклад руху транспортних засобів, що здійснюють регулярні міжнародні рейси, затверджується:

1) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону;

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту державного кордону за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

17. Заходи офіційного контролю – це:

1) епідеміологічний, ветеринарний, фітосанітарний, екологічний, гемологічний, радіологічний контроль, контроль за переміщенням культурних цінностей, а також державний контроль (нагляд) за переміщенням нехарчової продукції;

2) фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що проводяться згідно із законодавством України;

3) контроль за наявністю у перевізників дозвільних документів на виконання перевезень; габаритно-ваговий контроль; контроль за дотриманням перевізниками правил перевезення небезпечних вантажів; контроль внесення (нарахування) перевізниками-нерезидентами платежів за проїзд автомобільними дорогами України; ведення обліку автомобільних транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

18. Візуальне інспектування – це:

1) дії посадової особи митних органів, що передбачають зняття засобів забезпечення ідентифікації, накладених на транспортний засіб комерційного призначення, без вивантаження товарів та без їх розпакування, з метою виявлення ознак псування цих товарів;

2) форма митного контролю, що полягає у зовнішньому візуальному огляді товарів, транспортних засобів, а також митного забезпечення та інших засобів ідентифікації товарів, що проводиться посадовою особою митних органів, якщо такий огляд не пов'язано з відкриттям транспортного засобу або його вантажних місць і ємностей та розпакуванням товарів.

19. Для забезпечення здійснення митного контролю митними органами використовується:

1) єдина автоматизована інформаційна система органів доходів і зборів України;

2) єдиний державний інформаційний веб-портал «Єдине вікно для міжнародної торгівлі»;

3) автоматизована система митного оформлення.

20. У разі ввезення на митну територію України товарів, транспортних засобів комерційного призначення митний контроль розпочинається з моменту:

1) перетинання товарами, транспортними засобами комерційного призначення митного кордону України;

2) переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через державний кордон України.

21. Ідентифікаційний огляд товарів і транспортних засобів комерційного призначення полягає в:

1) відсутності розкритті пакувальних місць і без обстеження транспортних засобів комерційного призначення;

2) зовнішньому огляді товарів та транспортних засобів комерційного призначення, що їх переміщують;

3) візуальному обстеженні митного забезпечення, що накладено на товар або пакувальні місця транспортних засобів комерційного призначення.

22. За результатами застосування системи управління ризиками огляд товарів, транспортних засобів комерційного призначення може бути:

- 1) ідентифікаційним, частковим, та повним;
- 2) ідентифікаційним, вибіркоvim, та цілеспрямованим;
- 3) ідентифікаційним, суцільний та з перерахунком;
- 4) ідентифікаційним, профілактичним, а також з відбором проб та зразків.

23. Акт огляду (переогляду) товарів та транспортних засобів, ручної поклажі та багажу засвідчується:

1) відбитком особистої номерної печатки посадової особи митного органу, яка приймає рішення про проведення огляду (переогляду) товарів та транспортних засобів, ручної поклажі та багажу;

2) відбитком особистої номерної печатки посадової особи митного органу, яка проводила огляд (переогляд) товарів та транспортних засобів, ручної поклажі та багажу;

3) відбитком особистої номерної печатки посадової особи митного органу, яка надає доручення на проведення огляду (переогляд) товарів та транспортних засобів, ручної поклажі та багажу.

24. Порожні транспортні засоби і транспортні засоби в яких перевозяться пасажери, у разі в'їзду на митну територію України декларуються митному органу не пізніше ніж через « ____ » з моменту прибуття у пункт пропуску через державний кордон України, а в разі виїзду за межі митної території – не пізніше ніж за « ____ » до перетинання митного кордону України:

1) дві години; одну годину;	2) п'ять години; дві години;
3) три години; три години;	4) чотири години; чотири години.

25. Якщо за результатами застосування системи управління ризиками або посадовою особою митного органу за результатами застосування системи управління ризиками не визначено необхідності проведення митного огляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митне оформлення та випуск цих товарів, транспортних засобів здійснюється:

1) з пред'явленням зазначених товарів, транспортних засобів посадовій особі митного органу, але без проведення їх митного огляду;

2) з пред'явленням товарів, транспортних засобів посадовій особі митного органу або без пред'явлення зазначених товарів, транспортних засобів такої посадовій особі;

3) без пред'явлення зазначених товарів, транспортних засобів посадовій особі митного органу або з пред'явленням, але без проведення їх митного огляду;

4) з пред'явленням посадовій особі митного органу та проведення їх митного огляду без складання акту огляду товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

26. Попередній документальний контроль припиняється посадовою особою митного органу у разі:

- 1) виявлення пошкодження упаковки або явних ознак псування товарів;
- 2) закінчення строку придатності товарів;
- 3) відсутності хоча б одного документа чи відсутності хоча б однієї відомості, необхідних для здійснення попереднього документального контролю;
- 4) невідповідності умов переміщення встановленим законодавством вимогам;
- 5) ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) живих рослин;

6) наявності інформації державного органу про заборону переміщення товарів через державний кордон України;

7) ввезення на митну територію України (у тому числі з метою транзиту) живих тварин (ссавців, птахів, бджіл, комах, риби, ракоподібних, молюсків, жаб, амфібій та рептилій).

27. Попередній документальний контроль розпочинається:

1) після пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення і документів на такі товари в пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України;

2) після представлення у митний орган товарів, транспортних засобів комерційного призначення та/або транспортних засобів особистого використання і документів на такі товари в пункті пропуску (пункті обліку) через державний кордон України;

3) після надання до митного органу товарів, транспортних засобів і документів на такі товари, транспортні засоби в пункті пропуску (контрольному пункті в'їзду/виїзду) через державний кордон України.

28. Митний контроль здійснюється виключно ... :

1) контролюючими органами відповідно до Митного кодексу України, Податкового кодексу України та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи;

2) органами фінансового контролю відповідно до законодавства України з питань митної справи;

3) митними органами відповідно до Митного кодексу України та інших законів України.

29. У разі коли існує реальна загроза знищення, безповоротної втрати чи істотного псування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, митний орган терміново сповіщається:

1) про зміну, вилучення чи знищення засобів забезпечення ідентифікації з наданням документальних доказів існування зазначеної загрози;

2) про заміщення, витребування чи пошкодження засобів забезпечення ідентифікації з наданням завірених довідок про існування зазначеної загрози;

3) про заміну, втрату чи псування засобів забезпечення ідентифікації з наданням інформаційних даних щодо існування зазначеної загрози.

30. З метою скорочення часу проведення митного контролю та підвищення його ефективності митні органи можуть використовувати:

1) технічні засоби митного контролю, а також службових собак;

2) технічні та спеціальні засоби, а також службових собак;

3) технічні та спеціальні засоби митного контролю.

31. Митному контролю підлягають:

1) усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України;

2) усі товари, предмети, транспортні засоби особистого користування, які переміщуються через митний кордон України;

3) усі товари, речі, майно та транспортні засоби, які переміщуються через митний кордон України.

«Митні режими»

1. Загальний строк переробки товарів на митній території України для підприємств суднобудівної промисловості (в межах класу 30.11 групи 30.1 розділу 30, класу 33.15 групи 33.1 розділу 33 КВЕД ДК 009:2010) не може перевищувати:

- 1) 365 днів; 2) 730 днів; 3) 1095 днів; 4) 1460 днів.

2. Поміщення українських товарів у митний режим вільної митної зони для цілей оподаткування вважається:

- 1) імпортом цих товарів;
- 2) переробкою на митній території цих товарів;
- 3) експортом цих товарів;
- 4) реекспортом цих товарів.

3. Строк переробки товарів на митній території України обчислюється з дня:

- 1) завершення митного оформлення митним органом іноземних товарів для переробки;
- 2) доставлення іноземних товарів для переробки у місце прибуття, що визначене на митній території України;
- 3) завершення митного оформлення митним органом продуктів переробки;
- 4) ввезення іноземних товарів для переробки.

4. Митний режим реекспорту може бути застосований до товарів, які при ввезенні на митну територію України мали статус:

- 1) українських;
2) іноземних;
3) іноземних та/або українських;
4) жодна з відповідей не вірна.

5. Товари, поміщені у митний режим імпорту, набувають статусу:

- 1) українських товарів;
- 2) іноземних товарів;
- 3) іноземних та/або українських;
- 4) вітчизняних товарів.

5. Кількість митних режимів, запроваджена Митним кодексом України складає:

- 1) 12; 2) 13; 3) 14; 4) 16.

6. Поміщення товарів у митний режим здійснюється шляхом:

- 1) їх декларування та виконання митних формальностей;
- 2) їх декларування та виконання митних процедур;
- 3) їх декларування та здійснення митного контролю та митного оформлення щодо цих товарів.

7. Митний режим, у який поміщені товари, може бути змінений на інший за умови:

- 1) дотримання заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, встановлених законодавством для товарів, що поміщуються у такий інший митний режим;
- 2) виконання всіх належних процедур щодо заявленого режиму;
- 3) виконання всіх належних процедур щодо заявленого режиму, дотримання вимог законодавства щодо тарифних і нетарифних заходів регулювання;
- 4) декларування цих товарів до відповідного митного режиму, визначеного Митним кодексом України.

8. Дозвіл на поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування видається митним органом безоплатно протягом «___» робочих днів від дати реєстрації відповідної заяви:

1) трьох;	2) п'яти;
3) семи;	4) десяти.

9. Залишки, що утворились в результаті знищення або руйнування товарів, підлягають поміщенню протягом «___» днів від дати знищення товарів у відповідний митний режим:

1) п'яти;	2) десяти;
3) двадцяти;	4) тридцяти.

10. За митним статусом товари поділяються на:

- 1) українські та іноземні;
- 2) українські, іноземні та статус яких не визначено;
- 3) українські, іноземні та статус яких не визначено;
- 4) українські, іноземні та такі що стануть українськими після їх поміщення у відповідний митний режим.

11. Переміщення товарів у митному режимі транзиту здійснюється як:

- 1) прохідний або внутрішній транзит, або каботаж;
- 2) прохідний або внутрішній транзит, або трансшипмент;
- 3) прохідний або внутрішній транзит;
- 4) прохідний або каботаж;
- 5) внутрішній транзит або трансшипмент.

12. Митний режим – це:

1) комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення;

2) сукупність норм, встановлених законами України з питань митної справи, що залежно від заявленої мети переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України визначають порядок такого переміщення та обсяг митних процедур, які при цьому здійснюються;

3) сукупність правових положень, установлених законами з питань митної справи, що визначають для митних цілей статус товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України.

13. Митний режим тимчасового вивезення завершується шляхом:

1) реімпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, або поміщення їх в інший митний режим;

2) імпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення, або поміщення їх в інший митний режим;

3) імпорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

4) реекспорту товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

14. Декларування у митний режим реімпорту упаковок, контейнерів, піддонів та транспортних засобів комерційного призначення здійснюється на підставі:

1) документів, що дають можливість здійснити ідентифікацію таких товарів, як таких, що були раніше випущені за межі митної території України;

2) документів, що підтверджують попереднє вивезення зазначених товарів за межі митної території України.

15. При каботажних перевезеннях іноземні товари перебувають під митним контролем протягом:

- 1) 15 днів; 2) 1 місяця; 3) 1 року; 4) усього часу каботажу.

16. Під час ввезення продуктів переробки іноземні товари, які були витрачені у процесі переробки і вивозились:

- 1) декларуванню не підлягають;
2) декларуються в загальну порядку;
3) підлягають декларуванню на підставі митної декларації;
4) підлягають декларуванню на підставі документів, що підтверджують їх витрачення.

17. Залишки та відходи, що утворились в результаті здійснення операцій з переробки українських товарів за межами митної території України і залишаються за межами цієї території:

- 1) митному контролю та митному оформленню не підлягають;
2) підлягають поміщенню у відповідний митний режим до закінчення строку переробки товарів;
3) декларуються за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД, якому відповідає найбільша ставка мита;
4) підлягають видаленню відповідно до законодавства України до закінчення строку переробки товарів.

18. Протягом якого строку від дати відкликання дозволу на переробку товарів за межами митної території України товари, поміщені в митний режим переробки за межами митної території, повинні бути заявлені до іншого митного режиму:

- 1) 10 днів; 2) 20 днів; 3) 30 днів; 4) 45 днів.

19. Відходи, що утворилися в результаті знищення або руйнування товарів і які не мають господарської цінності та не можуть бути утилізовані, підлягають:

- 1) відмовленню від них відповідно до законодавства України;
2) переадресації відповідно до законодавства України з питань митної справи;
3) видаленню відповідно до законодавства України;
4) знищенню відповідно до законодавства України.
5) вивезенню за межі митної території України згідно з митним режимом експорту (остаточного вивезення);
6) поміщенню протягом 10 днів від дати знищення товарів у відповідний митний режим.

20. У разі втрати товарів після ввезення їх на митну територію України внаслідок протиправних дій третіх осіб митні платежі, встановлені на імпорт таких товарів:

- 1) підлягають сплаті в повному обсязі;
2) підлягають сплаті за пільговими ставками Митного тарифу України;
3) не справляються відповідно до законодавства за умови документального підтвердження протиправних дій третіх осіб;
4) не справляються відповідно до вимог Митного кодексу України.

21. У митний режим реімпорту можуть бути поміщені товари, що були вивезені за межі митної території України згідно з митним режимом експорту (остаточного вивезення) і повертаються особі, що їх експортувала, якщо ці товари:

- 1) повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує шести місяців з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту;
- 2) повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує одного року з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту;
- 3) повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує трьох місяців з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту;
- 4) повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує трьох років з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту.

22. Іноземні товари, поміщені у митний режим «реекспорту»:

- 1) зберігають статус іноземних товарів;
- 2) набувають статусу українських товарів;
- 3) втрачають статус іноземних товарів;
- 4) не мають статусу українських чи іноземних товарів.

23. Питання, пов'язані з виконанням необхідних митних формальностей та здійсненням митного контролю товарів, поміщених у відповідний митний режим, регулюються:

- 1) Митним кодексом України;
- 2) Законами України; розпорядчими актами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику; міжнародними документами, що набули законної чинності нормативних актів України;
- 3) Законами України, постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України; Указами Президента України; розпорядчими актами центральних органів виконавчої влади України.

24. Митний режим експорт – це:

- 1) митний режим, який визначає порядок вивезення товарів за межі митної території України без зобов'язання про їх повернення та без установлення умов їх використання в зарубіжжі у будь-якому вигляді або стані;
- 2) митний режим, відповідно до якого українські товари випускаються для вільного обігу за межами митної території України без зобов'язань щодо їх зворотного ввезення;
- 3) митний режим, що визначає процедуру випуску товарів з митної території України до країн близького або дальнього зарубіжжя з установленням умов їх подальшого використання чи обігу.

25. Строк транзитних перевезень для авіаційного транспорту становить:

- 1) 3 діб;
- 2) 5 діб;
- 3) 7 діб;
- 4) 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці – 5 діб);
- 5) від 5 до 10 діб.

26. Вільна митна зона, як митний режим – це:

- 1) митний режим, за яким на товари, що ввозяться на території відповідних типів спеціальних (вільних) економічних зон із-за меж митної території України, а також до товарів, що вивозяться з територій зазначених зон за межі митної території України, не застосовуються заходи тарифного й нетарифного регулювання, якщо інше не передбачено Митним кодексом України;
- 2) митний режим, відповідно до якого іноземні товари ввозяться на територію вільної митної зони та вивозяться з цієї території за межі митної території України із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів

нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, а українські товари ввозяться на територію вільної митної зони із оподаткуванням митними платежами та застосуванням заходів нетарифного регулювання;

3) митний режим, за яким на товари, які ввозяться чи вивозяться на територію пріоритетного розвитку, територію спеціальної (вільної) митної зони, територію технопарку (технополісу) чи індустріального (промислового) парку із-за меж митної території України, не застосовуються заходи тарифних обмежень й заборон, якщо інше не передбачено законодавством України з питань митної справи.

27. Митний режим імпорту може бути застосований до товарів:

1) що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим, а також до продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим переробки на митній території;

2) іноземного походження що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем на об'єктах з митним статусом або поміщені в інші митні режими, а також до продуктів переробки давальницької сировини, поміщених у митний режим переробки за межами митної території.

28. Для товарів, що ввозяться з наміром подальшого реекспорту, засоби забезпечення ідентифікації:

1) не застосовуються;

2) можуть бути застосовані на момент їх ввезення на митну територію України;

3) на бажання декларанта можуть бути застосовані на момент їх ввезення на митну територію України;

4) можуть застосовуватися тільки передбачені частиною другою статті 326 «Забезпечення ідентифікації товарів, транспортних засобів комерційного призначення, приміщень та інших місць під час здійснення митного контролю» Митного кодексу України.

29. Якщо перевантаження товарів, що переміщуються у митному режимі «транзиту», з одного транспортного засобу на інший може бути здійснене без порушення митних пломб та інших засобів забезпечення ідентифікації, таке перевантаження допускається:

1) з обов'язковим попереднім дозволом митного органу або з обов'язковим послідовним інформуванням митного органу;

2) без дозволу, але з попереднім інформуванням митного органу;

3) без відповідного дозволу митного органу та без відповідного інформування митного органу.

30. У разі порушення умов митного режиму «тимчасового ввезення» особа, відповідальна за дотримання режиму, зобов'язана:

1) сплатити суму податкового зобов'язання та штрафні санкції відповідно до Митного кодексу України;

2) сплатити суму податкового зобов'язання та пеню відповідно до Податкового кодексу України;

3) негайно вивезти товари, транспортні засоби комерційного призначення, поміщені у цей митний режим, за межі митної території України та сплатити суму податкового зобов'язання відповідно до законодавства України з питань податкової та митної справи.

31. Строк зберігання в митному режимі «митного складу» підакцизних товарів, іноземних товарів, які були попередньо поміщені у митні режими

«транзиту», «тимчасового ввезення» або «переробки на митній території України», а також продуктів переробки не може перевищувати:

- 1) 1460 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим;
- 2) 1095 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим;
- 3) 730 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим;
- 4) 365 днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим.

32. Строк «тимчасового вивезення» товарів, транспортних засобів комерційного призначення:

1) встановлюється митним органом у кожному конкретному випадку, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у зазначений митний режим;

2) встановлюється особою, відповідальною за дотримання митного режиму тимчасового вивезення, але не повинен перевищувати трьох років з дати вивезення товарів, транспортних засобів комерційного за межі митної території України;

3) встановлюється митним органом у кожному визначеному випадку або особою, відповідальною за дотримання митного режиму тимчасового вивезення, але не повинен перевищувати трьох років з дати поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у зазначений митний режим.

33. Знищення або руйнування товарів здійснюється за рахунок:

- 1) їх власника, уповноваженої ним особи чи інших заінтересованих осіб;
- 2) митного органу;
- 3) органу уповноваженого відповідно до законодавства України на здійснення операцій зі знищення або руйнування.

34. Іноземні товари поміщуються у митний режим «відмови на користь держави»:

1) із звільненням від оподаткування митними платежами та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

2) із сплатою митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

3) із звільненням від оподаткування митними платежами та із застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) із сплатою митних платежів та із застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

35. У митний режим «безмитної торгівлі» поміщуються:

1) будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України і транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як технічна допомога, живих тварин та комплектних об'єктів;

2) будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України і транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога, живих тварин;

3) будь-які товари, крім товарів, заборонених до ввезення в Україну, вивезення з України і транзиту через територію України, товарів, що надходять в Україну для цільового призначення, живих тварин та нафтопродуктів.

36. Не підлягають поміщенню у митний режим «переробки за межами митної території» товари:

1) перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України;

2) які при експорті були звільнені від оподаткування митними платежами відповідно до Митного кодексу України та Податкового кодексу України;

3) які при імпорті були звільнені від оподаткування митними платежами відповідно до Митного кодексу України та Податкового кодексу України;

4) перелік яких визначено центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

37. Строк зберігання товарів у митному режимі «митного складу» не може перевищувати ____ днів від дня поміщення цих товарів у зазначений митний режим:

- 1) 365; 2) 730; 3) 1095; 4) 1460.

38. Знищення або руйнування як митний режим – це:

1) митний режим, відповідно до якого товари, що ввезені на митну територію України, а також вилучена експортна продукція з цивільного обігу, знищуються: механічною, фізико-хімічною, біологічною або іншою обробкою під митним контролем, без справляння митних платежів та у подальшому залишкові компоненти даних товарів, продукції розміщуються у спеціально відведених для цього місцях;

2) митний режим, з додержанням вимог якого, товари, що були ввезені на митну територію України, а також вилучена з обігу продукція, без справляння митних платежів, може знищуватися, проходити утилізацію, переробку шляхом здійснення технологічних операцій, пов'язаних зі зміною фізичних, хімічних або біологічних властивостей ввезених на митний кордон України товарів, предметів й вилученої з обігу продукції з метою підготовки таких товарів, предметів, продукції до утилізації чи подальшого використання в якості вторинних матеріальних або енергетичних ресурсів за умови приведення її у відповідність із вимогами нормативно-правових актів і розпорядчих актів митних органів та інших центральних органів виконавчої влади відповідно до їх повноважень;

3) митний режим, згідно з яким іноземні товари під митним контролем знищуються або приводяться у стан, який виключає можливість їх використання, з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами, установленими на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

39. Підтвердженням українського статусу товарів, поміщених у митний режим імпорту, є:

1) товаротранспортні документи, в залежності від виду транспорту, яким переміщувався товар;

2) рахунок фактура (інвойс), або інший документ, що визначає вартість товару, з проставленням особистого митного забезпечення посадової особи митного органу;

3) товаросупровідні документи та сертифікат про походження (товару);

4) митна декларація, за якою такі товари випущені у вільний обіг.

40. Товари, виготовлені (вироблені, одержані) у вільній митній зоні, мають статус:

1) товарів вільної митної зони;

2) товарів статус яких не визначено;

3) іноземних товарів;

4) українських товарів.

5) не мають статусу українських чи іноземних товарів.

41. У разі тимчасового ввезення товарів з умовним частковим звільненням від оподаткування митними платежами 3 відсотки суми митних платежів сплачується за:

1) кожний місяць заявленого строку перебування на митній території України;

2) кожний повний або неповний календарний місяць заявленого строку перебування на митній території України;

3) кожний повний календарний місяць, що передує неповному календарному місяцю заявленого строку перебування на митній території України;

4) кожний повний календарний місяць використання товарів відповідно до заявленої мети тимчасового ввезення.

42. У митний режим тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами поміщуються виключно товари:

1) зазначені в Додатках В.1-В.9, С, D до Конвенції про тимчасове ввезення (м. Стамбул, 1990 рік), на умовах, визначених цими Додатками, а також повітряні судна, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу;

2) зазначені в додатках до Конвенції про спрощення і гармонізацію митних процедур, на умовах (м. Кіото, 1973 рік), визначених цими Додатками, а також повітряні судна, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу;

3) зазначені в Додатку Е до Митної конвенції, що стосується контейнерів (м. Женева, 1972 рік), на умовах, визначених цим Додатком;

4) зазначені в Конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (м. Женева, 1975 рік), та на умовах, визначених такою Конвенцією, а також повітряні судна, які ввозяться на митну територію України українськими авіакомпаніями за договорами оперативного лізингу.

43. Поміщення українських товарів у митний режим безмитної торгівлі для цілей оподаткування вважається:

1) імпортом цих товарів;

2) реімпортом цих товарів;

3) експортом цих товарів;

4) реекспортом цих товарів.

44. Дозвіл на переробку товарів за межами митної території України видається підприємству-резиденту України митним органом безоплатно протягом «___» робочих днів від дати реєстрації відповідної заяви:

1) п'яти;

2) десяти;

3) трьох;

4) п'ятнадцяти.

45. Якщо умовами переробки товарів за межами митної території України передбачено проведення розрахунків частиною товарів, призначених для переробки, така частина товарів при вивезенні за межі митної території України декларується у митному режимі:

1) транзиту;

2) експорту;

3) реімпорту;

4) реекспорту.

46. Іноземні товари, що ввозяться на територію вільної митної зони, допускаються на зазначену територію:

1) з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами;

2) з повним звільненням від оподаткування митними платежами;

3) з частковим умовним звільненням від оподаткування митними платежами.

47. Митний режим знищення або руйнування завершується:

1) після виконання операцій із знищення або руйнування товарів та декларування у відповідний митний режим їх залишків;

2) після виконання операцій із знищення, утилізації, переробки шляхом здійснення технологічних операцій, пов'язаних зі зміною фізичних, хімічних або біологічних властивостей товарів та їх залишків;

3) після виконання операцій із знищення, механічної, фізико-хімічної, біологічної або іншої обробки товарів та декларування їх у відповідний митний режим.

48. Поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі, а також зміна цього митного режиму здійснюється митним органом:

1) у зоні діяльності якого розташований відповідний магазин безмитної торгівлі;

2) у зоні діяльності якого розташований міжнародний пункт пропуску через державний кордон України для авіаційного сполучення де функціонує магазин безмитної торгівлі;

3) у зоні діяльності якого розташовані місця прибуття-вибуття авіаційного транспорту та де діє торгівельні площі та склад магазину безмитної торгівлі.

49. Переліки видів товарів, які можуть бути поміщені у митний режим вільної митної зони з метою розміщення на територіях вільних митних зон промислового типу, та виробничих операцій, які можуть здійснюватися з такими товарами, визначаються:

1) законами України для кожної такої зони;

2) Кабінетом Міністрів України для кожної такої зони окремо;

3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику для такої відповідної зони.

50. Випуск у вільний обіг продуктів переробки товарів, поміщених у митний режим вільної митної зони, здійснюється:

1) зі сплатою митних платежів та процентів, що підлягали б сплаті у разі перенесення строків сплати митних платежів у зв'язку з наданням розстрочення або відстрочення їх сплати відповідно до статті 100 Податкового кодексу України;

2) зі сплатою митних платежів та процентів, що підлягали б сплаті у разі перенесення строків сплати митних платежів у зв'язку із застосуванням вексельної форми розрахунку або субсидії при їх сплаті відповідно до статті 141 Податкового кодексу України;

3) зі сплатою митних платежів та процентів, що підлягали б сплаті у разі перенесення строків сплати митних платежів у зв'язку з наданням гарантійного способу розрахунку або способу розрахунку при застосуванні умовно часткового звільнення їх сплати відповідно до статті 307 Податкового кодексу України.

51. Митний режим відмови на користь держави завершується:

1) після розміщення товарів на складі митного органу;

2) після поміщення товарів на склад тимчасового зберігання;

3) після переміщення товарів на митний склад;

4) після ввезення товарів на територію торговельної організації, якій надано право реалізації та зберігання безхазяйного майна, що переходить у власність держави.

52. Відповідальність за неправомірне розпорядження товарами шляхом їх поміщення в митний режим відмови на користь держави несе:

1) посадова особа митного органу;

2) декларант;

3) вантажовласник чи його представник;

4) підприємство – митний брокер;

5) експедитор чи агент.

До Теми 11

«Особливості митного оформлення товарів»

1. Метою митного оформлення, є:

1) забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів;

2) застосування встановленого порядку переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України, а також забезпечення здійснення митного контролю та статистичного обліку ввезених на митну територію України, вивезених за її межі і транзиту через її територію товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

3) засвідчення результатів митного контролю, статистичний облік ввезення, вивезення та транзиту через територію України товарів та транспортних засобів комерційного призначення, а також пропуск їх через митний кордон України відповідно до заявленого митного режиму.

2. Митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється в:

1) будь-якому митному органі з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено Митним кодексом України;

2) митному органі за місцем розташування суб'єкта ЗЕД з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено Митним кодексом України;

3) будь-якому митному органі за місцем знаходження суб'єкта ЗЕД відповідно до норм ЗУ «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» з обов'язковим пред'явленням їх цьому органу;

4) будь-якому митному органі за місцем реєстрації юридичних осіб та реєстрації (перебування) фізичних осіб – підприємців відповідно до норм ЗУ «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» з пред'явленням їх цьому органу, якщо інше не передбачено Митним кодексом України.

3. Впродовж якого терміну, як правило, завершується митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які пред'явленні до митного оформлення з поданням усіх необхідних для такого оформлення документів і відомостей?

- 1) 3 годин; 2) 4 годин; 3) 2 годин; 4) 1 години.

4. На товари, що переміщуються через митний кордон України у складі вантажів з допомогою, допускається подання:

1) попередньої або тимчасової митної декларації за правилами, встановленими Митним кодексом України;

2) попередньої митної декларації за правилами, встановленими Митним кодексом України;

3) тимчасової митної декларації за правилами, встановленими Митним кодексом України;

4) спрощеної митної декларації за правилами, встановленими Митним кодексом України;

5) попередньої, тимчасової, спрощеної митної декларації за правилами, що встановлені Митним кодексом України.

5. Митне оформлення товарів, що ввозяться в Україну як внесок іноземного інвестора до статутного фонду підприємства з іноземними інвестиціями, здійснюється:

- 1) в першочерговому порядку;
- 2) у пільговому режимі;
- 3) відсутня правильна відповідь.
- 4) у звичайному порядку, встановленим МКУ.

6. У якому місці здійснюється декларування порожніх транспортних засобів та транспортних засобів, що перевозять пасажирів?

- 1) у місцях, що спеціально визначені на митній території України центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;
- 2) у місцях розташування пунктів пропуску (пунктів контролю) через державний кордон України;
- 3) у місці перетину митного кордону України.

7. Невідповідність фактичних вагових характеристик товарів відомостям, зазначеним у товаросупровідних документах, пов'язана з особливостями транспортування, зберігання, специфічними характеристиками певних товарів, допускається:

- 1) в межах норм природного зношення та норм споживання таких товарів відповідно до законодавства України;
- 2) в межах норм природного убутку та норм списання втрат таких товарів відповідно до законодавства України;
- 3) в межах норм списання втрат при транспортуванні та природною втратою первісних якостей товарів відповідно до законодавства України;
- 4) в межах норм технічного убутку та норм списання пошкоджених, зруйнованих товарів відповідно до законодавства України.

8. Перед подачею митної декларації декларант має право з дозволу митного органу здійснювати:

- 1) фізичний огляд товарів з метою перевірки їх відповідності опису (відомостям), зазначеному у товаросупровідних документах, брати проби та зразки товарів;
- 2) візуальний огляд товарів з метою перевірки їх наявності й відповідності інформаційним відомостям, зазначеним у товаросупровідних або товаротransпортних документах;
- 3) ідентифікаційний огляд товарів з метою часткової перевірки кількісних та якісних характеристик товарів, зазначених у митних, комерційних, транспортних, облікових документах.

9. У разі надходження товарів різних найменувань у кількості більше 10 товарних підкатегорій однією партією вони за бажанням декларанта або уповноваженої ним особи можуть декларуватися для вільного обігу на митній території України:

- 1) за декількома класифікаційними кодами згідно з УКТ ЗЕД за умови, що цим кодам відповідає найбільша ставка ввізного мита;
- 2) за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД за умови, що цьому коду відповідає 10% ставка ввізного мита;
- 3) за одним класифікаційним кодом згідно з УКТ ЗЕД за умови, що цьому коду відповідає найбільша ставка ввізного мита;
- 4) за декількома класифікаційними кодами згідно з УКТ ЗЕД за умови, що цьому коду відповідає 20% ставка ввізного мита.

10. Відкликання митної декларації допускається:

- 1) лише до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму;
- 2) лише до моменту прийняття митної декларації до митного оформлення відповідно до заявленого митного режиму;
- 3) лише до моменту початку митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленої митної процедури;
- 4) не допускається.

11. Періодична митна декларація може застосовуватися у разі коли:

- 1) товари переміщуються через митний кордон України однією і тією ж особою за одним зовнішньоекономічним договором (контрактом) або документів, які використовуються в міжнародній практиці замість зовнішньоекономічного договору (контракту);
- 2) товари регулярно переміщуються через митний кордон України однією і тією ж особою на одних і тих же умовах та підставах;
- 3) товари, що переміщуються через митний кордон України є частиною одного комплектного об'єкту або призначенні, виключно для цільового використання;

12. Відмова у митному оформленні – це:

- 1) письмове обґрунтоване повідомлення митного органу із зазначенням причин, що сприяли відмові у перетині товарами, транспортними засобами комерційного призначення митного кордону України чи відмові у подальшому їх митному оформленні через дії декларанта або уповноважених ним осіб, що порушують умови Митного кодексу України;
- 2) письмово-роз'яснювальний акт митних органів щодо відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні чи пропуску товарів і транспортних засобів через митний кордон України, що була спричинена діями декларанта або уповноваженими ним особами, у наслідок чого були невиконанні приписи та заборони зазначенні у Митному кодексі України;
- 3) письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених Митним кодексом України.

13. При застосуванні яких заходів, передбачених Митним кодексом України, присутність декларанта є обов'язковою?

- 1) при огляді територій та приміщень зі спеціальним митним статусом, де під митним контролем зберігаються товари, транспортні засоби комерційного призначення, ручна поклажа, багаж;
- 2) при перевірці та ознайомленні з документами, відомостями, подання яких є необхідним для здійснення посадовими особами митних органів митних процедур з контролю та оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення ручної поклажі, багажу;
- 3) при огляді та переогляді товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ручної поклажі, багажу;
- 4) при обліку та перевірці обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, ручної поклажі, багажу, що перебувають у місцях визначених митними органами.

14. Внесення змін (стосуються лише товарів, транспортних засобів комерційного призначення, зазначених у митній декларації) до митної декларації, що була прийнята митним органом, допускається до моменту:

1) завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, а також протягом трьох років з дня завершення їх митного оформлення;

2) завершення митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленої митної процедури, а також протягом одного року з дня завершення їхнього розмитнення;

3) завершення митних формальностей з митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, відповідно до заявлених митних формальностей, а також протягом двох років від дня завершення митних формальностей.

15. Митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення:

1) не пізніше 10 робочих днів після перетину товарами і транспортними засобами митного кордону України в зоні діяльності митного органу де розташовано місце прибуття товарів, та де буде здійснюватися митне оформлення;

2) протягом 10 робочих днів з дати доставлення товарів, транспортних засобів до зазначеного митного органу;

3) у термін, що дорівнює 10 робочим дням з дати надходження товарів, транспортних засобів у будь-яке місце митної території України, встановлене митними органами для здійснення митного контролю та оформлення товарів, транспортних засобів.

16. З метою визначення правильності заповнення поданої митної декларації та відповідності доданих до неї документів установленим вимогам, митний орган здійснює:

1) реєстрацію митної декларації;

2) перевірку митної декларації;

3) модифікацію даних митної декларації;

4) коригування значень митної декларації.

17. При ввезенні товарів, транспортних засобів комерційного призначення в Україну, у тому числі з метою транзиту, періодична митна декларація використовується замість:

1) додаткової митної декларації;

2) тимчасової митної декларації;

3) попередньої митної декларації.

18. Ввезення товару на територію України за попередньою митною декларацією дозволяється протягом ____ днів з дати її оформлення митними органами:

1) 10;

2) 30;

3) 60;

4) 90.

19. Документи, відомості про які зазначені в митній декларації, крім документів на паперових носіях, що надані митному органу для здійснення митних формальностей та не повернені митним органом після їх виконання, повинні зберігатися декларантом або уповноваженою ним особою протягом не менше ніж:

1) 365 днів;

2) 730 днів;

3) 1095 днів;

4) 1460 днів.

20. Що розуміється під поняттям митне оформлення:

- 1) виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення;
- 2) виконання митним органом митних процедур, які пов'язані із закріпленням результатів митного контролю товарів, транспортних засобів комерційного призначення і мають юридичне значення;
- 3) сукупність норм, встановлених законодавством України з питань митної справи, що залежно від заявленої мети переміщення товарів і транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України визначають порядок такого переміщення та обсяг митних формальностей, які при цьому здійснюються;
- 4) здійснення організаційних заходів, що реалізуються митними органами в межах своєї компетенції з метою забезпечення законодавства України з питань митної справи при виконанні митних формальностей відносно товарів, транспортних засобів комерційного призначення.

21. Яка мета подання декларантом попередньої митної декларації?

- 1) проведення аналізу ризиків та прискорення виконання митних формальностей;
- 2) здійснення керування ризиками та пришвидшення проведення митних процедур;
- 3) управління системою індикаторів ризиків та не допущення порушень митних правил.

22. Декларант – це:

- 1) юридична чи фізична особа, яка має дозвіл на право незалежного здійснення декларування товарів і транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України;
- 2) громадяни України, іноземці або особи без громадянства, яким надано юридичною або фізичною особою – підприємцем право здійснювати в їх інтересах декларування товарів та транспортних засобів комерційного призначення, що прямують через митний кордон України;
- 3) особа, яка самостійно здійснює декларування або від імені якої здійснюється декларування, або особа, яка визнана митним органом як митний брокер та яка отримала повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику на декларування.

23. Митне оформлення військової техніки іноземних держав здійснюється митним органом, за участю:

- 1) представників Міністерства оборони України, а в разі необхідності представника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- 2) представників Міністерства оборони України, а в разі необхідності представника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;
- 3) представників Міністерства оборони України, а в разі якщо заходи, в рамках яких переміщуються такі товари, належать до повноважень іншого центрального органу виконавчої влади, – представників цього центрального органу виконавчої влади.

24. Засвідчення митним органом прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється:

1) шляхом проставляння відтисків відповідних митних штампів чи печаток (у тому числі за допомогою інноваційних технологій), особистого підпису, інших відміток на митній декларації або товаросупроводжувальних та транспортних документів у разі їх подання на паперовому носії;

2) шляхом проставляння відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

25. Митна декларація реєструється та приймається митним органом у порядку, що визначається:

1) Кабінетом Міністрів України;

2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

26. Тимчасова митна декларація підтверджує взяття декларантом або уповноваженою ним особою зобов'язання подати митному органу додаткову декларацію у строк:

1) не більше 45 днів з дати оформлення тимчасової митної декларації;

2) не більше 45 днів з дати подання декларантом до митного оформлення тимчасової митної декларації;

3) не більше 45 днів з дати прийняття та подальшого оформлення посадовою особою митного органу тимчасової митної декларації.

27. Періодична митна декларація подається для декларування товарів, що переміщуються через митний кордон України суднами закордонного плавання, трубопроводним транспортом або лініями електропередачі, припасів, періодичних друкованих видань та товарів, переміщення яких через митний кордон України планується з періодичністю не рідше ніж:

1) 30 днів;

2) 45 днів;

3) 180 днів;

4) 365 днів.

28. З якого моменту декларант або уповноважена ним особа несе відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у митній декларації?

1) з моменту прийняття митним органом митної декларації вона є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення, а декларант або уповноважена ним особа несе відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у цій декларації;

2) з моменту прийняття митним органом митної декларації вона є документом, що засвідчує факти нарахування та/або сплати митних платежів, а декларант або уповноважена ним особа несе відповідальність за звільнення від обов'язку нарахування і сплати митних платежів, що наведені у цій декларації;

3) з моменту прийняття митним органом митної декларації, така декларація є завершальним юридичним фактом правовідносин митного оформлення, яка підтверджує завершення декларування ввезеного на митну територію товару, а

декларант несе відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у цій декларації.

29. Спрощена митна декларація використовується:

1) для декларування та випуску в заявлений митний режим товарів, декларантом яких є підприємство, яке отримало авторизацію АЕО-С і має дозвіл на застосування спеціального спрощення «процедура спрощеного декларування»;

2) для декларування та випуску в заявлений митний режим товарів, декларантом яких є підприємство, яке отримало авторизацію АЕО-Б і має дозвіл на застосування спеціального спрощення «процедура митного оформлення в першочерговому порядку»;

3) для декларування та випуску в заявлений митний режим товарів, декларантом яких є підприємство, яке отримало авторизацію АЕО-А і має дозвіл на застосування спеціального спрощення «процедура декларування та митного оформлення на об'єктах підприємства».

30. Митна декларація – це:

1) письмова заява встановленої форми, що подається митному органу і містить відомості про товари, інші предмети, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України, митний режим, у який вони заявляються, а також інформацію, необхідну для нарахування податків, зборів, інших платежів;

2) заява, що містить відомості про товари і транспортні засоби комерційного призначення та мету їх переміщення через митний кордон України або про зміну митного режиму щодо них, а також іншу інформацію, необхідну для здійснення митного контролю, митного оформлення, митної статистики, нарахування митних платежів;

3) заява встановленої форми, в якій особою зазначено митну процедуру, що підлягає застосуванню до товарів, та передбачені законодавством відомості про товари, умови і способи їх переміщення через митний кордон України та щодо нарахування митних платежів, необхідних для застосування цієї процедури.

До Теми 12

«Переміщення товарів громадянами через митний кордон України»

1. Домашні тварини, що ввозяться громадянами на митну територію України:

1) підлягають письмовому декларуванню без застосування до них заходів контролю, визначених законом;

2) підлягають письмовому декларуванню за бажанням громадянина та застосуванню до них заходів контролю, визначених законом;

3) підлягають письмовому декларуванню та застосуванню до них заходів контролю, визначених законом;

4) не підлягають письмовому декларуванню та застосуванню до них заходів контролю, визначених законом.

2. Не допускається ввезення на митну територію України алкогольних напоїв та тютюнових виробів громадянами, які не досягли:

1) 16 років; 2) 18 років; 3) 19 років; 4) 21 років.

3. Дозволяється тимчасове ввезення громадянами-нерезидентами на митну територію України транспортних засобів особистого користування на строк до:

- 1) 90 днів; 2) 183 днів 3) 365 днів; 4) 1095 днів.

4. Порядок державної реєстрації транспортних засобів особистого користування, тимчасово ввезених на митну територію України громадянами, встановлюється:

- 1) Кабінетом Міністрів України;
- 2) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- 3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;
- 4) центральним органом виконавчої влади у формуванні та реалізації державної політики у сфері захисту прав і свобод людини та громадянина, власності, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань, боротьби зі злочинністю, розкриття та розслідування злочинів, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, безпеки дорожнього руху (МВС України).

5. У випадку переміщення громадянами-підприємцями через митний кордон України товарів, пов'язаних зі здійсненням ними підприємницької діяльності, митне оформлення здійснюється в порядку, встановленому Митним кодексом України та іншими законодавчими актами України для:

- 1) підприємств;
- 2) фізичних осіб та підприємств;
- 3) резидентів та нерезидентів;
- 4) юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;
- 5) авторизованих економічних операторів.

6. Громадяни-резиденти, які перебувають на тимчасовому консульському обліку в консульській установі України за кордоном, мають право тимчасово ввозити на митну територію України під письмове зобов'язання про зворотне вивезення один транспортний засіб особистого користування за товарною позицією 8703 (крім товарної підпозиції 8703 10) згідно з УКТ ЗЕД та причіп до нього за товарною підпозицією 8716 10 згідно з УКТ ЗЕД (за умови ввезення разом із транспортним засобом) на строк:

- 1) що не перевищує 60 днів протягом одного календарного року (який може бути як безперервним, так і з перервами) без сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів;
- 2) що не перевищує 90 днів протягом одного календарного року (який може бути тільки безперервним) без сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів;
- 3) що не перевищує 30 днів протягом одного календарного року (який може бути перерваним) без сплати митних платежів, які відповідно до закону підлягають сплаті при імпорті таких транспортних засобів.

7. Товари за товарними позиціями 8702, 8703, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, що ввозяться на митну територію України громадянами у зв'язку з переселенням на постійне місце проживання в Україну із звільненням від оподаткування митними платежами відповідно до Митного кодексу України, підлягають:

- 1) постановці на тимчасовий облік в державних реєстраційних органах на строк до одного року з оформленням документів на право тимчасового користування такими товарами та можуть бути реалізовані або передані у володіння, користування чи розпорядження іншим особам (крім блисків родичів таких громадян) упродовж

одного року з дня ввезення на митну територію України лише після сплати особами, які ввезли їх в Україну, всіх митних платежів за ставками, чинними на день подання митної декларації;

2) постановці на тимчасовий облік в державних реєстраційних органах на строк до двох років з оформленням документів на право тимчасового користування такими товарами та можуть бути відчужені або передані у володіння, користування чи розпорядження іншим особам (крім членів сімей таких громадян) упродовж двох років з дня ввезення на митну територію України лише після сплати особами, які ввезли їх в Україну, всіх митних платежів за ставками, чинними на день подання митної декларації.

8. Громадяни, які досягли 18-річного віку, можуть ввозити тютюнові вироби на митну територію України в ручній поклажі або супроводжуваному багажі без сплати митних платежів та без письмового декларування у таких кількостях із розрахунку на одну особу:

1) 200 сигарет або 50 сигар чи 250 грамів тютюну, або ці вироби в наборі загальною вагою, що не перевищує 250 грамів;

2) 200 сигарет або 100 сигар чи 50 грамів тютюну, або ці вироби в наборі загальною вагою, що не перевищує 350 грамів;

3) 250 сигарет або 50 сигар чи 200 грамів тютюну, або ці вироби в наборі загальною вагою, що не перевищує 300 грамів.

9. Порядок вивезення (пересилання) за межі митної території України банківських металів, пам'ятних та ювілейних монет України із дорогоцінних металів визначається:

1) Кабінетом Міністрів України;

2) Національним банком України;

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

10. Громадянам, які в'їжджають на територію України або виїжджають з неї засобами автомобільного та залізничного транспорту, а також транспортними засобами особистого користування, дозволяється здійснювати декларування товарів, що переміщуються ними через митний кордон України:

1) не залишаючи цих транспортних засобів;

2) у місцях спеціально обладнаних для письмового декларування в межах пунктів пропуску (пунктів контролю) на державному кордоні України;

3) у будь-якому місці в пункті пропуску через державний кордон України чи (за бажанням громадянина) у митниці за місцем реєстрації громадянина відповідно до норм ЗУ «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні»;

4) у місцях спеціально визначених для письмового декларування в межах зон митного контролю.

11. Алкогольні напої та тютюнові вироби незалежно від їх кількості не звільняються від оподаткування митними платежами, якщо особа, яка ввозить їх на митну територію України, була відсутня в Україні менш ніж:

1) 12 годин;

2) 24 години;

3) 36 годин;

4) 48 годин.

12. Товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент «_____ євро», що переміщуються (пересилаються) на митну територію України на адресу одного одержувача в одній депеші від

одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, а також товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує:

1) 300;	4) 150;
2) 250;	5) 100;
3) 200;	6) 800.

13. Обмеження, що встановлені ст.378 «Обмеження щодо ввезення громадянами товарів на митну територію України» Митного кодексу України, не поширюється на:

1) харчові продукти для власного споживання на суму, яка не перевищує еквівалент 400 євро, що ввозяться в порядку та обсягах, визначених Кабміном України;

2) харчові продукти для власного споживання на суму, яка не перевищує еквівалент 300 євро, що ввозяться в порядку та обсягах, визначених Кабміном України;

3) харчові продукти для власного споживання на суму, яка не перевищує еквівалент 500 євро, що ввозяться в порядку та обсягах, визначених Кабміном України;

4) харчові продукти для власного споживання на суму, яка не перевищує еквівалент 200 євро, що ввозяться в порядку та обсягах, визначених Кабміном України.

14. Митне оформлення товарів, що вивозяться за межі митної території України громадянами, може здійснюватися:

1) як на територіях пунктів пропуску через державний кордон України, так, і поза межами територій пунктів пропуску через державний кордон України;

2) виключно у межах пунктах контролю через державний кордон України;

3) в митних органах за місцем проживання або тимчасового перебування громадян;

4) у будь-якому митному органі на всій митній території України.

15. Дозволяється тимчасове ввезення на митну територію України домашніх тварин без застосування до них заходів гарантування, передбачених Митним кодексом України:

1) в кількості не більше 2 ссавців, 5 птахів, 30 акваріумних риб;

2) в кількості не більше 3 ссавців, 6 птахів, 20 акваріумних риб;

3) в кількості не більше 1 ссавця, 3 птахів, 10 акваріумних риб.

16. Громадяни, які досягли 18-річного віку, можуть ввозити алкогольні напої на митну територію України в ручній поклажі або супроводжуваному багажі без сплати митних платежів та без письмового декларування у таких кількостях із розрахунку на одну особу:

1) 3 літра пива, 2,5 літри вина, 1 літра міцних (із вмістом спирту більш як 25%) алкогольних напоїв;

2) 5 літрів пива, 2 літри вина, 1 літр міцних (із вмістом спирту більш як 22%) алкогольних напоїв;

3) 10 літрів пива, 3 літри вина, 1 літр міцних (із вмістом спирту більш як 27%) алкогольних напоїв.

17. Товари, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10000 євро та на які законом встановлено вивізне мито та/або якщо відповідно до закону державними органами видаються документи, необхідні для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України громадянами:

1) підлягають письмовому або усному декларуванню в порядку, встановленому для громадян, із сплатою у випадках, визначених законами України, вивізного мита та з поданням відповідних документів, виданих державними органами;

2) підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, із сплатою у випадках, визначених законами України, вивізного мита та з поданням відповідних документів, виданих державними органами;

3) підлягають усному декларуванню в порядку, встановленому для громадян, із сплатою у випадках, визначених законами України, вивізного мита та з поданням відповідних документів, виданих державними органами.

18. У разі надання громадянином зобов'язання про зворотне ввезення товарів митний орган вживає заходів для забезпечення:

1) нарахування та стягнення передбачуваних законодавством платежів та подання відповідних дозвільних документів;

2) нарахування та стягнення вивізного мита, податку на додану вартість, а у окремих випадках ще і акцизного збору;

3) ідентифікації цих товарів з метою їх зворотного ввезення без письмового декларування та без оподаткування митними платежами;

4) нарахування та стягнення вивізного мита та податку на додану вартість.

19. Ввезені громадянами на митну територію України для вільного обігу товари за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, що підлягають державній реєстрації уповноваженими органами України, забороняється:

1) відчужувати або передавати у володіння, користування чи розпоряджання іншим особам до завершення митного оформлення;

2) відчужувати або передавати у володіння, користування чи розпоряджання іншим особам до здійснення державної реєстрації цих товарів;

3) відчужувати або передавати у розпоряджання іншим особам до моменту повної сплати всіх передбачених законодавством платежів при ввезенні таких товарів;

4) відчужувати або передавати у володіння, користування чи розпоряджання іншим особам до завершення митного оформлення та здійснення сертифікації цих товарів.

20. Ручна поклажа – це:

1) товари, що належать громадянам і переміщуються через митний кордон України разом з цими громадянами або уповноваженими ними особами без оформлення багажних чи інших перевізних документів;

2) частина супроводжуваного багажу (предмети або речі), що переміщується через митний кордон України без оформлення багажних документів разом з фізичною особою (власником або уповноваженою особою).

21. Товари (за винятком підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент «_____євро», що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або у супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного

сполучення, та товари (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент «_____євро» та сумарна вага яких не перевищує «_____кг.», що ввозяться громадянами на митну територію України:

1) 10000 євро; 500 євро; 50 кг.;	2) 1000 євро; 100 євро; 50 кг.;
3) 1000 євро; 500 євро; 50 кг.;	4) 10000 євро; 100 євро; 50 кг..

22. Для цілей оподаткування товарів, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України, застосовується:

1) фактурна вартість цих товарів, зазначена в касових або товарних чеках, ярликах, інших документах роздрібної торгівлі, які містять відомості щодо вартості таких товарів;

2) фактурна вартість цих товарів, які переміщуються через митний кордон, зазначена в рахунку-фактурі (рахунку-проформі) або в інших документах, що визначають вартість товарів.

3) середньостатистична вартість цих товарів (зарубіжних та вітчизняних виробників), що міститься у митній та статистичній вартості, яка заявлена громадянином при усному опитуванні.

23. Зі спливом якого строку, транспортні засоби особистого користування, що тимчасово були ввезені на митну територію України громадянами, підлягають обов'язковій державній реєстрації уповноваженими органами України?

1) більш як на 10 діб;	2) більш як на 30 діб;
3) більш як на 60 діб;	4) більш як на 90 діб.

24. Тимчасово ввезені транспортні засоби особистого користування (крім товарної позиції 8903 згідно з УКТ ЗЕД,) можуть використовуватися на митній території України:

1) виключно громадянами, які ввезли зазначені транспортні засоби в Україну, для їхніх особистих потреб;

2) виключно громадянами-резидентами та громадянами-нерезидентами, які є власниками такого транспортного засобу;

3) виключно громадянами, які мають належний дозвіл користувача права на тимчасове ввезення, за умови використання транспортного засобу від імені і згідно з інструкціями користувача права на тимчасове ввезення.

25. Митне оформлення товарів, ввезених на митну територію України громадянами, за товарними позиціями 8701-8707, 8711, 8716 згідно з УКТ ЗЕД, що підлягають державній реєстрації, здійснюється:

1) у місцях прибуття, що спеціально визначені на митній території України центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) виключно у межах пунктах контролю через державний кордон України;

3) у пунктах пропуску через державний кордон України;

4) у митному органі за місцем проживання або тимчасового перебування громадян України з обов'язковим пред'явленням їх цьому органу;

5) у будь-якому митному органі на всій митній території України з пред'явленням їх цьому органу.

26. Двоканальна система – це:

1) спрощена система митного контролю, яка дає громадянам змогу здійснювати декларування, обираючи один з двох каналів проходу (проїзду транспортними засобами особистого користування) через митний кордон України;

2) спрощена процедура митного контролю, що дозволяє громадянам прискорити митне оформлення, обираючи один із двох коридорів проходження (переміщення транспортними засобами особистого користування) через митний кордон України.

27. Особисті речі, що переміщуються (пересилаються) громадянами через митний кордон України:

- 1) не підлягають декларуванню;
- 2) підлягають обов'язковому письмовому декларуванню;
- 3) підлягають декларуванню шляхом учинення дій, усно або за бажанням власника чи на вимогу митного органу, письмово;
- 4) підлягають усному або письмовому декларуванню за бажанням власника даних речей.

28. Не допускається вивезення (пересилання) громадянами за межі митної території України товарів, незалежно від їх загальної фактурної вартості, згідно з переліком, що визначається:

- 1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- 2) Національним банком України;
- 3) Кабінетом Міністрів України;
- 4) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

29. У разі якщо товари ввозяться на митну територію України особою, яка в'їжджає в Україну частіше одного разу протягом однієї доби, такі товари підлягають письмовому декларуванню в порядку, встановленому для громадян, з поданням документів, які видаються державними органами для здійснення митного контролю та митного оформлення таких товарів, та оподатковуються:

- 1) ввізним митом за ставкою 5 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Митним кодексом України;
- 2) ввізним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України;
- 3) ввізним митом за ставкою 7 відсотків і податком на додану вартість і акцизним податком за ставками, встановленими Митним кодексом України та Податковим кодексом України.

До Теми 13

«Види діяльності підприємств, контроль за здійсненням яких проводиться з боку митних органів»

1. Вільні митні зони можуть бути:

- 1) комерційного, промислового та виробничого типів;
- 2) сервісного, промислового та технологічного типів;
- 3) комерційного, сервісного та рекреаційного типів;
- 4) комерційного, сервісного та промислового типів.

2. На територію вільної митної зони можуть ввозитися будь-які товари, крім:

- 1) товарів, що надходять в Україну як гуманітарна допомога;
- 2) товари за кодами згідно УКТ ЗЕД 2701-2716;
- 3) живих тварин;

4) всі відповіді вірні.

3. Склад тимчасового зберігання може бути:

- 1) закритого та відкритого типу;
- 2) підакцизного, закритого та відкритого типу;
- 3) закритого, відкритого та ліцензійного;
- 4) комерційного, закритого та відкритого типу.

4. Звіт про рух товарів на складі тимчасового зберігання подається

митному органу:

- 1) на наступний день після руху товарів через склад тимчасового зберігання;
- 2) щоквартально;
- 3) щомісячно;
- 4) 1 раз на рік.

5. Дозвіл на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання

надається:

- 1) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- 2) Кабінетом Міністрів України;
- 3) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;
- 4) митницею.

6. На якій строк дозволи на види діяльності, контроль за провадженням яких здійснюється митними органами можуть бути анульовані або їх дія може зупинятися з боку органів, уповноваженими надавати такі дозволи?

- 1) до 10 днів;
- 2) до 30 днів;
- 3) до 60 днів;
- 4) до 90 днів.

7. Дозволи на провадження видів діяльності, контроль за якими здійснюється митними органами, діють:

- 1) протягом трьох років з можливістю подовження їх дії;
- 2) протягом п'яти років з правом їх подальшої пролонгації;
- 3) безстроково.

8. Митний брокер – це:

1) підприємство, що надає послуги з декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України;

2) юридична особа, або громадянин-підприємець, які надають послуги з митного оформлення вантажних відправлень, як експортних, імпортних, так й транзитних, а також здійснюють консультування за законодавством України з питань митної справи;

3) підприємство, що здійснює декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення на підставі договору, виконує обов'язки й несе відповідальність у повному обсязі як власник, який самостійно переміщує товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України;

4) підприємство-резидент або його відокремлений підрозділ (філія, представництво тощо), що здійснює декларування товарів, транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон України, і має дозвіл на право здійснення митної брокерської діяльності, видану центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

9. Митний брокер провадить митну брокерську діяльність у

- 1) митному органі за місцем обліку митного брокера;

2) пунктах пропуску (пунктах контролю), пунктах обліку, контрольних пунктів в'їзду-виїзду, що розташовані на державному кордоні України та на митній території;

3) будь-якому митному органі України.

10. Вантажний митний комплекс – це:

1) ділянка території з комплексом будівель, споруд, інженерно-технічних засобів і комунікацій, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України;

2) автопорти, автотермінали, що мають необхідну для їх функціонування інфраструктурну складову – складську, транспортну, дозвільну, комунікаційну тощо, та які територіально розміщені як на митному кордоні України, так й на митній території України, надають можливість спростити та прискорити процедури митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

3) єдиний майновий комплекс спроектований, побудований, оснащений до відповідних технічних та технологічних умови з приміщеннями, спеціально обладнаними для потреб митних органів, необхідною для огляду товарів інфраструктурою, складськими потужностями, та функціонування якого полягає в створенні сприятливих умов для прискорення товаропотоку через митний кордон України.

11. Агент з митного оформлення – це:

1) особа, що знаходиться у трудових відносинах з підприємством – митним брокером та яка самостійно здійснює декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення по відношенню до вантажовідправника або вантажоодержувача та подає до митного органу митну декларацію, а також товаротransпортні, товаросупровідні документи;

2) фізична особа – резидент, що перебуває в трудових відносинах з митним брокером і безпосередньо виконує в інтересах особи, яку представляє митний брокер, дії, пов'язані з пред'явленням митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також документів, потрібних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення.

До Теми 14

«Порушення митних правил та відповідальність за них»

1. Порушенням митних правил є:

1) адміністративним правопорушенням, яке являє собою протиправні, винні (умисні або з необережності) дії чи бездіяльність, що посягають на встановлений Митним кодексом України та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, пред'явлення їх митним органам для проведення митного контролю та митного оформлення, а також здійснення операцій з товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на митні органи законодавством України, і за які Митним кодексом України передбачена адміністративна відповідальність;

2) протиправне умисне або з необережності діяння, що посягають на встановлений Митним кодексом України та іншими актами законодавства України порядок переміщення товарів, транспортних засобів, а також здійснення операцій з

товарами, що перебувають під митним контролем або контроль за якими покладено на митні органи Митним кодексом України за яке Митним кодексом України та Кодексом України про адміністративні правопорушення накладається стягнення.

2. Не підлягає виконанню постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, якщо її не було звернуто до виконання протягом _____ з дня винесення:

- 1) 4 місяців; 2) 3 місяців; 3) 2 місяців .

3. За одне і те саме порушення митних правил може накладатися:

- 1) лише основне і додаткове адміністративні стягнення;
- 2) лише основне або додаткове адміністративне стягнення;
- 3) лише основне або основне і додаткове адміністративні стягнення.

4. Основні та додаткові адміністративні стягнення:

1) попередження або штраф можуть застосовуватися тільки як основний вид стягнення за вчинене правопорушення. Конфіскація товарів – безпосередніх предметів порушення митних правил, товарів із спеціально виготовленими сховищами (тайниками), що використовувалися для приховування безпосередніх предметів порушення митних правил від митного контролю, транспортних засобів, що використовувалися для переміщення безпосередніх предметів порушення митних правил через митний кордон України, може застосовуватися як основний і як додатковий вид стягнення;

2) попередження та штраф можуть застосовуватися тільки як основні адміністративні стягнення за порушення митних правил. Конфіскація товарів, транспортних засобів, зазначених у статті 461 «Види адміністративних стягнень за порушення митних правил» Митного кодексу України, може застосовуватися як основне і як додаткове адміністративне стягнення.

5. У випадку якщо постанова митного органу про накладення адміністративного стягнення у вигляді попередження виноситься за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, тоді копія постанови висилається зазначеній особі поштовим відправленням з повідомленням про вручення, протягом _____ днів з дня її винесення:

- 1) 8 днів; 2) 6 днів; 3) 4 днів; 4) 3 днів.

6. Штраф:

1) штраф як адміністративне стягнення за порушення митних правил полягає у покладенні на особу, яка притягується до адміністративної відповідальності за таке правопорушення, обов'язку сплатити до державного бюджету грошові кошти у сумі, яка визначається Митним кодексом України залежно від виду та характеру вчиненого правопорушення;

2) штраф є грошовим стягненням, що накладається на особу за порушення митних правил у випадках і межах, встановлених Митним кодексом України. Штраф сплачується до державного бюджету грошовими коштами у певній сумі.

7. Штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше:

1) 20 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови – не пізніше 20 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення.

2) 15 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови – не пізніше 15 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення;

3) 10 днів з дня вручення або надіслання її копії постанови митного органу про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови – не пізніше 10 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення.

8. Повноваження посадових осіб митних органів щодо розгляду справ про порушення митних правил:

1) від імені митниць справи про порушення митних правил розглядаються керівниками цих митниць або їх заступниками, а від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, – посадовими особами, уповноваженими на це відповідно до посадових інструкцій, або іншими особами, уповноваженими на це керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) від імені митниць справи про порушення митних правил розглядаються керівниками цих митниць, митних постів або їх заступниками, а від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, – посадовими особами центрального підрозділу по організації боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, уповноваженими на це відповідно до доручень та вказівок керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику та/або його заступниками.

9. Мова, якою здійснюється провадження у справі про порушення митних правил:

1) провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою та мовою, якою володіє більшість громадян, що проживають на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (мови меншин України, інші мови);

2) провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою або регіональною мовою, якою володіє особа, що притягається до адміністративної відповідальності;

3) провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою, мовою корінних народів України та офіційними мовами Всесвітнього митного союзу;

4) провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою.

10. У скількох примірниках складається протокол про порушення митних правил:

1) у двох примірниках, один з яких вручається під підпис особі, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, а другий залишається у митниці, в зоні якої посадовою особою митного органу було виявлено порушення митних правил;

2) у трьох примірниках, один з яких вручається під розпис особі, яка притягується до відповідальності за порушення митних правил, другий – залишається у посадовій особі митного органу, яка виявила порушення митних правил й склала про це протокол, третій – надається посадовій особі митного органу до функціональних обов'язків якого відноситься здійснення адміністративного провадження у справах про порушення митних правил.

11. Перекладач у справі про порушення митних правил може бути:

1) особа, яка вільно та досконало володіє мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил та українською мовою;

2) особа, яка володіє державною мовою та/або мовою корінних народів України, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час адміністративного провадження у справі про порушення митних правил та обов'язково має відповідний сертифікат підтверджуюче це;

3) особа, яка володіє державною мовою або мовою меншин України, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил та обов'язково має відповідне свідоцтво підтверджуюче це.

4) особа, яка володіє мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил.

12. Скарга на постанову митного органу у справі про порушення митних правил подається протягом:

1) п'яти днів з дня винесення постанови;

2) десяти днів з дати вручення заінтересованій особі копії постанови або повідомлення про прийняте рішення у справі про порушення митних правил, що встановлено МКУ;

3) скарга (адміністративний позов) на постанову митного органу у справі про порушення митних правил подається у строк, встановлений КУпАП;

4) протягом одного місяця з дня вручення заінтересованій особі копії постанови у справі про порушення митних правил або повідомлення про прийняте рішення у справі про порушення митних правил.

13. Недоставлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів до митного органу призначення, видача їх без дозволу цього органу або втрата – це:

1) недоставлення до митного органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем і перевозяться з одного митного органу до іншого, а так само прийнятих для передачі митному органу митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби, що порушують умови законодавства України з питань митної справи у термін, що дорівнює одному робочому дню;

2) усунення пошкоджень упаковки, розпакування, переупакування товарів, що перебувають під митним контролем, або зміна ідентифікаційних знаків чи маркування на цих товарах чи їх упаковці без дозволу митного органу (при переміщенні в межах зони діяльності одного митного органу – від одного підрозділу цього органу до іншого), а також ненадання товаротransпортних, товаросупровідних документів у строк, що не перевищує 24 години;

3) перевищення встановленого Митним кодексом України строку доставки товарів, транспортних засобів особистого призначення, транспортних засобів комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, до митного органу призначення (а при переміщенні в межах зони діяльності однієї митниці – від одного підрозділу цієї митниці до іншого), митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби не більше ніж на одну добу.

14. Конфіскація як адміністративне стягнення – це:

1) стягнення за порушення митних правил, що полягає у вилученні товарів, транспортних засобів, що були засобами переміщення предметів порушення митних правил, а також інших предметів зазначених у Митному кодексі України та їх подальша безоплатна передача у власність держави;

2) примусове вилучення товарів, транспортних засобів, зазначених у Митному кодексі України, і безоплатній передачі їх у власність держави. При цьому моторні транспортні засоби та несамохідні транспортні засоби, що буксируються ними, розглядаються як самостійні об'єкти конфіскації.

15. Попередження як адміністративне стягнення – це:

1) стягнення за порушення митних правил є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому. Попередження виноситься у формі постанови про накладення адміністративного стягнення;

2) стягнення за порушення митних правил є офіційним попередженням правопорушника стосовно недопустимості таких діянь у майбутньому. Рішення про попередження приймається у формі постанови про накладення адміністративного стягнення відповідно до Митного кодексу України. Постанова оголошується правопорушникові.

16. Контроль за виконанням постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил здійснюється:

1) митним органом, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил;

2) центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, який організує, спрямовує, координує та контролює адміністративне провадження в справах про порушення митних правил;

3) органами прокуратури, що здійснюють процесуальний нагляд за діяльністю митних органів як органів, що проводять процесуальні дії при провадженні у справах про порушення митних правил.

17. Якщо справи про порушення митних правил відповідно до Митного кодексу України розглядаються митними органами або судами (суддями), адміністративне стягнення за порушення митних правил може бути накладено:

1) не пізніше як через три місяці з дня вчинення порушення митних правил а при триваючому правопорушенні не пізніше як через шість місяців з дня його виявлення;

2) не пізніше, ніж через три місяці з дня вчинення правопорушення, а в разі розгляду митними органами справ про триваючі порушення митних правил – не пізніше, ніж через три місяці з дня виявлення цих правопорушень;

3) не пізніше, ніж через шість місяці з дня виявлення правопорушення, а в разі розгляду митними органами справ про триваючі порушення митних правил – не пізніше, ніж через шість місяців з дня виявлення цих правопорушень;

4) не пізніше, ніж через шість місяців з дня виявлення правопорушення, при цьому строк накладення адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил зупиняється на час розгляду таких справ судом.

18. У разі закриття кримінального провадження про контрабанду за наявності в діях особи, щодо якої було порушено цю справу, ознак порушення митних правил матеріали про таке порушення передаються до:

1) митного органу або до суду для притягнення зазначеної особи до адміністративної відповідальності;

2) митного органу, в зоні якого було виявлено відповідне порушення митних правил для притягнення зазначеної особи до адміністративної відповідальності.

19. Порухення режиму зони митного контролю – це:

1) переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, громадян, у тому числі посадових осіб органів державної влади (крім митних органів), що здійснюють види державного контролю, які не перетинають митний кордон України, а також проведення в зоні митного контролю підприємницької діяльності у сфері обслуговування без дозволу митного органу або вчинення інших дій, якими порушується встановлений законодавством України з питань митної справи режим зони митного контролю;

2) проведення господарських робіт у зоні митного контролю, переміщення через межі зони митного контролю і в межах цієї зони товарів, транспортних засобів, перетинання меж зони митного контролю громадянами, які не перетинають митний кордон України, та посадовими особами державних органів, які не проводять заходи офіційного контролю, та їх пересування в межах цієї зони з порушенням порядку, встановленого Митним кодексом України.

20. Понятими у справі про порушення митних правил є:

1) особи, які є осудними і досягли 18 років;

2) особи, яким відомі обставини, що підлягають встановленню у справі про порушення митних правил;

3) особи, які залучаються до участі у проведенні процесуальних дій у справі про порушення митних правил; як поняті запрошуються особи, не заінтересовані у справі;

4) особи, що володіють мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил і які мають інформацію про вчинення правопорушення.

21. У разі укладення мирової угоди у справі про порушення митних правил митний орган зобов'язується:

1) провадження у справі про порушення митних правил щодо особи, яка вчинила правопорушення не припиняється;

2) припинити провадження у справі про порушення митних правил щодо цієї особи, але митне оформлення не здійснюється;

3) провадження у справі про порушення митних правил щодо особи, яка вчинила правопорушення призупиняється на строк до 10 днів для з'ясування обставин справи;

4) припинити провадження у справі про порушення митних правил щодо цієї особи та здійснити митне оформлення задекларованих нею товарів відповідно до заявленого митного режиму.

22. Опитування, відповідно до Митного кодексу України:

1) не належить до процесуальних дій;

2) не належить до процесуальних дій, але проводиться в обов'язковому порядку, що передуює складання протоколу про порушення митних правил та фіксується актом довільної форми;

3) належить до процесуальних дій відповідно до Митного кодексу України та фіксується протоколом, форма якого встановлена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

4) належить до процесуальних дій і може бути проведено як до порушення справи про порушення митних правил так і після порушення такої справи та фіксується протоколом за формою, що встановлена центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

23. За вчинення порушення митних правил законодавством України з питань митної справи, встановлюються такі види стягнень:

- 1) штраф, конфіскація;
- 2) попередження, штраф, конфіскація;
- 3) попередження, штраф, позбавлення права займатися підприємницькою діяльністю у галузі митної справи.

24. Суб'єктами відповідальності за порушення митних правил можуть бути:

- 1) громадяни, які на момент вчинення такого правопорушення досягли 16-річного віку, а при вчиненні порушень митних правил підприємствами – посадові особи цих підприємств;
- 2) громадяни з 14-річного віку, у тому числі громадяни, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення юридичної особи, а також підприємства – представники цих підприємств.

25. Місце розгляду справи про порушення митних правил:

- 1) справа про порушення митних правил розглядається за місцем проживання порушника митних правил, за його бажанням;
- 2) справа про порушення митних правил розглядається за місцезнаходженням митного органу, посадові особи якого виявили порушення митних правил;
- 3) справа про порушення митних правил розглядається за місцезнаходженням митного органу, посадові особи якого здійснювали провадження у цій справі;
- 4) справа про порушення митних правил розглядається за місцезнаходженням митного органу, посадові особи якого здійснювали провадження у цій справі або за місцем проживання порушника митних правил, за його бажанням.

26. Доказами у справі про порушення митних правил є:

- 1) дані, які офіційно надані правоохоронними органами на основі яких особу притягують до адміністративної чи кримінальної відповідальності;
- 2) офіційні та фактичні інформаційні дані від органів досудового розслідування, а також свідків правопорушення, які надали інформацію;
- 3) фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюється наявність порушення митних правил, в діях чи бездіяльності особи, і які встановлюються протоколами огляду місця події чи іншими документами;
- 4) будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку встановлюється наявність або відсутність порушення митних правил, винність особи у його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

27. У разі закриття кримінального провадження, але за наявності в діях правопорушника ознак порушення митних правил, адміністративні стягнення за порушення митних правил може бути накладено:

- 1) не пізніше як через три місяці з дня вчинення порушення митних правил а при триваючому правопорушенні не пізніше як через три місяці з дня його виявлення;
- 2) не пізніше ніж через три місяці з дня прийняття рішення про закриття кримінального провадження, але не пізніше ніж через два роки з дня вчинення правопорушення;
- 3) не пізніше як через три місяці з дня відмови в порушенні кримінальної справи або її закриття, але не пізніше ніж через три роки з дня вчинення правопорушення.

28. Компроміс у справі про порушення митних правил:

1) за відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак злочину за ст.201, ст.201¹, ст.305 Кримінального кодексу України провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу. Компроміс полягає в укладенні мирової угоди між зазначеною особою та митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у справі за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

2) за відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак кримінального злочину провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу. Компроміс полягає в укладенні мирової угоди між зазначеною особою та митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у справі або судами (суддями), які здійснюють розгляд справи про порушення митних правил;

3) за відсутності в діях особи, яка вчинила порушення митних правил, ознак кримінального правопорушення провадження у справі про це правопорушення може бути припинено шляхом компромісу. Компроміс полягає в укладенні мирової угоди між зазначеною особою та митним органом, посадова особа якого здійснює провадження у справі.

29. Свідок у справі про порушення митних правил є:

1) будь-яка особа, якщо є підстави вважати, що їй відомі обставини, що підлягають встановленню у справі про порушення митних правил;

2) тільки особа, яка затримала підозрювану особу на місці вчинення злочину;

3) будь-яка особа, якщо є підстави вважати, що їй відомі обставини, що підлягають встановленню у справі про порушення митних правил за умови, що дана особа незацікавлена у результатах справи.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Метою самостійної роботи є поглиблення та закріплення системи знань про генезу розвитку митних формальностей за напрямком митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, визначення основних особливостей декларування товарів з використанням митної декларації за формою єдиного адміністративного документу, а також окреслити проблеми та шляхи їх подальшого можливого вирішення, що виникають при реалізації окремих контролюючих, фіскальних функцій митних органів за напрямком організації та здійснення митного оформлення товарів.

ЗАВДАННЯ 1

Тема 1. Основи ЗЕД

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Дослідити питання організації міжнародних перевезення експортно-імпортних вантажних відправлень.
 2. Дослідити питання валютних операцій у сфері зовнішньоекономічної діяльності.
 3. Підготувати алгоритм організації імпортової товарної закупівлі.
 4. Підготувати алгоритм відвантаження товарної продукції на експорт.
-

ЗАВДАННЯ 2

Тема 2. Документи ЗЕД, що використовуються при декларуванні та митному оформленні товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Фінансово-господарська документація та документи митного оформлення: надайте правове розмежування та відмінності між групами цих документів.
 2. Дайте визначення документам щодо товарів, послуг або виконання зобов'язань майнового характеру у зовнішньоекономічній діяльності.
-

ЗАВДАННЯ 3

Тема 3. Державне ЗЕД

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Проаналізуйте різноманітні форми та види державного контролю, що здійснюються з боку профільних та галузевих міністерств, відомств до функціональних обов'язків яких відноситься управління кордонами України.
2. Надайте характеристику реєстрації медичних товарів: товарів медичного призначення; медичного обладнання; засобів реабілітації; лікарських засобів.
3. Надайте характеристику наступним заходам нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності: експортний контроль (товари військового

призначення / товари подвійного призначення); реєстрація товарів медичного призначення; ліцензування експорту/імпорту; реєстрація пестицидів/агрохімікатів; дозвіл на перевезення небезпечних речовин; заборона імпорту/експорту.

4. Проаналізуйте «державний харчовий контроль»: продукти харчування; продовольча сировина; корм для тварин; побічні продукти тваринного походження.
 5. Проаналізуйте ветеринарно-санітарний контроль: риба; живі тварини; продукти життєдіяльності тварин; товари медичного призначення; біологічні активні добавки (БАД).
-

ЗАВДАННЯ 4

Тема 4. Основи митної справи в Україні

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Індивідуальна та масово-роз'яснювальна робота посадових осіб митних органів з платниками податків із законодавства з питань митної справи України.
 2. Організація роботи із зверненнями громадян та запитами на публічну інформацію: порядок розгляду таких звернень митними органами, а також порядок особистого прийому громадян в митних органах.
 3. Опротестування та оскарження платниками податків (декларантами) рішень контролюючих органів в порядку встановленим ПКУ.
-

ЗАВДАННЯ 5

Тема 5. Митне-тарифне регулювання ЗЕД

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Розповісти про порядок запровадження та справляння спеціальних видів мита при імпорті товарів на митну територію України.
 2. Розповісти про використання УКТ ЗЕД для митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України.
 3. Доповісти про правило «прямого транспортування» та особливості його використання в рамках укладених Україною угод про вільну торгівлю.
 4. Доповісти про застосування ставок ввізного мита згідно з митним тарифом України.
-

ЗАВДАННЯ 6

Тема 6. Переміщення товарів через митний кордон України

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Розповісти про (митний) статус товару у системі NCTS (нова комп'ютеризована транзитна система).
 2. T2L, T2LF, Форма 302, Вантажний маніфест –дозвіл TC12, –що це за документи та для якої митної процедури використовуються ці документи?
 3. Дослідити розбіжності та переваги між дозволом (книжкою) ЄКМТ та книжкою МДП.
-

ЗАВДАННЯ 7

Тема 7. Митна вартість товарів та методи її визначення

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Дайте характеристику нормативно-правового регулювання визначення числового значення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України та контроль за правильністю її визначення.
2. Охарактеризуйте правила заповнення декларації митної вартості.
3. Проаналізуйте порядок випуску митним органом товару у вільний обіг під гарантійне зобов'язання декларанта у випадку незгоди декларанта з рішенням митного органу щодо корегування числового значення митної вартості товару.

ЗАВДАННЯ 8

Тема 8. Митні платежі

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Що відноситься до адміністрування митних платежів?
2. Розповісти про перелік документів, що підтверджують виконання правила «прямого транспортування» в рамках укладених Україною угод про вільну торгівлю, зокрема з Канадою.
3. В яких випадках нараховується та сплачується екологічний податок як митний платіж: база оподаткування, ставка, платник?

ЗАВДАННЯ 9

Тема 9. Митні платежі

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Розмежуйте та охарактеризуйте поняття: пункт пропуску (пункт контролю) через державний кордон України, пункт обліку, місце доставки, місце митного оформлення.
2. Права та обов'язки декларанта при огляді товарів посадовими особами митних органів.

ЗАВДАННЯ 10

Тема 10. Митні режими

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Каботажне перевезення товарів як вид транзитного переміщення товарів, які водні простори використовуються при такому перевезенні товарів?
2. Перерахуйте усі строки та терміни знаходження товарів під дією тих чи інших митних режимів.

ЗАВДАННЯ 11

Тема 11. Особливості митного оформлення товарів

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Опишіть інформаційну складову, яка зазначається в деяких графах митної декларації складеної на бланку єдиного адміністративного документу: (i) графи, які заповнюються посадовою особою митного органу; (ii) графи, які містять відомості про декларанта; (iii) графи, які визначають митний режим та особливості переміщення товарів (загальна характеристика поставки); (iv) графи, які містять відомості про осіб, які заключили зовнішньоекономічну угоду (контракт) та про відправників/одержувачів; (v) графи, які містять відомості про кількісні характеристики товару (кількість товарів, пакувальних місць тощо).
2. Опишіть інформаційну складову, яка зазначається в деяких графах митної декларації складеної на бланку єдиного адміністративного документу: (i) графи, які містять інформацію щодо географії зовнішньоекономічної угоди (контракту) – торговельна країна, країна відправлення та країна походження товару; (ii) графи, які містять відомості про транспортне перевезення – інформація про транспортні засоби, якими перевозяться товари, про контейнерні перевезення, про пункти ввезення/вивезення товарів; (iii) графи, які визначають урегулювання фінансових питань зі сплати митних платежів – вартісна оцінка експортно-імпорتنих операцій, умови поставки, місце переходу ризиків, характер угоди, валюта договору, валюта розрахунків, банківські реквізити; (iv) графи, які містять відомості про характеристику товару кожного найменування (товарного артикулу) – маркування й кількість товару, виробник, код товару відповідно до УКТЗЕД, вага, залишок квоти, додаткові одиниці виміру, фактурна та статистична вартість, суми митних платежів.
3. Опишіть інформаційну складову, яка зазначається в деяких графах митної декларації складеної на бланку єдиного адміністративного документу: (i) графи, які містять інформацію про декларанта (інформація про підприємство, що здійснює декларування, його банківські реквізити, документ, що дає право на декларування, місце й дату заповнення митної декларації, відомості про декларанта); (ii) графи, які містять відомості про перевізника (інформація про перевантаження, відмітки про пригоди при перевезенні товару); (iii) графи, які містять відомості про митні формальності, що здійснюються посадовими особами митного органу на окремих етапах оформлення митної декларації.

ЗАВДАННЯ 12

Тема 12. Переміщення товарів громадянами через митний кордон України

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Розповісти про порядок ввезення/вивезення валютних цінностей громадянами.
2. Транскордонна декларація для переміщення фізичними особами валютних цінностей через митний кордон України: порядок використання.
3. Який порядок заповнення митної декларації (титул/зворот), яка передбачена для громадян.

ЗАВДАННЯ 13

Тема 13. Види діяльності підприємств, контроль за здійсненням яких проводиться з боку митних органів

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Проаналізувати інформаційні і технологічні картки адміністративних послуг щодо надання, переоформлення, зупинення, анулювання Державною митною службою України дозволу на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі.
2. Дослідити інформаційні і технологічні картки адміністративних послуг щодо надання, переоформлення, зупинення, анулювання Державною митною службою України дозволу на відкриття та експлуатацію вільної митної зони комерційного або сервісного типу.
3. Розглянути інформаційні і технологічні картки адміністративних послуг щодо надання, переоформлення, зупинення, анулювання Державною митною службою України дозволу на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання.

ЗАВДАННЯ 14

Тема 13. Порушення митних правил та відповідальність за них

ЗМІСТ ЗАВДАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Проаналізуйте таку особливість, коли в конкретно визначених випадках, митний брокер буде нести відповідальність, що передбачена іншим законодавством України, що цілком відмінне від законодавства України з питань митної справи. Тобто, митному брокеру, як представнику декларанта будуть нараховуватися штрафні санкції, що застосовуються за порушення податкового законодавства України за митними деклараціями, поданими митному органу України з порушенням строків подання митної декларації або митному брокеру будуть нараховуватися штрафні санкції, визначені ПКУ за самостійно визначення митним органом України сум податкових та/або інших зобов'язань, контроль за сплатою якого покладено на митні органи України, зменшення митним брокером бюджетного відшкодування або виявлення фактів використання митним брокером податкових пільг не за цільовим призначенням.
2. Надайте поняття та проаналізуйте склад контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів.

ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Європейського Союзу, а також посилання на офіційний веб-сайт Державної митної служби України та сторінки Державної митної служби України в соціальних мережах

1. Європейський Союз <http://eur-lex.europa.eu/homepage.html>
2. Митне законодавство Європейський Союз https://taxation-customs.ec.europa.eu/index_en
3. Всесвітня митна організація <https://unece.org/>
4. Держмитслужба України <https://customs.gov.ua/>
5. Держмитслужба України <https://www.facebook.com/UkraineCustoms>
6. Держмитслужба України <https://t.me/UkraineCustoms>
7. Держмитслужба України <https://twitter.com/UkraineCustoms>
8. Вінницька митниця <https://facebook.com/VINcustomsUAUA>
9. Волинська митниця <https://facebook.com/VNcustomsUA>
10. Дніпровська митниця <https://facebook.com/DNcustomsUA>
11. Донецька митниця <https://facebook.com/DScustomsUA>
12. Енергетична митниця <https://facebook.com/EMcustomsUA>
13. Житомирська митниця <https://facebook.com/ZTcustomsUA>
14. Закарпатська митниця <https://facebook.com/ZAKcustomsUA>
15. Запорізька митниця <https://www.facebook.com/ZPcustomsUA>
16. Івано-Франківська митниця <https://facebook.com/IFcustomsUA>
17. Київська митниця <https://facebook.com/KYIVcustomsUA>
18. Координаційно-моніторингова митниця <https://facebook.com/KMcustomsUA>
19. Кропивницька митниця <https://facebook.com/KRcustomsUA>
20. Луганська митниця <https://facebook.com/LGcustomsUA>
21. Львівська митниця <https://facebook.com/LVcustomsUA>
22. Миколаївська митниця <https://facebook.com/MKcustomsUA>
23. Одеська митниця <https://facebook.com/ODcustomsUA>
24. Полтавська митниця <https://facebook.com/PTcustomsUA>
25. Рівненська митниця <https://facebook.com/RVcustomsUA>
26. Сумська митниця <https://facebook.com/SMcustomsUA>
27. Тернопільська митниця <https://facebook.com/TRcustomsUA>
28. Харківська митниця <https://facebook.com/KNcustomsUA>
29. Митниця в Херсонській області, Автономній Республіці Крим і м. Севастополі <https://facebook.com/KScustomsUA>
30. Хмельницька митниця <https://facebook.com/KHMcustomsUA>
31. Черкаська митниця <https://facebook.com/CKcustomsUA>
32. Чернівецька митниця <https://facebook.com/CVcustomsUA>
33. Чернігівська митниця <https://facebook.com/CRcustomsUA>
34. Департамент спеціалізованої підготовки та кінологічного забезпечення <https://www.facebook.com/dspkz.dmsu>
35. Службові собаки митниці <https://facebook.com/uacustomsdogs>

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

1. Загальна характеристика державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності: поняття, види, суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності.
2. Захист прав та законних інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.
3. Правила Інкотермс-2010/2020. Особливості застосування базисів поставки.
4. Загальні аспекти митно-тарифного регулювання зовнішньо-економічної діяльності.
5. Валютне законодавство та валютний контроль: розрахунки за зовнішньоекономічними операціями.
6. Зовнішньоекономічні договори (угоди): поняття, види, форма та порядок їх укладання.
7. Основи і правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
8. Облік валютних операцій.
9. Особливості відкриття рахунків у банках в іноземній валюті й здійснення операцій з іноземною валютою.
10. Поняття митної вартості. Методи визначення митної вартості товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України у відповідності до заявленого митного режиму, та порядок їх застосування.
11. Порядок заявлення митної вартості товарів: документи, які надаються декларантом митному органу для підтвердження числового визначення митної вартості.
12. Права та обов'язки декларанта або уповноваженої ним особи, що заявляють числове значення митної вартості декларантом.
13. Права та обов'язки митних органів при здійсненні контролю за правильністю визначення числового значення митної вартості декларантом.
14. Поняття та види митних платежів. Порядок обчислення митних платежів. Адміністрування митних платежів
15. Мито та його види. Особливі види мит. Тарифні преференції. Звільнення та особливості звільнення від оподаткування митом (податкові пільги).
16. Особливості визначення бази оподаткування податком на додану вартість для товарів, які ввозяться на митну територію України. Визначення об'єкту оподаткування. Бюджетне відшкодування ПДВ, яке було заявлене при декларуванні товарів та строки проведення розрахунків.
17. Особливості обчислення акцизного податку з товарів, які ввозяться на митну територію України. Визначення об'єкту оподаткування.
18. Інші бюджетні надходження та надходження, щодо яких митні органи України є контролюючими: порядок їх обчислення.
19. Порядок сплати платниками податків митних платежів до державного бюджету.
20. Повернення платникам податків коштів, що обліковуються на відповідних рахунках митного органу як передоплата, і митних та інших платежів, помилково та/або надмірно сплачених до бюджету, контроль за справлянням яких здійснюється митними органами.
21. Переміщення (пересилання) особистих речей громадянами через митний кордон України.

22. Обмеження та заборони щодо ввезення (пересилання) громадянами окремих товарів та особистих речей на митну територію України.
23. Звільнення від оподаткування окремих товарів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України
24. Митне оформлення та оподаткування товарів, які ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України.
25. Митне оформлення та оподаткування транспортних засобів особистого користування, які ввозяться громадянами на митну територію України.
26. Порядок переміщення тварин громадянами через митний кордон України.
27. Порядок переміщення рослин громадянами через митний кордон України.
28. Митна брокерська діяльність (митний брокер; агент з митного оформлення).
29. Відкриття та експлуатація магазинів безмитної торгівлі.
30. Відкриття та експлуатація митного складу та складу тимчасового зберігання.
31. Відкриття та експлуатація митної зони комерційного чи сервісного типу, вантажного митного комплексу.
32. Документи, які можуть супроводжувати переміщення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.
33. Документи, які надаються митним органам для митного оформлення товарів, транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон України.
34. Зовнішньоекономічний договір (угода).
35. Митна декларація.
36. Загальна декларація прибуття.
37. Транзитний супровідний документ: митна декларація окремого типу.
38. Рахунок (Invoice) або інший документ, який визначає вартість товару.
39. Декларація митної вартості.
40. Документи контролю доставки вантажів.
41. Документи про надання фінансових гарантій.
42. Вантажний маніфест для морського та повітряного транспорту.
43. Книжка МДП, книжка А.Т.А, книжка СРД.
44. Свідоцтво про допущення транспортних засобів до перевезення товарів під митними печатками та пломбами.
45. Акти приймання-передачі (електроенергії, нафти, газу, аміаку тощо)
46. Договір про надання митно-брокерських послуг.
47. Договір про надання транспортно-експедиторських послуг.
48. Документ, що надає право на здійснення митної брокерської діяльності.
49. Документи, що використовуються для визначення числового значення митної вартості товару.
50. Документи, що визначають країну походження товару.
51. Документи, що містять відомості необхідні для визначення кваліфікаційного коду товару за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.
52. Коносамент: види, форма, застосування та призначення.
53. Заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
54. Ліцензування та квотування зовнішньоекономічних операцій.
55. Застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україні.
56. Процедура надання ліцензій на право імпорту, експорту – спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів.

57. Дозвільна система служби експортного контролю.
58. Сертифікація товарів, що ввозяться в Україну.
59. Дозвільна система органів державної виконавчої влади, що здійснюють санітарно-епідеміологічний, ветеринарний, фіто-санітарний, екологічний та інші види контролю, реєстрація лікарських засобів, виробів медичного призначення, імунологічних препаратів, харчових добавок, застосування державного пробірної контролю.
60. Умови та підстави щодо надання адміністративних послуг у сфері зовнішньоекономічної діяльності.
61. Спеціальні санкції за порушення законодавства, що регулює зовнішньоекономічну діяльність (режим індивідуального ліцензування, тимчасове призупинення зовнішньоекономічної діяльності).
62. У чому відмінність заходів офіційного контролю та заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності?
63. Розповісти про таку форму контролю як попередній документальний контроль імпортованих товарів та товарів, що переміщуються транзитом через митний кордон України за механізмом «єдиного вікна».
64. Митна справа: поняття, сутність, призначення.
65. Понятійний апарат, що використовується в МКУ.
66. Особливості набрання чинності законами України та іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи.
67. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, їх посадових осіб та інших працівників і порядок розгляду звернень митними органами
68. Інформаційні технології та інформаційні ресурси у митній справі, що використовуються митними органами та суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності.
69. Правовий статус Державної митної служби України та її відокремлених структурних підрозділів – територіальних органів Державної митної служби України (митниць, митних постів).
70. Що виступає об'єктом оскарження при процедурі досудового врегулювання спорів в митній справі?
71. Гармонізована система опису та кодування товарів. Українська класифікація товарів зовнішньоекономічної діяльності: основні правила класифікації та кодування товарів.
72. Визначення кодів товарів за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності.
73. Визначення країни походження. Критерії достатньої переробки товару. Порядок підтвердження країни походження.
74. Верифікація сертифікатів і декларацій про походження товару з України.
75. Сертифікати з перевезення (походження) товару форми EUR.1, EUR-MED, СТ-1, А.
76. Документи, що підтверджують країну походження товару.
77. Принцип застосування діагональної кумуляції між Україною та країнами ЄС та ЄАВТ.
78. Організація переміщення товарів під митним контролем між митницями на митній території України. Місця прибуття (товару).

79. Контроль за доставкою товарів, що ввозяться в Україну, вивозяться з України, переміщуються транзитом територією Україною між митницями або в межах однієї митниці.

80. Міжнародні перевезення із застосуванням Книжки МДП. Види дозволів.

81. Конвенція КДПВ, міжнародні правила перевезення вантажів: права та відповідальність перевізника.

82. Порядок оформлення СМР та ТТН.

83. Стандартні та спрощені правила видачі дозволів на міжнародні перевезення.

84. Порядок оформлення гарантії на умовах Митної конвенції 1975 р. (порядок заповнення та подальшого оформлення книжки іCarnet).

85. Порядок оформлення гарантії на умовах Митної конвенції 1975 р. (правила оформлення ваучера TIR+).

86. Пункти пропуску (пункти контролю), що розташовані на державному кордоні України та через які переміщуються товари, транспортні засоби комерційного призначення: заборони та обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України.

87. Зони митного контролю.

88. Облік осіб, які під час провадження своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань митної справи.

89. Попередній документальний контроль (фітосанітарний контроль, ветеринарно-санітарний контроль, державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин, що проводяться згідно із законодавством України).

90. Форми митного контролю та порядок їх застосування до товарів та транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України.

91. Загальні положення щодо митного оформлення товарів. Місце, час та строки декларування товарів.

92. Права, обов'язки та відповідальність декларанта. Обов'язкова присутність декларанта при митному оформленні товарів.

93. Умови та порядок декларування товарів. Форми декларування товарів.

94. Виконання митних формальностей при митному оформленні товарів з використанням митної декларації за формою єдиного адміністративного документа.

95. Порядок внесення змін до митної декларації та її відкликання.

96. Визнання митної декларації не дійсною.

97. Оскарження карток відмови у митному оформленні товарів, що надаються декларантові посадовою особою митного органу.

98. Структура митної декларації: функціональне призначення її граф (розповісти про зразки бланків єдиного адміністративного документа, додаткових аркушів та доповнень до них, а також їх специфікації).

99. Який порядок виконання митних формальностей за напрямком митного оформлення товарів, якщо технічний стан програмно-інформаційних комплексів митного оформлення повною мірою або частково (наприклад: не має енергетичної спроможності) не здійснюється в автоматичному режимі?

100. Мета, місце, час, початок, завершення митного оформлення та відмовлення від нього.

101. Співвідношення понять «митні правила», «митний контроль», «митне

оформлення», «митні формальності», «митна процедура».

102. Процедура декларування. Декларанти: права та обов'язки .

103. Поняття та види митних декларацій.

104. Підстави та порядок відмови в митному оформленні.

105. Митні експертизи.

106. Митні режими, та їх роль й місце в державній митній справі: класифікація (види), вибір та зміна митних режимів. Митний статус товарів, що поміщуються у митний режим.

107. Митний режим імпорту (випуску для вільного обігу) та умови поміщення товарів у митний режим імпорту.

108. Митний режим реімпорту (випуску для вільного обігу) та умови поміщення товарів у митний реімпорту.

109. Митний режим експорту (випуску для вільного обігу) та умови поміщення товарів у митний експорту.

110. Митний режим реекспорту (випуску для вільного обігу) та умови поміщення товарів у митний режим реекспорту.

111. Митний режим транзиту та умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим транзиту.

112. Митний режим знищення або руйнування та умови поміщення товарів у митний режим знищення або руйнування.

113. Митний режим відмова на користь держави та умови поміщення товарів у митний режим відмови на користь держави.

114. Митний режим тимчасового ввезення та умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового ввезення.

115. Митний режим тимчасового вивезення та умови поміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення у митний режим тимчасового вивезення.

116. Митний режим митний склад та умови поміщення товарів у митний режим митний склад.

117. Митний режим вільна митна зона та умови поміщення товарів у митний режим вільна митна зона.

118. Митний режим безмитної торгівлі та умови поміщення товарів у митний режим безмитної торгівлі.

119. Митний режим переробки на митній території та умови поміщення товарів у митний режим переробки на митній території.

120. Митний режим переробки за межами митної території та умови поміщення товарів у митний режим переробки за межами митної території.

121. Порядок заповнення графи 1 «Декларація» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

122. Порядок заповнення графи 2 «Вантажовідправник / Експортер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

123. Порядок заповнення графи 3 «Форми» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

124. Порядок заповнення графи 5 «Товари» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

125. Порядок заповнення графи 6 «Всього пакувань» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

126. Порядок заповнення графи 7 «Референтний номер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

127. Порядок заповнення графи 8 «Вантажоодержувач» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

128. Порядок заповнення графи 9 «Особа, відповідальна за фінансове врегулювання» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

129. Порядок заповнення графи 11 «Країна, що торгує / Країна виробництва» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

130. Порядок заповнення графи 12 «Відомості про вартість» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

131. Порядок заповнення графи 14 «Декларант / представник» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

132. Порядок заповнення графи 17 «Країна призначення» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

133. Порядок заповнення графи 17а «Країна призначення Код» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

134. Порядок заповнення графи 18 «Ідентифікація та країна реєстрації транспортного засобу під час відправлення / прибуття» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

135. Порядок заповнення графи 19 «Контейнер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

136. Порядок заповнення графи 20 «Умови поставки» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

137. Порядок заповнення графи 21 «Ідентифікація та країна реєстрації активного транспортного засобу при перетині кордону» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

138. Порядок заповнення графи 22 «Валюта і загальна сума за рахунком» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

139. Порядок заповнення графи 23 «Обмінний курс» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

140. Порядок заповнення графи 24 «Характер угоди» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

141. Порядок заповнення графи 25 «Вид транспорту на кордоні» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

142. Порядок заповнення графи 26 «Вид транспорту всередині країни» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

143. Порядок заповнення графи 27 «Місце завантаження / вивантаження» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

144. Порядок заповнення графи 28 «Фінансові та банківські дані» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

145. Порядок заповнення графи 29 «Митниця виїзду / в'їзду» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

146. Порядок заповнення графи 30 «Місце розташування товарів» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

147. Порядок заповнення графи 31 «Пакування та опис товарів – Маркування та номери – Номер контейнера (номери контейнерів) – Кількість і вид» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

148. Порядок заповнення графи 34 «Код країни походження» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

149. Порядок заповнення графи 35 «Маса брутто (кг)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

150. Порядок заповнення графи 36 «Преференція» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

151. Порядок заповнення графи 37 «Процедура» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

152. Порядок заповнення графи 38 «Маса нетто (кг)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

153. Порядок заповнення графи 39 «Квота» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

154. Порядок заповнення графи 40 «Загальна декларація / попередній документ» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

155. Порядок заповнення графи 41 «Додаткові одиниці» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

156. Порядок заповнення графи 42 «Ціна товару» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

157. Порядок заповнення графи 44 «Додаткова інформація / Оформлені документи / сертифікати та авторизації» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

158. Порядок заповнення графи 45 «Коригування» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

159. Порядок заповнення графи 46 «Статистична вартість» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

160. Порядок заповнення графи 47 «Розрахунок податків» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

161. Порядок заповнення графи В «Подробиці розрахунків» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

162. Порядок заповнення графи 49 «Ідентифікаційні дані складу» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

163. Порядок заповнення графи 50 «Принципал» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

164. Порядок заповнення графи 52 «Гарантія не дійсна для» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

165. Порядок заповнення графи 54 «Місце і дата:» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим експорту.

166. Порядок заповнення графи 1 «Декларація» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.

167. Порядок заповнення графи 2 «Вантажовідправник / Експортер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.

168. Порядок заповнення графи 4 «Відвантажувальні специфікації» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.

169. Порядок заповнення графи 5 «Товари» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.

170. Порядок заповнення графи 6 «Всього пакувань» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.

171. Порядок заповнення графи 7 «Референтний номер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
172. Порядок заповнення графи 8 «Вантажоодержувач» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
173. Порядок заповнення графи 9 «Особа, відповідальна за фінансове врегулювання» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
174. Порядок заповнення графи 11 «Країна, що торгує / Країна виробництва» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
175. Порядок заповнення графи 12 «Відомості про вартість» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
176. Порядок заповнення графи 14 «Декларант / представник» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
177. Порядок заповнення графи 15 «Країна відправлення/експорту» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
178. Порядок заповнення графи 15а «Країна відправлення / експорту Код» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
179. Порядок заповнення графи 18 «Ідентифікація та країна реєстрації транспортного засобу під час відправлення / прибуття» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
180. Порядок заповнення графи 19 «Контейнер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
181. Порядок заповнення графи 20 «Умови поставки» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
182. Порядок заповнення графи 21 «Ідентифікація та країна реєстрації активного транспортного засобу при перетині кордону» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
183. Порядок заповнення графи 22 «Валюта і загальна сума за рахунком» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
184. Порядок заповнення графи 23 «Обмінний курс» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
185. Порядок заповнення графи 25 «Вид транспорту на кордоні» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
186. Порядок заповнення графи 26 «Вид транспорту всередині країни» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
187. Порядок заповнення графи 27 «Місце завантаження / вивантаження» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
188. Порядок заповнення графи 28 «Фінансові та банківські дані» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
189. Порядок заповнення графи 29 «Митниця виїзду / в'їзду» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
190. Порядок заповнення графи 30 «Місце розташування товарів» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
191. Порядок заповнення графи 31 «Пакування та опис товарів – Маркування та номери – Номер контейнера (номери контейнерів) – Кількість і вид» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
192. Порядок заповнення графи 32 «Товар №» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.

193. Порядок заповнення графи 33 «Код товару» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
194. Порядок заповнення графи 34 «Код країни походження» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
195. Порядок заповнення графи 35 «Маса брутто (кг)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
196. Порядок заповнення графи 36 «Преференція» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
197. Порядок заповнення графи 38 «Маса нетто (кг)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
198. Порядок заповнення графи 39 «Квота» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
199. Порядок заповнення графи 40 «Загальна декларація / попередній документ» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
200. Порядок заповнення графи 41 «Додаткові одиниці» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
201. Порядок заповнення графи 42 «Ціна товару» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
202. Порядок заповнення графи 43 «Метод визначення вартості Код» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
203. Порядок заповнення графи 44 «Додаткова інформація / Оформлені документи / сертифікати та авторизації» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
204. Порядок заповнення графи 45 «Коригування» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
205. Порядок заповнення графи 46 «Статистична вартість» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
206. Порядок заповнення графи 47 «Розрахунок податків» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
207. Порядок заповнення графи В «Подробиці розрахунків» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
208. Порядок заповнення графи 48 «Відстрочення платежу» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
209. Порядок заповнення графи 49 «Ідентифікаційні дані складу» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
210. Порядок заповнення графи 50 «Принципал» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
211. Порядок заповнення графи 52 «Гарантія не дійсна для» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
212. Порядок заповнення графи 54 «Місце і дата:» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим імпорту.
213. Порядок заповнення графи 1 «Декларація» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
214. Порядок заповнення графи 2 «Вантажовідправник / Експортер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
215. Порядок заповнення графи 3 «Форми» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

216. Порядок заповнення графи 4 «Відвантажувальні специфікації» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
217. Порядок заповнення графи 5 «Товари» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
218. Порядок заповнення графи 6 «Всього пакувань» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
219. Порядок заповнення графи 7 «Референтний номер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
220. Порядок заповнення графи 8 «Вантажоодержувач» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
221. Порядок заповнення графи 9 «Особа, відповідальна за фінансове врегулювання» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
222. Порядок заповнення графи 12 «Відомості про вартість» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
223. Порядок заповнення графи 14 «Декларант / представник» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
224. Порядок заповнення графи 15 «Країна відправлення/експорту» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
225. Порядок заповнення графи 15а «Країна відправлення / експорту Код» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
226. Порядок заповнення графи 17 «Країна призначення» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
227. Порядок заповнення графи 17а «Країна призначення Код» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
228. Порядок заповнення графи 18 «Ідентифікація та країна реєстрації транспортного засобу під час відправлення / прибуття» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
229. Порядок заповнення графи 19 «Контейнер» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
230. Порядок заповнення графи 21 «Ідентифікація та країна реєстрації активного транспортного засобу при перетині кордону» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
231. Порядок заповнення графи 22 «Валюта і загальна сума за рахунком» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
232. Порядок заповнення графи 23 «Обмінний курс» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
233. Порядок заповнення графи 25 «Вид транспорту на кордоні» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
234. Порядок заповнення графи 26 «Вид транспорту всередині країни» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
235. Порядок заповнення графи 27 «Місце завантаження/вивантаження» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
236. Порядок заповнення графи 29 «Митниця виїзду / в'їзду» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.
237. Порядок заповнення графи 30 «Місце розташування товарів» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

238. Порядок заповнення графи 31 «Пакування та опис товарів – Маркування та номери – Номер контейнера (номери контейнерів) – Кількість і вид» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

239. Порядок заповнення графи 32 «Товар №» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

240. Порядок заповнення графи 33 «Код товару» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

241. Порядок заповнення графи 35 «Маса брутто (кг)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

242. Порядок заповнення графи 37 «Процедура» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

243. Порядок заповнення графи 38 «Маса нетто (кг)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

244. Порядок заповнення графи 40 «Загальна декларація / попередній документ» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

245. Порядок заповнення графи 41 «Додаткові одиниці» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

246. Порядок заповнення графи 42 «Ціна товару» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

247. Порядок заповнення графи 44 «Додаткова інформація / Оформлені документи / сертифікати та авторизації» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

248. Порядок заповнення графи 45 «Коригування» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

249. Порядок заповнення графи 47 «Розрахунок податків» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

250. Порядок заповнення графи В «Подробиці розрахунків» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

251. Порядок заповнення графи 49 «Ідентифікаційні дані складу» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

252. Порядок заповнення графи 50 «Принципал» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

253. Порядок заповнення графи 52 «Гарантія не дійсна для» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

254. Порядок заповнення графи 53 «Митниця призначення (та країна)» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

255. Порядок заповнення графи 54 «Місце і дата:» митної декларації при поміщенні товарів у митний режим транзиту.

256. Порядок заповнення графи 55 «Перевантаження» митної декларації під час перевезення товарів.

257. Порядок заповнення графи 56 «Інші інциденти під час перевезення. Деталі та вжиті заходи» митної декларації під час перевезення товарів.

258. Порядок заповнення графи А «Підрозділ відправлення / експорту / призначення» митної декларації посадовою особою митного органу.

259. Порядок заповнення графи С «Митниця відправлення» митної декларації посадовою особою митного органу.

260. Порядок заповнення графи D/J «Контроль митницею відправлення / призначення» митної декларації посадовою особою митного органу.

261. Порядок заповнення графи Е/І «Контроль митницею відправлення / експорту / призначення» митної декларації посадовою особою митного органу.

262. Порядок заповнення графи F «Засвідчення компетентними органами» митної декларації посадовою особою митного органу.

263. Порядок заповнення графи G «Засвідчення компетентними органами» митної декларації посадовою особою митного органу.

264. Порядок заповнення графи І «Контроль митницею призначення (транзит співтовариством)» митної декларації посадовою особою митного органу.

265. Поняття, види порушень митних правил та відповідальність за таке порушення.

266. Особливості відповідальності за деякі види порушень митних правил (статті: 482, 483, 485 МКУ).

267. Порядок оскарження постанов у справах про порушення митних правил в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.

268. Поняття контрабанди та відповідальність за її скоєння.

269. Контрабанда лісоматеріалів або пиломатеріалів цінних та рідкісних порід дерев, лісоматеріалів необроблених, а також інших лісоматеріалів, заборонених до вивозу за межі митної території України.

270. Авторизований економічний оператор: правовий статус суб'єкта державно-приватного партнерства за авторизацією АЕО-С та/або АЕО-Б.

Навчальне видання

Олексій Павлович ФЕДОТОВ

Артем Аркадійович НАЗАРКО

**ДЕКЛАРУВАННЯ ТА МИТНЕ ОФОРМЛЕННЯ ТОВАРІВ,
ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕМІЩУЮТЬСЯ
ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ**

Навчально-методичний посібник

Освітня програма підготовки здобувачів вищої освіти
ступеня «Бакалавр» на факультеті цивільної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»,
галузь знань – 08 «Право», спеціальність – 081 «Право»

Електронне видання

Формат 60x84/16. Ум-друк. арк. 13,68.
Наклад 100 прим. Зам. № 2305-11.

Видавець ПП «Фенікс»
(Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1044 від 17.09.02).
Україна, м. Одеса, 65009, вул. Зоопаркова, 25.
e-mail: fenix-izd@ukr.net
www.feniksbooks.com